

Thinking Real Estate?

BUYERS we'll find the right home for you.
We have a common goal: Making you a homeowner.

SELLERS we know your local markets

Pradeep Singh
847-322-5832
iShowHomes@Yahoo.com
www.Tajhomegroup.com
20 S. Roselle Rd.,
Schaumburg, IL 60193

COLDWELL BANKER
Residential Brokerage

MLS

Blue Diamond
BANQUET HALL & CATERING

Mela
INDIAN RESTAURANT • PUB

ਬਲੂ ਡਾਇਮੰਡ ਬੈਂਕੁਇਟ ਹਾਲ ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਯਾਦਗਾਰੀ ਬਣਾਓ

ਮੇਲਾ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਦਾ ਖਾਣਾ ਇਕ ਵਾਰ ਖਾਓਗੇ, ਵਾਰ ਵਾਰ ਆਓਗੇ

Baljinder S. Ben
Ph: 317-406-9924

5425 E. Thompson Rd., Indianapolis IN 46237

Buying/Selling in Michigan

All types of Residential & Commercial properties. Gas Stations, Liquor Stores, Hotels, Plazas, Truck Terminals etc.

All types of loans.

Landmark Realty
40600 Ann Arbor Rd., Suite# 150,
Plymouth, MI 48170

Call: 734-751-4455 **Raj Shergill**
rajsshergill@yahoo.com Associate Broker

Twenty-Second Year of Publication ਮਿਡਵੈਸਟ ਐਡੀਸ਼ਨ Price 50¢

ਸ਼ਿਕਾਗੋ, ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਅਤੇ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਤੋਂ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹਫਤਾਵਾਰ

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼

Punjab Times, Vol 22, Issue 44, October 30, 2021 20451 N. Plum Grove Rd., Palatine, IL 60074 Ph:847-359-0746, Fax:847-705-9388

Email:punjabtimes1@gmail.com
www.punjabtimesusa.com

ਮੋਦੀ ਦੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਡਟਿਆ ਪੰਜਾਬ

ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ. ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸਭ ਧਿਰਾਂ ਇਕਜੁੱਟ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸੂਬੇ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਅਤੇ ਸੰਘੀ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਡਟਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੰਨੀ ਵੱਲੋਂ ਸੱਦੀ ਗਈ ਸਰਬ-ਪਾਰਟੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਕੇਂਦਰ ਵੱਲੋਂ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਸਰਹੱਦ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ. ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇਣ, ਖੇਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਸਣੇ ਹੋਰ ਮਸਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋ ਕੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਖਤ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਅਹਿਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 2017 ਵਿਚ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਏ.ਪੀ.ਐਮ.ਸੀ. ਐਕਟ ਵਿਚ ਕੀਤੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਉਠੀ ਹੈ।

ਭਾਜਪਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇਕਜੁੱਟਤਾ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਹੈ। ਮੀਟਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਛੇਤੀ ਹੀ ਇਸ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਲਾਸ ਸੱਦਣ ਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ 'ਚ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਲਾਸ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਖੇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਮੁੱਦੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ-ਚਰਚਾ ਪਿੱਛੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਮੰਗਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸਾਰੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਵਫਦ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਕੋਲ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ. ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕਰਨ।

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਗੈਰ-ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸੂਬਿਆਂ ਨਾਲ ਰਾਬਤਾ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਸਾਰੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਮੁਖਾਲਫਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਸਰਬ ਪਾਰਟੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਕਾਲੇ ਖੇਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਖਿਲਾਫ ਵੀ ਇਕ ਹੋਰ ਮਤਾ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਕਰਵਾ ਸਕੀਆਂ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਆਮ ਅਵਾਜ਼ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋ ਸਕੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਰਕਾਰ ਉੱਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਸ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮਰਿਆਦਾ ਉਲੰਘ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਤੇ ਕਿਸਾਨ ਦੇ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਰੋਹ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਪਣੀ ਅਤੀ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟ ਰਹੀ, ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਅੱਗੇ ਸੋਧਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਾਪਸੀਆਂ ਦੇ ਤਰਲੇ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਈ ਤੁਕ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਸੰਘੀ ਢਾਂਚੇ

ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮਸਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸੂਬੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਸਿਰ ਜੋੜ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਚ ਖੇਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਖਿਲਾਫ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿਚ ਸੋਧ ਲਈ ਰਾਜਪਾਲ ਰਾਹੀਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀਆਂ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ

ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਹੰਝਲ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਸਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਇਕਜੁੱਟਤਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕੇਂਦਰੀ ਹੱਲਿਆਂ ਦੇ ਟਾਕਰੇ ਲਈ ਸਿਰ ਜੋੜ ਜਤਨ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸੇ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਜਾਪ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਲੱਗ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਆਪਣਾ

ਅਮਿਤ ਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਮਿਲਣੀ ਬਾਰੇ ਚੰਨੀ ਨੇ ਦਿੱਤੀ ਸਫਾਈ

ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੰਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਮਿਤ ਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗ ਨੂੰ ਗਲਤ ਰੰਗਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਦਕਿ ਇਸ ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਰੱਤੀ ਭਰ ਵੀ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਚੰਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਤਰੀ ਅਮਿਤ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਸ਼ਿਸਟਾਚਾਰ ਵਜੋਂ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਮਿਤ ਸ਼ਾਹ ਕੋਲ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਲਾਂਘਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੇ ਖੇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮਸਲਾ ਵੀ ਉਠਾਇਆ ਸੀ। ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਵੀ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਅਮਿਤ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਸਿਆਸੀ ਆਧਾਰ ਗੁਆ ਚੁੱਕੀ ਭਾਜਪਾ ਨੂੰ ਪੱਕੇ ਪੈਰੀਂ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਹੀਲੇ ਵਰਤੋਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ. ਵਾਲੇ ਤਾਜ਼ੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਅੰਦਰ ਇਕ ਹੋਰ ਰਾਜ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਕੇ ਕੇਂਦਰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਘੀ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਤਹਿਸ-ਨਹਿਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ। ਖਦਸ਼ਾ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਕਾਰਨ ਹਾਸ਼ੀਏ ਉੱਤੇ ਖੱਕੀ ਭਗਵਾ ਧਿਰ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ., ਈ.ਡੀ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ. ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵਾਲੇ ਸੂਬਿਆਂ ਦੀ ਖੁਦਮੁਖਤਾਰੀ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤੇਗੀ।

ਸਿਆਸੀ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੀ ਰਾਇ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਸੂਬੇ ਜਿਥੇ ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ. ਤਾਇਨਾਤ ਹੈ, ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੂਬਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਮਨ-ਕਾਨੂੰਨ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਸੂਬਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਹਨ ਪਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਸੂਬਿਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਮੱਦ ਵਿਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਲ ਸੂਬੇ ਦੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿਚ ਸਥਾਨਕ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁਖਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਅਤੇ ਅਸਾਮ ਵਿਚ ਬਾਰਡਰ ਸਕਿਊਰਿਟੀ ਫੋਰਸ (ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ.) ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਧਾਏ ਜਾਣ ਪਿੱਛੋਂ ਫੈਡਰਲਿਜ਼ਮ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਜ਼ੋਰ-ਸ਼ੋਰ ਨਾਲ ਉਭਰਿਆ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬਾਰਡਰ ਸਕਿਊਰਿਟੀ ਫੋਰਸ ਐਕਟ-1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 139.1 ਤਹਿਤ ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ. ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ

ਅਸਲ ਵਿਚ, ਭਾਜਪਾ ਦੀਆਂ ਸਭ ਨੀਤੀਆਂ ਵਿਚ ਕੇਂਦਰੀਕਰਨ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਫੈਡਰਲਿਜ਼ਮ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ-370 (ਬਾਕੀ ਸਫਾ 6 ਉੱਤੇ)

India Palace Restaurant
And Banquet Hall
Restaurant-Fine Indian Cuisine
4213 Lafayette Road, Indianapolis, IN
(Ph:317-298-0773)
Banquet Hall Available Up to 550 People

Amber Indian Restaurant
Restaurant-Fine Indian Cuisine
12510 N. Meridian St.,
Carmel, IN
Ph: 317-580-0828

We do private party's & catering at your home or business.

Call, Lakhvir S. Johal
Ph: 317-709-7800
www.indianpalaceindy.com
www.AmberIndianRestaurantCarmel.com

Singh Auto Group
3983 ST RD 38E
Lafayette, IN 47905
Ph: 765-607-1300
www.singhautosgroup.com

Best Buy Motors
1805 Elmwood, Lafayette, IN 47904
Ph: 765-449-0490
www.bestbuymotorsin.com

University Motors
3312 Klondike Rd, West Lafayette, IN 47906
Ph: 765-497-1100
Serving Indian American community over 30 years in Midwest for their auto needs.
ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਤੀ ਖਰੀਦਣ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਲਈ ਕਾਲ ਕਰੋ:
Jaspal S. Ghotra: 765-337-5151

BIG BAZAAR
Grocery, Sweets & Catering
5425 E. Thompson Rd.
Indianapolis IN 46237

Buffet
Mon to Sat. 11am to 3pm
Sunday 2pm to 7pm

*Fresh Vegetables Every Thursday
*Book your catering now.
Ask for, Baljinder S. Ben
Ph: 317-640-2400

Like our Facebook page:
BigBazaarIndianGrocery

Now Open 7 Days a Week

Regal Jewels
Best Jewelry Selection in the Midwest
www.RegalJewels.com
24kt Gold, 22kt Gold, & Diamonds

Store Hours:
11 am to 8 pm
Contact:
Rajveer Singh Gill
Cell: 847-907-1525
Store: 773-262-4377

ਕੈਪਟਨ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣਾਉਣ 'ਚ ਸੀ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ: ਸੁਖਬੀਰ

ਜਲੰਧਰ: ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਵਿਅੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ 2017 ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਭਾਜਪਾ ਨੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਨੇ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਬੱਚਾ-ਬੱਚਾ ਇਹ ਗੱਲ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਪਟਨ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਭਾਜਪਾ ਤੇ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਦੀ ਵੱਡੀ ਭੂਮਿਕਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਆਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ 2017 'ਚ ਭਾਜਪਾ ਨਾਲ ਗੱਠਜੋੜ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਕੈਪਟਨ ਦੀ ਮਦਦ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਤਾਂ ਸੁਖਬੀਰ ਬਾਦਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਭਾਜਪਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਨ। ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੰਨੀ ਵੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਕੜ 'ਚ ਹਨ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ. ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ

50 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਤੱਕ ਵਧ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੁਖਬੀਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਭੋਗ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ ਤੇ ਪਾਰਟੀ ਹੁਣ ਚੰਨੀ, ਸੁੱਖੀ ਰੰਧਾਵਾ, ਸੁਨੀਲ ਜਾਖੜ ਅਤੇ ਸਿੱਧੂ ਧੜਿਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਲਾਬੀ ਸੁੰਡੀ ਨਾਲ ਤਬਾਹ ਹੋਈ ਨਰਮੇ ਦੀ ਫਸਲ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ।

ਕੈਪਟਨ ਸਾਬੂ, ਕਰਾਰਾ ਜਵਾਬ ਮਿਲੇਗਾ-ਰਾਜਾ ਵੜਿੰਗ: ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮੰਤਰੀ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਾਜਾ ਵੜਿੰਗ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਸਬਦੀ ਵਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਕੈਪਟਨ ਸਾਬੂ ਜੇ ਉਂਗਲੀ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਕਰਾਰਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਮਿਲੇਗਾ।" ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਵਜੋਤ ਸਿੰਘੂ ਦਾ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਜਾਣਾ ਕੌਮੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਖਤਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਮਹਿਲਾ ਮਿੱਤਰ ਅਰੂਸਾ ਦਾ ਇਧਰ ਰਹਿਣਾ ਕੌਮੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਖਤਰਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਜੇ ਥੱਕ ਗਏ ਹੋ ਤਾਂ ਕਾਲ ਕਰੋ

ਫੋਨ (408) 687-1899

Gurdip Singh Sandhu

Homeopathic Practitioner/Consultant Since 1973
DHMS-Gold Medalist, BAMS, MDEh.- India

Well Experienced as:

Director, Principal, Professor and Chief Medical Officer in Medical Colleges and Hospitals of Punjab (India)
Practice Under State of California Act SB 577
EX Member: The California Homeopathic Society
National Center For Homeopathy- USA

Gurdip Singh Sandhu

Live on Jas TV

Saturday 9:30AM and Sunday 4PM (Pacific Time)

7021 Village Park Way, Dublin, CA 94568

Email: Homeomedicine@yahoo.com

MEDICARE SUPPLEMENTS & ADVANTAGE PLANS
GET YOUR MEDICARE QUESTIONS ANSWERED

MEDICARE

Medicare coverage can be confusing and it is important to make the best decision for you and your health.

There are four different parts of Medicare:

<p>Part A Hospital Insurance</p>	<p>Part C \$0 Premium Medicare Advantage Plans</p>
<p>Part B Medical Insurance</p>	<p>Part D Prescription Drug Coverage</p>

Medicare Supplement Plans Offered by Various Companies at Competitive Rates

RAJ SURENDRAN

RAJ SURENDRAN

708-945-3985

rsurendran007@gmail.com

Ph: 224-678-7070

BEST FLOORING & CARPET LTD

2761 W. Algonquin Rd., Algonquin, IL 60102

ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ! ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ!! ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ!!!

ਅਲਗਾਨਕੁਇਨ, ਇਲੀਨਾਏ ਵਿਚ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਹੈ
ਨਵਾਂ ਕਾਰਪੈਟਸ ਸਟੋਰ

ਘਰਾਂ/ਦਫਤਰਾਂ ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਕਾਨਾਂ ਵਿਚ ਵਧੀਆ ਕੁਆਲਟੀ ਦਾ ਕਾਰਪੈਟ ਸਸਤੇ ਭਾਅ ਪੁਆਓ ਨਵੇਂ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੇ ਰੰਗ ਹਰ ਕਵਾਲਟੀ ਵਿਚ

ਹਾਰਡਵੁੱਡ ਫਲੋਰ, ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਲੋਰ ਉਪਲਬਧ

ਸਪੈਸ਼ਲ ਸੇਲ

ਆਰਡਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹੀ ਦਿਨ ਕਾਰਪੈਟ ਪਾਵਾਂਗੇ ਕਾਰਪੈਟ ਰਿਪੇਅਰ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ

Carpet, Waterproof Laminate, Luxury Vinyl Plank, Solid Wood, Engineer Wood & all other kinds of Floor work.

Give us call for free estimate.

ਫਰੀ ਐਸਟੀਮੇਟ ਲਈ ਅੱਜ ਜੀ ਕਾਲ ਕਰੋ:

ਪਰਮਵੀਰ ਸਿੰਘ, ਫੋਨ: 773-956-0718

Fax: 224-678-7131; Bestflooring13@gmail.com

LAW OFFICES OF **VIVEK MALIK**

Follow us on:
f t y o

ACCOMPLISHED IMMIGRATION Attorneys help FAMILIES REUNITE in the

UNITED STATES

Our Global & Nationwide Services in the field of U.S. Immigration & Nationality Law

Come talk to an experienced immigration attorney

Toll Free No. **866-424-4000**

OUR OFFICES

- 432 S Emerson Ave, Suite 220, Greenwood, IN 46143
Phone: 317.560.4777
- 1067 N Mason Rd., Suite 4, St Louis, Missouri 63141
Phone: 314.416.8000
- 2440 W Shaw Ave., Suite 205, Fresno, California 93711
Phone: 559.578.4344

www.usa-immigrationlaw.com

Business Immigration & Worksite Compliance ■
ਬਿਜਨੈਸ ਇੰਮੀਗਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਵਰਕਸਾਈਟ ਕਮਪਲਾਇਂਸ

Family & General Immigration ■
ਫੈਮਿਲੀ ਐਂਡ ਜਨਰਲ ਇੰਮੀਗਰੇਸ਼ਨ

Naturalization & Citizenship ■
ਨੈਚੁਰਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਸਿਟੀਜ਼ਨਸ਼ਿਪ

Removal Defense & Waivers ■
ਰੀਮੂਵਲ ਡਿਫੇਂਸ ਐਂਡ ਵੈਵਰਸ

Languages SPOKEN Punjabi | Hindi | Urdu | Spanish & English

ਕੁਦਰਤ ਵੀ ਕਿਸਾਨਾਂ 'ਤੇ ਕਹਿਰਵਾਨ; ਮੀਂਹ ਤੇ ਗੜੇਮਾਰੀ ਨੇ ਝੰਬਿਆ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਬਰੂਹਾਂ ਉਤੇ ਲਗਭਗ ਗਿਆਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਖੇਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਖਿਲਾਫ ਲੜਾਈ ਲੜ ਰਹੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਲਈ ਆਏ ਦਿਨ ਨਵੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਖੇਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਜ਼ਖਮ ਅਜੇ ਔਲ੍ਹੇ ਹੀ ਹਨ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਕਹਿਰ ਨੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ ਤਬਾਹ ਕਰਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਗੁਲਾਬੀ ਸੁੰਡੀ ਨੇ ਨਰਮਾ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਝੋਨੇ ਦੇ ਸੀਜ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਬਰਸਾਤ, ਗੜੇਮਾਰੀ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਹਵਾਵਾਂ ਕਰਕੇ ਭਾਰੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਹਨ।

ਮੀਂਹ ਤੇ ਗੜੇਮਾਰੀ ਨਾਲ ਕਿਸਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਪਾਲੀ ਝੋਨੇ ਦੀ ਫਸਲ ਖੇਤਾਂ 'ਚ ਵਿਛ ਗਈ। ਮੰਡੀਆਂ 'ਚ ਆਈ ਝੋਨੇ ਦੀ ਫਸਲ ਵੀ ਮੀਂਹ ਨਾਲ ਭਿੱਜ ਗਈ। ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਤਰਨ ਤਾਰਨ, ਬਠਿੰਡਾ, ਸੰਗਰੂਰ, ਮੋਗਾ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਮੁਕਤਸਰ, ਫਤਿਹਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਆਦਿ ਸਮੇਤ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਹੀ ਵੱਡੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਹਨ। ਗੜੇਮਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤਾਂ 'ਚ ਪਾਣੀ ਭਰਨ ਕਾਰਨ ਝੋਨੇ ਦਾ ਝਾੜ ਘਟ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮਿਆਰ 'ਤੇ ਵੀ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪੈਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਉਣੀ ਦੀਆਂ ਦੇਵੇਂ ਮੁੱਖ ਫਸਲਾਂ ਉਤੇ ਆਫਤ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਬੋਝ ਹੇਠ ਦੱਬੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਝਟਕਾ ਲੱਗਣਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ 185 ਲੱਖ ਟਨ ਝੋਨੇ ਦੇ ਮੰਡੀਆਂ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕਰੀਬ 65 ਲੱਖ ਝੋਨੇ ਦੀ ਖਰੀਦ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਹਿੱਸੇ ਝੋਨਾ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵਿਕਣੋਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਗੜੇਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਝੋਨਾ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਬਰਸਾਤ ਕਾਰਨ ਵਾਢੀ ਦਾ ਕੰਮ

ਦੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹਫਤੇ ਤੱਕ ਲਟਕ ਗਿਆ ਹੈ। ਡਿੱਗੇ ਝੋਨੇ ਦੀ ਕਟਾਈ ਦੌਰਾਨ ਨਾ ਕੇਵਲ ਕੰਬਾਈਨ ਦਾ ਭਾਅ ਵਧੇਗਾ ਸਗੋਂ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਚੁੱਕਣ ਸਮੇਂ ਦਾਣੇ ਝੜਨ ਨਾਲ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਬਠਿੰਡਾ, ਮਾਨਸਾ ਅਤੇ ਸੰਗਰੂਰ ਦੇ ਇਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਨਰਮੇ ਦੀ ਫਸਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੁਕਸਾਨੀ ਗਈ। ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਗਿਰਦਾਵਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਈ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ 3 ਲੱਖ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਰਮੇ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ 76 ਤੋਂ 100 ਫੀਸਦੀ

ਕੌਮੀ ਨੁਕਸਾਨ ਮੰਨ ਕੇ ਕੇਂਦਰ ਰਾਹਤ ਦੇਵੇ: ਰਾਜੇਵਾਲ

ਸਮਰਾਲਾ: ਸੰਯੁਕਤ ਕਿਸਾਨ ਮੋਰਚੇ ਦੇ ਆਗੂ ਤੇ ਬੀ.ਕੇ.ਯੂ. (ਰਾਜੇਵਾਲ) ਦੇ ਕੌਮੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਰਾਜੇਵਾਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਮੇਤ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਭਾਰੀ ਬਰਸਾਤ ਅਤੇ ਗੜੇਮਾਰੀ ਨਾਲ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਹੋਏ ਭਾਰੀ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ 'ਕੌਮੀ ਨੁਕਸਾਨ' ਐਲਾਨਦੇ ਹੋਏ ਰਾਹਤ ਪੈਕੇਜ ਦਾ ਤੁਰਤ ਐਲਾਨ ਕਰੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਕਿ, ਪੰਜਾਬ 'ਚ ਝੋਨੇ ਦੀ ਕੁੱਲ ਪੈਦਾਵਾਰ ਕਰੀਬ 185 ਲੱਖ ਮੀਟਰਕ ਟਨ ਫਸਲ ਵਿਚੋਂ ਸਿਰਫ ਤੀਜਾ ਹਿੱਸਾ 65 ਲੱਖ ਮੀਟਰਕ ਟਨ ਫਸਲ ਦੀ ਹੀ ਖਰੀਦ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਪੱਕੇ ਤਿਆਰ ਖਤੀ ਕਰੀਬ 120 ਲੱਖ ਮੀਟਰਕ ਟਨ ਫਸਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੁਕਸਾਨੀ ਗਈ ਹੈ।

ਝੋਨੇ 'ਚ ਨਮੀ: ਮੰਡੀਆਂ ਵਿਚ ਸੁੱਕਣੇ ਪਿਆ ਕਿਸਾਨ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਝੋਨੇ ਵਿਚ ਨਮੀ ਬਹਾਨੇ ਮੰਡੀਆਂ 'ਚ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਖੱਜਲ-ਖੁਆਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀਆਂ 'ਚ ਝੋਨੇ ਦੇ ਅੰਬਾਰ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਖਰੀਦ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨਮੀ ਕਾਰਨ ਜਿਣਸ ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਸਾਨਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 15-15 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਮੰਡੀ 'ਚ ਬੈਠੇ ਹਨ ਪਰ ਵੱਧ ਨਮੀ ਦਾ 'ਬਹਾਨਾ' ਬਣਾ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫਸਲ ਦੀ ਬੋਲੀ ਨਹੀਂ ਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ।

ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਆਫਤ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਫੰਡ ਵਿਚੋਂ 12 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ ਸਹਾਇਤਾ ਰਾਸ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਕਿਸਾਨ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ 60 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮੰਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਜੇਕਰ ਝੋਨੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ ਉਤਪਾਦਨ 30 ਕੁਇੰਟਲ ਮੰਨੀਏ ਤਾਂ ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਮਾਹਿਰਾਂ ਨੇ ਖਦਸ਼ਾ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤਾਂ 'ਚ ਪਾਣੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਜਿਥੇ ਨਮੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਧੇਗੀ, ਉਥੇ ਦਾਣਾ ਵੀ ਗਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੇ ਅਜਿਹੇ 'ਚ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਡੀਆਂ 'ਚ ਫਸਲ ਵੇਚਣ 'ਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਝੋਨੇ ਦੀ ਨਮੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ 17 ਫੀਸਦੀ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਹੁਣ ਮੀਂਹ ਪੈਣ ਨਾਲ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਹੋਰ ਵਧ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਤਰਨ ਤਾਰਨ, ਡੇਰਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਅਤੇ ਜਲੰਧਰ ਆਦਿ ਖੇਤਰਾਂ 'ਚ ਵੱਧ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਾਂ 'ਤੇ ਬਾਸਮਤੀ ਦੀ ਫਸਲ ਦਾ ਕਾਫੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਹੈ। ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜੇ 50 ਫੀਸਦੀ ਦੇ ਕਰੀਬ ਹੀ ਆਲੂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਬਾਕੀ ਦੀ ਬਿਜਾਈ ਹੁਣ ਕੁਝ ਦਿਨ ਹੋਰ ਪੱਛੜ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਰਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਲਈ ਵੀ ਇਹ ਮੀਂਹ ਕਾਫੀ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਲਖੀਮਪੁਰ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਥੀਆਂ ਜਲ ਪ੍ਰਵਾਹ

ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਸਾਹਿਬ: ਯੂਪੀ ਦੇ ਲਖੀਮਪੁਰ ਖੀਰੀ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਥੀਆਂ ਦੇ ਕਲਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਾਫਲਾ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਸਾਹਿਬ ਪੁੱਜਿਆ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਸ਼ਹੀਦ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਵਿਦਾਇਗੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਦੇਣ ਲਈ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਾਨ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਫੁੱਲ ਭੇਟ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਉਪਰੰਤ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬਾਉਲੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਉਲੀ ਦੇ ਜਲ ਨਾਲ ਅਸਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਵਾਉਣ ਉਪਰੰਤ ਗੁਰ

ਮਰਿਆਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਘਾਟ ਬਾਬਾ ਖੜਕ ਸਿੰਘ ਵਿਖੇ ਅਸਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਿਆ ਬਿਆਸ ਵਿਖੇ ਜਲ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਥੀਆਂ ਦੀ ਕਲਸ਼ ਯਾਤਰਾ ਕਿਸਾਨ ਆਗੂ ਮਨਜੀਤ ਰਾਏ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਸ਼੍ਰੀ ਕੀਰਤਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਪੁੱਜੀ। ਇਥੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪਤਾਲਪੁਰੀ ਸਾਹਿਬ ਨੇੜੇ ਬਣੇ ਅਸਥਘਾਟ 'ਤੇ ਸ਼ਹੀਦ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਥੀਆਂ ਜਲ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਮਨਜੀਤ ਰਾਏ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੁਲੇਖੇ ਮਨ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ

ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸਾਨ ਇਕਮੁੱਠ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਖਰੇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮਨਜੀਤ ਰਾਏ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸਾਨਾਂ-ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਵਿਚ ਵਖਰੇਵੇਂ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਧ ਰਹੀਆਂ ਤੇਲ ਕੀਮਤਾਂ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੁਣ ਭਾਜਪਾ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰ ਲਵੇ, ਲੋਕ ਭਾਜਪਾ ਨੂੰ ਸੱਤਾ ਤੋਂ ਲਾਂਭੇ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਸਾਹ ਲੈਣਗੇ।

ਸਿੰਘੂ ਕਤਲ ਕਾਂਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਸਿਟ ਬਣਾਈ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਸਿੰਘੂ ਬਾਰਡਰ 'ਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂਚ ਟੀਮ (ਸਿਟ) ਬਣਾਈ ਹੈ। ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਇਕਬਾਲਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਸਹੇਤਾ ਨੇ ਇਹ ਕਦਮ ਉਠਾਇਆ ਹੈ। ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਭੈਣ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਿਟ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਸਿੰਘੂ ਬਾਰਡਰ 'ਤੇ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਸਬੰਧੀ ਤੱਥ ਵੀ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਨਿਹੰਗਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਸੂਤਰਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਪੁਲਿਸ ਕੈਂਟ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਪਿੰਕੀ ਅਤੇ ਨਿਹੰਗ ਅਮਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਦੇ ਕਮੇਲ ਵਾਸੀ ਰਾਜ ਕੌਰ (ਇਸ ਵੇਲੇ ਚੀਮਾ ਕਲਾਂ ਦੀ ਵਸਨੀਕ) ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਲੋਂ ਭਰਮਾ ਕੇ ਸਿੰਘੂ ਬਾਰਡਰ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਥੇ ਕੁਝ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ 15 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਬੇਅਦਬੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦਾ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੂਤਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਤਹਿ ਤੱਕ ਜਾਣ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਥਾਣਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਨਿਹੰਗ ਅਮਨ ਸਿੰਘ ਬਾਰੇ ਹਾਲ ਦੀ ਘੜੀ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਕੋਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੱਡੇ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇ ਹਨ।

ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਕੈਂਟ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਪਿੰਕੀ ਦਾ ਸੰਪਰਕ ਨਿਹੰਗਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਹੋਇਆ। ਇਕ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਅਮਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪਿੰਕੀ ਦੇ ਇਕੱਠਿਆਂ ਬੰਦ ਰਹਿਣ ਸਬੰਧੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਠੋਸ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਪਰ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਸਬੰਧੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਤੰਦੂਰੀਏ, ਕੁੱਕ, ਕਿਚਨ ਹੈਲਪਰ, ਵੇਟਰ ਅਤੇ ਡਿਸ਼ਵਾਸ਼ਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਮੈਡੀਸਨ, ਵਿਸਕਾਨਸਿਨ ਵਿਚ ਭਾਰਤੀ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ 'ਢਾਬਾ' ਲਈ ਤੰਦੂਰੀਏ, ਕੁੱਕ, ਕਿਚਨ ਹੈਲਪਰ, ਵੇਟਰ ਤੇ ਡਿਸ਼ਵਾਸ਼ਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।
ਮੁਫਤ ਖਾਣਾ ਤੇ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ
ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ: ਮਿਸਟਰ ਸਿੰਘ
ਫੋਨ: 608-886-2500

ਫਲੈਟ ਵਿਕਾਊ ਹੈ
 ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੇੜੇ ਜ਼ੀਰਕਪੁਰ-ਸ਼ਿਮਲਾ ਕੌਮੀ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਪੰਚਕੂਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਕਸਿਤ ਸੈਕਟਰ-20 ਵਿਚ ਫਲੈਟ ਵਿਕਾਊ ਹੈ। ਰਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ, ਐਲੀਵੇਟਰ, ਕਾਰ ਪਾਰਕਿੰਗ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਿਹੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਪੈਦਲ-ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਥਿੱਤ ਮਾਰਕਿਟ।
ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ, ਸਿੰਘ
ਫੋਨ: 513-884-0456 ਜਾਂ 513-759 0010
 (ਮੈਸੇਜ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹੋ)
Flat For Sale
 Flat for sale in a developed Sector 20 Panchkula near Chandigarh, Close to Zirakpur-Shimla National Highway, Vacant to move in, Elevator, Car parking, Security. Market nearby within walking distance.
 For more details please contact: Singh
Ph: 513-884-0456 or 513-759 0010
 (Leave Message)

Matrimonials

ਲੜਕੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
 Jatt Sikh family looking for a suitable match for their 30 yrs, 5'-8" born and raised in US, never married daughter. Degree in BBA & working in Oil & Gas. Vegetarian/non drinker preferred. Please send bio-data/pictures to kaurd1991@yahoo.com

ਲੜਕੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
 ਜੱਟ ਸਿੱਖ, ਕੱਚ 6 ਫੁੱਟ, ਉਮਰ 40 ਸਾਲ (ਸਿੰਗਲ) ਅਮੈਰੀਕਨ ਸਿਟੀਜ਼ਨ ਲੜਕੇ ਲਈ ਪਰਿਵਾਰਕ ਲੜਕੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਵਿਜ਼ੀਟਰ ਵੈਲਕਮ। ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ: 925-778-0353

Looking for a suitable educated US Citizen/Green Card holder Punjabi Sikh woman for Punjabi Jatt Sikh Gill clean shaven Divorced man 43, 5'-7", US Citizen, belongs to educated family from Punjab, India. Please contact at: sukhkaran1978@outlook.com

ਬਜੁਰਗ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਬੀਬੀ ਦੀ ਭਾਲ
ਯੰਗਸਟਾਊਨ, ਓਹਾਇਓ, ਅਮਰੀਕਾ (Youngstown, Ohio, USA) ਰਹਿੰਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਬਜੁਰਗ ਦਾਦੀ ਜੀ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਬੀਬੀ ਦੀ ਭਾਲ ਹੈ, ਜੋ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਕੰਮਾਂ 'ਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕੇ। ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
ਤਨਖਾਹ \$3500 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤ
ਸਰਕਾਰੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸਿਖਲਾਈ ਨਾਲ ਤਨਖਾਹ \$4,000 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ: ਈਮੇਲ: biji1924@gmail.com
ਜਾਂ ਫੋਨ: 330-967-0878

ਹਾਕਮਾਂ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਨਾਕਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਕੂਚ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ 32 ਕਿਸਾਨ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਭਾਜਪਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਮੁਹਰੇ, ਟੋਲ ਪਲਾਜ਼ਿਆਂ, ਅੰਬਾਨੀ ਤੇ ਅਡਾਨੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਟਿਕਾਣਿਆਂ ਮੁਹਰੇ, ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਪਾਰਕਾਂ ਅੰਦਰ, ਨਿੱਜੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਥਰਮਲ ਪਲਾਂਟ ਅਤੇ ਮੋਗਾ ਦੇ ਸਾਈਲੋ ਸਟੋਰ ਸੈਂਟਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਧਰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਕਿਸਾਨੀ ਮੋਰਚਿਆਂ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਵਹਿਰਾ ਘੱਤਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਇਹ ਜੱਗ ਜਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸੂਤਰਧਾਰ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਘਿੱਓ-ਖਿਚੜੀ ਸਨ। ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਲਾਜਲੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਰਚਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਖੁਫੀਆ ਏਜੰਸੀਆਂ ਸਣੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਭਰਮਾਰ ਹੈ ਪਰ ਸਾਡਾ ਏਕਾ ਹੀ ਸਾਡੀ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਇਸ ਏਕੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦਿੱਲੀ ਚੱਲੋ ਦੇ ਨਾਅਰੇ 'ਤੇ ਅਮਲ

ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਨੇ ਕਿਸਾਨ ਵਿਰੋਧੀ ਤਾਕਤਾਂ ਨੂੰ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਤਕਾਹਟ ਜਾਂ ਹਿੰਸਾ ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਫੇਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਸਮੂਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸ਼ਹਿਦਾ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਲੈਂਦਿਆਂ ਸਾਮਰਾਜੀ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੀ ਚੌਕੀਦਾਰੀ ਕਰ ਰਹੀ ਮੋਦੀ ਹਕੂਮਤ ਦੀਆਂ ਜਾਬਰ ਤੇ ਫਿਰਕੂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ੀ ਚਾਲਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਮਿੱਟੀ ਵਿਚ ਰੋਲਦਿਆਂ

ਜਦੋਂ ਕਾਫਲਾ ਰੋਕ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਧਰਨੇ ਵਿਚ ਡਟੇ ਚੰਨੀ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੰਨੀ ਨੇ ਖੇਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਖਿਲਾਫ ਕਿਸਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਮਰਥਨ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੋਪੜ-ਚਮਕੌਰ ਸਾਹਿਬ ਸੜਕ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਪਿੰਡ ਝੱਲੀਆਂ ਦੇ ਟੋਲ ਪਲਾਜ਼ਾ 'ਤੇ ਧਰਨਾ ਦੇ ਰਹੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਆਪਣਾ ਕਾਫਲਾ ਰੋਕ ਲਿਆ ਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਧਰਨੇ ਵਿਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਨਦਾਤੇ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਲਈ ਹਮਾਇਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇਕ ਬਿਆਨ ਜਾਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਸ੍ਰੀ ਚੰਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੈ ਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਖੇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ, ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਰਹੇਗਾ।

ਖੇਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਯੁਕਤ ਕਿਸਾਨ ਮੋਰਚੇ ਦੇ ਘੋਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਫਿਰਕੂ ਚਾਲਾਂ ਦਾ ਖਹਿਤਾ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੱਕੀ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰੇ। ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਨੇ ਡੀ.ਏ.ਪੀ. ਖਾਦ ਦੀ ਕਿੱਲਤ 'ਤੇ ਮੁੜ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨਿਖੇਧੀ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਡੀਲਰ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਉਠਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 1200 ਰੁਪਏ

ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਾਲੇ ਥੈਲੇ ਲਈ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ 1400 ਰੁਪਏ ਦੇਣੇ ਪੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਧਰ, ਖੇਤੀ ਮਾਹਿਰਾਂ ਨੇ ਡੀ.ਏ.ਪੀ. ਖਾਦ ਦੇ ਉਲਟੇ ਸਿੱਧੇ ਬਦਲ ਸੁਝਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਡੀ.ਏ.ਪੀ. ਦੀ ਬਜਾਏ ਐਨ.ਪੀ.ਕੇ. ਖਾਦ ਵਰਤਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਭਾਅ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 1180 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 1450 ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਜਿਥੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿੱਲਤ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਰਤ ਕਦਮ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਉਥੇ ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਖਾਦ ਦੀ ਜ਼ਖੀਰੇਬਾਜ਼ੀ ਨਾ ਕਰਨ।

ਨਵੀਂ ਪਾਰਟੀ ਬਾਰੇ ਐਲਾਨ ਪਿੱਛੋਂ ਕਾਂਗਰਸ ਵੱਲੋਂ ਕੈਪਟਨ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਤੇ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਰਮਿਆਨ ਵਿਵਾਦ ਵਧਦਾ ਹੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੈਪਟਨ ਦੇ ਕਾਂਗਰਸ ਖਿਲਾਫ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਕੈਪਟਨ ਖਿਲਾਫ ਲਾਮਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੈਪਟਨ ਚਾਰ ਸਾਲ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਰਿਹਾ ਪਰ ਜਦ ਕਰਮੀ ਗਈ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਖਤਰਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਖਤਰਾ ਉਦੋਂ ਕਿਉਂ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਆਰੂਸਾ ਆਲਮ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਸਥਿਤ ਸਰਕਾਰੀ ਘਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੀ ਰਹੀ।

“ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੌਕਾਪ੍ਰਸਤ ਆਗੂ ਹਨ, ਜੋ ਸਿਰਫ ਖੁਦ, ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਬਾਰੇ ਹੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ।” ਅਮਰਿੰਦਰ ਵੱਲੋਂ ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਅਮਿਤ ਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਰੰਧਾਵਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੈਪਟਨ ਨੇ ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ. ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਵਧਾਉਣ ਪਿੱਛੇ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਹੱਥ ਸੀ।

ਸਿੱਧੂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਕਿਸਾਨ ਹਿੱਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ: ਕੈਪਟਨ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਵਜੋਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਵੱਲੋਂ ਇਕ ਟਵੀਟ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸੱਜਰੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, “ਤੂੰ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਤੇ ਫਰੇਬੀ ਹੈਂ! ਤੂੰ ਮੇਰੀ 15 ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਫਸਲੀ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਪਹਿਲਕਦਮੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਰ ਰਿਹੈਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਲੜ ਰਿਹਾ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿਆਸੀ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਹੈ।” ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਮੀਡੀਆ ਸਲਾਹਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਟਵੀਟ ਵਿਚ ਕੈਪਟਨ ਦੀ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, “ਸਾਫ ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਧੂ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਨਾ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹਿੱਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ।”

ਅਸਲ ਮਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇਵਾਂਗਾ: ਸਿੱਧੂ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਵਜੋਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸਲ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵੱਲ ‘ਮੁੜਨਾ ਹੋਵੇਗਾ’, ਜੋ ਹਰ ਪੰਜਾਬੀ ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਿੱਧੂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇਣਗੇ। ਸਿੱਧੂ ਦਾ ਇਹ ਬਿਆਨ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਆਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਪੱਤਰਕਾਰ ਆਰੂਸਾ ਆਲਮ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਾਂਗਰਸੀ ਆਗੂਆਂ ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਰਮਿਆਨ ਸ਼ਬਦੀ ਜੰਗ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਲਈ ਕੈਪਟਨ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ: ਬੀਰਦਵਿੰਦਰ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਡਿਪਟੀ ਸਪੀਕਰ ਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਸੰਯੁਕਤ) ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਬੀਰਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਖੁਦਗਰਜ਼ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨਾਲ ਗੱਦਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਿਆਸੀ ਆਗੂ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੈਪਟਨ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੋਨੀਆ ਗਾਂਧੀ 'ਤੇ ਜ਼ਲੀਲ ਕਰਕੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਰੁਤਬੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੈਪਟਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਪ੍ਰਨੀਤ ਕੌਰ ਦਾ ਸਾਥ ਨਵੀਂ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਮੰਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਤੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਦੀ ਪਟਿਆਲਾ ਸੀਟ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ, ਛੋਟੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਤੇ ਕਿਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕੀਤਾ।”

“ਮੌਕਾਪ੍ਰਸਤ” ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਮਰਿੰਦਰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਨਾਲ ਧੋਹ ਕਮਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਿੱਧੂ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਟਕਰਾਅ ਤੇ ਪਾਰਟੀ ਵਿਚਲੇ ਕਾਟੋ-ਕਲੋਸ਼ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਾਰਟੀ ਹਾਈ ਕਮਾਨ ਨੇ ਮਗਰੋਂ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੰਨੀ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਥਾਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਰੰਧਾਵਾ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ‘ਮੌਕਾਪ੍ਰਸਤ’ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਮਰਿੰਦਰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਨਾਲ ਧੋਹ ਕਮਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਮਰਿੰਦਰ ਨੇ ਲੰਘੇ ਦਿਨੀਂ ਇਕ ਟਵੀਟ 'ਚ ਜਲਦੀ ਹੀ ਨਵੀਂ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕੈਪਟਨ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਭਾਜਪਾ ਤੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣੇ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਪੁਰਾ ਯਤਿਆਂ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦੋ ਵਾਰ ਸੂਬੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਰਹੇ ਅਮਰਿੰਦਰ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ‘ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਸੂਬੇ’ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਬਣਾਉਣ ਤੱਕ ਟਿਕ ਕੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣਗੇ। ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਰੰਧਾਵਾ ਨੇ ਅਮਰਿੰਦਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਐਲਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ,

ਉਧਰ, ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਵਜੋਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਖੇਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ‘ਘਾਤਾ’ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅੰਬਾਨੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਕਿਸਾਨੀ 'ਚ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲਾ ਅਮਰਿੰਦਰ ਹੈ ਤੇ ਇਕ ਦੇ ਵੱਡੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟਾਂ ਨੂੰ ਲਾਹਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ, ਛੋਟੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਤੇ ਕਿਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਚੇਤੇ ਰਹੇ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਇਕ ਟੀਵੀ ਚੈਨਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿਚ ਨਵਜੋਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਸੇਧੇ ਸਨ। ਕੈਪਟਨ ਅਗਾਮੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਭਾਜਪਾ ਸਮੇਤ ਨਾਰਾਜ਼ ਅਕਾਲੀ ਯਤਿਆਂ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਨਵੀਂ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕੀਤੇ ਐਲਾਨ ਕਰਕੇ ‘ਕਾਂਗਰਸ’ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ 'ਤੇ ਆ ਗਏ ਹਨ।

ਸਿੱਧੂ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਟਵੀਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, “ਤਿੰਨ ਕਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਤਾ...ਜੋ ਅੰਬਾਨੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਕਿਸਾਨੀ 'ਚ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ...ਜਿਸ ਨੇ ਇਕ ਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਪੰਜਾਬ

ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮਾਫੀਆ ਖਿਲਾਫ ਸਖਤੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਦੇ ਕੀਤੇ ਵਾਰੇ ਨਿਆਰੇ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮੰਤਰੀ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਾਜਾ ਵਤਿੰਗ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪੀ.ਆਰ.ਟੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿਚ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ 17.24 ਫੀਸਦੀ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਸਾਂਝੀ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਵਾਧਾ 15 ਅਕਤੂਬਰ ਤੱਕ 7.98 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਆਮਦਨ ਵਿਚ ਕਰੀਬ 53 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਪਰਮਿਟ ਹੋਣ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਹੁਣ ਤੱਕ ਲਗਭਗ 258 ਬੱਸਾਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਂ ਚਲਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਡਿਫਾਲਟਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਖਤੀ ਪਿੱਛੋਂ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਲੰਬੇ ਸਰਕਾਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ 3.29 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਵਸੂਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਵੱਡੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ/ਅਪਰੇਟਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਸਿਆਸੀ ਬਦਲੇਬੋਰੀ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਤਹਿਤ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਤੇ ਵਰਕਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨੇ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਂਗਰਸੀਆਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟਰਾਂ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਵਤਿੰਗ ਦੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਪ ਨੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ‘ਆਪ’ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਅਤੇ ਆਰ.ਟੀ.ਆਈ. ਕਾਰਕੁਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦਿਨੇਸ਼ ਚੰਢਾ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮੰਤਰੀ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਾਜਾ ਵਤਿੰਗ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਮੌਤਵਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮੰਤਰੀ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੀ ਖੋਡ ਖੋਡਦਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਰਗਲਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜਦਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਸੁਆਦ ਉਦੋਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਸਿਆਸੀ ਆਗੂਆਂ ਵੱਲੋਂ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮਾਫੀਆ ਖਿਲਾਫ ਪਰਚੇ ਦਰਜ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਲੁੱਟ ਦਾ ਪੈਸਾ ਵਾਪਸ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਚੰਢਾ ਨੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮੰਤਰੀ ਰਾਜਾ ਵਤਿੰਗ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਾਰਡ 'ਚ ਦੱਸਣ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਂਗਰਸੀਆਂ ਅਤੇ ਅਕਾਲੀਆਂ ਦੇ ਕਥਿਤ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਵਾਧਿਆਂ ਵਾਲੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਪਰਮਿਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿੰਨੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਘਾਟੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਹੋਵੇ: ਅਕਾਲੀ ਦਲ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮੰਤਰੀ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਾਜਾ ਵਤਿੰਗ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਪਏ 1,700 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਘਾਟੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦ ਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ? ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਡਾ. ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜਾ ਵਤਿੰਗ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਲੋਕ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਸਕਣ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ 15 ਤੋਂ 30 ਸਤੰਬਰ ਤੱਕ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ 46.28 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਆਮਦਨ ਹੋਈ ਹੈ ਜਦਕਿ ਪਹਿਲੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 15 ਅਕਤੂਬਰ ਤੱਕ ਕੁੱਲ 54.26 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਆਮਦਨ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸ੍ਰੀ ਵਤਿੰਗ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਦਾਲ ਵਿਚੋਂ ਕੋਕੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛਾਂਟੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਫਾਲਟਰ ਬੱਸ ਅਪਰੇਟਰ ਪਿਛਲੇ 10 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਟਾਲਾ ਵੱਟ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿ ਟੈਕਸ ਨਾ ਭਰਨ,

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਿਬੇੜਨ ਲਈ ਸਾਰੇ 32 ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਤੇ ਟੈਸਟਿੰਗ ਟਰੈਕ ਸਨਿਚਰਵਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਤੇ ਇਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ‘ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੈਡੋਸੀ ਮੇਲੇ’ ਵੀ ਲਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਉਧਰ, ਸਾਬਕਾ ਪੰਚਾਇਤ ਮੰਤਰੀ ਸਿਕੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਲੂਕਾ ਨੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮੰਤਰੀ ਰਾਜਾ ਵਤਿੰਗ ਵੱਲੋਂ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਤੇ ਦੇ ਨੰਬਰ ਵਿਚ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਬੱਸਾਂ ਖਿਲਾਫ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਸਰਕਾਰ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਬੱਸਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਂ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬੱਸਾਂ ਖਿਲਾਫ ਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਉਂ ਹੋਈ ਹੈ।

ਦਲ-ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਵੇਲੇ ਮਾਫੀਆ ਨੇ ਸਿਰ ਚੁੱਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰ

ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਇਹੀ ਵਜ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਆਖ ਰਿਹਾ।”

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਾ ਵਤਿੰਗ ਵੱਲੋਂ

ਨਵਜੋਤ ਸਿੰਘੂ ਤੇ ਚੰਨੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚਾਲੇ ਠੰਢੀ ਜੰਗ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਰੀ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਸੂਬੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੰਨੀ ਦਰਮਿਆਨ ਚੱਲ ਰਹੀ ਠੰਢੀ ਜੰਗ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ। ਸੂਬੇ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਵਜੋਤ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘੂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾਂ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਟੈਂਡ ਦੀ ਪ੍ਰੋਤ੍ਯੁਕਤਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਸੇਧਿਆ ਹੈ। ਟਵਿੱਟਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਲੜਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਿਆਂ ਨਵਜੋਤ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘੂ ਨੇ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੰਨੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਸੇਧਦਿਆਂ ਇਹ ਗੱਲ ਦੁਹਰਾਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ (ਸਿੰਘੂ) ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅਸਲ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਛਾਂਹ ਨਹੀਂ ਧੱਕਣ ਦੇਣਗੇ।

ਸ੍ਰੀ ਸਿੰਘੂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤੀ ਤਿੰਨ ਟਵੀਟ ਕਰਕੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਖਤ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਸੂਬੇ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, 'ਸੂਬੇ ਦੇ ਸਰੋਤ ਸੂਬੇ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿਚ ਕੋਣ ਵਾਪਸ ਲਿਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਨਿੱਜੀ ਜੇਬਾਂ ਵਿਚ ਨਾ ਚਲੇ ਜਾਣ।' ਸ੍ਰੀ ਸਿੰਘੂ ਨੇ ਇਕ ਟਵੀਟ ਵਿਚ

ਕਿਹਾ, "ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸਲ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿਹੜੇ ਹਰ ਪੰਜਾਬੀ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਵਿੱਤੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿਹੜੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਅਜਿਹੀ ਅਰਾਜਕਤਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ: ਮਨੀਸ਼ ਤਿਵਾੜੀ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਪੱਤਰਕਾਰ ਆਰੂਸਾ ਆਲਮ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ (ਕੈਪਟਨ) ਵਿਚਾਲੇ ਤਿੱਖੀ ਦੁਸ਼ਣਬਾਜ਼ੀ ਵਿਚਾਲੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਆਗੂ ਮਨੀਸ਼ ਤਿਵਾੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸੂਬਾਈ ਇਕਾਈ 'ਚ ਅਜਿਹੀ ਅਰਾਜਕਤਾ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ। ਤਿਵਾੜੀ ਨੇ ਆਗੂਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਖਿਲਾਫ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੇਠਲੇ ਦਰਜੇ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਵੀ ਨਾਖੁਸ਼ੀ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੀਤੀ।

ਨੁਕਸਾਨ ਕਟਰੋਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਖਰੀ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਸਾਂਭ ਲਈਏ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੋਣ ਅੱਗੇ ਆਵੇਗਾ

ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਨਿੱਜੀ ਜੇਬਾਂ ਵਿਚ ਨਾ ਜਾ ਸਮਾਉਣ। ਸੂਬੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪੈਰਾਂ ਸਿਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਵੱਲ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਪਹਿਲਕਦਮੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੋਣ ਕਰੇਗਾ।" ਨਵਜੋਤ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪੁੰਦਲਕਾ ਹਟ ਜਾਣ ਦੇਈਏ, ਹਕੀਕਤ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਪੁਨਰ ਸੁਰਜੀਤੀ ਦੇ ਖਾਕੇ 'ਤੇ ਸੂਰਜ ਵਾਂਗ ਚਮਕਣ ਦੇਈਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਈਏ ਜਿਹੜੇ ਨਿੱਜੀ ਸਵਾਰਥਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਉਸ ਰਾਹ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰੀਏ ਜਿਹੜਾ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਪਾਸੇ ਲਿਜਾਏਗਾ ਜਿੱਥੇ ਜਿੱਤੇਗਾ ਪੰਜਾਬ, ਜਿੱਤੇਗੀ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਅਤੇ ਜਿੱਤੇਗਾ ਹਰ ਪੰਜਾਬੀ।"

ਪਾਰਟੀ ਆਗੂਆਂ ਦਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਚੰਨੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸਿੰਘੂ ਵਿਚਾਲੇ ਕਈ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਹੋਈਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕਮਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿੱਧਾਂ ਸਣੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਆਗੂ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਤਾਜ਼ਾ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇਵਾਂ ਆਗੂਆਂ ਵਿਚਾਲੇ ਮਤਭੇਦ ਖਤਮ ਕਰਨ 'ਚ ਨਾਕਾਮ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਸੰਯੁਕਤ) ਵੱਲੋਂ 50 ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਚੋਣਾਂ ਲੜਨ ਦਾ ਐਲਾਨ

ਤਪਾ ਮੰਡੀ: ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਸੰਯੁਕਤ) ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਢੀਂਡਸਾ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਰਟੀ 2022 ਵਿਚ 50 ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਚੋਣ ਲੜੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਮਖਿਆਲੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਢੀਂਡਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਛੱਡੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਠਜੋੜ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਕ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਮਾਂ ਆਉਣ 'ਤੇ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਸੰਯੁਕਤ) ਨੇ ਕਿਸ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲ ਚੋਣ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। 'ਆਪ' ਨਾਲ ਗਠਜੋੜ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲ ਸਿਆਸੀ ਗਠਜੋੜ ਕਰਨ ਦਾ ਹਾਲੇ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸਾਫ ਸੁਥਰੇ ਅਕਸ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਟਿਕਟਾਂ

ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੇ 3 ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਐਲਾਨੇ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ 2022 ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਲਈ ਪਾਰਟੀ ਦੇ 3 ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਟਾਲਾ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਧਾਇਕ ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਲੋਧੀਨੰਗਲ ਹੁਣ ਹਲਕਾ ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਚੂੜੀਆਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਰਵੀਕਰਨ ਸਿੰਘ ਕਾਹਲੋਂ ਹਲਕਾ ਡੇਰਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਯੂਨਸ ਮੁਹੰਮਦ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਤੋਂ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਰਵੀਕਰਨ ਸਿੰਘ ਕਾਹਲੋਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਪਾਰਟੀ ਹੁਣ ਤੱਕ 77 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਲੜਨ ਦੀ ਵੀ ਗੱਲ ਕਹੀ।

ਜਬਰ ਜਨਾਹ: ਔਰਤ ਨੇ ਵਿਧਾਇਕ ਬੈਂਸ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਾਪਸ ਲਈ

ਲੁਧਿਆਣਾ: ਲੋਕ ਇਨਸਾਫ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੁਖੀ ਤੇ ਵਿਧਾਇਕ ਸਿਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ ਖਿਲਾਫ ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਾਂਗਰਸੀ ਆਗੂ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਤਵਲ ਅਤੇ ਹਲਕਾ ਆਤਮ ਨਗਰ ਤੋਂ ਅਕਾਲੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹਰੀਸ਼ ਰਾਏ ਢਾਂਡਾ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵਿਧਾਇਕ ਸਿਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਦੇ ਕਬਿਰ ਦੋਸ਼ ਲਾ ਕੇ ਦਰਜ ਕਰਵਾ ਚੁੱਕੀ ਪੀੜਤ ਔਰਤ ਆਪਣੇ ਸਟੈਂਡ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਧਾਇਕ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਅੱਜ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਚੱਕਰ ਲਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸੀ ਆਗੂ ਕਤਵਲ ਤੇ ਅਕਾਲੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਢਾਂਡਾ ਦੇ ਦਬਾਅ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਉਹ ਵਾਪਸ ਲੈ ਰਹੀ ਹੈ।

ਕਰੋਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਡੇਂਗੂ ਦਾ ਕਹਿਰ

ਪਟਿਆਲਾ: ਡੇਢ ਸਾਲ ਤੋਂ ਕਰੋਨਾ ਦੀ ਮਾਰ ਝੱਲ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਡੇਂਗੂ ਬੁਖਾਰ ਨੇ ਘੇਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਕੜਾ ਕਾਫੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਡੇਂਗੂ ਦੇ 12 ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇਸ ਮਿਲ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ 40 ਜਾਨਾਂ ਵੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀਂ ਪਏ ਮੀਂਹ ਕਾਰਨ ਡੇਂਗੂ ਦਾ ਕਹਿਰ ਕਾਫੀ ਵਧਿਆ ਹੈ।

ਸਿਹਤ ਮਾਹਿਰਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਹਾਲੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਹਫ਼ਤੇ ਹੋਰ ਡੇਂਗੂ ਦਾ ਖਤਰਾ ਮੰਡਰਾਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕੜਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਡੇਂਗੂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਗਭਗ 1900 ਕੇਸ ਮੁਹਾਲੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ 'ਚ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਬਠਿੰਡਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ 1700 ਕੇਸ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ 1200 ਦੇ ਕਰੀਬ ਕੇਸ ਆਏ ਹਨ। ਪਟਿਆਲਾ 'ਚ ਡੇਂਗੂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸਵਾ

ਤਿੰਨ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਡੇਂਗੂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ 25 ਕੇਸ ਮੋਗਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕੱਲੇ ਮੁਹਾਲੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਹੀ ਡੇਂਗੂ ਕਾਰਨ 20 ਮੌਤਾਂ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ ਜਦਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਨਵਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਤੇ ਲੁਧਿਆਣਾ 'ਚ ਡੇਂਗੂ ਨੇ ਤਿੰਨ-ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਨ ਲਈ ਹੈ। ਪਟਿਆਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ 'ਚ ਮਿਲੇ ਡੇਂਗੂ ਦੇ ਸਵਾ ਤਿੰਨ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇਸਾਂ 'ਚੋਂ 241 ਸ਼ਹਿਰੀ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਹਨ।

ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਦਸਤਾਰ ਨਾਲ ਦੋ ਜਾਨਾਂ ਬਚਾਈਆਂ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਕੈਨੇਡਾ 'ਚ ਪੰਜ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਦਸਤਾਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਦੋ ਜਾਨਾਂ ਬਚਾ ਲਈਆਂ। ਇਹ ਬੰਦੇ ਗੋਲਡਨ ਯੀਅਰਜ਼ ਝਰਨੇ 'ਚ ਨਹਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਤਿਲਕ ਕੇ ਚੱਟਾਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਏ ਸਨ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਵਹਾਅ ਵਾਲੇ ਦਰਿਆ ਵਿਚ ਰੁੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਕੁਲਜਿੰਦਰ ਕਿੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚਾਰ ਦੋਸਤ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ 'ਚ ਗੋਲਡਨ ਯੀਅਰਜ਼ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਪਾਰਕ 'ਚ ਪੈਦਲ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਫਰਿਆਦ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਰਾਹਤ ਟੀਮ ਦੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਪਗੜੀਆਂ ਉਤਾਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਲੰਬੀ ਰੱਸੀ ਵਾਂਗ ਇਕ ਸਿਰਾ ਚੱਟਾਨ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥ 'ਚ ਫੜਾ ਦਿੱਤਾ। ਕਿੰਦਾ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਵੀਡੀਓ ਵਟਸਐਪ 'ਤੇ ਭੇਜੀ ਜਿਸ ਮਗਰੋਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਫੁਟੇਜ

ਵਾਇਰਲ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ 'ਐਨ.ਬੀ.ਸੀ. ਨਿਊਜ਼' ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਜਣਿਆਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਫੋਨ ਸੇਵਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। 'ਅਸੀਂ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ ਪਰ ਕੋਈ ਜੁਗਤ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ 10 ਮਿੰਟ ਤੱਕ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਇਧਰ-ਉਧਰ ਹੱਥ-ਪੈਰ ਮਾਰੇ। ਅਖੀਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪਗੜੀਆਂ ਉਤਾਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਸੋਚੀ। ਫੇਸਬੁੱਕ 'ਤੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਕ ਹੋਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਅਸਲ ਨਾਇਕ ਹਨ। ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਟਵੀਟ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਸਿੱਖ ਮਰਿਆਦਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਪਗੜੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਸਬਕ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਸੇ ਪਗੜੀ ਨਾਲ ਜਾਨਾਂ ਬਚੀਆਂ ਹਨ।

ਕਾਂਗਰਸ ਵੱਲੋਂ ਹਰੀਸ਼ ਚੌਧਰੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਨਿਯੁਕਤ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਹਰੀਸ਼ ਚੌਧਰੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਇਸ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਅਹਿਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ (ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨਲ) ਕੇ.ਸੀ. ਵੇਣੂ ਗੋਪਾਲ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਤਰਾਖੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਂਗਰਸ ਆਗੂ ਹਰੀਸ਼ ਰਾਵਤ ਨੂੰ ਇਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਰਾਵਤ ਨੇ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਕੇ ਇਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਉਤਰਾਖੰਡ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਹੀ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਚੌਧਰੀ ਨੂੰ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਦਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 2017 ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਚੌਧਰੀ ਪੰਜਾਬ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਹਿ-ਇੰਚਾਰਜ ਸਨ ਤੇ ਸਾਲ 2022 ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਐਨ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਆਗੂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਅਹਿਮ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਹਰੀਸ਼ ਚੌਧਰੀ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਕੁ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨ ਵਜੋਂ ਦੇਖ-ਰੇਖ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

ਨੂੰ ਗੱਦੀ ਤੋਂ ਲਾਹ ਕੇ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੰਨੀ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸ ਆਗੂ ਦੀ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਵਜੋਂ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਵਜੋਤ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘੂ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੰਨੀ ਦਰਮਿਆਨ ਸਬੰਧ ਸੁਧਾਰਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਤੇ ਪਾਰਟੀ ਦਰਮਿਆਨ ਤਾਲਮੇਲ ਬਿਠਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਹਰੀਸ਼ ਚੌਧਰੀ ਲਗਾਤਾਰ ਸੁਤਰਧਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਕਈ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਕੀਤੀਆਂ।

ਬੋਅਦਬੀ ਕਾਂਡ: ਵਿਵਾਦਤ ਪੋਸਟਰ 'ਤੇ ਲਿਖਾਈ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਦਾਲਤ 'ਚ ਪੇਸ਼

ਫਰੀਦਕੋਟ: ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੋਅਦਬੀ ਮਗਰੋਂ ਪਿੰਡ ਬੁਰਜ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਬਰਗਾਤੀ ਵਿਚ ਵਿਵਾਦਤ ਪੋਸਟਰ ਲਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਲੈਬੋਰਟਰੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੇ ਪੋਸਟਰ ਦੀ ਲਿਖਤ ਸਬੰਧੀ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਦੇ ਨਮੂਨਿਆਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਇਥੇ ਇਲਾਕਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਤਰਜਮੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਲੈਬੋਰਟਰੀ ਨੇ ਨਤੀਜਾ ਰਿਪੋਰਟ ਸੀਲਬੰਦ ਲਿਫਾਫੇ ਵਿਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂਚ ਟੀਮ ਨੇ ਪਤਤਾਲ ਦੌਰਾਨ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਿੰਡ ਬਰਗਾਤੀ ਵਿਚ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਪੋਸਟਰ ਡੇਰਾ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਲਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਟੀਮ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਡੇਰਾ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੀ ਲਿਖਾਈ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਲਏ ਸਨ।

ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਮਨਾਇਆ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਬਾਨੀ ਤੇ ਚੌਥੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਇਥੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸੰਗਤ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਸ਼ਰਧਾ ਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਮਨਾਇਆ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਸਬੰਧੀ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ, ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬਾਬਾ ਅਟੱਲ ਰਾਇ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਸੁੰਦਰ ਜਲੋਅ ਸਜਾਏ ਗਏ, ਜੋ ਸੰਗਤ ਲਈ ਖਿੱਚ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣੇ ਰਹੇ।

ਇਸ ਮੌਕੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਮੰਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀਵਾਨ ਹਾਲ ਵਿਚ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਦੇ ਭੋਗ ਪਾਏ ਗਏ, ਜਿਸ ਮਗਰੋਂ ਰਾਗੀ, ਢਾਡੀ ਤੇ ਕਵੀਸਰ ਜਥਿਆਂ ਨੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੇ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬੀਬੀ ਜਗੀਰ ਕੌਰ, ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ, ਤਖ਼ਤ ਸ੍ਰੀ ਕੇਸਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਮੇਤ ਪੰਥ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤਾਂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਨਤਮਸਤਕ ਹੋ ਕੇ ਸ਼ਰਧਾ

ਪ੍ਰਗਟਾਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਗ੍ਰੰਥੀ ਗਿਆਨੀ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਿਰਪਾਓ ਭੇਟ ਕੀਤੇ। ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਮੰਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀਵਾਨ ਹਾਲ ਵਿਚ ਸਜੇ ਦੀਵਾਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਜਿਥੇ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਪੰਥਕ ਕਵੀਆਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਲਾਸ਼ਨੀ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ, ਉਥੇ ਹੀ ਬੀਤੀ ਰਾਤ ਰਾਗ ਦਰਬਾਰ ਅਤੇ ਪਤਤਾਲ ਗਾਇਨ ਕੀਰਤਨ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਰਾਗੀ ਜਥਿਆਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਦੀ ਪਾਵਨ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚੋਂ ਰਾਗ ਅਧਾਰਤ ਕੀਰਤਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਮੌਕੇ

ਬੀਬੀ ਜਗੀਰ ਕੌਰ, ਗਿਆਨੀ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਜਥੇਦਾਰ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜੀਵਨ ਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆਨੀ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਦੀ ਸਮੁੱਚੇ ਸਿੱਖ ਜਗਤ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਕ ਵੀਡੀਓ ਸੁਨੇਹੇ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ 'ਤੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾਇਆ।

Punjab Times

Established in 2000
22nd Year in Publication

Published every Saturday
by **A B Publication Inc.**
20451 N Plum Grove Rd.
Palatine, IL 60074-2018
Ph:847-359-0746
Fax:847-705-9388
Email:punjabtimes1@gmail.com
www.punjabtimesusa.com

Founder Editor:
Amolak Singh Jammu
Astt. Editors:
Jaspreet Kaur
Kuljeet Singh

Photographer
Kamaljit Singh Virdi
Ph. 847-502-2703

Our Columnists
Gurbakhsh Singh Bhandal
Baljit Basi
Buta Singh
Tarlochan Singh Dupalpur
Major Kular

Correspondents
Detroit, MI
Rajinder Syan
734-261-0936
New York
Iqbal S. Jabowalia
917-375-6395

Postmaster: Please send
address changes to Punjab Times,
20451 N. Plum Grove Rd., Palatine,
IL 60074

Distributed in:
California, Illinois, Indiana, Ohio,
Michigan, Wisconsin, Mississippi,
Iowa, Arkansas, Massachusetts,
Texas, Virginia, Nevada, Washington,
Oregon, Arizona, Georgia, Florida,
New York, New Jersey, Connecticut,
Oklahoma, Pennsylvania, Missouri,
Kentucky, Kansas.

ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਪਰਚਾ ਮੰਗਵਾਉਣ ਲਈ
ਸਾਲਾਨਾ ਚੰਦਾ: 105 ਡਾਲਰ
ਪੰਜ ਸਾਲ ਲਈ: 475 ਡਾਲਰ

ਨੋਟ: ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿਚ ਛਪੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿਚਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਅਦਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਦਾ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਮਹਿਜ਼ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਿੱਤ ਛਾਪੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿਚ ਛਪੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਦਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਤਾਈਦ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਪਾਠਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਆਪ ਕਰ ਲੈਣ।

Disclaimer
The views expressed in the articles published in the columns of Punjab Times are that of their writers, and it is not implied that Punjab Times endorses them.

Sameway Punjab Times does not necessarily endorse the claims made in the advertisements published in Punjab Times.

All disputes subject to Chicago jurisdiction.

ਬੇਅਦਬੀ ਮਾਮਲਾ: ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਦੀ ਫਰੀਦਕੋਟ 'ਚ ਪੇਸ਼ੀ, ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ

ਫਰੀਦਕੋਟ: ਪਿੰਡ ਬੁਰਜ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਵਾਲਾ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਰੂਪ ਚੋਰੀ ਕਰ ਕੇ ਬੇਅਦਬੀ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਹੋਏ ਕੇਸ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰ ਰਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂਚ ਟੀਮ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇਥੋਂ ਦੀ ਇਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਡੇਰਾ ਸੱਚਾ ਸੌਦਾ ਦੇ ਮੁਖੀ ਗੁਰਮੀਤ ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਦੇ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂਚ ਟੀਮ ਨੇ ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਮਿਸ ਤਰਜਨੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕਰ ਕੇ ਡੇਰਾ ਮੁਖੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਡੇਰਾ ਮੁਖੀ ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਅਤੇ ਕਤਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸੁਨਾਰੀਆ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਤੀਹਰੀ ਉਮਰ ਕੈਦ ਕੱਟ ਰਹੇ ਹਨ।

ਪਿੰਡ ਬੁਰਜ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਵਾਲਾ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਜੂਨ 2015 ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਰੂਪ ਚੋਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇਸੇ ਸਰੂਪ ਦੇ ਪੰਨੇ 12 ਅਕਤੂਬਰ 2015 ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਜਾਂਚ ਟੀਮ ਨੇ 6 ਜੁਲਾਈ 2019 ਨੂੰ

ਡੇਰਾ ਮੁਖੀ ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਨੂੰ ਬੇਅਦਬੀ ਕਾਂਡ ਵਿਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਟੀਮ ਨੇ ਹੁਣ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਵਾਰੰਟਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕਰ ਕੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਡੇਰਾ ਮੁਖੀ ਖਿਲਾਫ ਲੋੜੀਂਦੀ ਗਵਾਹੀ ਜਾਂਚ ਟੀਮ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਡੇਰਾ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਜਾਂਚ ਟੀਮ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੱਤ ਡੇਰਾ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਅਦਬੀ ਕਾਂਡ ਵਿਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਗੋਲੀ ਕਾਂਡ ਵਿਚ ਵੀ ਜਾਂਚ ਟੀਮ ਨੇ ਡੇਰਾ ਮੁਖੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਜਾਂਚ ਟੀਮ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡੇਰਾ ਮੁਖੀ ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਨੂੰ 29 ਅਕਤੂਬਰ ਤੱਕ ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ।

ਮੋਦੀ ਦੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਡਟਿਆ ਪੰਜਾਬ

(ਸਫਾ ਇਕ ਦੀ ਬਾਕੀ)

ਨੂੰ ਮਨਸੂਖ ਕਰ ਕੇ ਜੰਮੂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਦੋ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਣਾ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਿਆਂ ਕਰਨਾ ਅਜਿਹੇ ਰੁਝਾਨ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਮਿਸਾਲਾਂ ਹਨ। ਖੇਤੀ ਖੇਤਰ ਸੂਬਿਆਂ ਦਾ ਮਸਲਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਤਿੰਨ ਖੇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਕੇ ਇਸ ਵਿਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰਾਂ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਇਸ ਧੌਕੇ ਖਿਲਾਫ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਨਹੀਂ ਨਿੱਤਰੀਆਂ ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਕਿਸਾਨੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਪੂਰੇ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਫੈਲਣ ਤੇ ਸਿਆਸੀ ਸੇਕੇ ਦੇ ਡਰਾਂ ਹੁਣ ਭਾਜਪਾ ਵਿਰੋਧੀ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੌਕੇ ਵਜੋਂ ਦੇਖਣ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ। ਚੇਤੇ ਰਹੇ ਕਿ ਅਗਲਾ ਵਰ੍ਹਾ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਸਣੇ 5 ਸੂਬਿਆਂ ਵਿਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਹਨ। ਸਿਆਸੀ ਮਾਹਰਾਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਕਿਸਾਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਵੱਡੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਏਗਾ।

ਖੇਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਖਿਲਾਫ ਕਿਸਾਨ ਪਿਛਲੇ 11 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਬਹੁਗਾਂ ਉਤੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿਚ ਫੁੱਟ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਬਕਾ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆਈਆਂ। ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰ ਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਤੱਕ ਮਹਿਦੂਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਲਗਾਤਾਰ ਜਾਰੀ ਰਹੀ ਪਰ ਮੁਹੱਬਤ ਦਾ ਪੈਗਾਮ ਵੰਡਦਾ ਅੰਦੋਲਨ ਆਪਣੀ ਚਾਲ 'ਤੇ ਤੁਰਦਾ ਰਿਹਾ। 26 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ 11 ਮਹੀਨੇ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਉਤੇ ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ, ਉਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਉੱਤਰਾਖੰਡ, ਰਾਜਸਥਾਨ, ਤਾਮਿਲ ਨਾਡੂ, ਉੜੀਸਾ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ, ਕੇਰਲ, ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ, ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਸਮੇਤ ਅਨੇਕ ਥਾਵਾਂ ਉਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਉਤੇ ਰੋਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਕੇ ਲਖੀਮਪੁਰ ਖੀਰੀ ਵਿਖੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਅਤੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਰਜ ਦੇਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਹੇਠ ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਹਿ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਅਜੈ ਮਿਸ਼ਰਾ ਟੈਨੀ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਨਾਮ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਗ ਪੱਤਰ ਸੌਂਪ ਕੇ ਤਿੰਨ ਖੇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਾਪਸ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਮਰਥਨ ਮੁੱਲ ਉਤੇ ਖਰੀਦ ਦੀ

ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਰੰਟੀ ਮਿਲਣ ਤੱਕ ਅੰਦੋਲਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪ੍ਰਣ ਦੁਹਰਾਇਆ।

ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਮਾਡਲ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀਕਰਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫੈਡਰਲਿਜ਼ਮ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਉਭਾਰ ਕੇ ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਨਵਾਂ ਸਿਆਸੀ ਮੈਦਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਵੀ ਇਸ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਲੜ ਲੱਗ ਕੇ ਆਪਣੀ ਸਿਆਸੀ ਸਾਖ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸੱਦੀ ਸਰਬ-ਪਾਰਟੀ ਮੀਟਿੰਗ ਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਖਾਏ ਏਕੇ ਪਿੱਛੇ ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਦਬਾਅ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਸਭ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਲਾਸ ਉਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਤੇ ਸਤਲੁਜ ਯਮੁਨਾ ਲਿੰਕ ਨਹਿਰ ਦੇ ਮਸਲੇ ਵਿਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਡਟਵਾਂ ਪੈਂਤੜਾ ਲਿਆ। ਹੁਣ ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ. ਤੇ ਖੇਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਕੇਂਦਰੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੰਗਾਰ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਨਵੀਂ ਮਿਸਾਲ ਪੇਦਾ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਫੇਸਬੁੱਕ 'ਤੇ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਭੁਗਤਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲੱਗੇ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਫੇਸਬੁੱਕ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ 'ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ' ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਨੂੰ 'ਖੂਜੇ' ਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸਾਂਝੀ ਸੰਸਦੀ ਕਮੇਟੀ ਤੋਂ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇ।

ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਤਰਜਮਾਨ ਪਵਨ ਖੇੜਾ ਨੇ ਕਿਹਾ 'ਫੇਸਬੁੱਕ ਨੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਫੇਕਬੁੱਕ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ।' ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਫੇਸਬੁੱਕ ਦੀਆਂ ਲੀਕ ਹੋਈਆਂ ਅੰਦਰਲੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪਲੈਟਫਾਰਮ ਉਤੇ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਨਫਰਤੀ ਪੋਸਟਾਂ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਫੇਸਬੁੱਕ ਇੰਡੀਆ ਨੇ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਲੱਗੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਾਂਗਰਸ ਆਗੂ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਫੇਸਬੁੱਕ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਭਾਜਪਾ ਦਾ ਸਾਥ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਏਜੰਡੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕਿਸਾਨ ਹਮਾਇਤੀ ਪਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਅੱਡੇ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਮੋੜਿਆ

ਪਟਿਆਲਾ: ਸਾਬਕਾ ਅਕਾਲੀ ਮੰਤਰੀ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰੱਖੜਾ ਦੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਤੇ ਉਘੇ ਪਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ ਰੱਖੜਾ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਤੋਂ ਕਿਸਾਨੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਅਮਰੀਕਾ ਵਾਪਸ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਕਿਸਾਨੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਚੱਲਿਆ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੂਬੇ ਦੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਬਕਾਇਦਾ ਤੌਰ ਉਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਲਈ ਲੰਗਰ ਤੇ ਰਹਿਣ ਬਸੇਰਿਆਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰੱਖੜਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ ਰੱਖੜਾ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਭਤੀਜੀ ਦੇ ਵਿਆਹ 'ਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਆ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ 'ਤੇ ਕਾਫੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਤੇ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਦੋ ਤਿੰਨ ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਖੱਜਲ-ਖੁਆਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਇਸ ਦੇ ਰੋਸ ਵਜੋਂ ਸ. ਰੱਖੜਾ ਵੱਲੋਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਰੋਸ ਜਤਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ 'ਚ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਸ਼ਰੀਫ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ 'ਤੇ 6 ਘੰਟੇ ਖੱਜਲ-ਖੁਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਅਮਰੀਕਾ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਵੀ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਪੁੱਜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਚੀਫ ਸੈਕਟਰੀ, ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨਾਲ ਵੀ ਰਾਬਤਾ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਹਿ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਰਜਨੀਕਾਂਤ ਨੂੰ ਦਾਦਾ ਸਾਹਿਬ ਫਾਲਕੇ ਐਵਾਰਡ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਆ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਸਥਾਨਕ ਵਿਗਿਆਨ ਭਵਨ ਵਿਚ ਕਰਵਾਏ ਗਏ 67ਵੇਂ ਕੌਮੀ ਫਿਲਮ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ 2021 ਸਬੰਧੀ ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਰਜਨੀਕਾਂਤ, ਕੰਗਣਾ ਰਣੌਤ, ਮਨੋਜ ਬਾਜਪਾਈ ਅਤੇ ਧਨੁਸ਼ ਸਣੇ ਕਈ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੇ ਸ਼ਿਰਕਤ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਪੁਰਸਕਾਰ ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਮਨੋਜ ਬਾਜਪਾਈ ਅਤੇ ਧਨੁਸ਼ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 'ਭੋਸਲੇ' ਅਤੇ 'ਤਾਮਿਲ ਫਿਲਮ 'ਅਸੁਰਨ' ਲਈ ਸਰਬੋਤਮ ਅਦਾਕਾਰ ਦਾ ਐਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਦਾਕਾਰਾ ਕੰਗਣਾ ਰਣੌਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਫਿਲਮ 'ਮਣੀਕਰਨਿਕਾ: ਦਿ ਕੁਈਨ ਆਫ ਝਾਂਸੀ' ਲਈ ਸਰਬੋਤਮ ਅਦਾਕਾਰਾ ਦਾ ਐਵਾਰਡ ਮਿਲਿਆ। ਦੱਖਣ ਦੇ ਸੁਰਪਸਟਾਰ ਰਜਨੀਕਾਂਤ ਨੂੰ ਫਿਲਮ ਜਗਤ ਵਿਚ ਪਾਏ ਗਏ

ਯੋਗਦਾਨ ਲਈ 'ਦਾਦਾ ਸਾਹਿਬ ਫਾਲਕੇ ਐਵਾਰਡ' ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਆ ਗਿਆ। ਸੀਨੀਅਰ ਅਦਾਕਾਰ ਨੂੰ ਐਵਾਰਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਮੌਕੇ ਹਾਲ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਰਜਨੀਕਾਂਤ ਦੀ ਪਤਨੀ ਲਤਾ ਅਤੇ ਧੀ ਸੌਂਦਰਿਆ ਰਜਨੀਕਾਂਤ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਫਿਲਮ 'ਛਿਛੋਰੇ' ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨਿਤੇਸ਼ ਤਿਵਾੜੀ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਸਾਜਿਦ ਨਾਡੀਆਡਵਾਲਾ ਨੇ ਸਰਬੋਤਮ ਫਿਲਮ ਦਾ ਐਵਾਰਡ 2020 ਵਿਚ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਆਖ ਗਏ ਮਰਹੂਮ ਅਦਾਕਾਰ ਸੁਸ਼ਾਂਤ ਸਿੰਘ ਰਾਜਪੂਤ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਿਜੈ ਸੇਤੂਪਤੀ ਨੂੰ ਫਿਲਮ 'ਸੁਪਰ ਡੀਲਕਸ' ਲਈ ਸਰਬੋਤਮ ਸਹਿ ਕਲਾਕਾਰ ਦੇ ਐਵਾਰਡ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਆ ਗਿਆ।

ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ 'ਚੋਂ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਅਦਾਲਤ ਪੁੱਜਿਆ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਫਸੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸਿੱਖ, ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਹੋਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਦਿੱਲੀ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਆਗੂ ਪਰਮਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਜਨ ਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਤੇ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੂੰ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ 'ਚ ਫਸੇ ਸਿੱਖ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਸਮੇਤ ਬਾਕੀ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਈ-ਵੀਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਕਰ ਕੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ।

ਮਿਲੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਮੁਤਾਬਕ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਈ-ਵੀਜ਼ਾ ਸਬੰਧੀ ਅਫਗਾਨੀ ਹਿੰਦੂਆਂ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ 216 ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪੁੱਜੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਚੋਂ ਸਿਰਫ ਅੱਠ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਈ-ਵੀਜ਼ੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਦੋਂਕਿ 208 ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਬਾਰੇ ਹਾਲੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਥੇ ਤਾਲਿਬਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋਣ ਮਗਰੋਂ ਉਥੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਲੋਕ ਇਸ ਵੇਲੇ ਡਰੇ ਅਤੇ ਸਹਿਮੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਤਾਲਿਬਾਨ ਵੱਲੋਂ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ 'ਚੋਂ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਜਾਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵੀਜ਼ਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਇੰਡੀਆ ਵਰਲਡ ਫੋਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਨੀਤ ਸਿੰਘ ਚੰਡੌਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਫਸੇ ਹਿੰਦੂ-ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਢਿੱਲੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਕਾਰਨ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਲਟਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਵਾਬਜ਼ੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਤੋਂ ਇਹ ਮਸਲਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਕਾਂਗਰਸੀ ਵਿਧਾਇਕ ਰਾਜਿੰਦਰ ਬੇਰੀ ਨੂੰ ਕੈਦ

ਜਲੰਧਰ: ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਜਲੰਧਰ ਕੇਂਦਰੀ ਤੋਂ ਵਿਧਾਇਕ ਰਾਜਿੰਦਰ ਬੇਰੀ ਨੂੰ ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਮਿਤ ਗਰਗ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੇਲ ਆਵਾਜਾਈ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਿਆਂ ਇਕ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਮਿਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀ.ਆਰ.ਪੀ. ਨੇ ਰਾਜਿੰਦਰ ਬੇਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਮਈ 2015 'ਚ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ਛੇ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਬੇਰੀ ਦੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਹੋ ਗਈ। ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ 2 ਮਈ 2015 ਨੂੰ ਕਣਕ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੀ ਧੀਮੀ ਰਫਤਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਰੇਲਾਂ ਰੋਕਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਬੇਰੀ ਨੇ ਚਕੋਹਾ ਫਾਟਕ 'ਤੇ ਧਰਨਾ ਲਾਇਆ ਸੀ।

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਦਾ ਆਨਰੇਰੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ

(ਡਾ.) ਨਵਦੀਪ ਕੌਰ
ਬਲਵਿੰਦਰ (ਨਿੱਕੀ) ਕੌਰ ਸੇਖੋਂ
ਸਵਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਢਿਲੋਂ
ਅਮੋਲਕ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ
ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ
ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦਿਓਲ

ਡਾ. ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਬਸਰਾਨ
ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਾਹੀ
ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਟਿਵਾਣਾ
ਜੈਦੇਵ ਸਿੰਘ ਭੱਠਲ
ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਾਲੀਆ
ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਜੱਸੀ) ਗਿੱਲ

ਡਾ. ਹਰਗੁਰਮੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ
ਡਾ. ਤੇਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੰਡੇਰ
ਜਗਦੀਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਕਲੇਰ
ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਘੁੰਨ
ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦਰਤ
ਡਾ. ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ

ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ
ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਭੂਰਾ
ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਮੁਲਤਾਨੀ
ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਪਰਿੰਗਫੀਲਡ
ਗੁਰਵੀਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ

ਸਿੱਖ ਨਸਲਕੁਸ਼ੀ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪੈਲਾਟਾਈਨ 'ਚ ਖੂਨਦਾਨ ਕੈਂਪ 7 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ

ਸ਼ਿਕਾਰੋ: ਨਵੰਬਰ 1984 ਦੀ ਸਿੱਖ ਨਸਲਕੁਸ਼ੀ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਐਤਵਾਰ 7 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪੈਲਾਟਾਈਨ (ਸਿੱਖ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਸੁਸਾਇਟੀ) ਵਿਖੇ ਖੂਨਦਾਨ ਕੈਂਪ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਖੂਨਦਾਨ ਲੈਣ ਆ ਰਹੀ ਸੰਸਥਾ

ਦੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਵਧ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਹਿੰਸਾ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਇਹ ਮੁਹਿੰਮ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਰਗਰਮੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੈਂਪ ਸਮੁੱਚੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੂਨ ਡੋਲ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਸਗੋਂ ਦਾਨ ਕੀਤਾ

ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ 'ਚ ਵਸਦੀ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਵੱਲੋਂ
ਨਸਲਕੁਸ਼ੀ 1984 ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਖੂਨਦਾਨ ਮੁਹਿੰਮ

Blood Drive by Sikh Nation
In Remembrance of November 1984 Sikh Genocide in India
ਐਤਵਾਰ, 7 ਨਵੰਬਰ 2021, ਸਵੇਰੇ 9 ਵਜੇ ਤੋਂ 2 ਵਜੇ ਤੱਕ

Sunday
November
7

To make an appointment, go to:
<https://bit.ly/Blood-Drive-11-7-21>

PHOTO ID IS REQUIRED. MASKS ARE REQUIRED.

ਵਰਸਿਟੀ ਬਲੱਡ ਸੈਂਟਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਖੂਨਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਮਾਸਕ ਜ਼ਰੂਰ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ਨਾਖਤੀ ਕਾਰਡ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣ। ਖੂਨਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਲਿੰਕ <https://bit.ly/Blood-Drive-11-7-21> 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਨ ਕੀਤਾ ਖੂਨ ਤਿੰਨ ਜੀਵਨ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਨੇਸ਼ਨ ਵਲੋਂ ਜਾਰੀ ਇਕ ਬਿਆਨ ਰਾਹੀਂ 1984 ਦੀ ਸਿੱਖ ਨਸਲਕੁਸ਼ੀ ਦੀ ਯਾਦ 'ਚ ਖੂਨਦਾਨ ਕੈਂਪ ਵਿਚ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਅਫਸੋਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਕਤਲੇਆਮ ਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵੀ ਦੰਗੇ ਹੀ ਆਖ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਕਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਸਿੱਖ ਨੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਸ ਉੱਦਮ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਲੈ ਕੇ ਨਵੰਬਰ 1984 ਦੀ ਸਿੱਖ ਨਸਲਕੁਸ਼ੀ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਸ਼ਿਕਾਰੋ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖੂਨਦਾਨ ਕੈਂਪ 2010 'ਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਬਸਰਾਓ, ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ, ਜੈ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਕਾਹਲੋਂ, ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਵਲੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਇਹ ਕੈਂਪ ਸੰਗਤ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪੈਲਾਟਾਈਨ ਵਿਖੇ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਜੈ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਕਾਹਲੋਂ ਨਾਲ ਫੋਨ: 224-456-8096 ਰਾਹੀਂ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਖੂਨਦਾਨ ਕੈਂਪ 1984 ਦੀ ਨਸਲਕੁਸ਼ੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਭੇਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਸਲਕੁਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਰੋਸ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਕਿ ਖੂਨ ਵਹਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਦੁਜਿਆਂ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਨੇਸ਼ਨ ਨਾਂ ਦੀ ਜਥੇਬੰਦੀ ਨੇ ਮਾਨਵਤਾ ਦੇ ਭਲੇ ਅਤੇ ਨਵੰਬਰ 1984 ਦੀ ਸਿੱਖ ਨਸਲਕੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇਹ ਵਿਲੱਖਣ ਮੁਹਿੰਮ 1999 ਵਿਚ ਸਰੀ (ਕੈਨੇਡਾ) ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੈਨੇਡਾ ਸਮੇਤ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ, ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ

ਭਾਜਪਾ ਨੂੰ ਕੈਪਟਨ ਦੀ 'ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ' ਉਤੇ ਮਾਣ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਅਗਾਮੀ ਅਸੈਂਬਲੀ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਭਾਜਪਾ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦਾ ਭਗਵਾ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਨਿੱਘਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਭਾਜਪਾ ਨੇ ਅਮਰਿੰਦਰ ਦੀ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਵਜੋਂ ਤਾਰੀਫ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕੌਮੀ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹਰੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤੇ ਗੱਠਜੋੜ ਲਈ ਦਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ। ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਦੁਸ਼ਯੰਤ ਗੋਤਮ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਾਜਵੰਸ਼ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਕੇ ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦ ਵੱਲ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਫਾਈਨਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 'ਕੈਪਟਨ ਨੇ ਅਜੇ ਆਪਣੀ ਪਾਰਟੀ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ।'

ਉਧਰ, ਨਵੀਂ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਐਲਾਨ ਕਰਕੇ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ 'ਤੇ ਆਏ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜੇ ਤਿੰਨੇ ਖੇਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਜਪਾ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੈਪਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਾਨਸ਼ੀਨ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੰਨੀ ਚੰਗਾ ਬੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਨਵੇਂ ਬਾਪੂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਵਜੋਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। 2022 ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਪਾਰੀ ਖੇਡਣ ਬਾਰੇ ਕੈਪਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੇ 'ਮਹਾਗੱਠਜੋੜ' ਨੇ ਚਾਹਿਆ ਤਾਂ ਮੁਹਰੇ ਹੋ ਕੇ ਕਮਾਨ ਸੰਭਾਲਾਂਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰਾ ਸਿਆਸਤ ਤੋਂ ਸੰਨਿਆਸ ਲੈਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਨਹੀਂ।

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ 'ਚ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਨੇਤਾ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਜਪਾ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਬਰੂਹਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰ ਰਹੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਿਸਾਨ ਅਤਿਵਾਦੀ, ਵੱਖਵਾਦੀ ਅਤੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਲੱਗਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਏਜੰਸੀ ਆਈ.ਐਸ.ਆਈ. ਦੀ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾਨ ਬਣਾ ਕੇ ਘਰ 'ਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜਸੱਤਾ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਭਾਜਪਾ ਅਤੇ ਮੋਦੀ ਅੱਜ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਆਗੂ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਆਖ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਉਣ ਲੱਗੇ ਹਨ।

ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਲਈ ਆਰੂਸਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਤੋਹਫੇ: ਡਾ. ਨਵਜੋਤ ਕੌਰ ਸਿੱਧੂ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਪੱਤਰਕਾਰ ਆਰੂਸਾ ਆਲਮ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ ਮਗਰੋਂ ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਵਜੋਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕ ਡਾ. ਨਵਜੋਤ ਕੌਰ ਸਿੱਧੂ ਨੇ ਤਿੱਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਵੱਡੇ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਲਈ ਆਰੂਸਾ ਆਲਮ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਤੋਹਫੇ ਅਤੇ ਅਟੈਚੀ' ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਡਾ. ਸਿੱਧੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਆਰੂਸਾ ਆਲਮ ਦੀਆਂ ਸੋਨੀਆ ਗਾਂਧੀ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦੀਆਂ ਜੋ ਤਸਵੀਰਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੱਤਰਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਸਿਆਸੀ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਰੂਸਾ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਆਉਣ 'ਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ

ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ 'ਚ ਵੱਡੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਲਈ ਹੁੰਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਵਾਸਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕਥਿਤ 'ਤੋਹਫੇ ਅਤੇ ਅਟੈਚੀ' ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਨਵੀਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਥਿਤ 'ਅਟੈਚੀ' ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਬੀਬੀ ਸਿੱਧੂ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਕਥਿਤ ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਸੈੱਟ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।

'ਸਾਬਕਾ ਮੰਤਰੀ ਨਿੱਜੀ ਹਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਉਤਰੇ'

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ ਨੂੰ ਲੰਮੇ ਹੱਥੀਂ ਲੈਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਵਜ਼ਾਰਤੀ ਸਾਥੀ ਹੁਣ ਨਿੱਜੀ ਹਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਉਤਰ ਆਏ ਹਨ। ਕੈਪਟਨ ਨੇ ਟਵੀਟ ਵਿਚ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਫਿਕਰ ਸਤਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤੀ ਖਤਰੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਸੂਬੇ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਤਾਕ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਜਾਂਚ ਦੇ ਕੰਮ ਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਵਜ਼ਾਰਤ ਵਿਚ ਮੰਤਰੀ ਰਹੇ ਪਰ ਉਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਰੂਸਾ ਆਲਮ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਪਿਛਲੇ 16 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਆ ਰਹੀ ਹੈ' ਜਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਆਈ.ਐਸ.ਆਈ. ਨਾਲ ਅੰਦਰਖਾਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਸੀ।

KULJEET (KJ) SINGH
Managing Broker Realtor

Interested in:

- Buying ■ Selling
- Investing ■ Renting

Gas Stations, Motels & Shopping Malls

ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਣੀ ਹੋਵੇ, ਵੇਚਣੀ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇਣੀ, ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਪੈਸਾ ਲਾਉਣਾ ਹੋਵੇ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ

Kuljeet Singh

Over 20 Years of Experience

Contact Information:
Cell: 224-305-3250

Email: ksingh4622@gmail.com

Serving All Chicagoland & Surrounding Suburbs

Looking for new agents.

SUPER TRAVEL

847-676-9090, 773-465-5566

E-mail: supertravel2003@live.com

Lowest Fares With Excellent Service

United Airlines
British Airways

Etihad, Air India,
KLM, Lufthansa,
Delta, Qatar Airlines.

For Emergency Call anytime at 847-673-3825 **EARLY BIRD SALE!!!!** Domestic fares available

Desi Bazar

Under new management.

916 E. Main Street #118, Greenwood, IN, 46143
Tel: 317-888-2040, Fax: 317-887-6116

Lakhvir S. Johal, Ph: 317-709-7800

Help Wanted in the Kitchen

We specialize in all kind of Indian Groceries and Sweets

- FRESH VEGETABLES EVERY THURSDAY
- FRESH GOAT MEAT

We Are Open 7 Days a Week

10% off on all Gurudwara supplies and Religious programs!!

ਖੁਲ੍ਹਾ ਤੇ ਸਾਫ ਸੁਥਰਾ ਸਟੋਰ, ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਮਾਣ ਦੇਸੀ ਬਾਜ਼ਾਰ

Sistar Mortgage

Minimizing Cost, Maximizing Investment

www.SistarMortgage.com

Balbir (Bill) Grewal, Loan Officer (NMLS 353442)

Residential & Commercial Loans

(734) 330-8859 Mobile

(586) 802-7385 Fax

Balbir.Grewal@SistarMortgage.com

*Refinance up to 125% value of the house.

Loans Available In Most States!

●Residential Loans (Purchase, Refinance & Cash Out Refinance). ●Self Employed and H1 Visa ●Jumbo loans ●Commercial Property With Business or Business Only. ●Business Equity Line of Credit. ●Multi Unit Investment Property.

XPressCargo

Tel.: 317-426-5410

Ext. 2001 & 2403

100% ਓਨਰ ਆਪਰੇਟਰ ਕੰਪਨੀ

Pay Every Week

Pay Single 48 Cent + Team 58 Cent

100% OWNER OPERATOR COMPANY

**IN TO MI BACK TO IN OR IN TO OH TO LOUISVILLE
KY/BOWLING KY BACK TO IN (EVERYDAY HOME)**

**ਸਾਰਾ ਸਾਲ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪੱਕੇ ਰੀਫਰ ਅਤੇ ਡਰਾਈ ਵੈਨ ਦੇ ਲੋਡ
ਹਨ ਅਤੇ ਲੋਡ Same Location ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।**

- ਫਿਊਲ ਐਡਵਾਂਸ ਤੇ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ
- ਸਾਰੇ ਲੰਪਰ ਫੀਸ ਕੰਪਨੀ ਪੇ ਕਰੇਗੀ ।
- ਟਰੱਕ ਦੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪਲੇਟ
- ਟਰੱਕ ਫਿਜ਼ੀਕਲ ਡੈਮੇਜ ਇੰਸੂਰੈਂਸ
- ਟਰੱਕ ਅਤੇ ਟਰੇਲਰ ਰੈਂਟਲ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ
- ਟਾਇਰਾਂ ਅਤੇ Oil Change ਤੇ ਸਪੈਸ਼ਲ ਡਿਸਕਾਉਂਟ

ਅਸੀਂ ਵੇਅਰ ਹਾਊਸ ਅਤੇ ਲੋਡ ਸਟੈਗ ਕਰਦੇ ਹਾਂ

CA >> IN, OH, KY, PA, MD, VA
IN >> KS, TN, WI, MI, KY, IL, GA

ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋਕੇਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਤੱਕ ਪੱਕੇ ਲੋਡ ਹਨ

ਅਸੀਂ 2016 ਅਤੇ 2017 ਦੇ USED ਟਰੱਕ ਵੀ ਸੇਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ

Hiring Owner Operators and Drivers

ਸਾਡੇ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਕਮਰਸ਼ੀਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਕਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ।

2330 Enterprise Park Dr., Indianapolis, IN 46218

Online Application @ www.xpresscargoinc.com

**ਸਿੰਗਲ ਅਤੇ ਟੀਮ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਵੀਕਲੀ ਹੋਮ**

ਵੇਅਰ ਹਾਊਸ ਅਤੇ 24/7 ਘੰਟੇ ਰਿਪੋਅਰ ਸ਼ਾਪ ਖੁੱਲੀ ਹੈ

DJ SONI ENTERTAINMENT PRESENTS

GURNAM BHULLAR

GARRY SANDHU

BANNI SANDHU

SPL.THANKS

KAKA

LIVE IN CINCINNATI

SATURDAY, 30TH OCT 2021 @ 07:00PM

6370 MASON MONTGOMERY RD,
MASON OH 45040

TICKET PRICE \$35 \$75 \$100

Online Tickets Available @ Sulekha.com

MORE FOR INFORMATION:-
DJ SONI : 513 600 4447
Djsoni718@gmail.com

@RAMAN MORANWALIA
GRAPHIC DESIGNER

ਲਖੀਮਪੁਰ ਖੀਰੀ ਹਿੰਸਾ: ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਯੋਗੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਤੋਂ ਖਫਾ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਉਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਲਖੀਮਪੁਰ ਖੀਰੀ ਵਿਚ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਅਜੈ ਮਿਸ਼ਰਾ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਮਿਸ਼ਰਾ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰ ਰਹੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਗੱਡੀਆਂ ਹੇਠਾਂ ਦਰਤਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਕਾਫੀ ਸਖਤ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।

ਉਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁੜ ਉਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਝਾੜ ਝੰਬ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਇਸ ਪੁਰੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ 'ਪੈਰ ਪਿਛਾਹ ਖਿੱਚ' ਰਹੀ ਹੈ। ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਖਿਆਲ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਹਦਾਇਤ

ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅੱਗੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨੇ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏ ਜਾਣ।

ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਇਨਸਾਫ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਖਿੱਚਦੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੇਸ ਵਿਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸਟੇਟਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰਾਤ ਇਕ ਵਜੇ ਸੌਂਪੀ ਗਈ। ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮੁਤਾਬਕ ਕੁੱਲ 44 ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਵਿਚੋਂ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 3 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਹੋਏ ਇਸ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਲੜਕੇ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਮਿਸ਼ਰਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 302 ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ

ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦਸ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਆਸ਼ੀਸ਼ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦਖਲ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਾਰੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਤਫਤੀਸ਼ ਕਦੇ ਨਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਹਾਣੀ ਬਣ ਕੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸ ਸਭ ਕੁਝ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਲੋੜੀਂਦੀ

ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਰਹੇ। ਸੰਯੁਕਤ ਕਿਸਾਨ ਮੋਰਚਾ ਲਖੀਮਪੁਰ ਖੀਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਹਿ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਕੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਪਿਤਾ ਦਾ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਉਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਅਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਅਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ।

ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ 26 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਬਰੂਹਾਂ ਉਤੇ ਬੈਠੇ ਗਿਆਰਾਂ ਮਹੀਨੇ ਹੋ

ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਗਰਮੀ, ਸਰਦੀ, ਬਰਸਾਤ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡਿਆਂ ਉਤੇ ਹੰਢਾਇਆ ਹੈ। ਕਿਸਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦਰਮਿਆਨ ਗੱਲਬਾਤ 22 ਜਨਵਰੀ ਤੋਂ ਬੰਦ ਹੈ। ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਆਪਣੀ ਤਰਫ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸਾਨ ਵਿਰੋਧੀ ਤਾਕਤਾਂ ਲਖੀਮਪੁਰ ਖੀਰੀ ਵਰਗੀਆਂ ਹਿੰਸਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੀ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚ ਉਕਸਾਹਟ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਪਰਿੰਗਫੀਲਡ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸਾਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਲਈ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਉਪਰਾਲਾ

ਡੇਅਟਨ, ਓਹਾਇਓ: ਸ਼ੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਕਾਨੂੰਨ ਵਾਪਸ ਲਓ, 'ਜੈ ਜਵਾਨ ਜੈ ਕਿਸਾਨ', 'ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ' ਆਦਿ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਸਨ।

ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਵੱਲੋਂ ਬੀਤੇ ਦਿਨੀਂ ਡੇਅਟਨ ਤੇ ਸਿਨਸਿਨੈਟੀ ਵਿੱਚ ਖੇਡ ਮੇਲਾ ਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸਮਾਗਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸਟੇਜਾਂ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕਿਸਾਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਪੁਰਜ਼ੋਰ ਹਮਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਮੰਨਣ ਤੇ ਤਿੰਨ ਖੇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਫੌਰੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਪਰਿੰਗਫੀਲਡ ਨੇ ਕਿਸਾਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਲਈ ਕਿਸਾਨੀ ਝੰਡੇ ਤੇ ਬੈਨਰਾਂ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫਲੋਟ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਗਮਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਕੀਤੀ। ਬੈਨਰਾਂ ਉੱਪਰ ਕਿਸਾਨ ਨਾਅਰੇ ਜਿਵੇਂ 'ਨੋ ਫਾਰਮਰ ਨੋ ਫੂਡ', 'ਮਜ਼ਦੂਰ-ਕਿਸਾਨ ਏਕਤਾ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ', 'ਕਾਲੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ

ਜਿਉਂ ਹੀ ਫਲੋਟ ਪੰਡਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੇ ਤਾੜੀਆਂ ਤੇ ਜੈਕਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕੀਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਪਰਿੰਗਫੀਲਡ ਨੇ ਫਲੋਟ ਨਾਲ ਪੰਡਾਲ ਵਿੱਚ ਚੱਕਰ ਲਾਇਆ, ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਕੇ ਸੁਆਗਤ ਕੀਤਾ ਤੇ ਫਲੋਟ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਫੋਟੋਆਂ ਖਿਚਵਾਈਆਂ। ਫਲੋਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪੰਡਾਲ ਦੀ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਸੁਆਗਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖਿੱਚ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਰਹੇ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟਰੱਕ ਦੀ ਛੱਤ ਤੋਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਕੁਝ ਕਰਤੱਵ ਦਿਖਾਏ। ਪੰਡਾਲ ਤਾੜੀਆਂ ਨਾਲ ਗੂੰਜ ਉਠਿਆ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟਰੱਕ ਦੀ ਛੱਤ 'ਤੇ ਸੀਸ ਆਸਣ ਲਾਇਆ ਭਾਵ ਸਿਰ ਭਾਰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਵਿਖਾਇਆ ਤੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਵਾਹ-ਵਾਹ ਖੱਟੀ।

ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸਖਤੀ ਦਾ ਸਵਾਗਤ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਸੰਯੁਕਤ ਕਿਸਾਨ ਮੋਰਚਾ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਲਖੀਮਪੁਰ ਖੀਰੀ ਹਿੰਸਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਯੂਪੀ ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਮੋਰਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਐੱਨ.ਵੀ ਰਾਮਨਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਬੈਂਚ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਬਾਰੇ ਸਟੇਟਸ ਰਿਪੋਰਟ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਾਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸੀਲਬੰਦ ਕਰਵਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ (ਜਾਂਚ) ਨਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਹਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਯੂਪੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਪਿਛਾਹ ਖਿੱਚ ਰਹੀ ਹੈ।

ਬਰਤਾਨੀਆ ਵਿਚ ਡੈਲਟਾ ਪਲੱਸ ਰੂਪ ਦੇ ਕੇਸ ਵਧੇ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਬਰਤਾਨੀਆ ਤੇ ਇਜਰਾਈਲ ਵਿਚ ਲਾਗ ਦੇ ਡੈਲਟਾ ਸਰੂਪ ਦੀ ਨਵੀਂ ਕਿਸਮ ਏਵਾਈ.4.2 ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੇ 'ਡੈਲਟਾ ਪਲੱਸ' ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਾਰਨ ਕੋਵਿਡ-19 ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੀ ਸਿਹਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਏਜੰਸੀ ਬਰਤਾਨੀਆ ਵਿਚ ਲਾਗ ਦੀ ਡੈਲਟਾ ਕਿਸਮ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਏਵਾਈ.4.2 ਡੈਲਟਾ ਕਿਸਮ ਰਫਤਾਰ ਫੜ ਰਹੀ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਮੁਤਾਬਕ ਇਸ ਕਿਸਮ ਵਿਚ ਏ222ਵੀਂ ਅਤੇ ਵਾਈ145ਐੱਚ ਦੇ ਰੂਪ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਲਾਗ ਦੀ ਵਧਣ-ਫੁੱਲਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਏਵਾਈ 4.2 ਡੈਲਟਾ ਦਾ ਤਕਰੀਬਨ 6 ਫੀਸਦ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉੱਧਰ, ਬੀ.ਬੀ.ਸੀ. ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮੁਤਾਬਕ ਡੈਲਟਾ ਦੀ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰਹੇਗਾ, ਦਾ ਪਤਾ ਲਾਉਣ ਲਈ ਟੈਸਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆਨੁ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੇਇ

ਪੈਲਟਾਇਨ ਗੁਰਦਵਾਰਾ Palatine Gurdwara

ਕਾਰ ਸੇਵਾ Karseva

ਸਨਿਚਰਵਾਰ, ਅਕਤੂਬਰ 30, ਸਵੇਰੇ 8 ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ ਤਕ

Saturday, October 30th 8:00 am – late evening

ੴ

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ
ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ

400^{ਵਾਂ}

1621-2021 ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ

ਰੁੱਖ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੇ ੪੦੦ਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ ਜੀ।

Tree plantation dedicated to 400th Parkash Purb of Sri Guru Teg Bahadur Ji

SIKH RELIGIOUS SOCIETY

1280 Winnetka St. Palatine IL 60067 | (847) 358 1117
Email: contactus@srschicago.org | Web: srschicago.org

ਪਰਿਵਾਰ ਸਮੇਤ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਤਨ ਮਨ ਧੰਨ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਵਟਾਉ

Please join with your family and friends and support with Tann, Mann and Dhann

ਕੋਵਿਡ ਵੈਕਸੀਨ ਬਾਰੇ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਜਸ਼ਨਾਂ ਉਤੇ ਉਠੇ ਸਵਾਲ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮੁਲਕ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ 100 ਕਰੋੜ ਕੋਵਿਡ ਵੈਕਸੀਨ ਲਾਉਣਾ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਭਾਜਪਾ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਮੌਕੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਉਤੇ ਜਸ਼ਨ ਵੀ ਮਨਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਤੇ ਜਸ਼ਨਾਂ ਉਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੁਖੀ ਅਖਿਲੇਸ਼ ਯਾਦਵ ਨੇ ਦੇਸ਼ 'ਚ 100 ਕਰੋੜ ਕੋਵਿਡ ਰੋਕੂ ਖੁਰਾਕਾਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮਨਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਜਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਤਨਜ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਜਪਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਵਰਗੇ ਜਸ਼ਨਾਂ 'ਚ ਰੁੱਝੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਰੋਨਾ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਵਰਗੀ ਬਿਪਤਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਲਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਜਪਾ ਸਿਰਫ ਝੂਠੇ ਤੇ ਧੋਖੇ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਮਹਿੰਗਾਈ ਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਕਰਕੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਖਿਲੇਸ਼ ਯਾਦਵ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਜਪਾ ਇਕ ਅਜੀਬ ਪਾਰਟੀ ਹੈ। ਬਿਪਤਾ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੌਤਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਭਾਜਪਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਵਰਗੇ ਜਸ਼ਨਾਂ 'ਚ ਰੁੱਝੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ਿਵ ਸੈਨਾ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਸੰਜੇ ਰਾਊਤ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿਚ 100 ਕਰੋੜ ਕਰੋਨਾ ਰੋਕੂ ਵੈਕਸੀਨ ਲਾਉਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ 'ਝੂਠਾ' ਹੈ ਅਤੇ ਯੋਗ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ 23 ਕਰੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਰਾਕਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸੂਬੇ ਦੇ ਨਾਸਿਕ ਵਿਚ ਇਕ ਪਾਰਟੀ ਮੀਟਿੰਗ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ

ਰਾਊਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣਗੇ ਕਿ 100 ਕਰੋੜ ਟੀਕਾਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ 'ਝੂਠਾ' ਹੈ। ਰਾਜ ਸਭਾ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾਮ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਕਿਹਾ, "ਹੋਰ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਝੂਠ ਬੋਲੋਗੇ।" ਸ਼ਿਵ ਸੈਨਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਬੁਲਾਰੇ ਰਾਊਤ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, "ਪਿਛਲੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ, 20 ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਮਾਰੇ ਗਏ, 17-18 ਸਿਪਾਹੀ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ, ਅਰੁਣਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਲਦਾਖ ਵਿਚ ਚੀਨ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ 100 ਕਰੋੜ ਟੀਕਾਕਰਨ ਦਾ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕਰੋਨਾ ਰੋਕੂ ਟੀਕਾਕਰਨ ਦੌਰਾਨ ਵੈਕਸੀਨ ਦੇਣ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਿਸ ਨੇ ਕੀਤੀ ਹੈ?

ਸਿਆਸੀ ਮਾਹਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਇਸ 'ਉਪਲਬਧੀ' ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਆਸਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਮਹਿੰਗਾਈ ਤੇ ਕੀਮਤਾਂ 'ਚ ਵਾਧੇ ਦੀ ਚੌਕੀ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਤਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਪਿਸਦੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੱਬਣ ਵਿਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸੇ ਸਾਲ 16 ਜਨਵਰੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਟੀਕਾਕਰਨ ਮੁਹਿੰਮ ਦੌਰਾਨ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਉਪਲਬਧੀ ਐਲਾਨੀ ਗਈ ਸਮਾਂ ਹੱਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸਰਕਾਰ ਪੈਟਰੋਲ-ਡੀਜ਼ਲ ਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਖਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਵਧਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਮ ਲਗਾਉਣ 'ਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸਫਲ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਹੈ।

ਪੈਟਰੋਲ-ਡੀਜ਼ਲ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ 'ਚ ਨਿਰੰਤਰ ਹੁੰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਵਾਧੇ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਵਧੇ ਕਿਰਾਏ ਕਾਰਨ ਆਮ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਵਰਤੋਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ

ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧੀ ਦੀ ਘਾਟ ਦਾ ਸੰਕਟ ਵੀ ਛਾਇਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਹਿੰਗਾਈ ਅਤੇ ਕੀਮਤਾਂ 'ਚ ਵਾਧੇ ਨੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਲਈ ਹਾਹਾਕਾਰ ਵਰਗੇ ਹਾਲਾਤ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਦਾਲਾਂ ਅਤੇ ਫਲ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਆਮ ਆਦਮੀ ਤਾਂ ਕੀ, ਮੱਧਵਰਗੀ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਵੀ ਬਾਹਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਤੇਲ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵੀ ਅਸਮਾਨ 'ਤੇ ਹਨ। ਸਰ੍ਹੋਂ ਦਾ ਤੇਲ ਤਾਂ ਆਮ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਰ੍ਹੋਂ ਦੇ ਤੇਲ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਪੂਰੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਵਾਲਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਚੁੱਪੀ ਧਾਰੀ ਬੈਠੀਆਂ ਹਨ। ਕੇਂਦਰ 'ਚ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮੌਨ ਹਰ ਆਮ ਤੋਂ ਖਾਸ ਨੂੰ ਚੁਭਦਾ ਹੈ। ਦੇਸ਼

ਟੀਕਾਕਰਨ ਮੁਹਿੰਮ ਨਾਲ ਮੁਲਕ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੋਈ: ਮੋਦੀ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ 100 ਕਰੋੜ ਕੋਵਿਡ ਵੈਕਸੀਨ ਲਾਉਣਾ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਉਪਲੱਬਧੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇਸ਼ ਨਵੇਂ ਉਤਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਉਰਜਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। 'ਆਕਾਸ਼ਵਾਣੀ' ਦੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਰੇਡੀਓ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ 'ਮਨ ਕੀ ਬਾਤ' ਦੀ 82ਵੀਂ ਕਤੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਿਆਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਟੀਕਾਕਰਨ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੇਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹਨ। ਮੋਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟੀਕਾਕਰਨ ਮੁਹਿੰਮ ਦੀ ਸਫਲਤਾ 'ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਯਤਨਾਂ' ਦੇ ਮੰਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 100 ਕਰੋੜ ਖੁਰਾਕਾਂ ਦਾ ਅੰਕੜਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਲੱਖਾਂ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਪ੍ਰੋਕ ਤੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਭਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਨੇਕ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।

ਮੌਤਾਂ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਣੇ: ਕਾਂਗਰਸ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਦੌਰਾਨ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮਾੜੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਾਰਨ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਹੋਈਆਂ ਮੌਤਾਂ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂਚ ਲਈ ਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਬੁਲਾਰੇ ਰਣਦੀਪ ਸੁਰਜੇਵਾਲਾ ਨੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਬਾਲਗ ਆਬਾਦੀ ਦਾ ਟੀਕਾਕਰਨ ਕਦੇ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਿਰਫ 21 ਫੀਸਦ ਆਬਾਦੀ ਨੂੰ ਹੀ ਵੈਕਸੀਨ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਡੋਜ਼ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਜ ਜਦੋਂ ਦੇਸ਼ ਨੇ ਕਰੋਨਾ ਵਿਰੋਧੀ ਵੈਕਸੀਨ ਦੇ 100 ਕਰੋੜ ਡੋਜ਼ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਟੀਚਾ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਮੌਕੇ ਕਾਂਗਰਸੀ ਆਗੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੀ 103 ਕਰੋੜ ਦੀ ਬਾਲਗ ਆਬਾਦੀ ਵਿਚੋਂ 32 ਕਰੋੜ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵੈਕਸੀਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਡੋਜ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਹੈ।

ਦੀਆਂ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਮਹਿੰਗਾਈ ਤੇ ਕੀਮਤਾਂ 'ਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਉਤੇ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ 'ਤੇ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਸਮਾਂ ਬਤੀਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਕੇਂਦਰ

ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜਿਸ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਟੀਕਾਕਰਨ ਦੀਆਂ ਉਪਲਬਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਹੈ, ਉਸੇ ਲਗਨ ਤੇ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਣਾਉਣੀ ਮਹਿੰਗਾਈ ਤੇ ਕੀਮਤਾਂ 'ਚ ਵਾਧੇ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਪਹੁੰਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਸਰਗਰਮ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਚੀਨ ਨੇ ਨਵਾਂ ਸਰਹੱਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਡੇਢ ਸਾਲ 'ਚ ਪੈਟਰੋਲ 36 ਤੇ ਡੀਜ਼ਲ 27 ਰੁਪਏ ਮਹਿੰਗਾ

ਪੇਈਚਿੰਗ: ਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਤੇ ਖੇਤਰੀ ਅਖੰਡਤਾ ਨੂੰ 'ਪਵਿੱਤਰ ਤੇ ਅਟੱਲ' ਕਰਾਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਚੀਨ ਦੀ ਸੰਸਦ ਨੇ ਸਰਹੱਦੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਸਬੰਧੀ ਇਕ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਸਰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਚੀਨ ਦੇ ਸਰਹੱਦੀ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

'ਨੈਸ਼ਨਲ ਪੀਪਲਜ਼ ਕਾਂਗਰਸ' ਦੀ ਸਥਾਈ ਸਮਿਤੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਸੰਸਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਮੌਕੇ ਹੋਈ ਬੈਠਕ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਪਹਿਲੀ ਜਨਵਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ, ਆਰਥਿਕ ਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਕਾਸ ਵਿਚ ਮਦਦ ਦੇਣ, ਸਰਹੱਦੀ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ, ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ

ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਕਰਨ, ਉਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸੁਖਾਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਕਦਮ ਉਠਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਚੀਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਰਹੱਦ ਉਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਸਮਾਜਿਕ ਤੇ ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ ਵਿਚ ਤਾਲਮੇਲ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਬਰਾਬਰੀ, ਆਪਸੀ ਭਰੋਸੇ ਤੇ ਸ਼ਿੱਤਰਤਾ ਪੂਰਨ ਸੰਵਾਦ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦਿਆਂ ਗੁਆਂਢੀ ਮੁਲਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨੀ ਹੱਦਾਂ ਸਬੰਧੀ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਬੇੜੇਗਾ ਤੇ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਟਕੇ ਸਰਹੱਦਾਂ ਸਬੰਧੀ ਮੁੱਦਿਆਂ ਤੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਢੁਕਵੇਂ ਹੱਲ ਲਈ ਵਾਰਤਾ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਏਗਾ। ਪੇਈਚਿੰਗ ਨੇ ਆਪਣੇ 12 ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤਾਂ ਸਰਹੱਦਾਂ ਸਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦ ਸੁਲਝਾ ਲਏ ਹਨ ਪਰ ਭਾਰਤ ਤੇ ਭੂਟਾਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਰਹੱਦ ਸਬੰਧੀ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਤੇ ਚੀਨ ਵਿਚਾਲੇ ਸਰਹੱਦੀ ਵਿਵਾਦ ਅਸਲ ਕੰਟਰੋਲ ਰੇਖਾ ਉਤੇ 3488 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਹੈ ਜਦਕਿ ਭੂਟਾਨ ਨਾਲ ਚੀਨ ਦਾ ਵਿਵਾਦ 400 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਉਤੇ ਹੈ। ਵਿਦੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ ਹਰਸ਼ਵਰਧਨ ਸ਼ਿੰਗਲਾ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਹਫਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਲੱਦਾਖ ਵਿਚ ਐਲ.ਏ.ਸੀ. 'ਤੇ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਨੇ ਸਰਹੱਦੀ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅਮਨ-ਚੈਨ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਜ਼ਾਹਿਰ ਤੌਰ ਉਤੇ ਇਸ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਉਤੇ ਵੀ ਅਸਰ ਪਿਆ ਹੈ।

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਪਿਛਲੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਤੇਲ ਕੀਮਤਾਂ ਨੇ ਸੂਟ ਵੱਟੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਮਈ 2020 ਤੋਂ ਭਾਵ ਪਿਛਲੇ ਕਰੀਬ ਡੇਢ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਪੈਟਰੋਲ ਤੇ ਡੀਜ਼ਲ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 36 ਰੁਪਏ ਤੇ 26.58 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਲਿਟਰ ਤੱਕ ਵਧ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਈਧਣਾਂ 'ਤੇ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਆਪਣੇ ਸਿਖਰਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹਨ।

ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਈਧਣ ਰਿਟੇਲਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਮਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮੁਤਾਬਕ ਵਾਧੇ ਮਗਰੋਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਪੈਟਰੋਲ ਦੀ ਕੀਮਤ 107.60 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਲਿਟਰ ਤੇ ਡੀਜ਼ਲ ਦਾ ਭਾਅ 96 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਲਿਟਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਪੈਟਰੋਲ ਕੀਮਤਾਂ 100 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਲਿਟਰ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਨੂੰ ਟੱਪ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂਕਿ ਦਰਜਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚ ਡੀਜ਼ਲ ਵੀ ਸੈਂਕੜਾ ਮਾਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 5 ਮਈ 2020 ਨੂੰ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਮਗਰੋਂ ਪੈਟਰੋਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਪ੍ਰਤੀ ਲਿਟਰ 35.98 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਲਿਟਰ ਤੱਕ ਵਧ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਜਦੋਂਕਿ ਇਸੇ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ ਡੀਜ਼ਲ ਦੇ ਭਾਅ ਵਿੱਚ 26.58 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਲਿਟਰ ਦਾ ਇਜਾਫਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੇਲ ਮੰਤਰੀ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪੁਰੀ ਨੇ ਲੰਘੇ ਦਿਨੀਂ ਇਕ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਐਕਸੀਜ਼ ਡਿਊਟੀ 'ਚ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ 'ਆਪਣੇ ਹੀ ਪੈਰ 'ਤੇ ਕੁਹਾੜਾ ਮਾਰਨ'

ਪੈਟਰੋਲ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ ਟੈਕਸ ਡਕੈਤੀ: ਰਾਹੁਲ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਪੈਟਰੋਲ-ਡੀਜ਼ਲ ਦੀਆਂ ਵਧਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨੇ 'ਤੇ ਲਿਆ। ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵਿਅੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੈਟਰੋਲ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ 'ਟੈਕਸ ਡਕੈਤੀ' ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਿਤੇ ਚੋਣਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਰਾਹਤ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ।

ਮੋਦੀ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਨ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਬਣਾਇਆ: ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਕਾਂਗਰਸ ਆਗੂ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ ਗਾਂਧੀ ਵਾਡਰਾ ਨੇ ਅਸਮਾਨੀ ਪੁੱਜੀਆਂ ਤੇਲ ਕੀਮਤਾਂ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਬਣਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ 'ਦੁੱਖ ਤਕਲੀਫ਼' ਦੇਣ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਇਕ ਟਵੀਟ ਵਿਚ ਮੀਡੀਆ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਵੀ ਟੈਗ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪੈਟਰੋਲ ਕੀਮਤਾਂ 'ਚ ਇਸ ਸਾਲ ਹੁਣ ਤੱਕ 23.53 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਲਿਟਰ ਦਾ ਵਾਧਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਆਖੀ ਗਈ ਹੈ।

ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੇਲ ਕੀਮਤਾਂ ਤੋਂ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਦਰਮਿਆਨ ਕਰੋੜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਕੋਵਿਡ-19 ਵੈਕਸੀਨਾਂ, ਖੁਰਾਕ ਤੇ ਕੁਕਿੰਗ ਗੈਸ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਆਦਿ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੀਮਾਂ 'ਤੇ ਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਉਧਰ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ 'ਚ ਹਾਕਮ ਤ੍ਰਿਣਮੂਲ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਤੇਲ ਕੀਮਤਾਂ 'ਚ ਹੋ ਰਹੇ ਵਾਧੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਲਕਾਤਾ 'ਚ ਰੋਸ ਮੁਜ਼ਾਹਰਾ ਕੀਤਾ। ਪਾਰਟੀ ਵਰਕਰਾਂ ਨੇ ਰੋਸ ਮੁਜ਼ਾਹਰੇ

ਦੌਰਾਨ ਫੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਸਜਾਏ ਗਏ ਖਾਲੀ ਐਲ.ਪੀ.ਜੀ. ਸਿਲੰਡਰ ਲਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਦਾ ਪੁਤਲਾ ਸਾੜਿਆ ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਖਿਲਾਫ ਨਾਅਰੇਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ। ਟੀ.ਐਮ.ਸੀ. ਦੇ ਸੂਬਾਈ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਕੁਣਾਲ ਘੋਸ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਸਾਰਾ ਦੇਸ਼ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਤੇਲ ਕੀਮਤਾਂ 'ਚ ਹੋਏ ਭਾਰੀ ਵਾਧੇ ਹੇਠ ਦਬਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਬੇਪ੍ਰਵਾਹ ਹੈ।'

ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਬਾਜਵਾ ਨੇ ਦੂਰੀ ਬਣਾਈ

ਲੁਧਿਆਣਾ: ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦੋਸਤ ਆਰੂਸਾ ਆਲਮ ਸਬੰਧੀ ਸਿਆਸੀ ਆਗੂਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਕ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਆਗੂ ਤੇ ਰਾਜ ਸਭਾ ਮੈਂਬਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ ਦੂਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਜਵਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਰੂਸਾ ਆਲਮ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਤੇ ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਦੇ ਕੈਪਟਨ ਨਾਲ ਵੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।'

ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ 'ਤੇ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਜਿੰਦਰ ਰੰਧਾਵਾ ਤੇ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿਚਾਲੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸ਼ਬਦੀ ਜੰਗ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਾਂ 2-3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਟਵਿੱਟਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਚਰਨਜੀਤ ਚੰਨੀ ਵੱਲੋਂ ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ. ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਧੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸੱਦੀ ਆਲ ਪਾਰਟੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਜਵਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ. ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣਾ ਫੈਡਰਲ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੈ ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਤੁਰਤ ਵਾਪਸ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਆਰੂਸਾ ਆਲਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਗੂਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਵੱਲੋਂ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਯਾਤਰੀਆਂ ਲਈ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਯਾਤਰੀਆਂ ਲਈ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਨਵੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਮੁਤਾਬਕ, ਜਿਹੜੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਟੀਕੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖੁਰਾਕਾਂ ਲੱਗ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕ ਅਜਿਹੇ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵ ਸਿਹਤ ਸੰਸਥਾ (ਡਬਲਯੂ.ਐਚ.ਓ.) ਵੱਲੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਕੋਵਿਡ-19 ਟੀਕਿਆਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਜਿਹੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ 25 ਅਕਤੂਬਰ ਤੋਂ ਇਕਾਂਤਵਾਸ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰੋਨਾ ਟੈਸਟ ਆਰਟੀ-ਪੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਦੀ ਨੈਗੇਟਿਵ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ ਟੀਕਾਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ

ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਹੱਦਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਐਲਾਨ

ਬ੍ਰਿਸਬੇਨ: ਆਸਟਰੇਲੀਅਨ ਫੈਡਰਲ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਵੰਬਰ ਤੋਂ ਆਸਟਰੇਲੀਅਨ ਨਾਗਰਿਕਾਂ, ਸਥਾਈ ਵਸਨੀਕਾਂ, ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਮਾਪਿਆਂ ਲਈ, ਜੋ ਕੋਵਿਡ-19 ਟੀਕਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦੋਨੋਂ ਖੁਰਾਕਾਂ ਲਵਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਸਰਹੱਦਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ 'ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਰੋਡਮੈਪ' ਵਿਚ ਪਿਛਲੇ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਉਮੀਦ ਲਈ ਬੈਠੇ ਅਸਥਾਈ ਵੀਜ਼ਾ ਧਾਰਕਾਂ, ਵਰਕ ਵੀਜ਼ਾ ਧਾਰਕਾਂ, ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਬਾਰੇ ਫਿਲਹਾਲ ਕੋਈ ਅਹਿਮ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਚ 2020 ਵਿਚ ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਨੇ ਗੈਰ-ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੇਸ਼ ਛੱਡਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨੇ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਆਉਣ ਮਗਰੋਂ ਕੋਵਿਡ-19 ਜਾਂਚ ਲਈ ਟੈਸਟ ਦੇਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤ ਦਿਨ

ਇਕਾਂਤਵਾਸ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਫਿਰ ਜਾਂਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ ਰਿਪੋਰਟ ਨੈਗੇਟਿਵ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ

ਅਗਲੇ ਸੱਤ ਦਿਨ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਿੰਗਾਪੁਰ: ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਭਾਰਤ ਸਣੇ ਦੱਖਣੀ ਏਸ਼ੀਆ ਦੇ ਕੁੱਲ ਛੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਟਰੇਵਲ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼, ਭਾਰਤ, ਨੇਪਾਲ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ, ਮਿਆਂਮਾਰ ਤੇ ਸ੍ਰੀਲੰਕਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਦੇ ਸਿਹਤ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਜਾਇਜ਼ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਣਗੇ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਥਾਂ 'ਤੇ 10 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਇਕਾਂਤਵਾਸ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕੋਵਿਡ-19 ਸਬੰਧੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਕਰੋਨਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕੰਟਰੋਲ ਹੇਠ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼

ਸਨਿਚਰਵਾਰ, 30 ਅਕਤੂਬਰ 2021

ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਅਤੇ ਸਿਆਸਤ

ਪਿਛਲੇ ਗਿਆਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਬਹੁਗਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਰਗਰਮੀ ਜਦੋਂ ਅਜੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਨੇ ਬਹੁਤ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਦੇਖੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦੀਆਂ ਘੜੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਇਸ ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਵੈਸੇਵਕ ਸੰਘ (ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ.) ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਢੰਗ-ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਲੀਹ ਤੋਂ ਲਾਹਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਖਿਲਾਫ ਭੜਕਾਉਣ ਲਈ ਹਰ ਹਰਬਾ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਢੰਗ-ਤਰੀਕਾ ਅੱਜ ਵੀ ਓਨੇ ਹੀ ਜ਼ੋਰ-ਸ਼ੋਰ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲ ਕਿਸਾਨ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਗੱਲਬਾਤ ਚਲਾਈ। ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਗਿਆਰਾਂ ਗੋੜ ਚੱਲੇ ਅਤੇ ਹਰ ਗੋੜ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੇ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਰਹੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜਵਾਬ ਕੀਤਾ। ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨਾਂ ਖੇਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਇਕੱਲੀ-ਇਕੱਲੀ ਮਦ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਖਾਮੀਆਂ ਗਿਣਾਈਆਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ, ਕਿਸਾਨ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਨੇ ਵਿਧੀਵਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਮੁਤਾਬਿਕ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਰਾਜਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹੱਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਖੇਤੀ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਵੇ। ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਖਰੀ ਮੁਲਾਕਾਤ 22 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 26 ਜਨਵਰੀ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾ ਕੇ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਪੈਰ ਪਿਛਾਂਹ ਖਿੱਚ ਲਏ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਗੱਲਬਾਤ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਕੋਈ ਮੋੜ ਨਹੀਂ ਕੱਟਿਆ ਹੈ।

ਪਿਛਲੇ ਗਿਆਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਹਾਲਾਤ ਕਾਫੀ ਬਦਲ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੇ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਨਫਰਤ ਵਾਲੀ ਸਿਆਸਤ ਦੇ ਢੋਲ ਵਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਸ ਢੋਲ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਇਸ ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਨੇ ਬਹੁਤ ਧੀਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਰੇਆਮ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਠੱਲ੍ਹ ਪੈ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮਿਸਾਲਾਂ ਅਤੇ ਤੱਥ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜਾਹਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਨੇ ਮੁਲਕ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਨੂੰ ਮੋੜਾ ਦੇਣ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਰੋਲ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ। ਮੁਲਕ ਭਰ ਵਿਚ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਚੇਤਨਾ ਦਾ ਪੱਧਰ ਉਚਾ ਉਠਿਆ ਹੈ। ਮੁਲਕ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਕਾਸ ਮਾਡਲ ਉਤੇ ਬੜੇ ਤਿੱਖੇ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨੀਤੀਆਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਤੌੜ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਜੇ ਉਸ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਈਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਆ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦਾ ਇਕ ਪੜਾਅ ਨਵੇਂ ਖੇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰੱਦ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਰਾਹ ਕੀ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਜੇ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਹੀ ਉਹ ਸਿਆਸੀ ਪਿੜ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਸਿਆਸੀ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਨੈਣ-ਨਕਸ਼ ਘੜੇਗਾ। ਇਸ ਪੜਾਅ ਨੇ ਅਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਫਿਲਹਾਲ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਚਰਚਾ ਚੋਣਾਂ ਦੁਆਲੇ ਕੇਂਦਰਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਉਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਮੇਤ ਕੁਝ ਰਾਜਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਕੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਏਗਾ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਗਹਿ-ਗੱਚ ਚਰਚਾਵਾਂ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਨੇ ਬਿਨਾ ਸ਼ੱਕ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਰੰਗ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਹਰ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨੇ ਪੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਜੋ ਮੁੱਢ ਵਿਚ ਖੇਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਹੇਠ ਆਪਣਾ ਪੈਂਤੜਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਸਗੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਵਜ਼ਾਰਤ ਅਤੇ ਫਿਰ ਐਨ.ਡੀ.ਏ. ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਬਾਹਰ ਆਉਣਾ ਪਿਆ। ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਖਾਸ ਖਿਆਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਤਤਕਾਲੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸਾਨ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਖਦੇੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਜਿਉਂ-ਜਿਉਂ ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਜ਼ੋਰ ਫੜਦਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਕੋਲ ਵੀ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਤੋਂ ਸਿਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ। ਮਗਰੋਂ ਆ ਕੇ ਪਾਰਟੀ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕਲੇਸ਼ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਧ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਕਮਾਨ ਵੀ ਕੈਪਟਨ ਦੀ ਥਾਂ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੰਨੀ ਕੋਲ ਆ ਗਈ ਪਰ ਕਿਸਾਨੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਅੱਜ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ ਮੁਤਾਬਿਕ ਚੱਲਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਇਹ ਕਿਆਸਆਰਾਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਉਤੇ ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਕਿਸ ਰੂਪ ਅਸਰਅੰਦਾਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਸਭ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ 'ਤੇ ਹਨ। ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਜੋੜ-ਤੋੜ ਵਿਚ ਮਸਰੂਫ ਹਨ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਅੱਡੀ-ਚੋਟੀ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਂਜ, ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣਾਂ ਲੜਨਾ ਅਤੇ ਜਿੱਤਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਮਸਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਸਰਗਰਮੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਅਸਰ ਤਾਂ ਸਿਆਸਤ ਉਤੇ ਬਾਕਾਇਦਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸਾਨ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਤਾਂ ਸਿਆਸੀ ਸਰਗਰਮੀ ਵੀ ਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਟਰੋਲ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਕਿਸਾਨ ਕਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਭੁਗਤਣਗੇ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਤਾਂ ਅਜੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਪਿਆ ਹੈ ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਸਿਫਤੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬਣ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿਚ ਮੁੜ ਵੰਡੀਆਂ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼

ਕਿਸਾਨ ਮੋਰਚੇ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤਰੀਕਿਆਂ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਾਰੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਅਲੱਗ ਮੰਚ ਲਗਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਅੰਦੋਲਨ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅੰਦੋਲਨ ਬੈਠਾ ਹੀ ਤਾਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਥੇ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਦੋਲਨ ਤਾਂ ਚੱਲ ਹੀ ਤਾਂ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਥੇ ਕੁਝ ਨੌਜਵਾਨ ਆਗੂ ਤੇ ਕਲਾਕਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਮੋਰਚੇ ਵਿਚ ਕਲਾਕਾਰਾਂ, ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ ਪਰ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅੰਦੋਲਨ ਕਿਸੇ ਜਾਤ, ਧਰਮ ਜਾਂ ਖਿੱਤੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕਿਸਾਨਾਂ-ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦਾ ਅੰਦੋਲਨ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਭਲੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਸਬਰ, ਸੰਤੋਖ ਅਤੇ ਸੰਜਮ ਨੇ ਨਵਾਂ ਇਤਿਹਾਸ ਸਿਰਜਿਆ ਹੈ। ਗਿਆਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਬਹੁਗਾਂ ਉਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਕਿਸਾਨ ਮੋਰਚੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤੋੜ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਵੀਆਂ ਪਿਰਤਾਂ

ਹਮੀਰ ਸਿੰਘ
ਫੋਨ: +91-82888-35707

ਪਾਈਆਂ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਵੰਨ-ਸਵੰਨੇ ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਆਧਾਰਿਤ 32 ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦਰਮਿਆਨ ਤਮਾਮ ਵਖਰੇਵੇਂ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਭਾਈਚਾਰਕ ਸਾਂਝ ਬਣਨਾ ਸਾਧਾਰਨ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਪਿੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਧੜੇਬੰਦੀਆਂ ਆਪਸੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਦਿਸਣ ਲੱਗੀਆਂ। ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਬਹੁਗਾਂ 'ਤੇ ਕੇਸਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾਹਿਬ, ਹਰੇ, ਲਾਲ, ਬਸੰਤੀ ਸਮੇਤ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝੰਡਿਆਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਕ੍ਰਿਸਮੇ ਵਰਗਾ ਮਾਹੌਲ ਸਿਰਜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਸਰ ਦੇਸ਼-ਵਿਦੇਸ਼ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ। ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਘਬਰਾਈਆਂ ਕਿਸਾਨ ਵਿਰੋਧੀ ਤਾਕਤਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤੋੜ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅੰਦੋਲਨ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਫੁੱਟ ਪਾਈ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅੰਦੋਲਨਕਾਰੀਆਂ ਬਕਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ।

ਦਿੱਲੀ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨ 26 ਨਵੰਬਰ 2020 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਖਾਈਆਂ ਪੁੱਟੀਆਂ, ਖੰਦਕਾਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਭਾਰੀ ਪੱਥਰ, ਜਲ ਤੋਪਾਂ ਅਤੇ ਹੰਝੂ ਗੈਸ ਦੇ ਗੋਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹਿਕ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧਤਾ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਪਿੱਛੋਂ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ, ਮਾਓਵਾਦੀ, ਸ਼ਹਿਰੀ ਨਕਸਲੀ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੇ ਚੀਨ ਤੋਂ ਹਮਾਇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਦਿ ਲਕਬ ਦੇਣ ਦੀ ਅਸਫਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਦਿੱਲੀ ਸਥਿਤ ਮੀਡੀਆ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਨੇ ਧੁਤੁ ਬਣ ਕੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਬਿਨਾ ਸ਼ੱਕ ਪੰਜਾਬੀ ਮੀਡੀਆ ਨੇ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਪੱਖ ਉਭਾਰਨ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਤਿੰਨ ਖੇਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਅਤੇ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਮਰਥਨ ਮੁੱਲ ਉਤੇ ਖਰੀਦ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇਸ਼-ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਵੱਸੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਲਈ ਹੀ ਉਮੀਦ ਦੀ ਕਿਰਨ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਮਨੋ-ਪ੍ਰਮਾਣੇ ਵਿਦਵਾਨ ਨੋਮ ਚੌਮਸਕੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਲਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਮੁਨਾਰੇ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅੰਦੋਲਨ ਨੇ ਖੇਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਕਾਸ ਮਾਡਲ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਸਿਆਸੀ ਪੱਖ ਤੋਂ ਮੁਲਕ ਅੰਦਰ ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਹੇ ਕੇਂਦਰੀਕਰਨ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਖਿਲਾਫ ਫੈਡਰਲਿਜ਼ਮ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਖੇਤੀ ਰਾਜਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਖੇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਦਿੱਲੀ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਕ ਧਿਰ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਮੋਰਚਾ ਲਾ ਕੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਸਾਨ ਆਗੂ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਆਰਥਿਕ ਮੰਗਾਂ ਉਤੇ ਲੜ ਰਹੇ ਹਨ; ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾ

ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਧਾਰਾ ਤੋਂ ਉਲਟ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲ ਪਿੱਠ ਕਰ ਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿਚ ਫੁੱਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਪਰ ਅੰਦਰੋਂ ਹੀ ਦੋ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸਿਰਜ ਕੇ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿਚ ਕਿਸਾਨ ਵਿਰੋਧੀ ਤਾਕਤਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀ ਬਨਾਮ ਪੰਥਕ ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਜਾਂ ਕਿਸਾਨ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਬਨਾਮ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ। ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਕਹਿ ਕੇ ਭੰਡਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਧਾਰਮਿਕ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਜੈਤੋ ਦਾ ਮੋਰਚਾ, ਪੰਜਾ ਸਾਹਿਬ, ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਆਦਿ ਅਕਾਲੀ ਮੋਰਚਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਅਤੇ ਅਥਾਹ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਕਿਸਾਨਾਂ ਉਤੇ ਸਖ਼ਤ ਐਕਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦਾ ਦਬਾਅ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ।

26 ਜਨਵਰੀ 2021 ਦੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਟਰੈਕਟਰ ਮਾਰਚ ਦੌਰਾਨ ਹੋਏ ਆਪ-ਮੁਹਾਰੇਪਣ ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਗੋਦੀ ਮੀਡੀਆ ਨੂੰ ਕਿਸਾਨ ਵਿਰੋਧੀ ਬਿਰਤਾਂਤ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਅੰਦੋਲਨ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਉਮੀਦ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਅੰਦਰ ਇਕ ਵਾਰ ਤਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਆਲਮ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਪਰ ਰਾਕੇਸ਼ ਟਿਕੈਤ ਦੇ ਹੰਝੂਆਂ ਵਾਲੀ ਰਾਤ ਨੇ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪੈਰੀਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਹੁਣ ਮੁੜ ਕਾਮਰੇਡ ਬਨਾਮ ਪੰਥਕ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸਿਰਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੰਘ ਬਾਰਡਰ ਉਤੇ ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਇਕ ਵਰਗ ਵਲੋਂ ਵਾਹ-ਵਾਹ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੇ ਹੀ ਰਾਹ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਜਬ ਲਗੂ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ'। ਹੁਣ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ: ਕੀ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਲਖੀਮਪੁਰ ਖੀਰੀ ਵਿਚ ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਹਿ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਵਿਜੈ ਮਿਸ਼ਰਾ ਦੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ ਹੇਠ ਦਰਦਨਾਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਰਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਤੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਭਾਜਪਾ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੁਰੀ ਫਸੀ ਕੇਂਦਰ

ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ? ਕੀ ਕਿਸਾਨ ਮੋਰਚੇ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਗੋਦੀ ਮੀਡੀਆ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ? ਬੇਅਦਬੀ ਦੀਆਂ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਵਾਰਦਾਤਾਂ 2015 ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਬਰਗਾਤੀ ਅਤੇ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਪੰਜਾਬੀਆਂ, ਖਾਸਕਰ ਸਿੱਖਾਂ ਅੰਦਰਲਾ ਦਰਦ ਸੜਕਾਂ ਉਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਜਾਪ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਹ ਅਥਾਹ ਦਰਦ ਅਤੇ ਜਜ਼ਬਾ ਆਗੂ ਵਿਗੁਣਾ ਰਿਹਾ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਚੱਬੇ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਬੇਅਦਬੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਤਵਾਜ਼ੀ ਜਥੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਮਤਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ? ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਆਣਪ ਦੇ ਮੁਜੱਸਮੇ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਗੂ ਅਸਫਲ ਕਿਉਂ ਰਹੇ?

ਇਨਸਾਫ ਲਈ ਜੋ ਹੋਰ ਮੋਰਚੇ ਲੱਗੇ, ਉਹ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੱਕ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਸੱਜਣ ਹੀ ਆਗੂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਕੀ ਸਿੰਘ ਹੱਦ ਤੇ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਸਿੱਖਾਂ ਬਾਰੇ ਦੁਨੀਆ ਪੱਧਰ ਉਤੇ ਇਨਸਾਫ ਪਸੰਦੀ ਦੇ ਅਕਸ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਇਕ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਆਗੂ ਅਤੇ ਇਕ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗ ਤੇ ਖਾਣੇ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦੀਆਂ? ਨਾਲ ਹੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲੇ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਸੁਖਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਕਿਸ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿਚ ਗਏ? ਕੀ ਉਹ ਮੋਰਚੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ/ਸਨ? ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਕ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਖੇਤੀ ਮੰਤਰੀ ਨਾਲ ਫੋਟੋ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਛੜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਨਿਹੰਗ ਆਗੂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਆਇਤ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਜ੍ਹਾ ਹੈ।

ਅਸਲ ਵਿਚ ਕਿਸਾਨ ਮੋਰਚੇ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬੀਆਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ ਉਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਾਨ ਸਨਮਾਨ ਮੁਲਕ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਉਚਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੁੜ ਸਾਬਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਲੰਮੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਲੜਨ ਅਤੇ ਲੜਾਈਆਂ ਵਿਚ ਉਚੇ ਇਖਲਾਕ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਬਾਜ਼ਾਰਵਾਦੀ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰਾ ਵੀ ਧਾਰਮਿਕ, ਸਿਆਸੀ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਰੋਲ ਮਾਡਲਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਲੋਕ ਅਕਾਲੀ ਮੋਰਚਿਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪੜ੍ਹਨ ਲੱਗੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਤੰਦਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੁਧਾਰ ਲਹਿਰ ਦੇ ਮਹਾਨ ਮੋਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤਾਦਾਦ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਅੰਦੋਲਨਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਰਹਿਣ, ਲੰਗਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕਿਰਦਾਰ ਤੇ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਕਿਸਾਨ ਮੋਰਚੇ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤਰੀਕਿਆਂ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਾਰੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਅਲੱਗ ਮੰਚ ਲਗਾ ਕੇ

ਠਾਹ-ਸੋਟਾ -ਚਾਚਾ ਬੇਲਿਹਾਜ਼

ਹਾਲ-ਏ-ਫੇਸਬੁੱਕ!

ਜਾਣਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਸਾਰੇ 'ਵਿਦਵਾਨ' ਇੱਥੇ, ਨਿਵਦੇ ਨਾ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਦੂਜੇ ਜਾਣ ਝੁਕ ਜੀ। 'ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਹਾਂ' ਜੇ ਮਿਲਾਈ ਜਾਵੇ ਦੋਸਤੀ ਐ, ਹੋਵੇ 'ਵਖਰੇਵਾਂ' ਤਾਂ 'ਸਬੰਧ' ਜਾਂਦੇ ਮੁੱਕ ਜੀ। ਛੋਟਾ-ਵੱਡਾ ਦੇਖਦੇ ਨੂੰ ਮਾਰੀ ਜਾਂਦੇ ਠਾਹ ਸੋਟੇ, ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਝੱਟ ਪਾ ਲੈਂਦੇ 'ਹੁੱਕ' ਜੀ। ਰਾਇ ਕੋਈ ਲਿਖੇ ਜਾਂ ਹੱਸੋਣੀ ਹੱਡ-ਬੀਤੀ ਕੋਈ, ਰੋਜ਼ ਹੀ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਕਈ ਆਪਣੀ ਹੀ 'ਲੁੱਕ' ਜੀ। ਮੰਦਾ-ਚੰਗਾ ਲਿਖੇ ਅਤੇ ਯੱਭਲੀਆਂ ਮਾਰਦਾ ਜੋ, ਕਰਕੇ 'ਬਲੋਕ' ਉਹਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਦੇਈਏ ਝੁੱਕ ਜੀ। ਫੇਸਬੁੱਕ ਬਣੀ ਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਵਟਾਂਦਰੇ ਲਈ, ਆਪਾਂ ਨੇ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖੀ 'ਕਲੇਸ਼-ਬੁੱਕ' ਜੀ!

(ਬਾਕੀ ਅਗਲੇ ਸਫੇ 'ਤੇ)

ਭੀਮਾ ਕੋਰੇਗਾਓਂ ਕੇਸ ਵਿਚ ਜੇਲ੍ਹ 'ਚ ਡੱਕੇ ਲੋਕ-ਹੱਕਾਂ ਦੇ ਕਾਰਕੁਨ ਅਤੇ ਉਘੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਗੌਤਮ ਨਵਲਖਾ ਉਪਰ ਸਖਤੀ ਹੋਰ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਆਮ ਵਾਰਡ ਵਿਚੋਂ ਬਦਲ ਕੇ ਹੁਣ 'ਆਂਡਾ ਸੈੱਲ' ਵਿਚ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਥੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹਵਾ ਵਿਚ ਸਾਹ ਲੈਣ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਲਗਾਤਾਰ ਵਿਗੜ ਰਹੀ ਹੈ। ਸੱਤਾ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਜ਼ੁਲਮਾਂ ਕਾਰਨ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਕਾਰਕੁਨ ਪਾਦਰੀ ਸਟੇਨ ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਗੌਤਮ ਨਵਲਖਾ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਸਾਥਣ ਸਬਾ ਹੁਸੈਨ ਨਾਲ ਫੋਨ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਵੀ ਖੋਹ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੌਤਮ ਨਵਲਖਾ ਪ੍ਰਤੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਕਿੰਨਾ ਬੇਕਿਰਕ, ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ। ਸਬਾ ਹੁਸੈਨ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕੁਲ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਧਿਆਨ 'ਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੈਨੇਡਾ ਵੱਸਦੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਸਾਡੇ ਕਾਲਮਨਵੀਸ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਕੀ ਦੁਨੀਆ ਸਿੱਖ ਕਤਲੇਆਮ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਰਿਪੋਰਟ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਵੇਗੀ?

ਅਸੀਂ ਨਵੰਬਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਫਤੇ ਵੱਲ ਵਧ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਸਿੱਖ ਕਤਲੇਆਮ ਹੋਏ ਨੂੰ 37 ਸਾਲ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੁਖਾਂਤ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਭਾਰਤੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚੋਂ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਗੌਤਮ ਨਵਲਖਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪਰੈਲ 2020 ਵਿਚ ਹੋਰ ਮੁੱਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜਕ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਨਾਲ ਬੁਨੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਵਕਤ ਮੁੰਬਈ ਨੇੜੇ ਤਲੇਜਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਬੰਦ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਗੁਨਾਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸੱਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ

ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ
ਅਨੁਵਾਦ: ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ

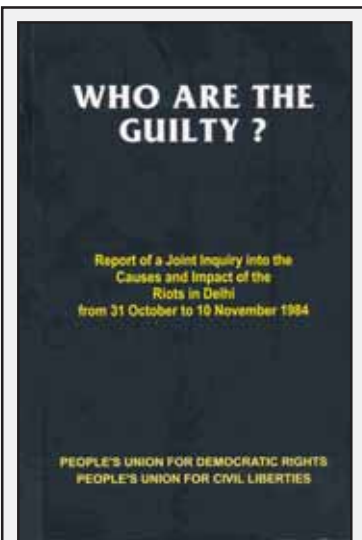
ਹਮੇਸ਼ਾ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਤੇ ਮਜ਼ਹੂਮਾਂ ਲਈ ਖੜ੍ਹਦਾ ਸੀ।

ਸਿਹਤ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਮਹਾਮਾਰੀ ਦੇ ਖਤਰੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਹੈ।

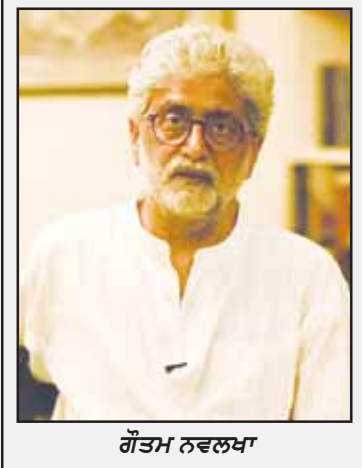
ਗੌਤਮ ਨਵਲਖਾ ਪੀਪਲਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਫਾਰ ਡੈਮੋਕ੍ਰੇਟਿਕ ਰਾਈਟਸ (ਪੀ.ਯੂ.ਡੀ.ਆਰ.) ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਸ ਨੇ 1984 ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕਤਲੇਆਮ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਪੀਪਲਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਫਾਰ ਸਿਵਲ ਲਿਬਰਟੀਜ਼ (ਪੀ.ਯੂ.ਸੀ.ਐਲ.) ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸਿੱਖ ਕਤਲੇਆਮ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਅਹਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।

31 ਅਕਤੂਬਰ 1984 ਨੂੰ ਤਤਕਾਲੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਅੰਗ ਰੱਖਿਆ ਵੱਲੋਂ ਕਤਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਆਸੀ ਗੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਕਤਲੇਆਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। 'ਹੁ ਆਰ ਦਿ ਗਿਲਟੀ' (ਦੋਸ਼ੀ ਕੌਣ?) ਸ਼ਾਇਦ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਫੀਲਡ ਰਿਪੋਰਟ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਵਿਰੋਧੀ ਹਿੰਸਾ ਵਿਚ ਭਾਰਤੀ ਸਟੇਟ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਗੌਤਮ ਨਵਲਖਾ ਜੋ ਪੱਤਰਕਾਰ ਅਤੇ ਲੇਖਕ ਹਨ, ਸਿੱਖ ਕਤਲੇਆਮ 'ਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਬਾਰਸ਼ੁਕ ਸਿਆਸੀ ਹਸਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜ਼ੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸਦਾ ਅਡੋਲ ਰਹੇ, ਭਾਵੇਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ

ਸਿੱਖ ਕਤਲੇਆਮ ਬਾਰੇ ਫੁਪਵਾਈ ਰਿਪੋਰਟ 'ਹੁ ਆਰ ਦਿ ਗਿਲਟੀ'

ਗੌਤਮ ਨਵਲਖਾ

ਸੰਕੋਚ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਵਕਤ ਦੀ ਖੁਦ ਨੂੰ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਕਾਂਗਰਸ ਸਰਕਾਰ ਸੀ ਜੋ ਕਤਲੇਆਮ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਹਿੰਦੂ ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦੀ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਇਕ ਖਾਸ ਘੱਟਗਿਣਤੀ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਜੋ ਚੁੱਪ ਵੱਟੀ ਜਾਂ ਸਿੱਧੀ ਹਮਾਇਤ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਤਲੇਆਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੀ ਪਾਲਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਵਿਰੋਧੀ ਲਹਿਰ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਭਾਰੀ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ ਆਮ ਚੋਣਾਂ ਜਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਭਾਜਪਾ ਦਾ ਉਦੇਂ ਚੋਣ ਹਾਰਨਾ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇਸ ਦਾ ਵੋਟ ਸ਼ੇਅਰ ਲਗੂ ਨਾਲ ਲਿੱਬਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਾਲੀ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਹੱਕ 'ਚ ਭੁਗਤ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਤਲੇਆਮਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਦੌਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਗੱਲ ਉਥੇ ਹੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਗੌਤਮ ਨਵਲਖਾ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਕ ਖਾਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਬਿਗਾਨੇਪਣ 'ਚ ਧੱਕੀਆਂ ਘੱਟਗਿਣਤੀਆਂ ਦੇ ਵਰਤਾਰੇ ਪਿੱਛੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣ ਵਿਚ ਕਦੇ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕਤਲੇਆਮ 1984 ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਲੀਹ ਪਾਈ ਸੀ। 2002 ਵਿਚ ਗੁਜਰਾਤ ਵਿਚ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਐੱਸੀ ਹੀ ਹਿੰਸਾ ਦੇਖੀ ਗਈ ਜਿਸ ਦੇ 2014 'ਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਸੱਤਾ ਵਿਚ ਆਉਣ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਕਤਲੇਆਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਵਲਖਾ ਲਗਾਤਾਰ ਫੁਪਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੇਖਕ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ 'ਨਿਊਜ਼ਕਲਿਕ' ਅਤੇ 'ਇਕਨਾਮਿਕ ਐਂਡ ਪੁਲੀਟੀਕਲ ਵੀਕਲੀ' ਲਈ ਨਿਸ਼ਾਨੇ 'ਤੇ ਚੋਟ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਕਾਲਮਾਂ ਲਿਖਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਿੰਦੂ ਸਰਬੋਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਹੰਕਾਰ ਵਿਚ ਗੁਸੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਣ ਧਾਰਮਿਕ ਘੱਟਗਿਣਤੀਆਂ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਲੋਕਾਂ ਉੱਪਰ ਹਮਲੇ ਵਧੇ ਹਨ।

ਨਵਲਖਾ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਦਲਿਤਾਂ ਅਤੇ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਵਰਗੇ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਧੱਕੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਦਬਾਏ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾਉਂਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਜਪਾ ਹਮਾਇਤੀਆਂ ਦੇ ਹਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਹਮਲਾਵਰ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਸਿਆਸਤਦਾਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖ ਵਿਰਸੇ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਜੋ 1984 ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਦੇ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਅਖੌਤੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਵੱਲੋਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ 'ਚ ਡੱਕੇ ਗਏ ਗੌਤਮ ਨਵਲਖਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾਉਣਗੇ।

ਗੌਤਮ ਨਵਲਖਾ ਦੀ ਜੀਵਨ ਸਾਥਣ ਸਬਾ ਹੁਸੈਨ ਦੀ ਅਪੀਲ

ਗੌਤਮ ਨਵਲਖਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ 70 ਸਾਲ ਦੇ ਕਰੀਬ ਹੈ, ਭੀਮਾ ਕੋਰੇਗਾਓਂ ਕੇਸ 'ਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ 12 ਅਕਤੂਬਰ, 2021 ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਬੈਰਕ ਤੋਂ 'ਆਂਡਾ ਸਰਕਲ' (ਉਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਾਰਡ) ਵਿਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਬਾ ਹੁਸੈਨ

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਫੋਨ ਕਾਲਾਂ ਜੋ ਬਾਹਰੀ ਦੁਨੀਆ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਲਾਈਫਲਾਈਨ ਹਨ, ਇਸ ਬਹਾਨੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਹੁਣ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਮੈਂ, ਉਸ ਦੀ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ, ਸਬਾ ਹੁਸੈਨ, 70 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ 10 ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਨਵੀਂ ਮੁੰਬਈ ਦੀ ਤਲੇਜਾ ਜੇਲ੍ਹ ਜਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਗੌਤਮ ਦਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਲਾਂ ਜ਼ਰੀਏ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰ ਹਫਤੇ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਦਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਗੈਰਾ ਸਮੇਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਫੋਨ ਕਾਲਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣ ਨਾਲ, ਇਸ ਸਭ ਕਾਸੇ ਲਈ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿੱਠੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਹਫਤੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ।

ਮੈਨੂੰ ਫੋਨ ਕਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਫੋਨ ਰਾਹੀਂ ਵਕੀਲਾਂ ਤੱਕ ਨਿਯਮਤ ਪਹੁੰਚ ਸੁਣਵਾਈ ਅਧੀਨ ਕੈਦੀਆਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਹੂਲਤ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵਿਚਾਰ-ਅਧੀਨ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਮਦਦ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਦੇ ਇਸ ਕਾਰਗਰ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕੁਸ਼ਲ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਵਿਰਵਾ ਕਰਨਾ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਦੀ ਇੱਤਹਾ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਗੌਤਮ ਨਵਲਖਾ ਦੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਲਈ ਖਤਰਾ ਹੋਰ ਵਧ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਆਂਡਾ ਸਰਕਲ ਵਿਚ, ਉਹ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਹਰਿਆਲੀ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਅਤੇ ਤਾਜ਼ੀ ਹਵਾ ਵਿਚ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਟਹਿਲਣ ਤੋਂ ਵਿਰਵੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਹੋਰ ਵਿਗੜੀ ਹੈ। ਇਸ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਅਤੇ ਬੁਨੇ ਕੇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਨ ਲਈ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡਾਕਟਰੀ ਦੇਖਭਾਲ ਬੇਹੱਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਫਤਾਵਾਰੀ ਕਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੋਨਾਂ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਗੌਤਮ ਨਵਲਖਾ ਲਿਖਦੇ ਹਨ, "ਆਂਡਾ ਸਰਕਲ ਵਿਚ ਕੈਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਤਾਜ਼ੀ ਹਵਾ/ਆਕਸੀਜਨ ਤੋਂ ਵਿਰਵਾ ਕਰਨਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਥੇ ਸਰਕਲ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿਚ ਇਕ ਵੀ ਰੁੱਖ ਜਾਂ ਪੌਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਂਡਾ ਸਰਕਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ... ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੈੱਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡੱਕੇ ਹੋਏ 24

ਵਿਚੋਂ 16 ਘੰਟੇ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 8 ਘੰਟਿਆਂ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਸੈਰ ਲਈ 71 ਫੁੱਟ ਚੌੜੇ ਅਤੇ 72 ਫੁੱਟ ਲੰਮੇ ਸੀਮਿੰਟ ਦੇ ਫਰਸ਼ ਵਾਲੇ ਲਾਂਘੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹਾਂ ਜੋ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਉਚੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

ਬੋਤ੍ਰਾ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਾਦਰੀ ਸਟੇਨ ਸਵਾਮੀ ਦਾ ਦੁਖਦਾਈ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਦਿਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਾਰਕਿਨਸਨ ਰੋਗ ਨਾਲ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਏ ਸਟੇਨ ਨੂੰ ਤਰਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪੀਣ ਲਈ ਨਲਕੀ ਲੈਣ, ਟਾਇਲਟ ਜਾਣ ਲਈ ਸਹਾਰੇ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਵਰਗੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੜਾਈ ਲੜਨੀ ਪਈ। ਉਸ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਜਗੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਵਿਗੜ ਰਹੀ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਂਚੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿਚ ਮਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਦੀ ਦਰਖਾਸਤ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਲਟਕੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਪਾਦਰੀ ਸਟੇਨ ਸਵਾਮੀ ਦਾ ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਇਕ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਇਕ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਹਿ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਮਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਇਹ ਲੋਕ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਕੈਦੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਅਪਮਾਨ ਅਤੇ ਜ਼ਲਾਲਤ ਝੱਲਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸਨਮਾਨ ਲੈਣ ਲਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤੀ ਲੜਾਈਆਂ ਲੜਨੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤਿਤ ਵਿਚ, ਜਦੋਂ ਗੌਤਮ ਨਵਲਖਾ ਦੀ ਐਨਕ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਹੋਰ ਐਨਕ ਭੇਜਣਾ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧਾਰਨ ਸਹੂਲਤਾਂ, ਆਪਣੇ ਵਕੀਲਾਂ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦਿਨ ਵਿਚ ਇਕ-ਦੋ ਵਾਰ ਤਾਜ਼ੀ ਹਵਾ ਵਿਚ ਟਹਿਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੋਈ ਬਹੁਤੀ ਬੜੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਗੌਤਮ ਨਵਲਖਾ ਨੇ ਦਲੇਰੀ ਅਤੇ ਜਜ਼ਬੇ ਨਾਲ ਨਹੱਕੀ ਕੈਦ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਿਆਲਾਂ ਲਈ ਕਦੇ ਤੱਕ ਸਤਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨੋਬਲ ਤੋੜਨ ਲਈ ਹੋਰ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾਣਗੇ?

-ਸਬਾ ਹੁਸੈਨ

ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿਚ ਮੁੜ ਵੰਡੀਆਂ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼

(ਪਿਛਲੇ ਸਫੇ ਦੀ ਬਾਕੀ)

ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਅੰਦੋਲਨ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅੰਦੋਲਨ ਬੈਠਾ ਹੀ ਤਾਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਥੇ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਦੋਲਨ ਤਾਂ ਚੱਲ ਹੀ ਤਾਂ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਥੇ ਕੁਝ ਨੌਜਵਾਨ ਆਗੂ ਤੇ ਕਲਾਕਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਮੋਰਚੇ ਵਿਚ ਕਲਾਕਾਰਾਂ, ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ ਪਰ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅੰਦੋਲਨ ਕਿਸੇ

ਜਾਤ, ਧਰਮ ਜਾਂ ਖਿੱਤੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕਿਸਾਨਾਂ-ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦਾ ਅੰਦੋਲਨ ਹੈ।

ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹਿਣ ਲਈ ਖੁਰਾਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਖੁਰਾਕ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਖੇਤੀ ਖੇਤਰ ਉਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੰਦੋਲਨ ਸਮੁੱਚੇ ਸਮਾਜ ਦਾ ਅੰਦੋਲਨ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਿਸਾਨ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਤੇ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਅਤੇ ਸਭ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕਾਇਮ ਹੈ। ਗਿਆਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਬੈਠੇ ਜੁਝਾਰੂ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ, ਮਾਈਆਂ, ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਕੁਨਾਂ

ਦੇ ਜਜ਼ਬੇ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕਰਨੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੰਯੁਕਤ ਮੋਰਚੇ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸੱਦੇ ਉਤੇ ਫੁੱਲ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹਨ।

ਅੰਦੋਲਨ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਫੁੱਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸਥਾਪਤੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਭੁਗਤਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਖੱਬੇ-ਪੱਖੀ, ਪੰਥਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਹੈ। ਉਹ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਪਲੈਟਫਾਰਮਾਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸਿੰਘ ਬਾਰਡਰ 'ਤੇ ਕਤਲ, ਬੇਅਦਬੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਤੇ ਸਿੱਖ ਵਿਰਸਾ

ਸਿੰਘ ਬਾਰਡਰ 'ਤੇ ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਮੁਹਰਲੀ ਕਤਾਰ ਵਿਚ ਮੋਰਚਾ ਬਣਾਈ ਬੈਠੇ ਨਿਹੰਗਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਗੁੱਟ ਨੇ 15 ਅਕਤੂਬਰ ਤਤਕਾਲ ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਹਲਾਲ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਅਦਬੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਪਰ ਨਿਹੰਗ ਕੋਈ ਸਪਸ਼ਟ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਕਦੇ ਕਹਿੰਦੇ, ਉਹ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਕਹਿੰਦੇ ਉਸ ਨੇ ਸਰਬਲੋਹ ਗ੍ਰੰਥ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਸੀ। ਅਖੇ, ਸਰਕਾਰਾਂ ਬੇਅਦਬੀ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਇਨਸਾਫ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮੌਕੇ ਉੱਤੇ ਹੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਿਹੰਗ ਆਪੇ ਪੁਲਿਸ, ਆਪੇ ਜੱਜ ਜਿਉਰੀ ਬਣ ਗਏ ਅਤੇ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਗਰੀਬ ਮਜ਼ਦੂਰ ਨੂੰ ਕੋਰ-ਕੋਰ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ।

ਦੇਸ਼ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਕਈ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਖ ਬੈਠੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਜ਼ੁਲਮ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਕਥਿਤ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨ ਹੈ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਜੋ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਐਸੀ ਮਿੱਠੀ ਚਾਸ਼ਣੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਵਲੈਟੀ ਜਹਿਰ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ

ਬਲਰਾਜ ਦਿਓਲ
ਫੋਨ: 905-793-5072
balrajdeol@rogers.com

ਕੁਝਤਣ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਦੇ ਖੱਬੀ ਅਤੇ ਨਕਸਲੀ ਸੋਚ ਦਾ ਧਾਰਨੀ ਰਿਹਾ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਅੱਜ ਵੱਖਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਰਾਹਦੇਸ਼ਰਾ ਅਤੇ ਫਿਲਾਸਫਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਨਿਹੰਗਾਂ ਵਲੋਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਗਰੀਬ ਦਲਿਤ ਸਿੱਖ ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਤਿੰਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਸੀ ਅਤੇ ਨਸ਼ੇ ਦਾ ਆਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਜਾਣਕਾਰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਐਸਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬੰਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਦਤ ਮੁਤਾਬਿਕ ਲਗਦੇ ਹੱਥ ਇੱਕ ਵੀਡੀਓ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ "ਮਿਸਾਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।"

ਨਿਹੰਗਾਂ ਦੀ ਇਸ ਦਰਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਕਈ ਮੀਡੀਆ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿਚ ਜਦ 'ਲਿੰਚਿੰਗ' ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਪਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਦ ਭੀੜ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਕੇ ਕਿਸੇ ਕਥਿਤ ਦੇਸ਼ ਹੇਠ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਮਾਰ ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਮਾਰ ਕੇ ਟੰਗ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਲਿੰਚਿੰਗ ਆਖਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੁਣੋ, "ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਲਿੰਚਿੰਗ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ਜਦ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਟ-ਕੁੱਟ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕਾਲੇ ਮਜ਼ਲੂਮ ਸਨ ਅਤੇ ਗੋਰੇ ਤਾਕਤ ਦੀ ਦਹਿਸ਼ਤ ਪਾਉਂਦੇ ਸਨ।... ਮਾਰ ਕੇ ਲਾਸ਼ਾਂ ਟੰਗਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਮਜ਼ਲੂਮ ਹੈ ਦੂਜਾ ਜ਼ਾਲਮ ਹੈ... ਜਿੱਥੋਂ ਲਿੰਚਿੰਗ ਸ਼ਬਦ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ। ਮੋਦੀ (ਰਾਜ) ਹੇਠ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਮਜ਼ਲੂਮ ਹਨ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਜਾਬਰ ਵਰਗੇ ਹਨ। ਧਾਰਮਿਕ ਨਫਰਤ ਹੇਠ ਭੀੜਾਂ ਨੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ... ਜੋ ਲਿੰਚਿੰਗ ਹੈ। ਸਿੰਘ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਮਜ਼ਲੂਮ ਵਰਗ ਦਾ ਬੰਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਨਿਹੰਗਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖ ਵਿਰਸੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਲਿੰਚਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੁਸ਼ਮਣ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਪਰ ਸਿੱਖ ਨਾ ਵਰਤਣ। ਇਹ ਤੁਲਨਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ।"

ਇਹ ਕਮਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਾ ਹੈ, ਕਮਾਲ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਮੰਤਵ ਵੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਕਾਮਲ ਦੀ 'ਬਰੇਨ-ਵਾਸ਼ਿੰਗ' ਹੈ। ਨਿਹੰਗਾਂ ਦੀ ਇਸ ਕਰਤੂਤ ਨੂੰ 'ਸਿੱਖ ਵਿਰਸੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਢੁਕਵੀਂ ਸਜ਼ਾ' ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਰਾ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦੀ ਸ਼ਰਮ ਤੱਕ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ। ਨਿਹੰਗ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲਖਬੀਰ ਬੇਅਦਬੀ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸਰਬਲੋਹ ਗ੍ਰੰਥ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਸਰਬਲੋਹ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ; ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਜੋ ਸਰਬਲੋਹ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਚੰਗੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਝਰੀਟ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਉਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਲਖੀਮਪੁਰ ਖੀਰੀ ਕਾਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਸੀ ਹੋਈ ਸੀ ਪਰ ਸਿੰਘ ਬਾਰਡਰ 'ਤੇ ਕਤਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਹੀ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਕਤਲ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰੀ ਚਰਚਾ ਇਸ ਕਤਲ ਦੁਆਲੇ ਕੇਂਦਰ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਉੱਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਇਸ ਪੱਖ ਤੋਂ ਇਕ ਖਾਸ ਧਿਰ ਵਲੋਂ ਨਿਭਾਈ ਭੂਮਿਕਾ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਬਲਰਾਜ ਦਿਓਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਧਿਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਨੀਅਤ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਹਨ।

ਆਈ ਹੋਈ। ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਿਰੋਲ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੋਰ-ਕੋਰ ਮਾਰਨਾ ਸਿੱਖੀ ਰਵਾਇਤ ਹੈ? ਕੀ ਕਦੇ ਗੁਰੂ ਸਹਿਬਾਨ ਨੇ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ?

ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਤਲ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਦੱਸਣ ਲਈ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਵੀਡੀਓ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਹਰ ਹਾਲਤ ਜਾਇਜ਼ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਗ ਨਾਲੋਂ ਤੋੜ ਕੇ ਨਾ ਦੇਖੋ, ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੰਗਾਂ ਵਿਚ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ... ਜੋ ਸਿੱਖਾਂ ਲਈ ਸ਼ਹਾਦਤਾਂ ਹਨ। ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜਬਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਰਗ ਹੱਥਾ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਦਲਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਫਿਰ ਅਮਰਿੰਦਰ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਬਾਦਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਖਤਰਨਾਕ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਦਾ ਰੋਲਾ ਪੌਂਦਾ ਰਿਹਾ ਜੋ ਹਿੰਦੂਤਵ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ। ... ਅੱਜ ਚੰਨੀ ਬਣ ਗਿਆ ਜੋ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਅਤੇ ਬੀ.ਜੇ.ਪੀ. ਨੂੰ ਸੁਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਚੰਨੀ ਨੇ ਇਹ ਦਿਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗ ਵਿਚੋਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਸਿੱਖਾਂ ... ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਆਪ ਪੰਜਾਬ ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ. ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਿਸ ਵੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਨਿਆਰੀ ਹਸਤੀ ਵਾਲਿਆਂ (ਸਿੱਖਾਂ) ਨੂੰ ਨਿਖੇੜ ਕੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਨਾ ਲੋੜ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ... ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਾਤਲ ਬਣਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।"

ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨਿਹੰਗਾਂ ਦੇ ਕੀਤੇ ਗੁਨਾਹ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਹੋ ਰਹੇ ਕਥਿਤ ਜ਼ੁਲਮ ਨਾਲ ਜਾ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 1947 ਤੋਂ 1984 ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਬੰਦੇ ਉੱਤੇ ਕਥਿਤ ਬੇਅਦਬੀ ਦਾ ਬਿਨਾ ਸਬੂਤ ਦੇਸ਼ ਲਗਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਲਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਪੌਣੀ ਸਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ। ਵੱਖਵਾਦੀ ਅਤੇ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਸਿੱਖ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਲਈ 'ਨਿਆਰੀ ਹਸਤੀ ਵਾਲੇ' ਸਿੱਖ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਖੇੜ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਸਟੇਟ ਨੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸਾਰੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨੇ ਕਾਤਲ ਬਣਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਜਿਹਨਾਂ ਨਿਹੰਗਾਂ ਨੇ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਕੋਰ ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਛਾਤੀ ਥਾਪਤ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਾਰਿਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਫੋਟੋ ਅਤੇ ਵੀਡੀਓ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ। ਅਜੇ ਤੱਕ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਨਿਹੰਗ ਫੜੇ ਗਏ ਹਨ ਜਦਕਿ ਵੀਡੀਓ ਵਿਚ ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਹੰਗ ਉਹਨਾਂ ਵਲੋਂ ਆਪ ਦਾਗੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਕਾਰਨ ਕਾਤਲ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਤਲ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹਾਦਰੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਰ ਸਭਿਅਕ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਹੇਠ ਵੱਡਾ ਜੁਰਮ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਾਤਲ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ ਸਗੋਂ ਐਸੇ ਸਿੱਖ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੇਕਿਰਕ ਨਿਹੰਗਾਂ

ਤੋਂ ਕਚਿਆਣ ਆਉਣ ਲੱਗ ਪਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਘੋਰ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਂ ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਹ ਸਿੱਖ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਉਹ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਦੀ 'ਨਿਆਰੀ ਹਸਤੀ' ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਦੇਵਾਂ ਕਿ ਨਿਆਰੀ ਹਸਤੀ ਵਾਲੇ ਜੋ ਆਪ ਜੀ ਲਈ ਅਸਲੀ ਸਿੱਖ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚ ਆਧਾਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਸ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਹੀ ਦਾਅਵੇ ਹਨ।

ਸੱਚ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਨਿਆਰੀ ਹਸਤੀ ਵਾਲੇ ਵੀ ਕਈ ਗੁੱਟਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ

ਖਿੱਚ ਨਾਲ ਧੂਹ-ਧੂਹ ਨੇੜੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਹੁਣ ਇਸ ਸੋਚ ਦੀ ਦਾਲ ਗਲਦੀ ਨਹੀਂ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਆਸ ਹੈ।

ਆਪਣੀ ਆਦਤ ਮੁਤਾਬਿਕ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਵਰੁਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੱਸਣ ਤੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੱਲ ਵੀ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਕਿਸਾਨ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਖ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਜਾਟਾਂ ਜਾਂ ਯੂ.ਪੀ. ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ। ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਜਿਸ ਵੰਗ ਨਾਲ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕਥਿਤ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ

ਨਿਹੰਗ ਅਮਨ ਸਿੰਘ ਕੇਂਦਰੀ ਖੇਤੀ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਤੋਮਰ, ਪਿੰਕੀ ਕੈਟ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ।

ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਕਤਲ ਵੀ ਕਰ ਜਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜੇ ਮਹੀਨਾ ਕੁ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੱਡੇ ਖਾੜਕੂ ਹਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਦਾ 30 ਕੁ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੱਡੇ ਖਾੜਕੂਆਂ ਹੱਥੋਂ ਹੋਏ ਕਤਲ ਦੀ ਤੁੰ-ਤੁੰ ਮੈਂ-ਮੈਂ ਚੱਲੀ ਸੀ; ਇਸ ਬਹਿਸ ਵਿਚ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਆਪ ਜੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕਾਂਡ ਵਿਚ ਕੁਝ ਧਿਰਾਂ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ 'ਭਾਈ' ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਿੱਟੂ ਵੱਲ ਵੀ ਉਂਗਲਾਂ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ 'ਮਿਸਾਲੀ ਸਜ਼ਾ' ਕਈ ਵਾਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਖਾੜਕੂ ਸਫਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਸਿੱਖ ਵਿਰਸਾ ਸਮਝਣ ਲੱਗੇ ਹੋ।

ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਕੰਮ (ਕਾਰੇ) ਵਿਚ 'ਨਿਆਰੀ ਹਸਤੀ' ਵਾਲੇ ਸਿੱਖ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਮੀਡੀਆ ਦੜ ਵੱਟ ਕੇ ਬੈਠ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਆਲੋਚਨਾਤਮਿਕ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਨਾ ਕਰੇ; ਅਗਰ ਕੋਈ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਗਰਦਾਨ ਦਿਓ।

ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਈ ਮੀਡੀਆਕਾਰ ਰੜਕਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ੇਖਰ ਗੁਪਤਾ ਵੀ ਹੈ; ਤੇ ਵੀਡੀਓ ਵਿਚ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਇੱਝ ਲੜੀ ਅਗਾਂਹ ਤੋਰਦਾ ਹੈ, "ਪਿੰਟੂ ਉੱਤੇ ਸ਼ੇਖਰ ਗੁਪਤਾ ਲਗਾਤਾਰ ਸਰਗਰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਚ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦਾ ਪੱਖ ਹੀ ਪੁਰਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਬਹਾਨੇ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਾ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਸਬਕ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਜਵਾਬੀ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜ਼ਾਲਮ ਵਰਗ ਨੇ ਕੋਈ ਸਬਕ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ? ਹਕੂਮਤੀ ਵਰਗ ਲਈ ਮਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਹਾਕਮਾਂ ਲਈ ਲੋਕ, ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਮਰਨ ਜਾਂ ਫੌਜੀ ਮਰਨ। ... ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਜਹਿਰ ਨਹੀਂ ਮਰੀ। ਸਿੱਖਾਂ ਖਿਾਫ ਨੈਰੇਟਿਵ ਸਿਰਜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ... ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸਮਾਂ ਖਤਰਨਾਕ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਹਰ ਪ੍ਰਵਚਨ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸਮਾਂ ਖਤਰਨਾਕ ਹੋਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਨਿਗੋਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਖਤਰਨਾਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਨਿਗੋਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਖਤਰਨਾਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਵਚਨ ਦੀ

ਕਰਦਾ ਹੈ, ਓਸ ਵੰਗ ਨਾਲ ਅਸਲੀ ਸਿੱਖ ਤਾਂ ਉਹੀ ਬਚਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਕਸਰ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸੱਜੇ ਖੱਬੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਬੁਧੀਜੀਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਕਿਸਾਨ ਆਗੂ ਜਿਸ ਰਾਹ ਪੈ ਗਏ ਹਨ, ਉਸ ਵਿਚ ਵੀ ਵੱਖਵਾਦੀ ਲਾਬੀ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹੱਥ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ 'ਸੱਧ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਕੋਹੜ ਕਿਰਲੀ' ਵਾਲੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਕਿਸਾਨ ਆਗੂਆਂ ਬਾਰੇ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਇੱਝ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨ ਆਗੂਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਸਿੱਖਾਂ ਲਈ ਖਤਰੇ ਦੀ ਘੰਟੀ ਹੈ। ਅਲਟੀਮੇਟਮ ... ਜਿਵੇਂ ਲੈਫਟ, ਸਿੱਖਾਂ ਖਿਲਾਫ ਸਟੇਟ ਦਾ ਦਸਤਾ ਬਣੇ, ਉਹ ਓਸ ਰੋਲ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਵਧਿਆ, ਸਮਰਥਨ ਵਧਿਆ। ਉਹ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਤਾਕਤ ਬਣ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਜੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ... ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵਿਕਟਮ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਹ ਵਿਕਟਮੇਮਾਈਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਨਗੇ।"

ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਲਈ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਵਿਕਟਮ ਨਿਹੰਗ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਹੇਠ 'ਨਿਆਰੀ ਹਸਤੀ' ਵਾਲੇ ਸਿੱਖ ਹਨ (ਜੋ ਮੁੱਠੀ ਕੁ ਭਰ ਹਨ)। ਬਿਨਾ ਦਲੀਲ ਅਪੀਲ ਜਿਸ਼ਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਗਰੀਬ ਵੀ ਕਥਿਤ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਜੋ ਸਿਫਤਾਂ 'ਮੋਇਆਂ ਦੀ ਮੰਡੀ ਵਾਲੇ' ਨਿਹੰਗ ਅਮਨ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਸੁਣਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਕਥਿਤ ਬਾਬਾ ਅਮਨ ਸਿੰਘ ਬੇਕਿਰਕ ਕਾਤਲ ਨਿਹੰਗਾਂ ਦਾ ਆਗੂ ਹੈ।

ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਇੱਝ ਆਖਦਾ ਹੈ, "ਨਿਹੰਗ ਅਮਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਾਫ ਕੀਤੀ ਹੈ ... ਮਤਲਬ ਓਸ ਨੇ ਨਰੰਮਾ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਨ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ, ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਸੁਣੀ ਹੈ। ਹਰ ਗੱਲ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਸੇ ਤੈਸ ਜਾਂ ਰੋਹ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਪਿਆ ਸੀ ... ਬੇਅਦਬੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤਾਂ 1947 ਤੋਂ ਹੀ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚ ਚਿੰਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰੀਏ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਆਸ ਜਾਗੀ ਹੈ ਕਿ ਠੱਲ੍ਹ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਠੱਲ੍ਹ ਪਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਿੱਖ ਵਿਰਸੇ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਲਓ। ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਨਾ

ਲਓ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿੰਨਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੇ ਬੋਲਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨਸਾਫ ਦੇ ਹੱਥ 9 ਗਜ਼ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਮਜ਼ਲੂਮ ਲਈ ਹਨ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਲਈ ਟੁੰਡ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ... ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖਾਂ 'ਤੇ ਬੀੜੇ ਵਿਚ ਜ਼ੁਲਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ... ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੱਤੀ ਵਾਹ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਤਰੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਅਹੁਦੇ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਇਹ ਐਨ੍ਹੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਮਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।"

ਨਿਹੰਗ ਬਾਬਾ ਅਮਨ ਸਿੰਘ ਬਾਰੇ ਕਈ ਤੱਥ ਬਾਹਰ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਉਸ ਉੱਤੇ ਕਈ ਕੇਸ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚ ਨਸ਼ਾ ਤਸਕਰੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਦੋਸ਼ ਹਨ। ਉਹ ਅੰਦਰਖਾਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵੀ ਰਾਬਤੇ ਵਿਚ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਮਿਲ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਬਿਰਧ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਮਾਂ ਬਾਪ ਬਿਮਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਰੁਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਬਾਰੇ ਰਪੋਰਟਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਤਰਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਹੰਗ ਅਮਨ ਸਿੰਘ ਉੱਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਚਾਰਜ ਲੱਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਬੰਦ-ਬੰਦ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਹੱਦ ਦਰਜੇ ਦੀ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ 'ਠਰੰਮਾ' ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਨ ਕਾਇਮ' ਰੱਖਣ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਲੈਣ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਤੇ ਜਦ ਅਗਲਿਆਂ ਨੇ ਦਹਿਸ਼ਤਵਾਦ ਵੇਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕੀ ਬਣਿਆ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਲੈ ਕੇ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨਿਆਰੀ ਧਿਰ ਵੀ ਦੇਖ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਧਿਰ ਵੀ। ਅਜੇ ਕੋਈ ਕਸਰ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ? ਅਗਰ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਮਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਓਸ ਚੰਡਾਲ ਚੌਕਤੀ ਦੀ ਮਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤਾਲਿਬਾਨ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਇਸਲਾਮਿਕ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਕਥਿਤ ਕਾਫਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਤਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ੀਆ, ਹਜ਼ਾਰਾਂ, ਅਹਿਮਦੀਆ ਤੇ ਹੋਰ ਫਿਰਕਿਆਂ ਦੀਆਂ ਮਸਜਿਦਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਆਤਮਘਾਤੀ ਹਮਲੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਲੈਣ ਦੀ ਵਕਾਲਤ, ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਵੰਡੀਆਂ ਪਾਉਣਾ ਸਭ ਲਈ ਘਾਤਕ ਹੈ।

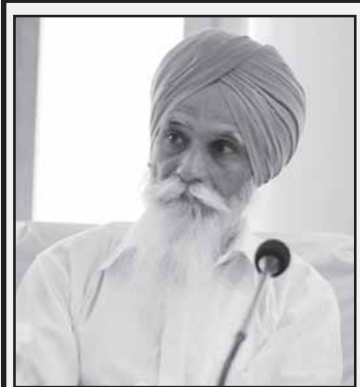
ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਿਚ ਫਿੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਛਾਂਟਦਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬੀਬਾ ਮੂੰਹ ਬਣਾ ਕੇ ਇੱਝ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, "ਸਾਰਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇਖ ਲਓ, ਜਦ ਇਨਸਾਫ ਨਾ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਡਾਇਰ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਊਧਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਨਸਾਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਦਨ ਲਾਲ ਵੀਗਰਾ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਕਹਿਣ ਉੱਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਤਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬੇਅੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇੰਦਰਾ ... ਫਿਰ ਵੈਦਿਆ ਨੂੰ ... ਕੀ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਹੋਣੀ ਸੀ? ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਰਵਾਇਤ ਹੈ ਪਾਪੀ ਕੇ ਚੰਡ ਦਿਓ। ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰਸੇ ਦੀ ਲਾਜ ਰੱਖੀ ਹੈ।"

ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਵਿਰਸਾ ਬਦਲੇ ਦੇ ਭਾਂਬੜ ਬਾਲਣ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦਾ ਤੁਖਮ ਉਡਾਉਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ? ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਇਸ ਸਿੰਘ ਬਾਰਡਰ ਉੱਤੇ ਵਾਪਰੀ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾ ਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਗੁਮਰਾਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਸਾਉਣ ਦੀ ਹਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਵਚਨ ਹੀ ਉਕਸਾਉ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕੌਮੀ ਯੁੱਧ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਨਹੀਂ ਲੜਨਾ, ਹੋਰਾਂ ਤੋਂ ਲੜਵਾਉਣਾ ਹੈ।

ਦੇਖੋ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਦੇ ਬੇਰਹਿਮ ਕਤਲ ਨੂੰ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ 'ਸਵਾ ਲਾਖ ਸੇ ਏਕ ਲੜਾਉ' ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, "ਸਿੱਖ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਹਨ 18ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਵੀ ਸਨ ਪਰ ਕਦੇ ਡਰੇ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਡਰਨਗੇ। ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਡਰਾਵੇ ਦੇਣਾ ਸਿੱਖਾਂ 'ਤੇ ਨਾ ਕਾਰਗਰ ਹੋਏ ਹਨ, ਨਾ ਹੋਣਗੇ। ਸਵਾ ਲਾਖ ਸੇ ਇੱਕ ਲੜਾਉ ਦੀ ਸਪਿਰਟ ਜੋ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਭਰ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਸਦਾ ਰਹੇਗੀ। ਹਰਿੰਦਰ ਮਹਿਬੂਬ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਸਿਦਕ ਦੇ ਰਾਹ ਆਬਾਦ ਰਹਿਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਆਬਾਦ ਹਨ ਤਾਂ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਕਣਾਂ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਕਥਿਤ ਜ਼ੁਲਮ ਦਾ ਸਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਉਕਸਾਹਟ, ਭੜਕਾਹਟ, ਡਰਾਵਾ, ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਥਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, **(ਬਾਕੀ ਅਗਲੇ ਸਫੇ 'ਤੇ)**

ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ

ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਚੋਣਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੋਚ ਨਹੀਂ ਲੋੜੀਂਦੀ

ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਪਿਤਾ

ਜਤਿੰਦਰ ਪਨੂ
ਫੋਨ: 91-98140-68455

ਇਹ ਸਵਾਲ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਅਕਸਰ ਚਰਚਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਬਣੁੰਗਾ ਕੀ?' ਆਮ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਹੱਦ ਅਗਲੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਰਾਜ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅਗਲੀ ਸਰਕਾਰ ਬਣਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਿਚਲਾ ਬੰਦਾ ਇਹ ਸਵਾਲ ਬੋਝਾ ਅੱਗੇ ਤੱਕ ਵਧਾ ਕੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰਾਂ ਤਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ-ਜਾਂਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ, ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਉਲਝਣਾਂ ਨਾਲ ਸਿੱਝਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਉਲਝਣਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਬਾਰੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਬਾਰੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਡੂੰਘਾ ਸੋਚਣ ਦਾ ਵਕਤ ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਬਹੁਤਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਾਂ ਏਨਾ ਲੰਮਾ ਸੋਚਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਤੇ ਬੋਝ-ਚਿਰੀ ਚਿੰਤਾ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਗਲੀਆਂ ਅਸੈਂਬਲੀ ਚੋਣਾਂ ਮਗਰੋਂ 'ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਬਣੁੰਗਾ ਕੀ?' ਪੰਜਾਬ ਬਾਰੇ ਏਦਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨਾ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਚੋਣਾਂ ਤੱਕ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਬਣੇਗਾ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਇਹੋ ਕਿ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਪਾਰਟੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਵਾਅਦੇ ਕਰ ਕੇ ਅਤੇ ਲਾਰੇ ਲਾ ਕੇ ਚੋਣਾਂ ਜਿੱਤਣ ਜੋਗਾ ਜੁਗਤ ਕਰ ਲਵੇਗੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਗਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਾਂਗੇ ਕਿ ਇਹ ਪਿਛਲੀ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜੀ ਨਿਕਲੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਤੀਕ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਸਰਕਾਰ ਮਿਲੀ, ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹੋ ਕਹਿਣ ਜੋਗੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਪਿਛਲੀ ਸਰਕਾਰ ਚੰਗੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੀ ਸਰਕਾਰ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਵਕਤ ਰੋਂਦੇ-ਚੀਕਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਨਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਇਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਨਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਚੀਕ-ਪਰੇਡ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਬਹੁਤਾ ਲੰਮਾ ਉਡੀਕਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ।

ਹਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਕਤ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸੁਖਾਵਾਂ ਬਦਲ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਫਿਰ ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਨੇਤਾ ਚੁਣ ਕੇ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਨ ਦੀ ਰਵਾਇਤ ਭੁੱਲ ਕੇ ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਲੋਕ ਇਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਜਾਂ ਦੇਸ਼ ਜਾ ਕਿੱਧਰ ਨੂੰ

ਵੀ ਆਖਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿਚ ਇਸਲਾਮੀ ਰਾਜ ਦਾ ਸਬਦ ਜੋੜਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੱਗੋਂ ਉਥੇ ਸਾਰੀਆਂ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਧਰਮ ਦੀ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਸੋਚ ਸਾਹਮਣੇ ਝੁਕਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਰਕਾਰੀਆਂ ਸਿਖਰਾਂ ਉੱਤੇ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਉਥੇ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਸੇ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ।

ਤੋਂ ਚੱਲਦੇ ਹੋਏ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੁਝ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਸਕੂਲ ਜਾਂਦੇ ਸਾਰ 'ਸੂਰੀਆ ਨਮਸਕਾਰ' ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੇਠੋਂ ਲੰਘਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਰਾਜ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਏਦਾਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਰੀਤ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿਰੋਧੀ' ਕਹਿ ਕੇ ਭੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਬੱਚਿਆਂ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ਲੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਉਸੇ ਪਾਸੇ ਧੱਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਧਰਮ ਤੇ ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਸਰਦਾਰੀ ਮੰਨਣ ਲੱਗ ਪਵੇਗੀ ਤੇ ਜਿਹੜਾ ਭਾਰਤ ਅੱਜ ਤੱਕ 'ਅਨੇਕਤਾ ਵਿਚ ਏਕਤਾ' ਦਾ ਗੁਲਦਸਤਾ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਣ ਕਰਿਆ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਇਹ ਗੁਣ ਗੁਆਉਣ ਪਿੱਛੋਂ ਓਦਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਯੁੱਗ ਵੱਲ ਰਿੜ੍ਹਨ ਲੱਗੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਪਿਘਲਾ ਕੇ ਸਿੱਕਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਕ-ਦੂਸਰੇ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਸਨ ਤੇ ਨਾ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਆਪਣਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਤੇ ਨਾ ਉਸ ਸਮਾਜੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਕਰਨ ਜੋਗੇ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ।

ਰਿਹਾ ਹੈ? ਸਾਡੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਆਂਢ-ਗਵਾਂਢ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਚੀਨ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਨਾਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ, ਬਾਕੀ ਦੇ ਗਵਾਂਢੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਏਦਾਂ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਥਾਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਫਿਰਕੂ ਤੱਤ ਭਾਰੂ ਹੁੰਦੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਵਾਦ ਦੀ ਸੋਚ ਗਰਕਦੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤਾਂ ਬਣਿਆ ਹੀ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਂ ਉੱਤੇ ਸੀ ਤੇ ਉਥੇ ਉਸ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਂ ਉੱਤੇ ਫਿਰਕੂ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਦਾ ਭਾਰੂ ਹੋਣਾ ਸਮਝ ਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਬੰਗਲਾ ਦੇਸ਼ ਬੰਗਾਲੀਅਤ ਦੇ ਨਾਂ ਉੱਤੇ ਸਾਂਝੀ ਜੰਗ ਲੜ ਕੇ ਤੇ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੇ ਕੇ ਬਣਿਆ ਸੀ, ਉਹ

ਗਵਾਂਢ ਦਾ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਉਸ ਦੀ ਮੱਤ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਗਵਾਂਢ ਵਿਚ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਵੇਖ ਕੇ ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਕਮਾਨ ਸਾਂਭਣ ਵਾਲੀ ਮੁੱਖ ਧਿਰ ਇਸ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਵਰਤ ਕੇ ਆਪਣੇ ਰੰਗ ਦੀ ਸੋਚ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਸਿਰਜਣ ਲਈ ਹਰ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਜਵਾਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਦਾ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਇੱਕ 'ਭਾਰਤ-ਮਾਤਾ' ਦੀ ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਭਾਰਤ-ਮਾਤਾ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਹਿੰਦੂ ਦੇਵੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਵਿਖਾ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਇੱਕ ਅਕਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਗਹਿਰਾ ਬਿਠਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਗਾਨ 'ਜਨ ਗਣ ਮਨ' ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਫਿਰ 'ਵੰਦੇ ਮਾਤਰਮ'

ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਇਸ ਖਿੱਤੋਂ ਦੀ, ਇਸ ਦੇ ਵਿਲੱਖਣ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਅਤੇ ਮਾਖਿਉਂ ਮਿੱਠੀ ਬੋਲੀ ਦੀ ਮਹਿਕ ਬਣੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨਾ ਫਰਜ਼ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਤੇ ਹੱਕ ਵੀ। ਇਸ ਵਕਤ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਹਿੰਦੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਮਲਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਹਿੰਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਲੱਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਅਸਲ ਵਿਚ ਅਸਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਮੈਥਿਲੀ, ਅਵਧੀ, ਭੋਜਪੁਰੀ ਨੂੰ ਹੱਤਮ ਕੇ ਹਿੰਦੀ ਦਾ ਉਹ ਰੂਪ ਧਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇ ਰਾਜਾਂ

ਵਿਚ ਅੱਜ ਤੱਕ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦਾ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਜਿਹੜੇ ਉੱਤਰੀ ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਹਿੰਦੀ ਭਾਸ਼ੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚਲੀ ਹਿੰਦੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਨਹੀਂ, ਹਰ ਥਾਂ ਸਥਾਨਕ ਵਸੋਂ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨਕ ਰੰਗ ਵਿਚ ਬੋਲਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਭਾਰਤ ਦੀ ਕਮਾਨ ਸੰਭਾਲੀ ਬੈਠੀ ਰਾਜਸੀ ਧਿਰ ਅਤੇ ਉਸ ਧਿਰ ਦੀ ਕਮਾਨ ਸੰਭਾਲੀ ਬੈਠੇ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਲੋਕ ਉਹੋ 'ਹਿੰਦੀ' ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸੰਘ ਵਿਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਾਉਣਾ ਲੋਚਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਰਾਜਸੀ ਰੰਗ ਦਾ ਹਮਲਾ ਵੀ ਹੈ, ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਰੰਗ ਦਾ ਵੀ ਅਤੇ ਪੁਰਾਤਨਤਾ ਦੇ ਚੋਲੇ ਪੁਆ ਕੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਰੋੜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਜਨੀਤਕ ਢਾਂਚੇ ਵੱਲ ਮੋੜਨ ਦਾ ਲੁਕਵਾਂ ਦਾਅਵਾ ਵੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਵਰਣ-ਵੰਡ ਨਾਲ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਨੂੰ ਏਨੀ ਥਾਂ ਭੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖਵਾਦ ਰੁਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਸੱਭਿਆਚਾਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ 'ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਦੇ ਓਹਲੇ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸੋਚ ਦਾ ਰੰਗ ਚਾੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਜਿਸ ਭਾਰਤ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਵੀ ਉਸੇ ਵਿਚ ਹੈ। ਇਸ ਵਰਤਾਰੇ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਅੱਜ ਨਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕਦੇ ਕੀਤੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਣੀ।

ਇਹ ਰਾਜਸੀ ਲੋਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਹੀਂ ਟੀਮਾਂ ਬਣਾ ਕੇ ਬੈਠੇ ਹਨ

ਸਾਡੇ ਮੁਲਕ ਵਿੱਚ ਆਜਾਦੀ ਵੀ ਆਈ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਇਹ ਵਾਲਾ ਪਰਜਾਤੰਤਰ ਵੀ ਬਣਾ ਲਿਆ, ਪਰ ਹਾਲਾਂ ਤਕ ਅਸੀਂ ਮੁਲਕ ਵਿੱਚ ਰਾਜਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅੱਜ ਤਕ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ, ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਢੰਗ ਤਰੀਕੇ ਹੀ ਨਿਸਚਿਤ ਕਰ ਸਕੇ ਹਾਂ। ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮੁਲਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜਸੀ ਲੋਕ ਇੱਕ ਹੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਇਹ ਰਾਜਸੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦਾ ਮੋਕਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖ ਲਿਆ ਕਿ ਰਾਜਸੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਟੀਮਾਂ ਬਣਾ ਲਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰ

ਉੱਤੇ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਹਾਲਾਂ ਤਕ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਸ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਾਲ ਇਹ ਝੰਡੀ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਨਸੀਬ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸਾਡੇ ਰਾਜਸੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਪੋਣੀ ਸਦੀ ਤੋਂ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜੇ ਤਕ ਕੋਈ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜੁਅਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੈ, ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬਦਲ ਦਿਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜਸੀ ਲੋਕ ਇੱਕ ਹੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਟੀਮਾਂ ਜਾਂ ਧੜੇ ਹਨ। ਰਾਜਸੀ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜਸੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਬਸ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੌਸਤਾਨਾ ਮੈਚ ਹਨ, ਜੋ ਹੱਸ-ਖੇਡ ਕੇ ਰਾਜਸੀ ਲੋਕ ਵਾਰੀਆਂ ਬਦਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੀ ਵੀ ਸਦਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਵਿਰੋਧਤਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਬਸ ਦਿਖਾਵਾ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਿਹੜੀ ਵੀ ਟੀਮ ਰਾਜ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਇਹ ਮਾੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦ ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਸੀਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਕੀ ਕਰ ਦਿਖਾਵਾਂਗੇ। ਅਸਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਸੀ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਇਹ ਗਾਲੀ-ਗਲੋਚ ਤਕ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿੰਨੇ ਹੀ ਮਾਨਹਾਨੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵੀ ਚਲਦੇ ਅਸਾਂ ਅੱਖੀਂ ਦੇਖੇ ਹਨ। ਜਲਦੀ ਕੀਤਿਆਂ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਜਸੀ ਆਦਮੀ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਵਾਲੇ ਟੀਚੇ ਮਿਥ ਕੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ ਅਤੇ ਅਗਰ ਸਰਕਾਰ ਬਣ ਗਈ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਰੁਪ ਜਾਂ ਟੀਮ ਨੇ ਅਜ ਤਕ ਆਪਣਾ ਅਸਲੀ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਲੋਕਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਰਖਿਆ, ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜੋ ਵੀ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਆਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਵੋਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੀ ਵੀ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਬਾਅਦ ਲੋਕਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦਸਦਾ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਵਾਅਦੇ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕਰਕੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੂਰੇ

ਕਰ ਆਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਹੱਲ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਗਰ ਇਹੀ ਰਾਜਸੀ ਲੋਕ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵਡੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਆਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਐਸੀ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜਸੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਕੇ ਨਵੀਆਂ ਟੀਮਾਂ ਬਣਾ ਦਈਏ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਕਿ ਮੁਲਕ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਆਪ ਹੀ ਦੇ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਪਾਰਟੀਆਂ ਬਣਾ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਨਾਮ ਵੀ ਰਖ ਦੇਵੇ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਚੋਬੀ ਪਾਰਟੀ ਬਣੇ ਹੀ ਨਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਬਣਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਰਾਜਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਬਾਕਾਇਦਾ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਸਕੀਮਾਂ, ਟੀਚੇ ਲਿਖ ਕੇ ਪਾਸ ਕਰੇ ਅਤੇ ਜਿਹੜੀ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਬਣ

ਜਾਵੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਧਾਨ ਮੁਤਾਬਿਕ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰੇ। ਹਰ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਾਕਾਇਦਾ ਵੋਟਾਂ ਪਾ ਕੇ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਵਾਲਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੇ ਪਰਜਾਤੰਤ੍ਰਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਤਮ ਕਰ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਰ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮੁਲਕ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਵੀ ਬਾਕਾਇਦਾ ਸਦਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਤੇ ਗੁਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੇ ਜਾਣ। ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਜ ਤਕ ਚਲਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਹ ਤਾਂ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਾਮਰਾਜੀਏ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਜਸੀ ਲੋਕ ਅਜ ਤਕ ਸਿਰਫ ਤਨਖਾਹਾਂ, ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਹੀ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਲਕ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ

ਸਕੇ। ਜੇ ਇਨੀ ਵਡੀ ਗਿਣਤੀ 'ਚ ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਆ ਬਣੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਰਾਜਸੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਜਾਣ-ਬੂਝ ਕੇ ਖਤੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਤਾਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਬਣਾ ਲਿਆ ਕਰਨ। ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੋਟ ਬੈਕ ਬਣਾ ਕੇ ਪੋਣੀ ਸਦੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲੰਘਾ ਗਏ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜਸੀ ਲੋਕਾਂ ਜੈਸਾ ਵੀ ਰਾਜ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ ਤੇ ਪੱਕਾ ਵੀ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਲੋਕ ਤਕਦੇ ਹੀ ਰਹਿ ਗਏ ਹਾਂ। ਜਿਹੜੇ ਵੀ ਵਿਧਾਇਕ ਅਸੀਂ ਚੁਣ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਕਾ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਹੀ ਹਨ ਅਤੇ ਸਦਨ ਵਿੱਚ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਨਾ ਹੀ ਵੋਟ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜੋ ਵੀ ਸਿਲਸਿਲਾ ਆ ਬਣਿਆ ਹੈ ਇਹ ਪਰਜਾਤੰਤ੍ਰਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਮੁਗਲਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਸਦੀਆਂ ਤਕ ਅਸੀਂ ਝੋਲਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਰਾਜਸੀ ਲੋਕ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਲਾਮ ਹੀ ਰਖਣ ਦਾ ਟੀਚਾ ਬਣਾ ਕੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਤੇ ਹੁਣ ਤਕ ਕਾਮਯਾਬ ਵੀ ਹੋਏ ਹਨ।

ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਵਾਸਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ
ਫੋਨ: +0175-5191856

ਟੀਮ ਦਾ ਮੁਖੀਆ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਣ ਕੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸਾਂ ਪਰਜਾਤੰਤਰ ਵਾਲਾ ਇਹ ਚੋਣਾਂ ਵਾਲਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਅਪਨਾ ਰਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੀ ਹਰ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਸਪੋਰਟਰ ਚੁਣਨ ਲਈ ਖੜਾ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਸਪੋਰਟਰ ਲੈ ਕੇ ਸਦਨ ਤਕ ਪੁਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਮੁਲਕ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤੇ ਸਪੋਰਟਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਤਕ ਅਪੜਦੇ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਮੁਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਰਥਾਤ ਅਜ ਤਕ ਲੋਕਾਂ ਪਾਸ ਇਨੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਚੁਣ ਸਕਣ ਅਤੇ ਅਜ ਤਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਇਕ ਪਾਸ ਇਹ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਆਈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਕੇ ਇਹ ਆਖੇ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੁਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਮੁਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣਨਾ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਮੰਤਰੀ ਵੀ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਮੁਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਿਸ ਆਧਾਰ

ਸਿੰਘੂ ਬਾਰਡਰ 'ਤੇ ਕਤਲ, ਬੇਅਦਬੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਤੇ ਸਿੱਖ ਵਿਰਸਾ

(ਪਿਛਲੇ ਸਫੇ ਦੀ ਬਾਕੀ)
'ਭਤਕਾਹਟ' ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ। ਆਦਤ ਮੁਤਾਬਿਕ ਇਸ ਪ੍ਰਵਚਨ ਵਿਚ ਐਨੇ ਪੈਂਤੜੇ ਅਪਣਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗੁਮਰਾਹ ਹੋਇਆ ਕੋਈ ਸਿੱਖ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਬੈਠੇ, ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਸੱਚਾ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਉਹ ਭਤਕਾਹਟ ਵਿਚ ਨਾ ਆਉਣ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਨਾਲ ਸੰਤੁਲਨ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਇੱਛਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, "ਨਾ ਭਤਕਾਹਟ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਹੈ, ਇੱਕ ਆਪਣਾ ਸੰਤੁਲਨ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਕੇ ਵਿਰਸੇ ਤੋਂ ਸੇਧ ਲੈ ਕੇ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੇ 70ਵਿਆਂ ਵਿਚ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਇਤਿਹਾਸ ਫਿਰ ਰਪੀਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ... ਪਰ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ... ਹੁਣ ਕਿਵੇਂ ਰਿਐਕਟ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਦਾਨਿਸ਼ਵਰ ਮਿਲ ਕੇ ਬੈਠਣ, ਬੈਠ ਕੇ ਸੰਕਟ ਵਿਚ ਫਸੀ ਕੌਮ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੇਧ ਦੇਣ। ਜੇ ਕੋਈ ਦਾਨਿਸ਼ਵਰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਰਾਂ ਜਾਗਦੀਆਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸੇਧ ਦੇਣ।" ਨਾਲੇ ਸੇਧ ਦਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਹਿਸ਼ੀ ਕਤਲ

ਨੂੰ ਵਿਰਸੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਦੱਸੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਇਸ ਅਤਿ ਸੌਤੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਰਸੇ ਤੋਂ ਸੇਧ ਲੈਣ ਦੀ ਘੁੰਮਣਘੇਰੀ ਵਿਚ ਪਾਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਦਾਨਿਸ਼ਵਰਾਂ, ਜਾਗਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਰਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੇਧ ਦੇਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਕਰੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਖੇ, ਆਪੇ ਮੈਂ ਰੱਜੀ ਪੁੱਜੀ, ਆਪੇ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਜੀਣ। ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦਾਨਿਸ਼ਵਰ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਟੋਲੀ ਕਈ ਅਹਿਮ ਮੌਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਕੌਮ ਨੂੰ ਸੇਧ ਦੇ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਕਈ ਸੇਧਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਜਲੋਬੀ ਵਰਗੀਆਂ ਸਾਬਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਸਿੱਖੇ ਬਚ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਚ ਜਾਓ! ਭਾਉ ਤੀਲੀ ਦੀ ਡੱਬੀ ਅਤੇ ਪਟਰੇਲ ਚੁੱਕੀ ਫਿਰਦੈ! ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਵਚਨ ਵਿਚ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਕਿਤੇ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਸਿੱਖ ਵਿਰਸੇ ਓਦਾਲੇ ਘੁੰਮਾਈ ਹੈ। ਇਨਸਾਨ ਦਾ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਤਾਂ ਧਰਮ, ਕਰਮ, ਪੂਜਾ-ਪਾਠ ਲਈ ਫੁੱਲ ਤੌੜਨ ਤੋਂ ਵੀ ਵਰਜਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ

ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਅਮੀਰ ਸਿੱਖ ਦਿਨ ਤਿਉਹਾਰ ਮੌਕੇ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਈ ਕਈ ਟੈਨ ਦੇਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਫੁੱਲ ਭੇਟ ਕਰ ਕੇ ਬੋਲੇ-ਬੋਲੇ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਲਗਵਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਤੇ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਵਰਗੇ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕਤਲ ਤੱਕ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਪਾਤੀ ਤੋਰੈ ਮਾਲਿਨੀ ਪਾਤੀ ਪਾਤੀ ਜੀਉ। ਜਿਸੁ ਪਾਹਨ ਕਉ ਪਾਤੀ ਤੋਰੈ ਸੋ ਪਾਹਨ ਨਿਰਜੀਉ। ਭੂਲੀ ਮਾਲਨੀ ਹੈ ਏਉ। -ਪੰਨਾ 479 ਮਾਲਣ ਫੁੱਲ (ਪਾਤੀ) ਤੌੜਦੀ ਹੈ ਪਰ ਹਰ ਫੁੱਲ ਵਿਚ ਜਾਨ ਹੈ (ਪਾਤੀ ਪਾਤੀ ਜੀਉ)। ਜਿਸ ਮੂਰਤ (ਬੁੱਤ) ਦੀ ਪੂਜਾ ਲਈ ਜਾਨਦਾਰ ਫੁੱਲ ਤੌੜਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਬੋਜਾਨ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮਾਲਣ ਭੁੱਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਰੂਪੀ ਮਾਲਣ ਭੁੱਲੀ ਹੋਈ ਨਹੀਂ, ਫਲ-ਕਪਟ ਦੀ ਮਾਹਰ ਹੈ। ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ ਜਿਨਾਹ ਦੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਚੁੱਕੀ 'ਟੂ-ਨੇਸ਼ਨ' ਬਿਉਰੀ ਨੂੰ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਸਿੱਖਾਂ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੀ ਚਾਲ ਵਜੋਂ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ

ਇੰਡੀਅਨਾਪੋਲਿਸ, ਇੰਡੀਆਨਾ: ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਛੇਵਾਂ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਇੰਡੀਅਨਾਪੋਲਿਸ ਵਿਖੇ 9 ਅਕਤੂਬਰ 2021

ਦੇ ਸਾਰੇ ਫਲੋਟ ਸੰਗਤ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਾਰੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕੀਰਤਨੀ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਰਸਮਈ ਕੀਰਤਨ ਕੀਤਾ। ਉਚੇਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਭਾਈ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਦਾ

ਤੀਜਾ ਫਲੋਟ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਜੂਹਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਵਿਚ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਕਿਸਾਨਾਂ

your brother. It's pleasure to join you for today's celebration. My thanks to the leadership of Sikh

Society of Indiana for this meet and for organizing this wonderful event year to year." ਉਸ ਨੇ ਕਰੀਬ 30 ਮਿੰਟ ਤੱਕ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ।

ਕੇ. ਪੀ. ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੇਅਰ ਬਾਰੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ। ਮਨਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੇਅਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ। ਹੋਰਨਾਂ ਸਿੱਖ ਲੀਡਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ। ਨੌਜਵਾਨ ਆਗੂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬੋਪਾਰਾਏ ਨੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ 'ਚ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਅੱਜ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ। ਸਟੇਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਪਲਵਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਖੂਬੀ ਨਿਭਾਈ।

ਅਖੀਰ 'ਚ ਸਿੱਖ ਸੁਸਾਇਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆਨਾ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਨੇ ਸਮੂਹ ਸੰਗਤਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਤੇ ਭਾਈ ਸੁੱਖਾ ਤੇ ਜਿੰਦਾ ਦੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਇਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸੱਤਵੇਂ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।

ਭਾਈ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਧਰਮ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਬਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਪਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਪਵਨ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਨੇਕ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ।

ਸਿੱਖ ਸੁਸਾਇਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆਨਾ ਵੱਲੋਂ ਸਾਰੇ ਸਿੰਘਾਂ, ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਮੂਹ ਸੰਗਤਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਈ। ਸਾਰੇ ਗੁਰੂ ਘਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮਿਲ ਕੇ ਸੰਗਤਾਂ ਲਈ ਲੰਗਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਭਾਈ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਸਨੀ) ਨੇ ਸਿੱਖ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੇਨ ਹਾਲ 'ਚ ਕਾਰਪੈਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਸਿੱਖ ਸੁਸਾਇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਆਏ ਪਤਵੰਤੇ ਸੱਜਣ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਗੁਰੂ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਦਾ ਵੀ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਇਹ

ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਸਿੱਖ ਸੁਸਾਇਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆਨਾ ਵੱਲੋਂ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਸੰਗਤ ਦਾ ਠਾਠਾ ਮਾਰਦਾ ਇਕੱਠ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ 'ਚ ਕਰੀਬ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਸੰਗਤ ਨੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ।

ਹਜ਼ੂਰੀ ਰਾਗੀ ਜਥਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਸਮੂਹ ਸੰਗਤ ਨੇ ਬਹੁਤ ਅਨੰਦ ਮਾਣਿਆ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੇ ਫਲੋਟ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਦਾ ਜਸ ਗਾਉਂਦਿਆਂ ਅਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੀ ਸੀ।

ਦੂਸਰਾ ਫਲੋਟ ਅਠਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਭਾਈ

ਬਹੁਤ ਵਧਿਆ ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਪਹਿਲਾ ਫਲੋਟ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਸੁਸ਼ੋਭਿਤ ਸਨ। ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਨੂੰ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਦੇ ਭੋਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿੱਖ ਸੁਸਾਇਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆਨਾ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਸ਼ੈਰਿਫ ਸਕਾਟ ਅਤੇ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਪਾਰਕ 'ਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਅਰਦਾਸ ਉਪਰੰਤ ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇੰਡੀਆਨਾ ਸ਼ੈਰਿਫ ਸਕਾਟ ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ ਸਨ। ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਫਲੋਟ ਨਾਲ ਸੰਗਤਾਂ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਬਾਕੀ

ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ, ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਬੁੱਤ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਗਲ ਜੱਲਾਦਾਂ ਦੇ ਬੁੱਤ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ, ਨੇਜੇ 'ਤੇ ਟੰਗੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਖਿੱਚ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਸੀ। ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੀ ਮਾਂ ਰੂਪ ਬੀਬੀ ਚੱਕੀ ਪੀਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਸੰਗਤਾਂ ਇਸ ਫਲੋਟ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਵਡੇਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਿਆਂ ਜੋਸ਼ 'ਚ ਜੈਕਾਰੇ ਲਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਕੁਝ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਚ ਹੰਝੂ ਸਨ ਤੇ ਬਾਜ਼ਾਂ ਵਾਲੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੀਆਂ ਕਹਿ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, "ਧੰਨ ਤੇਰੀ ਸਿੱਖੀ ਬਾਜ਼ਾਂ ਵਾਲਿਆਂ, ਧੰਨ ਤੇਰੇ ਸਿੱਖ।" ਇਸ ਫਲੋਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਮਿਸ਼ਵਾਕਾ ਦੀ ਸਮੂਹ ਸੰਗਤ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਉੱਕਾਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸ ਫਲੋਟ ਨੂੰ ਫੋਰਡ ਟਰੈਕਟਰ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਫਲੋਟ 'ਤੇ ਮੋਟਰ ਲਾਈ ਗਈ ਸੀ ਤੇ ਚੁੱਬਚਾ ਬਣਾ ਕੇ ਉਸ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਪੈਂਦਾ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ। ਨਾਲ ਹੀ ਮੰਜਾ ਤੇ ਕਿਸਾਨੀ ਵਰਤੋਂ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਕੁ ਸੰਦ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹੀ, ਦਾਤੀ, ਜਿੰਦਰਾ, ਰੰਬਾ ਆਦਿ। ਇਸ 'ਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਦੀ ਝਲਕ ਦਿੱਖ ਰਹੀ ਸੀ।

ਚੌਥਾ ਫਲੋਟ ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ। ਇਹ ਫਲੋਟ ਰਿਫਰੈਂਡਮ 2020 ਦੇ ਵਾਲੰਟੀਅਰ ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਟੋ ਲਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਫਲੋਟ 'ਚ ਢਾਡੀ ਸਿੰਘ ਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਾਰੇ ਫਲੋਟਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਆਪਣੇ ਹੱਥੀਂ ਸਿੱਖ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਵਾਲੰਟੀਅਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਫਲੋਟ ਸਜਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਥਾਨਕ ਯੂਥ ਵਿੰਗ 'ਲੋਕਾਈ' ਦੇ ਵਾਲੰਟੀਅਰਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀ।

ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਵਾਨ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਇੰਡੀਅਨਾਪੋਲਿਸ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਮੇਅਰ ਨੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਦੀ ਵਧਾਈ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "I am your servant and I am

Haldiram's

HAPPY DIWALI

SOAN PAPDI
 Traditional Indian fudge sweet with almonds & pistachios
 MADE WITH DELICACIES
 NET WT. 500 g e 17.64 oz

It's Time To Spread Some Sweetness

RASGULLA
 Cottage cheese dumplings in milk
 Made with DELICACIES
 NET WT. 250 g (8.82 oz)

GULAB JAMUN
 Cottage cheese dumplings in rose saffron syrup
 Made with DELICACIES
 NET WT. 250 g (8.82 oz)

RAJ BHOG
 Cottage cheese dumplings in milk saffron syrup
 Made with DELICACIES
 NET WT. 250 g (8.82 oz)

Imported and Distributed by: Prag International 1125 Howard Street.
 Elk Grove Village. IL 60007, raviunited@aol.com

ਕਿਰਾਨਾ ਘਰਾਣੇ ਦੀ ਕੋਇਲ

ਪੈਂਤੀ-ਚਾਲੀ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਭਾਰਤੀ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਕੋਈ ਲੜਕੀ ਮੰਚ 'ਤੇ ਗਾਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਦਰ ਸਤਿਕਾਰ ਮਿਲੇ। ਫਿਰ ਸੱਤ-ਅੱਠ ਦਹਾਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹੀਰਾਬਾਈ ਬੜੋਦਕਰ ਜਿਸ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਨਾਂ ਚੰਪਾ ਕਲੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਿਣੀਆਂ-ਚੁਣੀਆਂ ਮੋਢੀ ਗਾਇਕਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਰਭੈਅਤਾ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੂੜੀਆਂ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਬੰਦ ਪਏ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ। ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਪਹਿਲਾਂ ਚਰਮਰਾਏ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਅੱਗੋਂ ਚੱਲ ਕੇ ਤਾਂ ਪਦਮਸ਼੍ਰੀ, ਪਦਮਭੂਸ਼ਣ ਆਦਿ ਅਲੰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਕਾਦਮੀ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਸਮਾਜਕ ਅਤੇ ਰਾਜ ਪੱਧਰੀ ਮਾਨਤਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਵੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ।

ਪ੍ਰੋ. ਨਵ ਸੰਗੀਤ ਸਿੰਘ
ਫੋਨ: +91-94176-92015

ਹੀਰਾਬਾਈ ਬੜੋਦਕਰ ਨੂੰ ਇਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨੀ ਸੰਗੀਤ (ਗਾਇਨ) ਵਿਚ ਪਹਿਲਾ ਸੰਗੀਤ ਨਾਟਕ ਅਕਾਦਮੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਸੰਗੀਤ ਘਰਾਣੇ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਵਧਾਈ ਸਗੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਸਾਦਾ, ਸੰਜਮੀ ਜੀਵਨ, ਉਚ-ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਆਦਰਸ਼ਕ ਚਰਿੱਤਰ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਗਾਇਕਾਵਾਂ ਨਾਲ ਅਕਸਰ ਜੁੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਫੈਦ ਸੂਤੀ ਸਾੜੀ, ਸਾਦਾ ਹਾਰ ਸ਼ਿੰਗਾਰ, ਸਰਲ ਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ। ਹੀਰਾਬਾਈ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਧੁਰ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਹਜ਼ਾਰਾਂ, ਲੱਖਾਂ ਸੰਗੀਤ-ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਿੱਤੇ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਸੱਭਿਅਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਕੇ ਉਸ ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਆਮ ਭਾਰਤੀ ਕੁੜੀਆਂ ਲਈ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ-ਪ੍ਰਸਾਰ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਰਤ ਸੀ।

ਮੰਚ ਗਾਇਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੰਚ ਅਭਿਨੈ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਮੋਹਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹੀਂ ਦਿਨੀਂ ਜਦੋਂ ਮੰਚ ਅਭਿਨੈ ਕੁੜੀਆਂ ਲਈ ਵਰਜਿਤ ਖੇਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਮੀ ਕਰਕੇ ਔਰਤ ਪਾਤਰਾਂ ਦਾ ਅਭਿਨੈ ਵੀ ਮਰਦ ਅਭਿਨੇਤਾ ਹੀ ਅਦਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਹੀਰਾਬਾਈ ਨੇ ਮੰਚ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਪਰੰਪਰਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਸੂਰਜ ਬਾਬੂ ਅਤੇ ਦੋ ਭੈਣਾਂ ਕਮਲਾਬਾਈ ਅਤੇ ਸਰਸਵਤੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਇੱਕ ਥੀਏਟਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹੀਰਾਬਾਈ ਖੁਦ ਇਸ ਵਿਚ ਨਾਇਕਾ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਅਦਾ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਸਹਿ ਨਾਇਕਾ ਅਤੇ ਖਲਨਾਇਕਾ ਦੀਆਂ। ਆਪਣੇ ਇਸ ਮੰਚ 'ਤੇ ਹੀਰਾਬਾਈ ਨੇ ਕਈ ਸੰਗੀਤ ਨਾਟਕਾਂ ਦਾ ਸਫਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮਰਾਠੀ ਨਾਟਕਕਾਰ ਅੰਨਾ ਸਾਹਿਬ ਕਿਰਲੋਸਕਰ ਲਿਖਤ 'ਸੰਗੀਤ ਸੁਭੱਦਰਾ' ਬੜਾ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰਾ ਰਿਹਾ। ਸਾਰੇ ਨਾਟਕਾਂ ਦਾ ਸੰਗੀਤ ਖੁਦ ਹੀਰਾਬਾਈ ਦੇ ਮਧੁਰ ਗਲੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਹਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਇਹ ਸੰਗੀਤ ਨਾਟਕ ਬੜੇ ਪਸੰਦ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਉਦੋਂ ਮੰਚ ਅਭਿਨੈ ਅਤੇ ਮੰਚ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਇਹ ਬੜਾ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਕਦਮ ਸੀ। ਹੀਰਾਬਾਈ ਨੂੰ ਬਣਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਵੀ ਮਿਲੀ ਪਰ ਛੇਤੀ ਹੀ ਸਿਨੇਮਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਫਲਤਾ ਨਾਲ ਨਾਟਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਭਾਰੀ ਧੱਕਾ ਵੱਜਿਆ, ਉਸ ਵਿਚ ਹੀਰਾਬਾਈ ਦੀ ਥੀਏਟਰ ਕੰਪਨੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਆਰਥਿਕ ਨੁਕਸਾਨ ਉਠਾਉਣਾ ਪਿਆ ਪਰ ਉਦੋਂ ਤਕ ਉਹ ਗਾਇਕਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਹਰਮਨਪਿਆਰਤਾ ਹਾਸਲ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਆਗਾਮੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਤਾਰ-ਚੜ੍ਹਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਦੀ ਮੰਗ ਵਧਦੀ ਹੀ ਗਈ। ਅੱਜ ਵੀ ਕਿਤੇ ਰੇਡੀਓ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਹੀਰਾਬਾਈ ਬੜੋਦਕਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆ ਰਹੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਲੋਕ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਸਗੋਂ ਸੁਣਨ ਲਈ ਰੁਕ ਵੀ

ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਲੋਕਪ੍ਰਿਅਤਾ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਸਕਣਾ ਅਕਸਰ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹੀਰਾਬਾਈ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਇਸੇ ਸੁਮੇਲ ਦਾ ਖੂਬਸੂਰਤ ਮਿਸ਼ਰਨ ਸੀ।

ਹੀਰਾਬਾਈ ਦਾ ਜਨਮ 29 ਮਈ 1905 ਨੂੰ ਸੰਗੀਤਕ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚ ਹੀ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਕਿਰਾਨਾ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਉਸਤਾਦ ਅਬਦੁਲ ਕਰੀਮ ਖਾਨ ਦੀ ਧੀ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕੀ। ਉਸ ਦੀ ਦਾਦੀ ਬੜੋਦਕਰ ਦੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੀ ਗਾਇਕਾ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਭਰਾ ਸੁਰੇਸ਼ ਮਾਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਨੁਮਰੀ ਗਾਇਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਗੀਤ ਉਸ ਨੂੰ ਜਨਮ ਘੁੱਟੀ ਵਿਚ ਹੀ ਮਿਲਿਆ।

ਉਸ ਨੇ ਸੰਕਰ ਬੁਆ, ਗੌਰ ਜਾਨ, ਬਚੀ ਬੁਆ, ਫੈਜ਼ ਮੁਹੰਮਦ ਖਾਂ ਵਰਗੇ ਉਸਤਾਦਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਧਿਵਤ ਗੁਰੂ ਬਣੇ ਸ੍ਰੀ ਅਬਦੁਲ ਵਹੀਦ ਖਾਂ। ਗੰਧਰਵ ਮਹਾਵਿਦਿਆਲਿਆ ਦੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੰਚ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਗਾਇਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਸਿਰਫ 15 ਸਾਲ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਏਨਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਣ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਧਦੀ ਹੀ ਚਲੀ ਗਈ। ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਗਾਇਕਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੰਚ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਹੀਰਾਬਾਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਣੇ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਕਦਮ ਵਧਾਏ ਪਰ ਅੱਗੋਂ ਚੱਲ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਅਤੇ ਸੁਝਬੂਝ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟ ਸਥਾਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਸਫਲ ਹੋਈ। ਉਸ ਦਾ ਖੇਤਰ ਸੁੱਧ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਹੀ ਰਿਹਾ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਲੈਅ ਅਤੇ ਤਾਲ ਦਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਅਨੋਖਾ ਮਿਸ਼ਰਨ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਗਾਇਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਹੀਰਾਬਾਈ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੀ ਖਯਾਲ ਗਾਇਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਟ ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਭਾਵ

ਗੀਤਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਕਿਰਾਨਾ ਘਰਾਣਾ ਖਿਆਲ ਲਈ ਹੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੀ। ਹੀਰਾਬਾਈ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਟ ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਭਾਵ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਵੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਲੋਕਪ੍ਰਿਅਤਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਵ ਗੀਤ ਗਾਇਨ ਨੇ ਤਾਂ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਅਮਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਸਾਲ 1953 ਵਿਚ ਚੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੱਦੇ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਮੰਡਲ ਚੀਨ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਹੀਰਾਬਾਈ ਉਸ ਦੀ ਮੈਂਬਰ ਸੀ। ਚੀਨ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੀਨੀ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਨਮਾਨਯੋਗ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਉਥੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਪਰ ਹੀਰਾਬਾਈ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦੇਸ਼ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਨਿਮਰਤਾਪੂਰਵਕ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਪੁਰਬੀ ਅਫਰੀਕੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਸੰਗੀਤ ਦੌਰੇ 'ਤੇ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਈ।

ਇੱਕ ਮੋਹਰੀ ਅਤੇ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰੀ ਗਾਇਕਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਕੇ ਥਾਂ-ਥਾਂ 'ਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਆਮ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਵਿਭਿੰਨ ਵਾਦ ਯੰਤਰਾਂ ਦੀ ਲੈਅ 'ਤੇ ਗੂੰਜਦੇ ਉਸ ਦੇ ਮਧੁਰ ਗਲੇ ਨਾਲ ਸਰੋਤੇ ਮੰਤਰਮੁਗਧ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਦੇ ਆਕਾਸ਼ਵਾਣੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੀ ਅਣਗਿਣਤ ਰਹੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵੀ ਖੂਬ ਵਿਕੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਹੀਰਾਬਾਈ ਆਰਥਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਸਦਾ ਬੇਫਿਕਰ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਕਿਉਂਕਿ 25 ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਰ ਉਸ ਦੇ ਹੀ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਸੰਗੀਤ ਸਾਧਨਾ ਵਿਚ ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸੁੱਖ ਸਹੂਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਵੀ ਰੱਖਦੀ ਰਹੀ।

60-65 ਸਾਲਾਂ ਤਕ ਆਪਣੇ ਸੰਗੀਤਕ ਜੀਵਨ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹਉਮੈ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੀਰਾਬਾਈ ਨੂੰ ਛੂਹ ਤਕ ਨਹੀਂ ਸਕੀ। ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਤੋਂ ਵਿਹਲ ਮਿਲਦਿਆਂ ਹੀ ਉਹ ਘਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਨ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਰੁਚੀ ਲੈਂਦੀ ਸੀ। ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਪੂਜਾ ਪਾਠ ਅਤੇ ਰੱਬੀ ਭਗਤੀ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਨਿੱਤਨੇਮੇ ਵਿਚ ਕਦੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੀ ਵੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹੋ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਅਨੇਕ ਤੰਗੀਆਂ ਤਰਸੀਆਂ ਦੇਖਣ 'ਤੇ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਸੰਤੁਲਨ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ, ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸਾਧਨਾ ਵਿਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦਿੱਤੀ। ਰੁੱਝੇਵਿਆਂ ਭਰੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਹ ਬੰਬਈ ਅਤੇ ਪੂਨੇ ਵਿਚ ਸੰਗੀਤ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀਆਂ ਜਮਾਤਾਂ ਵੀ ਚਲਾਉਂਦੀ ਰਹੀ।

ਹੀਰਾਬਾਈ ਬੜੋਦਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਿਣੇ-ਚੁਣੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਹੀ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਹੁੰਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਲੜਕੀਆਂ ਲਈ ਆਮ ਗਾਇਨ ਦੇ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ੍ਹੇ। ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੋਫ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਲੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਕੀਆ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੰਚ ਗਾਇਨ ਅਤੇ ਅਭਿਨੈ ਵਿਚ ਰੁਚੀ ਲੈਂਦਿਆਂ ਵੇਖ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਵਡੇਰੀ ਉਮਰ ਤਕ ਉਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਸੰਗੀਤਮਈ ਹੀ ਰਿਹਾ।

20 ਨਵੰਬਰ 1971 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦੇਹਾਂਤ 'ਤੇ ਆਕਾਸ਼ਵਾਣੀ, ਦੂਰਦਰਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਸਾਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਦੀਆਂ ਕਲਾ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਸਭਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਜਗਤ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਘਾਟਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। 1965 ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਨਾਟਕ ਅਕਾਦਮੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਅਤੇ 1970 ਵਿਚ ਪਦਮਭੂਸ਼ਣ ਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨਾਲ ਅਲੰਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਰੁਣਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਇਸ ਮਧੁਰ ਗਾਇਕਾ ਨੂੰ 'ਸੰਗੀਤ ਕੋਇਲ' ਅਤੇ 'ਗਾਨ ਹੀਰਾ' ਨਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੀ ਉਹ 'ਕੋਇਲ ਕੰਠੀ ਗਾਇਕਾ' ਸੀ ਅਤੇ ਗਾਇਨ ਵਿਚ 'ਹੀਰੇ ਦੀ ਕਣੀ'।

ਆਖ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬੋਲਦੀਆਂ

ਕਾਲਮ 'ਆਖ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬੋਲਦੀਆਂ' ਨੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਅੰਦਰ ਬੈਠੇ ਸ਼ਾਇਰ ਨੂੰ ਖੂਬ ਹਲੂਣਿਆ ਹੈ। ਤਸਵੀਰ ਦੇਖ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ ਜੋ ਵਲਵਲੇ ਉਠਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਵਿਤਾ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਤਰਾਂ 'ਚ ਸਾਨੂੰ ਤਸਵੀਰ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਜੋ। ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ ਫੋਟੋ ਨਾਲ ਕਾਵਿ ਟੋਟਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਰ ਕੈਪਸ਼ਨ ਭੇਜਣ ਲਈ ਆਖਰੀ ਤਾਰੀਖ 6 ਨਵੰਬਰ 2021 ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਕੈਪਸ਼ਨ ਮੁਕਾਬਲਾ-506

ਮੇਰਾ ਭਵਿੱਖ ਝੋਲੇ 'ਚ ਬੰਦ ਤੇ ਅੱਜ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਵਿਚ ਹੈ ਇੱਕ ਦਿਨ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਨੇ ਵਿਦਰੋਹ ਦੀ ਲਾਟ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਬਸਤਾ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਪੜ੍ਹੇ ਜਦ ਅੱਗ ਵਰਗੇ ਅੱਖਰ ਮਹਿਲਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜ ਕੇ ਮਾਂ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਕੈਪਸ਼ਨ ਮੁਕਾਬਲਾ-504

ਰੰਗਾਂ ਫੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਸਜਾ ਕੇ ਤਾਂਗਾ ਜੋੜ ਲਿਆਇਆ। ਤੇਜੀ ਵਾਲੇ ਯੁੱਗ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਰਸਾ ਯਾਦ ਕਰਾਇਆ। 'ਮੁੱਲ ਸ਼ੌਂਕ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾ ਹੁੰਦਾ' ਕਰਕੇ ਸੱਚ ਵਿਖਾਇਆ। -ਜਗਮੀਤ ਸਿੰਘ ਪੰਧੋਰ ਪਿੰਡ ਕਲਾਹੜ (ਲੁਧਿਆਣਾ) ਫੋਨ: 91-98783-37222

ਟਾਂਗੇ ਵਾਲਾ ਵੀਰੂ ਅੱਜ ਵੀ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਵਿਚ ਆ ਕੇ। ਘੋੜੇ ਵਾਲੇ ਟਾਪ ਛੱਡੋ, ਜਾਂਦਾ ਯਾਦ ਕਰਾ ਕੇ। ਘੋੜੇ ਦੀ ਰਫਤਾਰ ਸਭ ਨੂੰ ਕਰਦੀ ਝੱਲ ਸੀ। ਯੱਕੋ ਉੱਤੇ ਬੈਠਣ ਦਾ ਚਾਅ ਅਵੱਲਾ ਸੀ। -ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਵਪਾਲੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਨਗਰ, ਬਠਿੰਡਾ ਫੋਨ: 91-94176-49275

ਸਿੰਗਾਰਿਆ ਏ ਟਾਂਗਾ ਨਾਲੇ ਘੋੜਾ ਵੀ ਸਿੰਗਾਰ ਕੇ, ਪੀਲਾ ਰੰਗ ਪਹੀਆਂ ਉੱਤੇ ਹਰਾ ਤਾਂਗੇ ਉੱਤੇ ਮਾਰ ਕੇ। ਰੰਗਦਾਰ ਫੁੱਦੇ ਲਾ ਘੋੜੇ ਮੱਥੇ ਕਲਗੀ ਵੀ ਲਾਈ ਹੈ, -ਬੱਲਾ ਲਬਾਣਾ, ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਫੋਨ: 848-235-8344

ਜੰਝ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਸਵਾਰੀ ਲਾਭੇ ਲਈ ਸਜਾਈ ਹੈ। -ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਨੂਰਪੁਰੀ

ਕੈਪਸ਼ਨ ਫੋਟੋ ਦੇਖ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਬੀਤੇ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਨਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵੀ ਮਰਸਿਡੀਆਂ ਭੁੱਲ ਨਵੇਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੂਹ ਰੁਸ਼ਨਾਉਣਗੀਆਂ। ਟਾਂਗਾ ਲੋਕਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਸੀ ਸਵਾਰੀ ਤੇ ਮਾਲ ਢੋਹਦਾ ਸੀ ਪਿੰਡ ਨੂੰ, ਸਹਿਜ ਅਵਸਥਾ 'ਚ ਘੋੜੇ ਦੀ ਟਾਪ ਚਲਦੀ ਪੀਢੀਆਂ ਕਰਦੀ ਸਮਾਜਿਕ ਤੱਟਾਂ ਨੂੰ। -ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੂਰ ਪਿੰਡ ਕੁਲਬੁਰਫਾ, ਪਟਿਆਲਾ। ਫੋਨ: 91-98784-69639

ਝਮੇਲੇ ਵਧੇ, ਰਫਤਾਰ ਤੇਜ਼ ਹੋਈ ਘੰਟਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਮਿੱਟਾ 'ਚ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਮਸ਼ੀਨੀ ਯੁੱਗ ਹੋਇਆ ਭਾਰੂ ਗਰੀਬ ਦੀ ਰੋਟੀ ਰੋਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸੱਟ ਵੱਜੀ। ਘੋੜੇ ਟਾਂਗੇ ਕਦੇ ਭਰ-ਭਰ ਸਵਾਰੀਆਂ ਸਾਧਨ ਸੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦਾ। ਨਾਲੇ ਠੱਪ-ਠੱਪ ਦਾ ਸੰਗੀਤ ਨਾਲੇ ਅਜਬ ਮੀਨਾਕਾਰੀ। ਸਵਾਰੀ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦਿਆਂ ਹੀ ਪਤਾ ਹੀ ਨਾ ਲੱਗਦਾ ਕਦ ਦੌਲਤਖਾਨਾ ਆ ਜਾਂਦਾ। -ਦਰਸ਼ਨਪਾਲ ਦੇਸਾਂਝ

ਸਮੇਂ ਨੇ ਚੱਕਰਵਿਊ ਚਲਾਇਆ, ਅੱਗੇ ਘੋੜਾ ਸਿਰ 'ਤੇ ਛੱਤ ਦਾ ਸਾਇਆ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟਬੰਦੀ ਆਈ ਫਿਰ ਕਰੋਨਾ ਦਾ ਸਾਇਆ ਉੱਧਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਾਥੀ ਲਾਚਾਰ ਬੋੜੀ ਫਸ ਗਈ ਵਿਚਕਾਰ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਰਜ਼ੋਈ ਰੱਬ ਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮੇਰਾ ਕੋਈ। -ਬੱਲਾ ਲਬਾਣਾ, ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਫੋਨ: 848-235-8344

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਦਰਦਨਾਇਕ ਵੰਡ ਦੇ ਮੋਹਰੇ ਤੇ ਤੱਥ-2

ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਖੋਟੀ ਨੀਅਤ ਤੇ ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਵਧੀਕੀਆਂ

ਅੰਗਰੇਜ਼ ਕੌਮ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਿਆਣੀ, ਇਨਸਾਫ ਪਸੰਦ ਤੇ ਲੋਕ ਸਹੁਲਤਾਂ ਵਾਲੀ ਕੌਮ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੇ 100 ਸਾਲ ਦੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਬਾਕੀ ਭਾਰਤ ਨੂੰ 200 ਸਾਲ ਦੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਤੇ ਨਿਵੇਕਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਭਾਰਤ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿੱਖ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕੋਲੋਂ ਖੋਟੀ ਸਿੱਖ ਸਲਤਨਤ 'ਲਾਹੌਰ ਦਰਬਾਰ' ਵਾਲਾ ਪੂਰੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਦੌਰਾ ਖੋਬਰ ਤੋਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਤੱਕ, ਆਜ਼ਾਦ ਮੁਲਕ 'ਪੰਜਾਬ ਦੇਸ਼' ਦੇਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਸਨ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਿੱਖ ਆਗੂ ਅੱਗੇ ਨਾ ਲੱਗ

ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਮੰਡੇਰ, ਕੈਨੇਡਾ
ਫੋਨ: 1-604-505-7000

ਸਕਿਆ। ਲੰਡਨ ਵਿਖੇ 'ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਕਿੰਗਡਮ' ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਕਲੀਮੈਂਟ ਰਿਚਰਡ ਐਟਲੀ ਨੇ 20 ਫਰਵਰੀ 1947 ਨੂੰ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ 30 ਜੂਨ 1948 ਤੱਕ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਮੁਲਕ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੋਹਾਂ ਸੰਸਾਰ ਜੰਗਾਂ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੇ ਕਾਇਲ ਸਨ ਅਤੇ ਅੰਦਰੋਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਆਜ਼ਾਦ ਮੁਲਕ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਆਜ਼ਾਦ ਭਾਰਤ ਦੀ ਵੰਡ ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕੌਮਾਂ ਦੀਆਂ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ, ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਬਹੁਮਤ ਵਾਲੀ 'ਇੰਡੀਅਨ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕਾਂਗਰਸ', ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ 'ਮੁਸਲਿਮ ਲੀਗ' ਅਤੇ 'ਪੰਜਾਬੀ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ' ਨੂੰ ਤਰਜਿਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਾਮਰਾਜ ਵਾਲੇ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਵਿਚ 565 ਦੇ ਲਗਭਗ ਆਜ਼ਾਦ ਦੇਸੀ ਰਿਆਸਤਾਂ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ, ਮਹਾਰਾਜਿਆਂ, ਰਾਜਪੂਤ ਸ਼ਾਸਕਾਂ, ਰਾਣਿਆਂ, ਮਹਾਰਾਣਿਆਂ, ਰਾਜ ਕੁਮਾਰਾਂ, ਸਿੱਖ ਸਰਦਾਰਾਂ, ਠਾਕੁਰਾਂ, ਦੀਵਾਨਾਂ, ਸੁਲਤਾਨਾਂ, ਨਵਾਬਾਂ ਤੇ ਨਿਜਾਮ ਆਦਿ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਛੁੱਟੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁਲਕੀ ਹੱਦਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਜਾਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਰਤ ਵਿਚ 5 ਵੱਡੀਆਂ ਆਜ਼ਾਦ ਰਿਆਸਤਾਂ, ਨਿਜਾਮ ਹੈਦਰਾਬਾਦ-ਨਿਜਾਮ ਉਲ ਮੁਲਕ ਉਸਮਾਨ ਅਲੀ ਖਾਨ, ਮਹਾਰਾਜਾ ਮੈਸੂਰ-ਜਾਇਆ ਸ਼ਾਹ ਰਾਜਿੰਦਰਾ ਵਾਡੀਅਰ, ਮਹਾਰਾਜਾ ਜੰਮੂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਡੋਗਰਾ-ਹਰੀ ਸਿੰਘ, ਮਹਾਰਾਜਾ ਗਾਇਕਵਾੜ-ਪ੍ਰਤਾਪਸਿੰਘ ਰਾਉ ਬੜੌਂਦਾ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਸੈਕੰਡੇਰੀਆ-ਜਿਵਾਜੀ ਰਾਉ ਸਿੰਘੀਆ ਗਵਾਲੀਅਰ ਸਨ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਜੋਧਪੁਰ ਦੀ ਹਿੰਦੂ ਮਾਰਵਾੜ ਰਾਜਪੂਤ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ, ਮਹਾਰਾਜਾ ਸਰ ਹਨਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮੁਸਲਿਮ ਲੀਗ ਦੇ ਆਗੂ ਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਕਰਤਾ ਧਰਤਾ ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ ਜਿਨਾਹ ਨੇ ਨਵੇਂ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਮੁਸਲਿਮ ਮੁਲਕ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਰਾਜਪੂਤ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਰਾਜੀ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਰਾਚੀ ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਮਾਲਕੀ ਦੇਣ ਦੀ ਵੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਆਜ਼ਾਦ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਮੀਰ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਬਹੁ ਗਿਣਤੀ ਵਾਲੀ ਮੁਸਲਿਮ ਰਿਆਸਤ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨਿਜਾਮ ਉਸਮਾਨ ਅਲੀ ਖਾਨ ਨੇ 'ਆਜ਼ਾਦ' ਰਹਿਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ 13 ਸਤੰਬਰ 1948 ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਭਾਰਤ ਦੀ ਹਿੰਦੂ ਕਾਂਗਰਸ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫੌਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਕੇ ਰਿਆਸਤ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਨੂੰ ਵੀ ਭਾਰਤ 'ਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।

ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਦੀ ਵੰਡ ਬਾਰੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਲੰਡਨ ਵਿਖੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਸਰਗਰਮ ਭਾਰਤੀ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਇਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਬੈਠਕ ਦਾ ਇੰਤਜਾਮ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ, ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਆਗੂਆਂ ਅਤੇ

ਸਰੀ, ਕੈਨੇਡਾ ਵਸਦਾ ਬਹੁਰੰਗੀ ਤੇ ਬਹੁਪੱਖੀ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਮੰਡੇਰ ਆਪਣੀ ਨਿਵੇਕਲੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਚ ਖੇਡਾਂ-ਖਿਡਾਰੀਆਂ, ਸਫਰਨਾਮੇ ਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਪਰਤਾਂ ਫਰੋਲਦਿਆਂ ਅਸਲ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਲੇਖ (ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਦੇ ਅੰਕ 16 ਅਤੇ 17 ਵਿਚ ਛਪੇ) ਵਿਚ ਲੇਖਕ ਨੇ ਸ਼ੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੇ ਉਸ ਦੇ 'ਦੇਸ਼ ਪੰਜਾਬ' ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਬਾਰੇ ਨਿਵੇਕਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਉਪਰਾਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਥਲੇ ਲੇਖ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ 1947 ਦੀ ਦੇਸ਼ ਵੰਡ ਯਾਨਿ ਭਾਰਤ-ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਬਟਵਾਰੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਦਰਦਨਾਇਕ ਵੰਡ ਲਈ ਉਘੜੀਆਂ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ, ਉਸ ਦੇ ਮੋਹਰੇ ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਵਿਖਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੇਸ਼ ਹੈ, ਲੇਖ ਦੀ ਦੂਜੀ ਕਿਸ਼ਤ।

'ਪੰਜਾਬੀ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ' ਨੂੰ ਉਚੇਚਾ ਬੁਲਾਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਜਥੇਬੰਦੀ 'ਇੰਡੀਅਨ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕਾਂਗਰਸ' ਵਲੋਂ ਪੰਡਿਤ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਨਹਿਰੂ, ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੌਮ ਵਲੋਂ 'ਮੁਸਲਿਮ ਲੀਗ' ਦੇ ਆਗੂ ਜਨਾਬ ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ ਜਿਨਾਹ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਿੱਖਾਂ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੇ ਮੋਹਤਬਰ ਸਰਦਾਰ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੰਡਨ ਵਿਖੇ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਬੈਠਕ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਤੈਅ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸ. ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਹੋਰ ਲੰਡਨ ਵਿਖੇ ਰੁਕਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਸ. ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹੋਟਲ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਇਹ ਸਾਰੀ ਬਾਰਤ

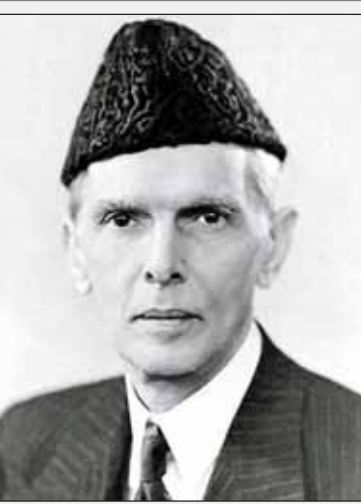
ਇਤਿਹਾਸ

ਵਿਚ 14 ਨਵੰਬਰ 1889 ਨੂੰ ਧਨਾਢ ਹਿੰਦੂ ਖਾਨਦਾਨ ਦੇ ਘਰ ਮੋਤੀ ਲਾਲ ਨਹਿਰੂ ਤੇ ਸਵਰੂਪ ਰਾਣੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਜਨਮੇ ਸਨ। ਪੰਡਿਤ ਨਹਿਰੂ ਵੀ ਹੋਰ ਸ਼ਾਹੀ ਘਰਾਣਿਆਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਂਗ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਪੜ੍ਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਵਜੋਂ ਵਕੀਲ ਸਨ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲੋਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਵਿਚ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਨਹਿਰੂ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਾਰਟੀ 'ਇੰਡੀਅਨ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕਾਂਗਰਸ' ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਿੱਸਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਡਿਤ ਨਹਿਰੂ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦਾ ਸਬੰਧ

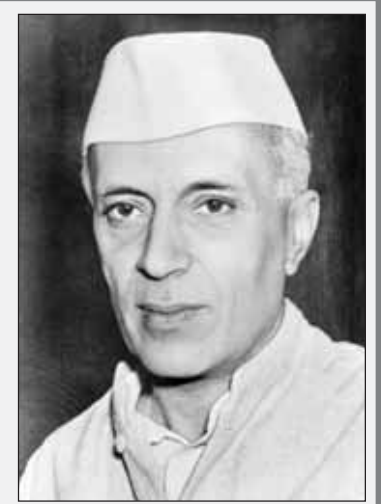
ਜਿਨਾਹ ਵਿਚ 'ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਤਖਤ' ਉਪਰ ਬੈਠਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ। ਹਿੰਦੂ ਧਰਮੀ ਪੰਡਿਤ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਨਹਿਰੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਲਾਤ ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਨਵੇਂ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਿੰਦੂ ਬਹੁ ਗਿਣਤੀ 'ਆਜ਼ਾਦ ਦੇਸ਼ ਭਾਰਤ' ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਇਕ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਮੁਸਲਿਮ ਆਗੂ ਬਣੇ। ਜੇ ਮੁਸਲਿਮ ਆਗੂ, ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ ਜਿਨਾਹ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਮੁਸਲਿਮ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਨਾ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਬਣਨਾ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਬਟਵਾਰਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕਤਲੇਆਮ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਨਹਿਰੂ ਤੇ ਜਿਨਾਹ ਦੀ ਆਪਸੀ ਕਸ਼ਮਕਸ਼ ਨੇ ਮੁਲਕ ਤੇ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਤਿਆਨਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਆਜ਼ਾਦ ਭਾਰਤ

ਸ. ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ

ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ ਜਿਨਾਹ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਨਹਿਰੂ

ਕਾਂਗਰਸ ਹਿੰਦੂ ਨੇਤਾ ਪੰਡਿਤ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਨਹਿਰੂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ। ਪੰਡਿਤ ਨਹਿਰੂ ਨੂੰ ਖਟਕ ਗਈ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਘਾਹ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਪੰਡਿਤ ਨਹਿਰੂ, ਸਰਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਨਾਲ ਹੀ ਜਹਾਜ਼ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਕੇ ਖਾਲੀ ਹੱਥ ਵਾਪਿਸ ਭਾਰਤ ਲੈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਭਾਰਤ ਦਾ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਲਾਲਚ ਦੇ ਕੇ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਸ. ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਉਚੇ ਜਿਮੀਂਦਾਰ ਤੇ ਕਾਰਖਾਨੇਦਾਰ ਸਿੱਖ ਘਰਾਣੇ ਦਾ 'ਸਿੱਖ ਸਰਦਾਰ' ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਜਨਮ 11 ਜੁਲਾਈ 1902 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰੋਪੜ ਦੀ ਤਹਿਸੀਲ ਕੁਰਾਲੀ ਦੇ ਪਿੰਡ ਦੁੰਮਣਾ ਦੇ ਜੱਟ ਸਿੱਖ ਪਰਿਵਾਰ 'ਸਰ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ' ਦੇ ਘਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਿੱਖ ਸਰਦਾਰ ਸਰ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੈਕੰਡੇ ਏਕੜ ਜਮੀਨ ਕੁਰਾਲੀ ਕਸਬੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਅਤੇ ਬਿਹਾਰ ਵਿਚ ਜਮਸ਼ੈਦਪੁਰ ਵਿਖੇ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਮਿਲਾਂ ਸਨ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਾਮਰਾਜ ਸਮੇਂ ਸ. ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਭਾਰਤੀ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਪਾਰਟੀ 'ਭਾਰਤੀ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕਾਂਗਰਸ' ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੰਡਿਤ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਨਹਿਰੂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਿੱਖ ਸਰਦਾਰ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿਚ ਰੋਪੜ ਜਿਲੇ ਦੀ ਮੋਰਿੰਡਾ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦਾ ਸਰਗਰਮ ਸਿੱਖ ਆਗੂ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚ, ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੀ 'ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵਜਾਰਤ' ਦਾ ਦੋ ਵਾਰ ਰਹਿ ਚੁਕਾ ਸਾਬਕਾ ਸਪੀਕਰ ਸ. ਰਵੀਇੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸ. ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦਾ ਭਤੀਜਾ ਹੈ।
ਪੰਡਿਤ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਨਹਿਰੂ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ 'ਚਾਚਾ ਨਹਿਰੂ' ਆਜ਼ਾਦ ਭਾਰਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਉਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸੂਬੇ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਸ਼ਹਿਰ ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਦੇ ਪਰਿਆਰਾਗ

ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਪੰਡਿਤਾਂ ਨਾਲ ਸੀ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਡਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪੰਡਿਤ ਨਹਿਰੂ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਤਰ ਇਨਸਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਤੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਭਾਰਤੀ ਸੀ। ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪੱਠਰੇ ਫਰੋਲਦਿਆਂ ਇਹ ਵੀ ਸਬੂਤ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ 'ਮੁਸਲਿਮ ਲੀਗ' ਦੇ ਆਗੂ ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ ਜਿਨਾਹ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਬਣਾ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਅਣਭੋਲ ਹਿੰਦੂ, ਮੁਸਲਮਾਨ ਤੇ ਸਿੱਖ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਕਤਲੇਆਮ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਾਮਰਾਜ ਤੋਂ ਪਿੱਛਾ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਵਿਚ ਦੋ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਾਰਟੀਆਂ 'ਇੰਡੀਅਨ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕਾਂਗਰਸ' ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਨੇਤਾ, ਪੰਡਿਤ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਨਹਿਰੂ ਅਤੇ 'ਆਲ ਇੰਡਿਆ ਮੁਸਲਿਮ ਲੀਗ' ਆਗੂ ਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸਮੇਂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਡੋਗਰਾ ਰਾਜਪੂਤ ਮਹਾਰਾਜਾ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੰਮਵਾਲ ਨੇ ਆਜ਼ਾਦ ਰਹਿਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਭਾਰਤੀ ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਤੇ ਲਾਲਚ ਦੇ ਕੇ ਸੰਨ 1954 ਵਿਚ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਇਕ ਵੱਖਰਾ ਸੂਬਾ ਬਣਾ ਕੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਮਿਲਾ ਲਿਆ ਸੀ।

ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਅਮਰੀਕਾ, ਕੈਨੇਡਾ ਵਾਂਗ ਇਕ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਤੇ ਤਾਕਤਵਰ ਦੇਸ਼ ਬਣਨਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੁਣ ਦੋਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ- ਭਾਰਤ ਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਧਿਆਨ ਤੇ ਜੋਰ ਫੌਜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਫੌਜੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਵਲ ਹੈ। ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੀ ਭਲਾਈ ਵੱਲ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨਾਂ-ਮਾਤਰ ਧਿਆਨ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਗਰੀਬੀ ਤੇ ਗੁਰਬਤ ਦਾ ਪਸਾਰਾ ਹਰ ਪਾਸੇ ਹੈ। ਮੁਲਕ ਦਾ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਆਗੂ ਭਲੇਮਾਣਸ ਡਾਕੂ ਬਣ ਕੇ ਅੰਤਾਂ ਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨੇਤਾ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਫੈਦ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਾਲੇ, ਐਮ. ਐਲ. ਏ., ਐਮ. ਪੀ., ਵਜੀਰ ਤੇ ਮੰਤਰੀ ਬਣੇ ਲੋਕ ਸੌਰੇਆਮ ਦਿਨ ਦਿਹਾੜੇ ਲੁੱਟਣ ਵਾਲੇ 'ਗੁੰਡੇ' ਹਨ।
ਕਸ਼ਮੀਰ ਸੂਬਾ, ਜੋ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਭਾਗ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ 16 ਮਾਰਚ ਸੰਨ 1846 ਦੀ 'ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਸੰਧੀ' ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਖ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਮਹਾਂ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣ ਵਜੀਰ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ, ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ ਡੋਗਰਾ ਨੂੰ 75 ਲੱਖ ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਰੁਪਏ ਵਿਚ 'ਮਹਾਰਾਜਾ ਕਸ਼ਮੀਰ' ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਦੇ ਕੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਗਵਰਨਰ ਜਰਨਲ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਹਾਰਡਿੰਗਜ਼ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸੂਬੇ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਫੌਜੀ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਮੈਂਟਗੁਮਰੀ ਲਾਰੈਂਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਨਾਲ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਸ਼ਮੀਰ, ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦਾ ਮੁਸਲਿਮ ਬਹੁ ਗਿਣਤੀ ਪਰਜਾ ਵਾਲਾ, ਇਕ ਵੱਖਰਾ ਆਜ਼ਾਦ ਮੁਲਕ ਹੋਣ ਵਿਚ ਆਇਆ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸਮੇਂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਡੋਗਰਾ ਰਾਜਪੂਤ ਮਹਾਰਾਜਾ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੰਮਵਾਲ ਨੇ ਆਜ਼ਾਦ ਰਹਿਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਭਾਰਤੀ ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਤੇ ਲਾਲਚ ਦੇ ਕੇ ਸੰਨ 1954 ਵਿਚ

ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਇਕ ਵੱਖਰਾ ਸੂਬਾ ਬਣਾ ਕੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਮਿਲਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਅਕਤੂਬਰ 1947 ਵਿਚ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਕਬਾਲੀਆਂ ਵਲੋਂ ਰਿਆਸਤ ਕਸ਼ਮੀਰ ਉਪਰ ਹੋਏ ਇਕ ਹਮਲੇ ਦੌਰਾਨ ਉਤਰ ਪੱਛਮੀ ਜਿਲੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ 'ਆਜ਼ਾਦ ਕਸ਼ਮੀਰ' ਤੇ ਗਿਲਗਿਤ-ਬਲਟੀਸਤਾਨ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੇ ਮੱਲ ਲਏ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਕੋਲ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਤੇ ਲੰਦਾ ਦਾ ਇਲਾਕਾ ਹੈ, ਚੀਨ ਨੇ ਪੂਰਬ ਵਿਚ 'ਅੱਕਸਾਈ ਚਿਨ' ਦਾ ਤਿੱਬਤ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਨਾਲ ਲਗਦਾ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦਾ ਪਹਾੜੀ ਇਲਾਕਾ ਧੱਕੇ ਨਾਲ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ।

ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ 96% ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ, ਕਾਲੇ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀਆਂ ਦੇ ਰੱਸੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਖਾਸਕਰ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਝੱਲੇ, ਜੋ ਅੱਜ ਵੀ ਆਪਣੇ ਹੱਕਾਂ ਲਈ 'ਦਿੱਲੀ ਦਰਬਾਰ' ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਵਧੀਕੀਆਂ ਕਾਰਨ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੱਜਲ ਖੁਆਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਭਾਰਤੀ ਸੂਬਿਆਂ- ਗੁਜਰਾਤ ਤੇ ਰਾਜਿਸਥਾਨ ਦੀਆਂ ਵੀ ਸਰਹੱਦਾਂ ਬਣੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਕੋਈ ਕਤਲੇਆਮ ਤੇ ਲੁੱਟ ਖਸੁੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਬੰਗਾਲ ਹੀ ਵੰਡੇ ਗਏ ਸਨ। ਆਜ਼ਾਦ ਭਾਰਤ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਤੀ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਤੇ ਖਾਸਕਰ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਇਕ ਮਿਸਾਲ: ਸੰਨ 1962 ਵਿਚ ਚੀਨ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਉਤਰ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਭਾਰੀ ਫੌਜੀ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਜੰਗੀ ਸਮਾਨ ਲੈਣ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਪੰਡਿਤ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਨਹਿਰੂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਆਮ ਜਨਤਾ ਨੂੰ 'ਨੈਸ਼ਨਲ ਡੀਫੈਂਸ ਫੰਡ' ਵਿਚ ਦਾਨ ਦੇਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਭਾਰਤੀ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਐਮ. ਰਾਜੀਵ ਲੋਚਨ ਦੇ ਭਾਰਤੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਖਬਾਰ 'ਇੰਡੀਅਨ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ' ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਨੈਸ਼ਨਲ ਡੀਫੈਂਸ ਫੰਡ' ਵਿਚ 28 ਨਵੰਬਰ 1962 ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵਲੋਂ 8 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿਚ 46% ਲਗਭਗ 4 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਇਕੱਲੇ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਇਹ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੀ ਭਾਰਤ ਦੇਸ਼ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਤੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਮਿਸਾਲ ਸੀ।

ਇਹ ਗੱਲ ਇਥੇ ਹੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੈਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸੋਨਾ ਦੇਣ ਵਿਚ ਵੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਸਨ। ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚੋਂ ਉਸ ਵਕਤ 5 ਕਿਲੋ 32 ਗਰਾਮ ਸੋਨਾ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਕੱਲੇ ਪੰਜਾਬ ਨੇ 2 ਕਿਲੋ 52 ਗਰਾਮ ਸੋਨੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਬਹਾਦਰ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੇ 'ਆਜ਼ਾਦ ਦੇਸ਼ ਪੰਜਾਬ' ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਕਾਲ ਵਿਚ ਲਏ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ 12,000 ਹਜ਼ਾਰ ਗੋਲਡ ਮੈਡਲ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਲਈ ਦਾਨ ਵਿਚ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਨੇਟਾਂ ਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਢੇਰ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਅਨੋਖਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ ਉਪਰ ਆਪਣੇ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲੜ ਰਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਧਰੋਹੀ ਤੇ ਅਤਿਵਾਦੀ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਜਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੇ ਸਦਾ ਹੀ ਮੂਹਰੇ ਲੱਗ ਕੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਭਾਰਤ ਦੀ ਤਨ, ਮਨ ਤੇ ਧਨ ਨਾਲ 'ਦੇਸ਼ ਸੇਵਾ' ਕਰਕੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਗੌਰਵ ਨੂੰ ਉਚਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਖਾਲਸਈ ਨਾਹਰਾ "ਬੋਲੋ ਸੋ ਨਿਹਾਲ, ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ" ਦੁਸ਼ਮਣ ਫੌਜ ਵਿਚ ਭਾਜੜ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਵਿਚ ਕੁਦਰਤੀ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਸਮੇਂ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ 'ਲੱਗਰ' ਲਾ ਕੇ ਆਪਣਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਦਰਦਨਾਇਕ ਵੰਡ ਦੇ ਮੋਹਰੇ, ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਖੋਟੀ ਨੀਅਤ ਅਤੇ ਹੁਣ ਭਾਰਤੀ ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਵਧੀਕੀਆਂ ਕਾਰਨ ਅੱਜ ਵੀ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਿੱਖਾਂ, ਉਜੜ ਕੇ ਆਏ ਲੱਖਾਂ ਪੰਜਾਬੀਆਂ, ਹਿੰਦੂਆਂ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ 'ਉਨ੍ਹਾਂ' ਪ੍ਰਤੀ ਨਫਰਤ ਤੇ ਕੁਝੜਣ ਨੱਕੋ ਨੱਕ ਭਰੀ ਪਈ ਹੈ।

(ਸਮਾਪਤ)

ਤਾਏ ਕੇ: ਚੋਰ ਉੱਚਕੇ ਨਹੀਂ

ਕੈਲਗਰੀ ਦੇ ਨਵੇਂ ਸਿਟੀ ਹਾਲ ਨੂੰ ਬਣੇ ਬਹੁਤਾ ਚਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਇਆ। ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਅਲਬਰਟਾ ਸਰਕਾਰ ਤੇ ਸਿਟੀ ਕੌਲ ਨੇ ਬਹੁਤ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਇਸ ਮਿਆਰੀ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ। ਮੇਰੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਖੂਬਸੂਰਤ ਇਮਾਰਤ ਵਿਚ ਇਕ ਦਿਲਕਸ਼ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਸਾਂ। ਸੱਚ ਜਾਣੋ ਤਾਂ ਕੰਮ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਚਾਅ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।

ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਯਾਨਿ ਮੇਨ ਲਾਬੀ ਦੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਦੇਖਣ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਚਮਕਦੀ ਲਿਸ਼ਕਦੀ ਫਰਸ਼ ਤੇ ਆਰਟ ਵਰਕ ਹਰ ਇਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦਾ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੋਹਣੀਆਂ ਸੋਹਣੀਆਂ ਮਹਿੰਗੇ ਭਾਅ ਦੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਮੇਨ ਲਾਬੀ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਸਿਟੀ ਹਾਲ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ਾਈ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਵੈਸੇ ਵੀ ਲੋਕ ਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਆਪਣੇ ਕੰਮ-ਧੰਦਿਆਂ ਲਈ ਸਿਟੀ ਹਾਲ ਆਉਂਦੇ-ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ

ਸੁਰਿੰਦਰ ਗੀਤ

ਬਹੁਤ ਰੋਣਕਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਲਾਬੀ ਵਿਚ ਪਈਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਕਰੀਬ ਕਰੀਬ ਭਰੀਆਂ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ। ਕਈ ਲੋਕ ਤਾਂ ਬਿੰਦ ਦਾ ਬਿੰਦ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਉਥੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਤੇ ਆਉਂਦੇ-ਜਾਂਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ।

ਸੋਮਵਾਰ ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ। ਆਦਤ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਦਫਤਰ ਦੇ ਟਾਈਮ ਤੋਂ 15-20 ਮਿੰਟ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਟੀ ਹਾਲ ਪੁੱਜ ਗਈ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪਰਸ ਆਪਣੇ ਡੈਸਕ 'ਤੇ ਰੱਖ ਮੇਨ ਲਾਬੀ ਵਿਚ ਘੁੰਮਣ ਫਿਰਨ ਆ ਗਈ।

ਆਪਣੇ ਧਿਆਨ ਮੈਂ ਏਧਰ ਉਧਰ ਸਿਟੀ ਹਾਲ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਬਣਤਰ ਦੇਖ ਹੀ ਰਹੀ ਸਾਂ ਕਿ ਇਕ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲਿਆ।

“ਮੈਨੂੰ ਭੁੱਖ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਰੇਕਫਾਸਟ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਹੋ?”

ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। ਕਾਫੀ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਦਾ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸੀ ਉਹ। ਮੇਰਾ ਵੱਡਾ ਚਿਹਰਾ, ਜੋ ਬੁਢਾਪੇ ਕਾਰਨ ਸੁੰਗੜ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਮੈਲੇ ਕੁਚੈਲੇ ਕੱਪੜੇ, ਖਿਲਰੇ ਹੋਏ ਮੈਲੇ ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਵਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਗੁੱਤਾਂ, ਲੰਬੀ ਉਲਝੀ ਹੋਈ ਚਿੱਟੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਤੇ ਗਿੱਡ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਕੋਇਆਂ ਵਿਚ ਧਸੀਆਂ ਅੱਖਾਂ। ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇਕ ਵੱਡਾ ਸਾਰਾ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਖਮ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੀ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਇਕ ਸੋਟੀ ਵੀ ਪਈ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੋਟੀ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਤੁਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਲੱਤ ਵਿਚ ਨੁਕਸ ਸੀ। ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਰ ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਕਦਾ ਤੇ ਉਹ ਸਿਟੀ ਹਾਲ ਦੀ ਬੜੀ ਸੋਹਣੀ ਮਹਿੰਗੀ ਨਵੀਂ ਨਕੋਰ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ।

ਪਹਿਲੀ ਹੀ ਨਜ਼ਰੇ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਈ ਕਿ ਇਹ 'ਤਾਏ ਕਾ' ਹੈ। 'ਤਾਏ ਕਾ' ਇਉਂ ਕਿ ਏਥੋਂ ਦੇ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਭਾਰਤੀ ਪੰਜਾਬੀ ਲੋਕ 'ਤਾਏ ਕੇ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। 'ਤਾਏ ਕੇ' ਕਹਿਣ ਦਾ ਇਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਕਸੀਕਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੈਣ ਨਕਸ਼ ਵੀ ਭਾਰਤੀ ਮੂਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਹਨ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇੰਡੀਅਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਸੰਕੋਚ ਹੀ ਕਰਾਂਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਜਾਣੂੰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਚਾਰ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਲੋਕ ਸਾਇਬੇਰੀਆ ਤੋਂ ਬੈਰਿੰਗ ਸਟੇਟ ਰਾਹੀਂ ਜੰਮੀ ਹੋਈ ਬਰਫ 'ਤੇ ਚੱਲ ਕੇ ਅਲਾਸਕਾ ਆਏ ਤੇ ਅੱਗੋਂ ਸਾਰੇ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਫੈਲ ਗਏ। ਇਹ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਉਦੋਂ ਦੇ ਏਥੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਬਣੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਮਿਥਿਹਾਸਕ ਕਹਾਣੀਆਂ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਹਨ।

ਜਿਉਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤੱਕਿਆ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮਨ ਭਰ ਆਇਆ। ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਵੀ ਭੁੱਖੇ ਲੋਕ ਹਨ? ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਝੰਜੋੜ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।

“ਮੇਰਾ ਪਰਸ ਮੇਰੇ ਦਫਤਰ 'ਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਲਿਆ ਕੇ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ।” ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

ਉਹ ਕੁਝ ਨਾ ਬੋਲਿਆ। ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਚੁਪੀਤੀ

ਐਲੀਵੇਟਰ ਰਾਹੀਂ ਛੇਵੀਂ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਪੁੱਜ ਗਈ। ਆਪਣਾ ਪਰਸ ਦੇਖਿਆ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪੰਜ ਪੰਜ ਦੇ ਕੇਵਲ ਦੋ ਨੋਟ ਹੀ ਸਨ। ਸੋਚਿਆ, ਦਸ ਡਾਲਰ ਦੇ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਲੋੜ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਚਲੇ ਪੰਜ ਡਾਲਰ ਦੇ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਪੰਜ ਡਾਲਰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਫੜਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਤੇ ਸੋਟੀ ਨੂੰ ਹੱਥ ਪਾਇਆ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਕੁਝ ਖਾਣ ਵਾਸਤੇ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਖਰੀਦਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਦਫਤਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖੇ ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਡੈਸਕ 'ਤੇ ਆ ਬੈਠੀ।

ਉਸ ਦਿਨ ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਉਸ ਬਜ਼ੁਰਗ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੀ ਰਹੀ। ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਆਲ ਮਨ ਨੂੰ ਘੇਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਖੈਰ! ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜ ਡਾਲਰ ਦੇ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਪ ਚੰਗਾ ਚੰਗਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ ਉਥੇ ਹੋਰ ਇੱਕਾ ਦੁੱਕਾ ਤਾਏ ਕੇ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਫਤੇ ਦੇ ਪੰਜ ਦਿਨ ਬੀਤ ਗਏ, ਪਰ ਉਹ ਨਾ ਦਿਸਿਆ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀ ਗਾਰਡ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਥੇ ਬੈਠਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਤਰਸ ਵੀ ਆਇਆ ਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰੇ ਮੀਂਹ ਵਿਚ ਕਿੱਥੇ ਬੈਠਣਗੇ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਖਿਆਲ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇਕ ਦਿਨ ਪੰਜ ਡਾਲਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਸੋਚਿਆ ਕਿਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਕੋਈ ਘਰ ਘਾਟ ਹੋਣਾ ਹੈ।

ਤੀਸਰੇ ਹਫਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਦੁਪਹਿਰ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਟੀ ਹਾਲ ਦੇ ਬਾਹਰ ਬਣੇ ਉੱਚੇ ਥੜੇ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਵੇਖਿਆ। ਉਹ ਕੁਝ ਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗੋਰੀ ਸਹੇਲੀ ਨਾਲ ਲੰਚ 'ਤੇ ਜਾ ਰਹੀ ਸਾਂ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਸਹੇਲੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ। ਸੋਚਿਆ ਇਹ ਕੀ ਸੋਚੇਗੀ ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹ ਗਈ ਤਾਂ।

ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਕਦੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਟੀ ਹਾਲ ਦੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ, ਕਦੇ ਸਿਟੀ ਹਾਲ ਦੇ ਬਾਹਰ ਤੇ ਕਦੇ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਕੋਲ ਵੇਖਦੀ। ਅਜੇ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰਦਿਆਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਵੇਖਿਆ, ਪਰ ਜਦ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਵਿਚ ਸੀ। ਮਸਾਂ ਹੀ ਪੈਰ ਪੁਟਦਾ ਸੀ।

ਦਿਨ ਬੀਤਦੇ ਗਏ। ਮੇਰੀ ਉਸ ਨਾਲ ਕਦੇ ਕਦਾਈਂ ਹੋਲੇ ਸ਼ੈਲੇ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ। ਆਮ ਕਰਕੇ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਕਦੇ ਕਦੇ ਉਸ ਕੋਲ ਲਗਭਗ ਉਸ ਦੀ ਹੀ ਉਮਰ ਦਾ ਸਾਥੀ ਬੈਠਾ ਹੁੰਦਾ। ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਚੰਗੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦੇਖਿਆ।

ਮੇਰੀ ਇਕ ਸਹੇਲੀ ਦੂਸਰੇ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿਚ ਸੀ, ਪਰ ਕਾਫੀ ਜਾਂ ਲੰਚ ਬਰੇਕ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਉਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਕਸਰ ਹੀ ਮੇਰਾ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦੀ ਕਿ ਤੇਰਾ ਦੋਸਤ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਆਖਦੀ ਤਾਂ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਹੀ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਜਾਪਦਾ; ਪਰ ਇਕ ਦਿਨ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖ ਹੀ ਦਿੱਤਾ, “ਇਹ ਲੋਕ ਚੋਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਸ਼ੇ-ਪੱਤੋ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੰਮ ਕਾਰ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ। ਵਿਹਲੇ ਸਰਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਭਾਰ ਹਨ। ਇਉਂ ਹੀ ਤੁਰੇ ਫਿਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਟੋਰਾਂ 'ਚੋਂ ਵੀ ਚੋਰੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਖਾ ਪੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।”

ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਸੁਣੀ, ਪਰ ਕੋਈ ਖਾਸ ਹੁੰਗਾਰਾ ਨਾ ਭਰਿਆ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ! ਸਰਦੀਆਂ ਦੀ ਰੁੱਤ ਆ ਗਈ। ਠੰਡ ਵੱਧਣ ਲੱਗੀ। ਕਦੇ ਕਦੇ ਬਰਫ ਵੀ ਪੈ ਜਾਂਦੀ। ਉਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਕੁਝ ਚੰਗੇ ਬੂਟ ਸਨ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਜੈਕਟ ਬਹੁਤ ਹੀ ਫਟੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਇਕ ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਮੋਰੀਆਂ ਵੀ ਸਨ।

ਉਸ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਠੰਡ ਸੀ। ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਬੈਠੀ ਨੂੰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਉਸ ਦਾ ਖਿਆਲ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਕ ਦਮ ਖਿਆਲ ਆਇਆ ਕਿ ਘਰੇ ਇਕ ਜੈਕਟ ਪਈ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਭਾਰੀ ਜੈਕਟ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਹਸਬੈਂਡ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਜੈਕਟ। ਉਹ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਰਤਦਾ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂ ਨਾ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵਾਂ! ਫਿਰ ਖਿਆਲ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਮੰਗੀ ਹੈ। ਲਿਆ ਕੇ ਦੇਵਾਂ ਜਾਂ ਨਾ। ਸਹੇਲੀ ਦੀ ਕਹੀ ਗੱਲ 'ਇਹ ਲੋਕ ਚੋਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ' ਤੰਗ ਕਰ

ਰਹੀ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਵਿਚ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲੱਗ ਰਿਹਾ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ-ਮਾੜੇ ਖਿਆਲਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹਸਬੈਂਡ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦਸਤਾਨੇ, ਇਕ ਪੁਰਾਣਾ ਗਰਮ ਸਕਾਰਫ, ਗਰਮ ਟੋਪੀ ਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਜੈਕਟ ਪਲਾਸਟਿਕ ਦੇ ਬੈਗ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਜਾਣ ਲੱਗਿਆਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਈ। ਸੋਚਿਆ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸਿਟੀ ਹਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਕਿਤੇ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਉਸ ਦਿਨ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਨਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਸਮਾਨ ਆਪਣੇ ਲਾਕਰ ਵਿਚ ਰੱਖ ਲਿਆ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਿਲੇਗਾ, ਦੇ ਦੇਵਾਂਗੀ।

ਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲ ਹੀ ਗਿਆ, ਓਸੇ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਾ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸ ਨੇ ਮੈਥੋਂ ਬਰੇਕਫਾਸਟ ਲਈ ਪੈਸੇ ਮੰਗੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਦੌੜ ਕੇ ਸਾਰਾ ਸਮਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਆ ਕੇ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਚਮਕ ਫੈਲਣ ਲੱਗੀ ਤੇ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤੇ ਵਾਰ ਵਾਰ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਮੇਰਾ ਵੀ ਜੀਅ ਕਰਦਾ ਸੀ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਨੂੰ। ਸੋ ਮੈਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਖਲੋ ਗਈ।

ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪਏ ਵੱਡੇ ਸਾਰੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਹਉਕਾ ਲੈ ਕੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਛੇ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਗੋਰੇ ਲੋਕ ਉਸ ਨੂੰ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਤੋਂ ਖੋਹ ਕੇ ਲੈ ਗਏ ਤੇ ਅਲੱਗ ਅਲੱਗ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਚ ਪਾਣੀ ਵਹਿ ਤੁਰਿਆ। “ਕਿਸੇ ਰੇਜ਼ਿਡੈਂਸੀਅਲ ਸਕੂਲ 'ਚ”, ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

ਉਸ ਨੇ ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ, ਉਸ ਨੇ ਪੈਟ ਉਤਾਰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੱਤਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਦਿਖਾਈ।

“ਇਹ ਕੀ!” ਮੈਂ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ। “ਓਥੇ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁੱਟਿਆ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਤਕੜਾ ਸਾਂ। ਮੈਂ ਤੰਗ ਆ ਕੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਦਾ ਆਹ ਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਮੇਰੀਆਂ ਲੱਤਾਂ 'ਤੇ ਡੰਡੇ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਇਕ ਹੱਡੀ ਵੀ ਟੁੱਟ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੋਈ ਦਵਾ-ਦਾਰੂ ਨਾ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਆਪੇ ਹੀ ਇੱਕ ਕੱਪੜੇ ਨਾਲ ਘੁੱਟ ਕੇ ਬੰਨ੍ਹ ਲਈ। ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਲੰਗੜਾਅ ਕੇ ਤੁਰਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤਕਲੀਫ ਵਧ ਗਈ ਹੈ ਉਮਰ ਨਾਲ।” ਕਹਿੰਦੇ ਕਹਿੰਦੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਭਰ ਆਈਆਂ।

ਮੇਰਾ ਮਨ ਵੀ ਅੰਦਰੋਂ ਅੰਦਰੀਂ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਹੌਸਲਾ ਕਰਕੇ ਪੁੱਛਿਆ, “...ਤੇ ਆਹ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ?”

ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਪਏ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਪਲੱਸਿਆ ਤੇ ਦੱਸਿਆ, “ਇਕ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਖਾਣ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੋਜਨ ਮੰਗਿਆ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁੱਟ ਪਈ। ਮੈਨੂੰ ਭੁੱਖ ਬਹੁਤ ਲੱਗਦੀ ਸੀ। ਉਥੇ ਕਿਸੇ ਨੇ (ਉਸ ਦਾ ਭਾਵ ਕਿਸੇ ਟੀਚਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਤੋਂ ਸੀ) ਮੇਰੇ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਦੀ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮੱਥਾ ਕਿਚਨ 'ਚ ਪਏ ਤਿੱਖੇ ਕੰਢੇ ਵਾਲੇ ਪਤੀਲੇ 'ਤੇ ਜਾ ਵੱਜਿਆ। ਬਹੁਤ ਲਗੂ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ੁਲਮ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ।”

ਏਨਾ ਜ਼ੁਲਮ...ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਤੋਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਚ ਭਰੇ ਹੋਏ ਫੁਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸਾਂ।

ਮੈਂ ਘੜੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਲੰਚ ਟਾਈਮ ਦਾ ਅਜੇ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਬਾਕੀ ਸੀ।

ਉਸ ਨੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਪੁੱਛਿਆ ਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਦੱਸਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ ਮੁਤਾਬਕ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਮਾਈਕਲ ਫੋਨਟੈਨ ਸੀ।

ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸਾਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਾਂ।

ਮੈਂ ਹੌਸਲਾ ਕਰਕੇ ਪੁੱਛ ਹੀ ਲਿਆ, “ਮਾਈਕਲ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੋਬਾਰਾ ਕਦੇ ਮਿਲੇ ਹੋ?”

ਉਸ ਨੇ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲਿਆ, ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਹੱਥ ਫੇਰਿਆ ਤੇ ਬੋਲਿਆ, “ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਕੂਲ 'ਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਾਂ ਬਾਪ ਤੇ ਭੈਣ ਨੂੰ

ਲੱਭਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉੱਘ-ਸੁੱਘ ਨਾ ਮਿਲੀ। ਮਾਂ-ਬਾਪ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮਰ ਮੁੱਕ ਗਏ ਹੋਣਗੇ।”

ਉਸ ਦਾ ਗੱਚ ਭਰ ਆਇਆ। “ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਖਦਾਈ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਤਾਂ ਵਿਨੀਪੈਗ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤੇਰੀ ਭੈਣ ਕੈਲਗਰੀ ਸਿਟੀ ਹਾਲ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੀ ਫਿਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕੁਝ ਕੁਝ ਪਾਗਲ ਜਿਹੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਏਥੇ ਕੈਲਗਰੀ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਲੱਭਣ। ਮੈਂ ਹਰ ਔਰਤ 'ਤੇ ਨਿਗਾਹ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਚੋਂ ਕੋਈ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਹੋਵੇ।”

ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਹੀ ਸਾਂ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਦੀ ਭੈਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਬਦਨਸੀਬ ਕੁੜੀਆਂ, ਔਰਤਾਂ 'ਚੋਂ ਇਕ ਹੋਵੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁੰਮ ਹੋਈਆਂ ਜਾਂ ਮਰ ਗਈਆਂ ਕਹਿ ਕੇ ਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਣਿਆ ਸੀ ਤੇ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਅਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

“ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੈ ਤੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ?” ਮੈਂ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਹੋਰ ਭਾਵੁਕ ਹੋ ਗਿਆ। ਨਿਕਲਦੀ ਭੁੱਬ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਬੋਲਿਆ, “ਮੇਰੀ ਗਰਲ ਫਰੈਂਡ

ਗਰਮੀਆਂ 'ਚ ਮੈਮੋਰੀਅਲ ਡਰਾਈਵ ਵਾਲੇ ਪੁਲ ਹੇਠ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੁੱਤੀ ਪਈ ਮਰ ਗਈ।”

ਉਹ ਸਿਸਕੀਆਂ ਭਰਨ ਲੱਗਾ ਪਰ ਆਸਾ-ਪਾਸਾ ਦੇਖ ਸੰਭਾਲ ਗਿਆ।

ਦਿਨ ਬੀਤਦੇ ਗਏ। ਉਸ ਦਾ ਸਿਟੀ ਹਾਲ ਆਉਣਾ-ਜਾਣਾ ਘਟ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਹੀ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੀ ਰਹਿੰਦੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਰਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਗਰਮ ਜੈਕਟ, ਦਸਤਾਨੇ, ਗਰਮ ਸਕਾਰਫ ਤੇ ਟੋਪੀ ਹੈ। ਜੇ ਕਿਤੇ ਬਾਹਰ ਪੁਲ ਹੇਠਾਂ ਵੀ ਸੌਵੇਗਾ ਤਾਂ ਠੰਡ ਤੋਂ ਸਾਰਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਤਾਂ ਬਚਾ ਹੋਵੇਗਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਕ ਦਿਨ ਉਹ ਫਿਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਸਿਕਿਉਰਿਟੀ ਗਾਰਡ ਉਸ ਨੂੰ ਦਬਕੇ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਬੈਠੋ ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜੈਕਟ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਗਲੇ ਦੁਆਲੇ ਸਕਾਰਫ ਵੀ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਾਨੇ ਅਤੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਟੋਪੀ ਵੀ ਲਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਦੇਖ ਕੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਬਾਗੋ ਬਾਗ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮਾਤੀ ਮੋਟੀ ਸਹਾਇਤਾ ਉਸ ਦੇ ਕਿੰਨਾ ਕੰਮ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਕਿਤੇ ਲੰਚ ਵੇਲੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸੈਂਡਵਿਚ ਉਸ ਲਈ ਖਰੀਦ ਲੈਂਦੀ ਤੇ ਚੁੱਪ-ਚੁਪੀਤੇ ਛੋਟੀ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਾ ਦਿੰਦੀ। ਮੇਰੀਆਂ ਇਕ-ਦੋ ਸਹੇਲੀਆਂ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲ ਮਖੌਲ ਕਰਿਆ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ, ਹੁਣ ਚੁੱਪ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ। ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਵੀ ਉਸ ਲਈ ਹਮਦਰਦੀ ਜਾਗ ਪਈ ਸੀ।

ਮੈਨੂੰ ਆਦਤ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਖਰੀਦਦੀ ਹਾਂ, ਕੈਸ਼ੀਅਰ ਵਲੋਂ ਬਾਕੀ ਦੇ ਮੋੜੇ ਪੈਸੇ ਪਰਸ ਵਿਚ ਪਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕੋਟ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿਚ ਹੀ ਪਾ ਲੈਂਦੀ ਹਾਂ।

ਤੇ ਹਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਨੂੰ ਛੇਵੀਂ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਹੇਠਾਂ ਲਾਬੀ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਪਿਆ। ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਲ ਰੂਮ 'ਚ ਮੇਲ ਚੈਕ ਕਰਨ ਗਈ ਸਾਂ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਗਈ ਸਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ

ਦਿਸਿਆ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੇਲ ਰੂਮ 'ਚੋਂ ਵਾਪਿਸ ਆ ਰਹੀ ਸਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ। ਕਾਹਲੀ ਵਿਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹੈਲੋ ਕਹਿ ਕੇ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘ ਗਈ।

ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਗਈ ਤਾਂ ਇਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ।

“ਡਾਟਰ ਠਹਿਰੋ!”

ਤੇ ਮੈਂ ਖਲੋ ਗਈ, ਪਿਛਾਂਹ ਮੁੜ ਕੇ ਤੱਕਿਆ ਤਾਂ ਦੇਖਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਲ ਵੱਧੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ਇਹ ਦਸ ਦਾ ਨੋਟ ਤੇਰੀ ਜੇਬ 'ਚੋਂ ਡਿੱਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਫੜਾ ਦਿੱਤਾ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿਚ ਹੱਥ ਮਾਰਿਆ ਤਾਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੀ ਇਹ ਦਸ ਡਾਲਰ ਦਾ ਨੋਟ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਜੇਬ 'ਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ।

ਉਸ ਦਾ ‘ਡਾਟਰ’ ਕਹਿ ਕੇ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਅਚੰਭੇ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਸੀ। ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਭਰ ਆਈਆਂ। ਮੈਂ ਉਹ ਦਸ ਦਾ ਨੋਟ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹਿਆ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਬਰੇਕਫਾਸਟ ਖਰੀਦ ਦੇਣਾ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੈਨੂੰ ਭੁੱਖ ਹੋਈ; ਤੇ ਇਕ ਮੁਸਕਾਨ ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਫੈਲ ਗਈ।

ਮੈਂ ਉਹ ਦਸ ਡਾਲਰ ਦਾ ਨੋਟ ਪਰਸ ਦੀ ਇਕ ਡੂੰਘੀ ਜੇਬ ਵਿਚ ਸਾਂਭ ਲਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੇਕਫਾਸਟ ਖਵਾ ਸਕਾਂ।

ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ

ਦੇਖਿਆ। ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਇਕ ਸਾਥੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਹੀ ਲਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕਿਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ?

ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮਹੀਨਾ ਕੁ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੋਮਲੈਸ ਸੈਲਟਰ ਵਿਚ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੁੱਤਾ ਤੇ ਸਵੇਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਗਿਆ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਬੀਮਾਰ ਜਿਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਏਧਰ ਸਿਟੀ ਹਾਲ ਵੱਲ ਘੱਟ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਤੁਰਨਾ ਫਿਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸੀ।

ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਮ ਹੋ ਗਈਆਂ। “ਕੀ ਉਸ ਦੀ ਭੈਣ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਹੀਂ?” ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

ਉਸ ਨੇ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਭਾਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਕਿਹਾ, “ਹਾਂ! ਹਾਂ! ਉਸ ਦੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਦੋਨੋਂ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸਨ।

ਚਲੋ ਕੁਝ ਖੁਸ਼ੀ ਤਾਂ ਮਿਲੀ ਭਾਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਚਿਰ ਲਈ ਹੀ ਸਹੀ।

ਉਹ ਦਸ ਦਾ ਨੋਟ ਮੈਨੂੰ ਟਿਕਣ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਿੰਦਾ। ਮੈਂ ਰੋਜ਼ ਉਸ ਨੋਟ ਨੂੰ ਦੇਖ ਲੈਂਦੀ ਤੇ ਵਾਪਿਸ ਪਰਸ ਵਿਚ ਪਾ ਲੈਂਦੀ।

ਇਕ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੈਫੇਟੇਰੀਏ 'ਚੋਂ ਕਾਫੀ ਲੈ ਕੇ ਨਿਕਲੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਸਾਥੀ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰਿਆ ਆਉਂਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਕੋਲ ਰੁਕ ਗਈ ਤੇ ਕਿਹਾ, “ਬਰੇਕਫਾਸਟ ਲੈਣਾ ਹੈ।”

ਉਸ ਨੇ ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ ਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਸਾਂ ਡਾਲਰਾਂ ਦਾ ਸਿਟੀ ਹਾਲ ਦੇ ਕੈਫੇ 'ਚੋਂ ਬਰੇਕਫਾਸਟ ਖਰੀਦ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਮਾਈਕਲ ਫੋਨਟੈਨ ਦਾ ਕਰਜ਼ ਚੁਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ।

ਮੈਂ ਅੱਜ ਵੀ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਵ ਇੰਡੀਅਨ ਨੂੰ ਦੇਖਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਆਖਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ 'ਤਾਏ ਕੇ' ਚੋਰ-ਉੱਚਕੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਹਾਲਾਤ ਦੇ ਝੰਝੇ, ਤੋੜੇ-ਕੁੱਟੇ ਤੇ ਮਾਰੇ ਇਨਸਾਨ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਪਾਤਰ ਹਨ।

ਕਬਰਾਂ ਕਿਸ ਕੋਲ ਰੋਣ?

ਕਬਰਾਂ, ਸਿਵੇ, ਮਤੀਆਂ, ਮਸਾਣਾਂ, ਮਕਬਰੇ, ਮਜ਼ਾਰ ਆਦਿ ਸਮ-ਅਰਬੀ। ਮੌਤ ਦਾ ਘਰ, ਬੰਦੇ ਦੀ ਆਖਰੀ ਠਹਿਰ। ਮਿਤਕ ਦਾ ਅਸਲੀ ਠਿਕਾਣਾ, ਜਿਥੇ ਹਰੇਕ ਨੇ ਜਾਣਾ। ਪਰ ਹਰ ਕੋਈ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀਅ ਇਸ ਤੋਂ ਨਾਬਰ।

ਬੰਦਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਅਰਬੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਿਆਂ ਵੀ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਜਿਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਭਰਮ ਪਾਲਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਖੌਤੀ ਭਰਮ ਵਿਚ ਹੀ ਉਹ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਸਿਵਿਆਂ ਦਾ ਸਫਰ ਤੈਅ ਕਰਦਾ।

ਕਬਰਾਂ ਸਭ ਦੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ। ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੁੱਖ ਵਿਚ ਸਮਾਉਂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਮਿਤਕਾਂ ਦੀ ਰਸਾਤਲੀ ਸੋਚ ਜਾਂ ਅੰਬਰੀ ਉਚਾਣ ਨੂੰ ਵਕਤ ਦੇ ਵਰਕਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਲਾਉਂਦੀਆਂ।

ਕਬਰਾਂ ਸਿਰਫ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਕਬਰਾਂ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖ ਵੱਲ ਅਹੁਲਦੀਆਂ ਅਤੇ ਅੰਤਰੀਵ ਵਿਚ ਘਰ ਪਾ ਬਹਿੰਦੀਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਬਰਾਂ ਵਿਚ ਦਫਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਮਰ-ਮਿਟੀਆਂ ਆਸਾਂ ਦੀ ਰਾਖ ਤੇ ਆਪਣਿਆਂ ਵਲੋਂ ਕੀਤੀ ਬੇਇਜ਼ਤੀ, ਬੇਈਮਾਨੀ ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਬਰਾਂ ਵਿਚ ਜੀਵੇ ਜੀਅ ਦਫਨ ਹੁੰਦੇ ਨੇ ਬਹੁਤ ਲੋਕ। ਕੁਝ ਤਾਂ ਬਾਹਰੋਂ ਜਿਉਂਦਿਆਂ ਵੀ ਅੰਦਰੋਂ ਆਪਣੀ ਅਰਬੀ ਨੂੰ ਕਬਰਾਂ ਵਿਚ ਦੱਬ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ।

ਕਬਰਾਂ ਕਦੇ ਭੁੱਖ ਲਈ ਠਾਹਰ, ਕਦੇ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਦੀ ਮਾਰ, ਕਦੇ ਆਪਣਿਆਂ ਦੀ ਦੁਰਕਾਰ, ਕਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀ ਦੁਰਗਤ ਅਤੇ ਕਦੇ ਆਪਣਿਆਂ ਵਲੋਂ ਲੁੱਟੀ ਪੱਤ ਬਣ ਕੇ ਵੀ ਮਨ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ।

ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਖਤਰਨਾਕ ਉਹ ਕਬਰਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਦਫਨਾਏ ਜਾਂਦੇ ਨੇ ਬਚਪਨ ਦੇ ਉਹ ਸੁਪਨੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਕੀਰਤੀਮਾਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨੇ ਹੁੰਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ਚੀਸ ਕਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿਸਕਣ ਲਾਉਂਦੀ।

ਕਬਰਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮ, ਜਾਤ, ਨਸਲਾਂ, ਫਿਰਕੇ ਜਾਂ ਖਿੱਤਿਆਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਆਖਰੀ ਠਿਕਾਣਾ; ਪਰ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੋਹੀ ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਬਰਾਂ, ਸਿਵਿਆਂ, ਮਤੀਆਂ, ਮਸਾਣਾਂ, ਮਕਬਰਿਆਂ ਆਦਿ ਵਿਚ ਵੰਡ ਕੇ ਮੌਤ ਦੀ ਹੀ ਤੋਹੀਨ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਅਸਤਿਤਵ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਲੋਕ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਨੇ ਕਬਰਾਂ ਦਾ ਦਰਦ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਸਮਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਹਰ ਇਕ ਨਵੀਂ ਲੋਭ ਲਈ ਨਵੀਂ ਥਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ?

ਕਬਰਾਂ ਦਾ ਸਫਰ ਵੀ ਅਨੋਖਾ, ਡਰਾਉਣਾ ਅਤੇ ਘਿਨਾਉਣਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਉਧ ਅਤੇ ਅੰਕਾਤ ਦੇ ਰੂਬਰੂ ਹੋਣਾ, ਅਸਾਨ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿੱਖ ਨੂੰ ਸੰਵਾਰਨ ਅਤੇ ਮਿਤਕ ਲਈ ਜੀ-ਆਇਆਂ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਉਪਜਾਉਣ ਵੱਲ ਜਦ ਕੁਝ ਦੇਵਤਾ-ਨੁਮਾ ਲੋਕ ਪ੍ਰੇਰਤ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਤਾਂ ਇੰਨੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਨੇ ਜੋ ਕਬਰਾਂ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਤੁਰ ਗਏ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਹੀ ਆ ਕੇ ਮਿਲਦੇ ਨੇ। ਜਦ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਮਤੀਆਂ, ਮੱਟੀਆਂ, ਮਕਬਰਿਆਂ ਜਾਂ ਸਿਵਿਆਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਤਿੱਬ, ਤਿਓਹਾਰ 'ਤੇ ਦੀਵਾ ਜਗਾਉਂਦੇ, ਫੁੱਲ ਭੇਟ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਮਨ ਵਿਚ ਉਮਤੀ ਉਦਾਸੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਨਤਮਸਤਕ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਲਾਂ ਵਿਚ ਕਬਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੇ ਦੀਦਾਰ ਕਰਦੇ। ਤਾਂ ਹੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਸਦਾ ਫੁੱਲਾਂ ਅਤੇ ਗੁਲਦਸਤਿਆਂ ਨਾਲ ਸਜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਮਜ਼ਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਕਸਰ ਹੀ ਦੀਵਾ ਜਗਦਾ ਤੇ ਸੱਜਦਾ ਕਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਵੀ ਸਿਵਿਆਂ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉਪਰਾਲੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਨੇ, ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਵਲੋਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼-ਆਮਦੀਦ ਕਹਿਣ ਦਾ ਸੂਝ ਸੰਕੇਤ ਹੈ।

ਕਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਮਾਈ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੁਕਰਮੀ ਲੋਕ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈਵਾਨੀਅਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਾਸਲ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਕਰਮਾਂ, ਕੁਹਜਾਂ ਅਤੇ ਖੁਨਾਮੀਆਂ ਦਾ ਖਮਿਆਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰ ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਪੈਣਾ। ਦਰਅਸਲ ਜਦ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਯਾਦ ਨਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕਬਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਮਾਈ ਦੇ ਰਾਹ ਤੁਰਦਾ।

ਜਦ ਕਬਰਾਂ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਮਡੋਰੀਆਂ ਦਾ ਸਰਾਪ ਮਿਲਦਾ, ਸਿਵੇ ਨੂੰ ਠੰਢਾ ਹੋਣ ਦਾ ਵਕਤ ਵੀ ਨਾ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਜਿੰਦ ਤੋਂ ਵੀ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿਣ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਕਬਰਾਂ, ਪੀੜਾ ਵਿਚ ਪਸੀਜ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਇਹ ਕੋਹੀ ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਕਿ ਕਬਰਾਂ ਵੀ ਫੈਲਣ ਦੇ

ਡਾ. ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਭੰਡਾਲ ਫਿਜ਼ਿਕਸ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਫਿਜ਼ਿਕਸ ਜਿਹੀ ਖੁਸ਼ਕੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਕਾਵਿਕ ਰਵਾਨਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸੱਚ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਇੰਨੇ ਸਹਿਜ ਭਾਅ ਕਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਬੜਾ ਸਿਆਣਾ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸੱਚ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਪਿਛਲੇ ਲੇਖ ਵਿਚ ਡਾ. ਭੰਡਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕਸ਼ਟਾਂ, ਕਠਿਨਾਈਆਂ ਅਤੇ ਵਿਚਲਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਉਣਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਨਾ, ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਕੰਮ। ਇਸ ਨੂੰ ਪਿੱਠ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਦੇ ਵੀ ਗੈਰਤਮੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਨਾਬਰੀ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਹੁੰਦੀ। ਹਥਲੇ ਲੇਖ ਵਿਚ ਡਾ. ਭੰਡਾਲ ਨੇ ਕਬਰਾਂ ਦਾ ਕਿੱਸਾ ਛੋਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਸੱਚ ਬਿਆਨਿਆ ਹੈ, “ਆਪਣੇ ਅਸਤਿਤਵ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਲੋਕ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਨੇ ਕਬਰਾਂ ਦਾ ਦਰਦ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਸਮਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਹਰ ਇਕ ਨਵੀਂ ਲੋਭ ਲਈ ਨਵੀਂ ਥਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ?” ਉਹ ਆਖਦੇ ਹਨ, “ਕਬਰਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਦਫਨ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯੋਧੇ। ਪੀਰ-ਪੈਗੰਬਰ, ਗੁਰੂ, ਔਲੀਏ, ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ, ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਾਸਕ, ਜੁਲਮ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਾਬਰ ਅਤੇ ਸਿਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਰਮੀ। ਲੋਕ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਆਦਮੀਅਤ ਦੀ ਬੁਲੰਦਗੀ ਲਈ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੁੰਦਾ। ਕਬਰ ਨਾਲੋਂ ਕਬਰ ਵਿਚ ਪਿਆ ਇਨਸਾਨ ਮਹਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।”

ਰਾਹ ਤੁਰ ਪੈਣ, ਸਿਵਿਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਛੋਟੀ ਪੈ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਖਾਰੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨੂੰ ਸੁਕਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਪਵੇ।

ਜਦ ਇਕ ਸਿਵੇ ਦੇ ਠੰਢਾ ਹੋਣ ਦੀ ਝਾਕ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਰਬੀਆਂ ਸਿਵੇ ਵਿਚ ਜਾਣ ਲਈ ਕਾਹਲੀਆਂ ਪੈ ਜਾਣ ਅਤੇ ਬੰਦੇ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਬਿਰਤੀ ਕੁਝ ਲਾਭ ਖੱਟਣ ਦੀ ਝਾਕ ਰੱਖੇ ਤਾਂ ਕਦੇ ਬਲਦੇ ਸਿਵੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਕੇ ਤੁਰ ਗਿਆਂ ਨੂੰ ਚਿੱਤਵਣਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਮਨ ਵਿਚ ਤਰਸ ਤੋਂ ਰਹਿਮ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਬੰਦਾ ਉਹ ਕੁਝ ਕਰੇ, ਜੋ ਕੁਝ ਕੁ ਧਰਮੀ ਲੋਕ ਲਾਵਾਰਸ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਸਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰੋਨਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਮਿਤਕਾਂ ਨੂੰ ਦਫਨਾਉਣ ਜਾਂ ਜਲਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦੇ, ਜਦ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਜਲੀਲ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਸਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ।

ਕਦੇ ਉਸ ਕਬਰ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸਣਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹੱਦ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਦੇਣ ਨੂੰ ਵੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ। ਕਿੰਨੀ ਬੇਕਦਰੀ, ਬੇਕਿਰਕੀ, ਬੇਅਦਬੀ ਅਤੇ ਬੇਹੁਰਮਤੀ ਹੁੰਦੀ ਏ ਲਾਸ਼ ਦੀ, ਜਦ ਉਸ ਦੇ ਸਸਕਾਰ ਲਈ ਦਰ-ਬ-ਦਰ ਭਟਕਣ ਦੀ ਨੋਬਤ ਆ ਜਾਵੇ।

ਕਦੇ ਪਥਰਾਈਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਉਗ ਰਹੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਹੇ ਮੂਕ ਵਿਰਲਾਪ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਪੈਦਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲਗੇਗਾ ਕਿੰਨੀ ਦਿੱਤੇ ਸਿਰਫ ਕਬਰਾਂ ਬਣ ਕੇ ਹੀ ਸਦਾ ਲਈ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਨੇ।

ਘਰ ਜਦ ਕਬਰ ਬਣਨ ਦੇ ਰਾਹ ਪੈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਵੱਸਦੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਿਆਸ ਸਕੋਗੇ? ਅਜਿਹੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਅੱਖਾ ਹੈ ਸਮਝਣਾ ਜਦ ਕੋਈ ਘਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਬਲਦਾ ਸਿਵਾ ਬਣਾ, ਆਪਣਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਦੀ ਨੀਂਦ ਸੁਆ ਦਿੰਦਾ। ਅਜਿਹੀ ਖੋਫਨਾਕ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਸਿਰਫ ਮਰਨ-ਮਿਟੀ ਢੋਣ ਜੋਗੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ।

ਕਬਰਾਂ ਦੀ ਤਵਾਰੀਖ, ਬੰਦੇ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਸੂਰੂ ਅਤੇ ਬੰਦੇ ਦੇ ਤੁਰ ਜਾਣ ਤੀਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ। ਕਬਰਾਂ ਦੀ ਤਾਸੀਰ ਤੇ ਤਵਾਰੀਖ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਕੀਰਤੀ, ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਕਰਮ-ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਕੁਲਹਿਣੇ ਵਰਤਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ। ਕੁਝ ਕਬਰਾਂ ਧਿਰਕਾਰੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ, ਕੁਝ ਸਤਿਕਾਰੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ, ਕੁਝ ਉਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ, ਕੁਝ ਪਿਆਰੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ, ਕੁਝ ਸ਼ਿੰਗਾਰੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਤੇ ਕੁਝ ਰੋਸ਼ਨ ਮੀਨਾਰ ਬਣ ਕੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀੜੀਆਂ ਦਾ ਮਾਰਗ-ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੀਆਂ।

ਤਾਜ ਮਹਿਲ ਵੀ ਮੁਮਤਾਜ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਵਲੋਂ ਉਸਾਰਿਆ ਮਕਬਰਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਤੋਂ ਕਲਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੀਵਾਨੇ ਮਸਤਕ ਹੋਣ ਲਈ ਵਹੀਰਾਂ ਘੱਤ ਕੇ ਪਹੁੰਚਦੇ। ਪਰ ਸ਼ਾਹਜਹਾਨ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕੋਹੋ ਜਿਹੀ ਚੀਸ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦ ਉਹ ਆਗਰੇ ਦੇ ਕਿਲੇ ਵਿਚ ਕੈਦ, ਤਾਜ ਮਹਿਲ ਵੰਨੀ ਝਾਕਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਕ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੀਕ ਵੀ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਕਿਵੇਂ ਭਾਈ ਮਤੀ ਦਾਸ, ਸਤੀ ਦਾਸ ਅਤੇ ਦਿਆਲਾ ਜੀ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਕੇ ਸ਼ਹੀਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਅਜਿਹੇ ਅਸਥਾਨ ਹੀ ਪੂਜਣ ਯੋਗ ਬਣ ਕੇ, ਅਮੀਰ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਪੀੜ੍ਹੀ-ਦਰ-ਪੀੜ੍ਹੀ ਅੱਗੇ ਤੋਰਦੇ, ਭਵਿੱਖੀ ਨਸਲਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਨਾਲ ਲੋੜਦੇ।

ਸਰਹਿੰਦ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਨਤਮਸਤਕ ਹੁੰਦਿਆਂ, ਕਦੇ ਛੋਟੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਜਾਂ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਦੀਆਂ ਬਲਦੀਆਂ ਚਿਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਆਸ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਸੂਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਇਤਿਹਾਸ ਸਿਰਜਿਆ ਸੀ? ਸਸਕਾਰ ਲਈ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਇਹ ਜਗਾ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਹੁਣ ਤੀਕ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਿੰਗੀ ਜਗਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੀਵਾਨ ਟੋਡਰ ਮੱਲ ਨੇ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕਰਕੇ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ।

ਕਬਰਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਹਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਿਵੇ ਤਲਬਗਾਰ ਹੁੰਦੇ ਕਿ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਸਾਹ ਨਾ ਲੈਣ। ਇਹ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਵਰਤਾਰਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਮੌਤ ਦਾ ਕਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਸਿਵੇ ਵੀ ਸਾਹ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਅਤੇ ਕਬਰਾਂ ਦੀ ਖੁਦਾਈ ਵੀ ਜਾਰੀ ਆ। ਜਦ ਹਰ ਵਿਹਲੀ ਥਾਂ ਵਿਚ ਸਿਵੇ ਬਲਣ ਲੱਗ ਪੈਣ ਤਾਂ ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਦੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਦਾ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਦ ਹਾਕਮ ਬੇਰੁਖੀ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਬੁਰਕਾ ਪਾ ਲਵੇ ਤਾਂ ਮੌਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨਾ ਵੀ ਮੁਹਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਫਿਰ ਕਬਰਾਂ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਵੀ ਕੀ ਕਰਨ? ਸਿਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਹ ਕਿੱਜ ਆਵੇ? ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਚਿਰ ਲੋਕ ਸਿਵਿਆਂ ਨੂੰ ਅਗਨੀ ਦਿੰਦੇ, ਆਤਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਕੌਹਦੇ ਰਹਿਣਗੇ?

ਕਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕੀਰਨੇ, ਕੁਰਲਾਹਟ, ਵੈਣ, ਵਿਰਲਾਪ, ਸਿਸਕੀਆਂ, ਹੰਝੂ, ਹਾਵਿਆਂ ਅਤੇ ਹਟਕੇਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਆਦਤ ਪੈ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਚੋਗਿਰਦਾ ਲਪੇਟ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ, ਮਸੌਸ ਦਾ ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਧਾਰ, ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ ਕਬਰ ਖੋਦਣ ਵਿਚ ਮਸ਼ਰੂਫ ਹੋ ਜਾਂਦਾ।

ਜਦ ਕੋਈ ਹੈਵਾਨ ਕਿਸੇ ਸਕੂਲ, ਹਸਪਤਾਲ, ਧਾਰਮਿਕ ਅਦਾਰੇ ਨੂੰ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨ ਘਾਟ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬੰਬਾਂ, ਗੋਲਿਆਂ ਜਾਂ ਆਤਮਘਾਤੀ ਹਮਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾ ਲਵੇ ਤਾਂ ਸਮਝ ਲਵੋ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਬਲਦੇ ਸਿਵੇ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਕਾਰਾ ਕਰਦੇ। ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੰਦੇ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਤਰਜੀਹਾਂ ਤੇ ਤਰਤੀਬਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇ।

ਕਬਰਾਂ ਦੀ ਅੱਖ ਵਿਚ ਉਗੀ ਉਸ ਵੇਦਨਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ, ਜਦ ਕੋਈ ਘਰ ਦੇ ਜੀਅ ਨੂੰ ਮੋਢਾ ਦਿੰਦਾ। ਖੁਦ ਹੀ ਅੱਗ ਲਾ, ਜੀਅ ਨਾਲੋਂ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਤੋੜਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ। ਪਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਤੋੜ ਸਕਦਾ ਰੂਹ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਂਝਾਂ, ਸਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਸੂਖਨਤਾ ਭਰੇ ਅਹਿਸਾਸਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝ ਵਿਚ ਜੀਤਨ ਨੂੰ ਨਵੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖਾਂ ਦਾ ਸਿਰਨਾਵਾਂ ਮਿਲਿਆ ਹੁੰਦਾ।

ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥਾਂ, ਵੇਦਾਂ ਅਤੇ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚ ਮੌਤ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਹਿਮੀਅਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖ, ਮੌਤ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਕੁਕਰਮਾਂ ਦਾ ਰਾਹ ਨਾ ਮੱਲੇ। ਉਸ ਦੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਵਿਚ ਸਬਰ, ਸੰਤੋਖ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਨੂੰ ਲੀਰਾਂ ਕਰਨ, ਰੀੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਤਕਣ, ਆਸਾਂ ਦੀ ਬੇਕਦਰੀ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਤੋਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਰੋਕੇ। ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਅਰਥ-ਭਰਪੂਰ, ਲਾਹਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਬੰਦਗੀ, ਬੰਦਿਆਈ ਅਤੇ ਬਰਖੁਰਦਾਰੀ ਵਾਲਾ ਬਣਾਵੇ।

ਦਰਅਸਲ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਇਹ ਕੋਹੀ ਫਿਤਰਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਅਤੇ ਖੁਦਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਾਉਣ ਵੱਲ ਹੀ ਸੋਧਤ ਕਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਵਾਤਵਾਰਣ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਵਿਗਾੜ ਹੋਵੇ, ਧਰਤੀ, ਪਾਣੀ ਤੇ ਹਵਾ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਹੋਵੇ, ਮਨੁੱਖ ਮਾਰੂ ਬਿਰਤੀਆਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜੰਗਾਂ ਵਿਚ ਉਲਝਿਆ ਸੰਸਾਰ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸਭ ਮੌਤ ਦਾ ਸਮਾਨ, ਉਸਰ ਰਹੇ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨ, ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰ ਪਏ ਮਸਾਣ ਅਤੇ ਤਾਂ ਹੀ ਗਾਇਬ ਹੋ ਰਿਹਾ ਇਨਸਾਨ।

ਮੌਤ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ, ਕਬਰ ਵੀ ਬਣਨੀ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਸਿਵੇ ਦੀ ਅਗਨੀ ਵੀ ਸੋਕਣੀ ਹੈ, ਪਰ ਕਬਰ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁੱਖ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਦ ਘੀ ਨੂੰ ਕੁੱਖ ਵਿਚ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਨੂੰਹ ਨੂੰ ਤੋਲ ਪਾ ਕੇ ਸਾੜਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਕੋਈ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਹਿਰ ਵਿਚ ਛਾਲ ਮਾਰਦਾ, ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਿਰਸਾਨ ਟਾਹਲੀ 'ਤੇ ਫਾਹਾ ਲੈਂਦਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਾਪੇ ਘਰ ਵਿਚ ਹੀ ਲਾਸ਼ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂ ਦੁਰਘਟਨਾ ਸੰਦਲੀ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦਾ ਸੰਤਾਪ ਬਣਦੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼, ਬੱਸ ਜਾਂ ਕਾਰ ਨੂੰ ਬੰਬਾਂ ਨਾਲ ਉਡਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਬੇਵਕਤ, ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਬਦਇਖਲਾਕੀ ਵਰਤਾਰਿਆਂ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਫਨਾਉਣ ਲੱਗਿਆਂ ਕਬਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੁਕਾਂ ਤੇ ਹਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਕਬਰਾਂ, ਸਮਾਰਕਾਂ, ਮਕਬਰਿਆਂ ਜਾਂ ਮਤੀਆਂ 'ਤੇ ਉਕਰੇ ਹੋਏ ਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸਨੇਹਪੂਰਨ ਯਾਦ ਨੂੰ ਅਰਪਿੱਤ ਹੁੰਦੇ, ਜਿਹੜੇ ਕਬਰਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਵੀ ਆਪਣਿਆਂ ਨੂੰ ਉਡੀਕਦੇ ਨੇ। ਤਾਂ ਹੀ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਕਬਰਸਤਾਨ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ।

ਕਬਰ ਵਿਚ ਦਫਨਾਉਂਦੇ ਸਾਰ ਹੀ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ। ਆਪਣਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਆਪਣੇ। ਕੌਣ ਰੋਂਦਾ ਏ ਸਾਰੀ ਉਮਰ। ਵਕਤ ਨਾਲ ਤਾਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚਲੇ ਹੰਝੂ ਵੀ ਸੁੱਕ ਜਾਂਦੇ।

ਸੰਗਮਰਮਰੀ ਕਬਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜ ਕੇ ਬੈਠੀ, ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਕਬਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਗਵਾਹ ਹੈ ਲੋਕ ਅਮੀਰੀ-ਗਰੀਬੀ ਨੂੰ ਕਬਰਾਂ ਤੀਕ ਵੀ ਲੈ ਆਉਂਦੇ। ਕਬਰ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਕੀਮਤੀ ਹੋਵੇ ਮੌਤ ਤਾਂ ਮੌਤ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਏ। ਕਬਰ ਨਾਲੋਂ ਕਬਰ ਵਿਚ ਪਿਆ ਇਨਸਾਨ ਮਹਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਜੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਦੁਸ਼ਵਾਰੀਆਂ, ਕਸ਼ਟਾਂ ਅਤੇ ਕਮੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਸਾਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਲਣ ਵਿਚ ਉਲਝੇ

ਸ਼ਬਦ ਜੋਤ

ਡਾ. ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਭੰਡਾਲ
ਫੋਨ: 216-556-2080

ਰਹੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕਬਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੁੰਦਾ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਲੋਕ ਰੋ ਕੇ, ਸੁੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਕਬਰ ਵਿਚ ਪਇਆਂ ਨੂੰ ਚੈਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਸੋਣ ਦਿਓ।

ਕਬਰ ਦਾ ਇਹ ਕੋਹਾ ਸਫਰ। ਆਪਣਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਜਬਰ। ਪੁੱਟਦੇ ਰਹੇ ਮੇਰੀ ਕਬਰ। ਜਿਉਂਦੇ ਜੀਅ ਨਾ ਕੋਈ ਟੱਬਰ। ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਕਦਰ। ਸਿਰਫ ਸਾਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ ਸਬਰ। ਤਾਂ ਹੀ ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਇਆ ਇਹ ਹਸਰ।

ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਵਿਅਕਤੀ ਠੰਢੇ ਸਿਵੇ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਮਿਤਕ ਦੇ ਫੁੱਲ ਚੁਗਦਿਆਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਕਿ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਗਰੂਰ ਤੇ ਫਤੂਰ ਰਾਖ ਵਿਚੋਂ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ। ਨਾ ਹੀ ਬੇਈਮਾਨੀ ਤੇ ਠੱਗੀ ਨਾਲ ਲਾਏ ਦੌਲਤ ਦੇ ਅੰਬਾਰ ਦਿਸਦੇ ਨੇ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਕਿਹੜੇ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿਚ ਰਿਹਾ?

ਕਬਰ, ਕੱਫਣ, ਜਨਾਜਾ ਜਾਂ ਮਕਬਰਾ ਤਾਂ ਬੇਮਾਅਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਬੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦਿਨ ਹੀ ਮਰ ਜਾਂਦਾ, ਜਦ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਅੰਦਰੋਂ ਮਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਤੇ ਤਰਸਮਈ ਹੁੰਦੀ।

ਕਬਰਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਦਫਨ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯੋਧੇ। ਪੀਰ-ਪੈਗੰਬਰ, ਗੁਰੂ, ਔਲੀਏ, ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ, ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਾਸਕ, ਜੁਲਮ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਾਬਰ ਅਤੇ ਸਿਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਰਮੀ। ਲੋਕ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਆਦਮੀਅਤ ਦੀ ਬੁਲੰਦਗੀ ਲਈ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੁੰਦਾ।

ਕਬਰਾਂ ਦੀ ਦੁਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੌਤੇ ਸਫਰ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਮੌਤ ਲਈ ਕਾਹਲੇ ਨਾ ਪਓ। ਨਾ ਹੀ ਮਰਨਹਾਰੀਆਂ ਰੁੱਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਰਾਂ, ਦਰਾਂ ਅਤੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਫੱਟਕਣ ਦਿਓ। ਚਿੰਤਨ, ਚਾਹਨਾ ਅਤੇ ਚੰਗਿਆਈ ਨਾਲ ਸੁਖਨਮਈ ਮੌਤ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਕਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਦਿਓ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਅਸੀਸ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਬਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ, ਮਨੁੱਖੀ ਸਭਿਅਤਾ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਨਿਭਾਣਾ ਹੈ।

ਕਬਰਾਂ ਦਾ ਦਰਦ ਜਰੂਰ ਸੁਣੋ। ਕਦੇ ਵੀ ਰੂਹ, ਮਨ, ਸੋਚ, ਸੁਪਨੇ, ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਕਰਮਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਕੀਰਤੀ ਨੂੰ ਕਬਰਾਂ ਨਾ ਬਣਨ ਦਿਓ। ਜੇ ਇਹ ਹੀ ਕਬਰਾਂ ਬਣ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਜਿਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਣਾ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖੂਬਸੂਰਤ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਖੂਬਸੂਰਤ ਬਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮਾਣਮੱਤੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੌਤ ਦੇ ਆਗੋਸ਼ ਵਿਚ ਸਮਾ, ਕਬਰਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਪੈ, ਬੰਦੇ ਦਾ ਲਾਸ਼ ਬਣ ਕੇ ਕਬਰਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨਾ ਹੀ ਕਬਰਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

ਬਚ ਕੇ ਪਟਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਰਹਿਣਾ ਬੱਚਿਓ

ਆ ਗਈ ਦੀਵਾਲੀ ਤੇ ਪਟਾਕੇ ਵੀ ਨੇ ਆ ਗਏ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਨ 'ਚ ਉਬਾਲ ਜਿਹੇ ਛਾਅ ਗਏ ਪਰ ਮੰਨ ਲਿਉ ਵੱਡਿਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਬੱਚਿਓ ਤੁਸੀਂ ਬਚ ਕੇ ਪਟਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਰਹਿਣਾ ਬੱਚਿਓ।

ਕਦੇ ਭੁੱਲ ਕੇ ਖਰੀਦ ਕੇ ਨਾ ਲਿਆਇਓ ਹਵਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਘਰੇ ਲਿਆਇਓ ਮਠਿਆਈ ਜਾਣ-ਬੁਝ ਕੇ ਨਾ ਅੱਗ ਨਾਲ ਖਹਿਣਾ ਬੱਚਿਓ ਤੁਸੀਂ ਬਚ ਕੇ ਪਟਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਰਹਿਣਾ ਬੱਚਿਓ।

ਕਦੇ ਵੀ ਖਰੀਦ ਕੇ ਨਾ ਲਿਆਇਓ ਅਨਾਰ ਗੰਦਾ ਛੱਡਦਾ ਏ ਪੁੰਝਾਂ, ਉਹ ਕਰਦਾ ਬਿਮਾਰ ਵੱਡੇ ਬੰਬਾਂ ਤਾਈ ਭੁੱਲ ਕੇ ਨਾ ਲੈਣਾ ਬੱਚਿਓ

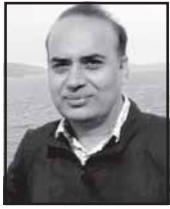
ਤੁਸੀਂ ਬਚ ਕੇ ਪਟਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਰਹਿਣਾ ਬੱਚਿਓ। ਤੋਬਾ ਕਰ ਲਵੋ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦਣੇ ਪਟਾਕੇ ਬੜੇ ਹੱਸਣ ਤੇ ਖੇਡਣ ਦੇ ਹੋਰ ਨੇ ਤਮਾਸ਼ੇ ਮੰਮੀ-ਡੈਡੀ ਨਾਲ ਰੁੱਸ ਕੇ ਨਾ ਬਹਿਣਾ ਬੱਚਿਓ ਤੁਸੀਂ ਬਚ ਕੇ ਪਟਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਰਹਿਣਾ ਬੱਚਿਓ।

ਜਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਵੱਡਿਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਮੰਨ ਜਾਣਗੇ ਗੁਲਾਮੀ ਵਾਲੇ ਸੁੱਖ ਉਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਚੋਂ ਪਾਣਗੇ ਬੜਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਣਮੋਲ ਜਿਹਾ ਗਹਿਣਾ ਬੱਚਿਓ ਤੁਸੀਂ ਬਚ ਕੇ ਪਟਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਰਹਿਣਾ ਬੱਚਿਓ।
-ਬਟਾ ਗੁਲਾਮੀ ਵਾਲਾ, ਮੋਗਾ
ਫੋਨ: 91-94171-97395

ਉਜੜੇ ਸ਼ਹਿਰ ਜੇਜੋਂ ਦੀ ਦਾਸਤਾਨ

ਜੇਜੋਂ ਦੁਆਬਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੀ ਤਹਿਸੀਲ ਗੜ੍ਹਸੰਕਰ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਅਨੇਕਾਂ ਯਾਦਾਂ ਆਪਣੇ ਸੀਨੇ ਅੰਦਰ ਸਮੋਈ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਦਾਸਤਾਨ ਲੁਕਾਈ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਗੜ੍ਹਸੰਕਰ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਵੀਹ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸ਼ਿਵਾਲਿਕ ਦੀਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਰਹੱਦ 'ਤੇ ਆਖਰੀ ਸਟੇਸ਼ਨ ਹੈ। ਮਾਹਿਲਪੁਰ ਤੋਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਨਾਲ ਇਹ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਜੇਜੋਂ ਖਤਮ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੀ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਸਣ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਮੁਗਲ ਆਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਵਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਥੇ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਕਲਚਰ ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਹੀ ਚਿੰਨ੍ਹ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਇਹ ਰਾਜਿਆਂ-ਮਹਾਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਐਸੋ-ਆਰਾਮ ਲਈ

ਅੱਜ ਦਾ ਉਜੜਿਆ ਸ਼ਹਿਰ ਜੇਜੋਂ ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਪੱਥਰਾਂਆਲੀ ਕਹਾਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਏਸ਼ੀਆ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਮੰਡੀਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ੁਮਾਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਚੜ੍ਹਤ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਬੀਤੇ ਦੀ ਬਾਤ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੱਡੀਆਂ ਹਵੇਲੀਆਂ ਉਜੜ ਪਈਆਂ ਦਿਸਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਘੇ ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਅਜਮੇਰ ਸਿੱਧੂ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਮਿਥਾਂ ਆਪਣੇ ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਲੱਗ-ਲਪੇਟ ਦੇ, ਹੂਬਹੂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।

ਜੇਜੋਂ ਦਾ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਅਤੇ (ਸੱਜੇ) ਜੇਜੋਂ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਦੀ ਯਾਤਰੂ ਗੱਡੀ ਦਾ ਇਕ ਡੱਬਾ।

ਹਨ ਪਰ ਕੁੱਕੜਾਂ, ਹੇਲਰਾਂ, ਬਰਿਆਣਾ, ਹਿਮਾਚਲ, ਲਸਾਣਾ, ਹਰਜੀਆਣਾ ਅਦਿ ਪਿੰਡ ਜਸਵਾਲ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਰੂਸੀ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਜੇਜੋਂ ਆ ਕੇ ਮਰੂਸ ਭਰਦੇ ਸਨ। ਜਸਵਾਲ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਪਹਾੜੀ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਕਿੱਲਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ 108 ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੂਹ ਲਵਾਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਈ ਤਾਂ ਹੁਣ ਵੀ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਨਾ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਆਉਣ ਕਰਕੇ ਸੁੱਕ ਗਏ ਹਨ।

1767 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1799 ਤੱਕ ਸਿੱਖ ਮਿਸਲਾਂ ਤਹਿਤ ਡੱਲੇਵਾਲੀ ਮਿਸਲ ਜਿਸ ਦੇ (ਸੰਸਥਾਪਕ ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ) ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਗੋਬਾ ਮੁੱਖੀ ਸਨ, ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੇਜੋਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਜਸਵਾਲ ਰਾਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਹੇਠ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਗੋਬਾ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦੋਸਤ ਸੀ ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ ਤਾਂ ਅਜੇ ਉਸ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਸਮੇ-ਰਿਵਾਜ ਵੀ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ, ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਫੌਜ ਨੇ ਡੱਲੇਵਾਲੀ ਮਿਸਲ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਰਾਹੋਂ 'ਤੇ ਹੱਲਾ ਬੋਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਫੌਜ ਨੇ ਬੜੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜ ਭਾਗ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।

1815 ਵਿਚ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਫੌਜ ਵਲੋਂ ਜੇਜੋਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਰਾਏ ਦੀ ਫੌਜ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਰ ਗਈ ਸੀ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜੇਜੋਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਲਿਆ। ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਰਾਏ ਨੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਧੀਨਗੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਸਬਾ ਅੰਬ (ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ) ਜਗੀਰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਆਰਾਮਗਾਹ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਥੇ ਬਾਰਾਂਦਰੀ ਬਣਵਾਈ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਦੌਰਾਨ ਖਾਸ-ਖਾਸ ਬਾਵਾਂ 'ਤੇ ਬਾਰਾਂਦਰੀਆਂ ਬਣਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਬਾਰਾਂਦਰੀਆਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰੈਸਟ ਹਾਊਸ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਪਰ ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਬਾਰਾਂਦਰੀ ਦਾ ਨਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

19ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਜੇਜੋਂ ਪੂਰੇ ਜੋਬਨ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਹ ਭਾਵੇਂ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਬਾਹਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਬਨੇਰੇ ਬਜ਼ਵਾੜੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨਾਲ ਜਾ ਜੁੜਦੇ ਸਨ। ਇੱਥੇ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਵਪਾਰ ਵੱਡੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਲੋਕ ਵੱਡੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਚੌਸੀਆਂ ਬੁਣਦੇ ਸੀ। ਲਲਾਰੀ ਵੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਰੰਗਾਈ ਦਾ ਕੰਮ ਚਲਦਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਬੋਕ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਏਸ਼ੀਆ ਦੀਆਂ ਮੰਡੀਆਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਨਾਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਸਾਰਾ ਵਪਾਰ ਉਠਾ ਤੇ ਖੱਚਰਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਸੌ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉਠ ਤੇ ਖੱਚਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦੂਸਰੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ, ਸਮਰਕੰਦ, ਸ਼ਾਰਕੋਟ, ਉਨਾ, ਕਾਂਗੜਾ, ਮੰਡੀ, ਨੰਗਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਪਾਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਕਾਂਗੜਾ, ਮੰਡੀ ਤੇ ਨੰਗਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਜੇਜੋਂ ਤੋਂ ਵਣ ਰਾਹੀਂ ਕੱਚਾ ਰਾਹ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਰਾਹ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਸਾਰਾ ਵਪਾਰ ਉਠਾ ਤੇ ਖੱਚਰਾਂ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜੇਜੋਂ ਤੋਂ ਉਠੇ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਰਾਹ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਭਰਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਦਿਨ ਰਾਤ ਵਪਾਰੀ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਮਾਲ ਨਾਲ ਤੁਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ।

ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦਾ ਰਾਜ ਪਿੰਡ-ਪੁੰਡ ਗਿਆ। ਸਿੱਖ ਜਗੀਰਦਾਰ ਆਪਸੀ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਉਲਝ ਗਏ। 1845-46 ਵਿਚ ਪਹਿਲਾ ਅੰਗਰੇਜ਼-ਸਿੱਖ ਯੁੱਧ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਹਾਰ ਗਏ। ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ। 11 ਮਾਰਚ, 1846 ਨੂੰ ਲਾਹੌਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸੰਧੀ ਹੋਈ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਸਤ ਦੁਆਬਾ ਦਾ ਮੈਦਾਨੀ ਤੇ ਪਹਾੜੀ ਇਲਾਕਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਹੇਠ ਆ ਗਿਆ। ਜੇਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸੈਰ ਸਪਾਟੇ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਥੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੀ ਬਣਾਈ। ਇੱਥੇ ਰੈਸਟ ਹਾਊਸ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਹਾਕਮ ਅਤੇ ਅਫਸਰ ਇੱਥੇ ਆ ਕੇ ਠਹਿਰਦੇ ਸਨ। ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦਾ (ਬਾਕੀ ਅਗਲੇ ਸਫੇ 'ਤੇ)

ਅਜਮੇਰ ਸਿੱਧੂ
ਫੋਨ: +91-94630-63990

ਬਣਾਈ ਗਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ਗਾਹ ਸੀ। ਇਥੇ ਬਣੇ ਮਹਿਲ, ਕੋਠੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਮੀਨਾਕਾਰੀ ਤੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗੜ੍ਹਸੰਕਰ ਦੇ ਲਾਗਲਾ ਪਿੰਡ ਬਿਲੜੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਹੀ ਪਹਾੜੀ ਇਲਾਕਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕੰਢੀ ਖੇਤਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਚੀਆਂ-ਉੱਚੀਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਮਨ ਮੋਹ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਰ ਦੂਰ ਤੱਕ ਫੈਲੀਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਉੱਤੇ ਹਰਿਆਵਲ ਅਤੇ ਛੋਟੇ-ਵੱਡੇ ਦਰੱਖਤ ਵਾਤਾਵਰਨ ਨੂੰ ਸੁਹਾਵਣਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਾਟੀਆਂ ਵਿਚ ਬੰਦਾ ਦਾਖਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਡੂੰਘੇ-ਡੂੰਘੇ ਸਾਹ ਲੈਣ ਨੂੰ ਚਿੱਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਨ ਨੂੰ ਸਕੂਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮੱਲੇ-ਮੱਲੀ ਬੰਦੇ ਦਾ ਸਾਧ ਹੋਣ ਨੂੰ ਚਿੱਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਮਲ੍ਹੇ-ਝਾੜੀਆਂ ਹਨ। ਨਾਲੇ ਕੰਡੇ ਲੁਆਓ, ਨਾਲੇ ਬੇਰ ਖਾਓ। ਜੰਗਲੀ ਜੀਵ-ਜੰਤੂਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ। ਜੇਜੋਂ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਣ (ਬੇਲਾ) ਹੈ।

ਜੇਜੋਂ ਨੂੰ ਲੋਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਫਕੀਰ ਜੀਜੂ ਸਾਹ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿਚ ਵਸਿਆ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਂ ਪੱਥਰਾਂਆਲੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਂ ਫਲੇਆਲੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਬਜ਼ੁਰਗ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਫਲੇਆਲੀ ਨਾਂ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਾਂ ਦੱਸਣ ਵਾਲੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਖੱਡ ਵਿਚੋਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਹ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਤ ਸਮੇਂ ਫਲਾ, ਭਾਵ ਲੱਕੜੀ ਦਾ ਫਾਟਕ ਲਾ ਕੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਫਲੇਆਲੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਸਾਈਂ ਜੀਜੂ ਸਾਹ ਨੇ 'ਕਰਮਾਤ' ਦਿਖਾਈ ਤਾਂ ਇਹਦਾ ਨਾਂ ਬਦਲ ਕੇ ਜੇਜੋਂ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਕੁਝ ਹਿੰਦੂ ਲੋਕ ਇਸ ਕਥਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਜੀਜੂ ਸਾਹ ਦੇ ਸਰਧਾਲੂਆਂ ਦੀ ਕਾਢ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਾਮ ਜੇਜੋਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਸਾਈਂ ਦਾ ਨਾਮ ਜੇਜੋਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾ ਗਿਆ।

ਧਾਰਮਿਕ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਪੰਜ ਪੀਰਾਂ ਦੀ ਨਗਰੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਾਈਂ ਜੀਜੂ ਸਾਹ ਦਾ ਮਜ਼ਾਰ, ਬਾਬਾ ਮਨੋਹਰਦਾਸ ਦਾ ਡੇਰਾ, ਬਾਬਾ ਔਗੁਤ ਦਾ ਮੰਦਰ, ਖਾਕੀ ਸਾਹ ਮਲੰਗ ਦੀ ਕਬਰ ਅਤੇ ਡੇਰਾ ਜਵਾਲਾਪੁਰੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਤਾਂ ਅਤੇ ਪੀਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਨੋਤਾਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੰਦ ਕਥਾਵਾਂ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਹਨ। ਸਾਈਂ ਜੀਜੂ ਸਾਹ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਮਿੱਥ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਸਮਾਜ ਸੁਧਾਰ ਵਜੋਂ ਭੀਖ ਮੰਗਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜਿਹੜਾ ਭੀਖ ਮੰਗਦਾ ਫੜਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਵਾਲਾਤ ਵਿਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੀ। ਲਾਹੌਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਅਨੇਕਾਂ ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਫੜੇ ਗਏ। ਸਾਈਂ ਜੀਜੂ ਸਾਹ ਆਪਣੇ ਚੋਲਿਆਂ ਬਾਲਕਿਆਂ ਨਾਲ ਲਾਹੌਰ ਗਏ।

ਉਥੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਵਾਇਸਰਾਏ ਦੀ ਕੋਠੀ ਮੋਹਰੇ ਖੜ੍ਹ ਕੇ ਭੀਖ ਮੰਗਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਸਾਈਂ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਡੱਕ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਈਂ ਦੇ ਸਰਧਾਲੂਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਪਰ ਉਹ ਬਾਹਰ ਫਿਰਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ। ਜਦੋਂ ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਭਰ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਕਰਮਾਤ ਦਿਖਾਏਗਾ ਜਾਂ ਅੱਗ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਦਿਖਾਏਗਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਏਗਾ। ਅੱਗ ਦਾ ਆਵਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਸਾਈਂ ਜੀਜੂ ਸਾਹ ਅੱਗ ਦੇ ਆਵੇ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਸਾਈਂ ਤੇ ਸਾਧ ਸੰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਖੜ੍ਹ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਵਸੀ ਤੇ ਲਾਚਾਰੀ ਦੇਖ ਕੇ ਸਾਈਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਚਾੜ੍ਹਿਆ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਮਗਰੇ ਛਾਲਾਂ ਮਾਰ ਦੇਣ। ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ, ਜਦੋਂ ਸਾਈਂ ਨੇ ਅੱਗ ਵਿਚ ਛਾਲ ਮਾਰੀ ਤਾਂ ਆਵਾ ਨੰਢਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਸਾਈਂ ਜੀਜੂ ਸਾਹ ਅਤੇ ਨਾਲਦਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤੱਕ ਚਰਚਾ ਹੋਈ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਈਂ ਜੀਜੂ ਸਾਹ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਹੋਰ ਵਧ ਗਈ। ਇਸ ਕਰਮਾਤ ਵੇਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਫਲੇਆਲੀ ਦਾ ਨਾਂ ਬਦਲ ਕੇ ਜੇਜੋਂ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।

ਕੱਝ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇਜੋਂ ਤਾਂ ਰਾਜਪੂਤ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਸਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਦੰਦ ਕਥਾਵਾਂ ਹਰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਫਕੀਰ ਨਾਲ ਜੋੜ ਲਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਕੇ ਸਰਧਾਲੂਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੀਜੂ ਸਾਹ ਦਾ ਇਥੇ ਮਜ਼ਾਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੰਤਾਲੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਮਜ਼ਾਰ 'ਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਾ ਮੇਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਲਾਹੌਰ ਤੋਂ ਕੱਵਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਸੰਤਾਲੀ ਦੀ ਵੱਖ-ਟੁੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਮੇਲਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਨਵਾਂ-ਨਵਾਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਬਣਿਆ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਉਸ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਮੇਲੇ ਸਬੰਧੀ ਚਿੰਨੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਲੋਕ ਮੇਲੇ 'ਤੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਪਰ ਇਧਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਜੁਆਬ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਮੇਲਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਸਾਈਂ ਜੀਜੂ ਸਾਹ ਦੇ ਸਰਧਾਲੂਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਈਂ ਅੱਜ ਤੋਂ 3-4 ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ 18ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅੰਤ ਅਤੇ 19ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਜੈਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਬਾ ਮਨੋਹਰ ਦਾਸ ਦਾ ਡੇਰਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਦੇ ਬਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 'ਪਹੁੰਚਿਆ' ਹੋਇਆ ਸੰਤ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪਲੇਗ ਨਹੀਂ ਫੈਲੇਗੀ।

ਸੂਦਾਂ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਬਾਬਾ ਔਗੁਤ ਦਾ ਮੰਦਰ ਹੈ। ਦੁਆਬੇ ਵਿਚ ਰਾਹੋਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਲੋਕ ਗੀਤ ਸੁਣਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸੀ। ਉਸ ਵਿਚ ਬਾਬੇ ਔਗੁਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ: ਔਗੁਤ ਜਿੱਡਾ ਸੰਤ ਨਾ ਕੋਈ।

ਬਾਬਾ ਔਗੁਤ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਾਂ ਫਤਹਿ ਨਾਥ ਹੈ। ਇਹ ਜੇਜੋਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਬਲਕਿ ਬੁਖਾਰੇ ਤੋਂ ਆ ਕੇ ਵਸੇ ਸਨ। ਇਹ ਅੱਜ ਤੋਂ 130 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਕਿ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀਅ ਸੁੱਖ ਲੈਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸੀ। ਜਿਹੜਾ ਸਰਧਾਲੂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸੁੱਖ ਸੁੱਖਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਸੁੱਖ ਆਪ ਲੈਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸੀ।

“ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਲੇ ਸੁੱਖਾਂ ਸੁਖਦੇ ਨੇ। ਫੇ' ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਨੇ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਡੰਡਾ ਚਾੜ੍ਹਿਆ, ਫੇ' ਆਪੇ ਭੱਜੇ ਆਉਣਗੇ।” ਇਹ ਗੱਲ ਸੁੱਖ ਸੁੱਖ ਵਾਲੇ ਸਰਧਾਲੂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ। ਇੱਥੇ ਸੁੱਖਾਂ ਸੁੱਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਚੜ੍ਹਦੇ ਵਜੋਂ ਸਰਾਬ ਦੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਸਨ। ਪਿਆਕੜਾ ਲਈ ਬੜੀ ਮੌਜ ਸੀ। ਸਰਾਬ ਦੇ ਦੌਰ ਚਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਕੱਲੀ ਸਰਾਬ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਹੋਰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਸਨ। ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਅੱਜ ਵੀ ਭਰਮ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੀ ਸੁੱਖ ਸੁੱਖਣੀ ਹੈ, ਉਹ ਦੇਣੀ ਹੀ ਪੈਣੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨੇ ਤੰਗ ਕਰਕੇ ਲੈ ਲੈਣੀ ਹੈ।

ਬਾਬੇ ਔਗੁਤ ਦਾ ਇਕ ਚੇਲਾ ਰੋਟੀ ਰਾਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਿੱਪਲ ਬੋਲੇ ਬੈਠਾ ਕੁੰਡੇ ਵਿਚ ਸਰਦਾਈ ਰਗੜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਿੱਪਲ ਤੋਂ ਸੱਪਣੀ ਦਾ ਬੱਚਾ ਕੁੰਡੇ ਵਿਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਉਹ ਵੀ ਉਹਨੇ ਵਿਚੇ ਰਗੜ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਬੇ ਔਗੁਤ ਨੇ ਉਹ ਸਰਦਾਈ ਪੀਣ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਰੋਟੀ ਰਾਮ ਆਪ ਪੀ ਗਿਆ। ਬਾਬਾ ਔਗੁਤ ਦੰਗ ਰਹਿ ਗਿਆ।

“ਚੰਗਾ ਬਈ ਰੋਟੀ ਰਾਮ। ਹੁਣ ਤੂੰ ਇਥੋਂ ਚਲਾ ਜਾਹ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕ ਮਿਆਨ ਵਿਚ ਦੋ ਤਲਵਾਰਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਾ ਸਕਦੀਆਂ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਾਂ ਹੁਣ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਜਿੰਨੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਕੜੀ ਹੈ, ਓਨੀ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਵੀ ਆ ਗਈ ਹੈ।” ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਰੋਟੀ ਰਾਮ ਨੇ ਬਾਬੇ ਔਗੁਤ ਦਾ ਡੇਰਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜੇਜੋਂ ਤੋਂ 5-6 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ (ਹੁਣ ਹਿਮਾਚਲ ਵਿਚ) ਆਪਣਾ ਡੇਰਾ ਜਮਾ ਲਿਆ।

ਇੱਥੇ ਬਾਬਾ ਜਵਾਲਾਪੁਰੀ ਦਾ ਡੇਰਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਮਿੱਥ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਵਿੱਖ ਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇਜੋਂ ਨੇ ਉੱਜੜ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੇ ਉਜੜ ਪਏ ਜੇਜੋਂ ਨੂੰ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਸਰਾਪ ਸਮਝਦੇ ਨੇ। ਇੱਥੇ ਸਾਈਂ ਖਾਕੀ ਸਾਹ ਦੀ ਕਬਰ ਵੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ, ਉਹ ਮਸਤ ਮਲੰਗ ਬੰਦਾ ਸੀ। 'ਮਰ ਜੋ ਚਿਤੀਓ, ਉੱਡ ਜੋ ਚਿਤੀਓ' ਵਾਲੀ ਮਿੱਥ ਨਾਲ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਨੌਗੱਜੇ ਵਾਲੀ ਕਬਰ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਪੀਰਾਂ ਜਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਕਰਮਾਤਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੋਈਆਂ ਨੇ, ਕਈ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਜ਼ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਜੋਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਡੇਰਾ ਰਤਨਪੁਰੀ, ਦੋ ਸ਼ਿਵ ਮੰਦਰ, ਠਾਕੁਰ ਦੁਆਰਾ, ਜੈਨੀਆਂ ਦੇ ਸਵੇਤਾਂਬਰ, ਦਰੰਬਰ ਪਾਂਸਟੋ, ਕਾਲੀ ਮਾਤਾ ਦਾ

ਮੰਦਰ ਆਦਿ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨ ਹਨ। ਚੜ੍ਹਦੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਰਾਹ ਬੇਈ ਹਾਰੇ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਹ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਸਾਧੂਆਂ ਦੇ ਕੱਚੇ, ਪੱਕੇ ਭੋਰੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਪਾਰ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਾਧੂ ਸੰਤ, ਫਕੀਰ ਰੋਟੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਇੱਥੇ ਡੇਰੇ ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ ਸਨ।

ਇੱਥੇ 17ਵੀਂ ਅਤੇ 18ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਰਾਜਪੂਤ ਰਜਵਾੜਿਆਂ ਦੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। 1815 ਤੱਕ ਰਾਜਪੂਤ (ਉੱਪ ਜਾਤੀ ਜਸਵਾਲ) ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਰਿਹਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ 1701 ਵਿਚ ਕਿਲ੍ਹਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਹੜਾ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਖੋਹ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ। ਅੱਜ ਤੋਂ ਦਸ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਵੀ ਗਾਇਬ ਨੇ। ਦੱਖਣ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਖੱਡੋਂ ਪਾਰ ਖੂਹ ਹੈ। ਲੋਕ ਇਸ ਖੂਹ ਤੋਂ ਬੜੇ ਡਰਦੇ ਨੇ। ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਭਰਮ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਖੂਹ ਕੋਲ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਹ ਜੇਠੇ ਪੁੱਤ ਦੀ ਬਲੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਇਹਦੇ ਬਾਰੇ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਇੱਛਾਧਾਰੀ (ਮਣੀ ਵਾਲਾ ਸੱਪ) ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਚੜ੍ਹਦੇ ਪਾਸੇ ਵੱਖਰੀ ਪਹਾੜੀ 'ਤੇ ਰਾਜ ਮਹਿਲ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਨਾਂ ਮਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਭਾਵੇਂ ਇੱਥੇ ਮਹਿਲ ਦੀ ਕੋਈ ਇਮਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਅਕਬਰ ਸਾਹੀ ਇੱਟਾਂ ਖਿਲਰੀਆਂ ਪਈਆਂ ਹਨ।

ਜਸਵਾਲ ਰਾਜਿਆਂ ਵਲੋਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਕਿਲ੍ਹਾ ਖੂਨੀ ਟਿੱਲਾ ਜਾਂ ਸੂਲੀ ਟਿੱਲਾ ਕਹਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਜੇਜੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਵਪਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਆਰਾਮਪ੍ਰਸਤ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਜਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਸਿਆਸੀ ਲਹਿਰਾਂ ਉੱਠੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਥੇ ਨਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬਾਗੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਬਾਣੀਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਏ ਨੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਲਈ ਹੀ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਖੂਨੀ ਟਿੱਲਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿਰੁਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੇ ਝੰਡੇ ਗੱਡਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਖੂਨੀ ਟਿੱਲੇ ਵਿਚ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਹਾਕਮ ਮੁਸਕਾਂ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਯੋਧਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਰੋੜ੍ਹ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਵਣ ਵੱਲ ਡਿੱਗੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਜਾਨਵਰ ਖਾ ਜਾਂਦੇ ਸਨ; ਜਾਂ ਸੂਲੀ ਟਿੱਲੇ ਤੇ ਸੂਲੀ ਚਾੜ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਮਾਹਿਲਪੁਰ ਦੇ ਚੌਧਰੀ ਰਾਮ ਰਾਏ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਟਿੱਲੇ ਤੋਂ ਰੋੜ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਗੀ ਢਾਡੀ ਵਾਰਾਂ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ:

ਮਾਹਿਲਪੁਰ ਮਾਰੂ ਵੱਜਿਆ
ਤੇ ਜੇਜੋਂ ਵੱਜੀ ਡੱਫ,
ਰਾਜਪੁਰੇ ਦੀਆਂ ਰੋਣ ਰਾਣੀਆਂ,
ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਾਮ ਰਾਏ ਜੱਟ।

1815 ਤੱਕ ਰਾਜਪੂਤ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਰਾਏ ਜਸਵਾਲ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜੇਜੋਂ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਇਲਾਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਇਹਦਾ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਵਣ ਹੈ। ਜੇਜੋਂ ਦੇ ਸਕੂਲ ਤੇ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਪਿੰਡ ਹਰਜੀਆਣੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚ ਪੈਂਦੇ

ਉਜੜੇ ਸ਼ਹਿਰ ਜੇਜੋਂ ਦੀ ਦਾਸਤਾਨ

(ਪਿਛਲੇ ਸਫੇ ਦੀ ਬਾਕੀ)

ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸਰ ਜਿੰਨ ਕਿੰਗ ਤਾਂ ਅਕਸਰ ਆਪਣਾ ਸਰਕਾਰੀ ਦੌਰਾ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰੱਖਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਪਾਰਕ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਜੇਜੋਂ ਨੂੰ 1916 ਵਿਚ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ-ਫਗਵਾੜਾ ਰੇਲਵੇ ਲਾਈਨ (ਵਾਇਆ ਗੜ੍ਹਸ਼ੰਕਰ) ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ। ਉਦੋਂ ਰਾਹੋਂ ਅਤੇ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਵੀ ਵੱਡੀਆਂ ਮੰਡੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਰਾਹੋਂ ਤੋਂ ਗੱਡੀ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਤੇ ਗੜ੍ਹਸ਼ੰਕਰ ਰਾਹੀਂ ਸਿੰਧੀ ਜੇਜੋਂ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ।

1947 ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਥੇ ਮਹਾਜਨ, ਖੱਤਰੀ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਸੂਦ, ਜੈਨ, ਮੁਸਲਮਾਨ-ਸੱਯਦ, ਸ਼ੇਖ, ਜੁਲਾਹੇ, ਪੇਜੇ, ਧੋਬੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਲਿਤ ਲੋਕ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਇੱਥੇ ਮੁੱਖ ਜਮਾਤ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਜੈਨ ਧਰਮ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਰਮ ਬਹੁਤਾ ਵਪਾਰੀ ਤਬਕੇ ਵਿਚ ਹੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਧਰਮ ਇੱਥੇ ਵੀ ਵਪਾਰੀਆਂ ਵਿਚ ਫੈਲਿਆ। ਵਪਾਰ ਵਿਚ ਸਹਾਇਕ ਹੋਰ ਜਾਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਵਸਾਇਆ ਗਿਆ। ਦਲਿਤਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਕਰਾਉਣ ਜਾਂ ਵਗਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜਿਹੜਾ ਔਖਾ ਫਿਕਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਹਨੂੰ ਖੂਨੀ ਟਿੱਲੇ 'ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਡਾਕਖਾਨੇ ਵਾਲਾ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਮੇਨ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਪੇਂਡ ਸਾਂਗ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਬਾਬਾ ਔਗੁਤ ਚੌਂਕ, ਲਲਾਰੀ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਕੰਜਰੀ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਸੁਨਿਆਰਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਕੰਜਰਾਂ ਦੇ ਮੁਹੱਲੇ ਕੰਜਰੀਆਂ ਕੋਲ ਹਾਕਮ, ਅਫਸਰ ਤੇ ਵਪਾਰੀ ਲੋਕ ਮਨ ਬਹਿਲਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਅਸੂਲਾਂ ਦੇ ਪੱਕੇ ਹੁੰਦੇ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਗੀਤ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਚੰਗੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਆਏ ਗਾਹਕਾਂ ਦਾ ਮਨ ਪ੍ਰਚਾਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ।

ਜੇਜੋਂ ਵਿਚ ਪੱਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਘਰਾਂ ਦੀ ਬਣਤਰ ਜਾਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ। ਖੰਨੇ ਖੱਤਰੀਆਂ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਅਲੱਗ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਸੂਦ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਆਬਾਦੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਮਰਾਸੀ ਅਤੇ ਗੁੱਜਰਾਂ ਦੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਮੁਹੱਲੇ ਸਨ। ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਜਿੰਨੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਸਨ, ਉਹ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਮੁਹੱਲਿਆਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਇੱਥੇ ਸੱਯਦ ਮੁਸਲਮਾਨ, ਮਹਾਜਨ ਤੇ ਰਾਜਪੂਤ ਭਾਰੂ ਸਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਹਾੜੀ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਜਾਓ, ਜਿਵੇਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਾਂਗੜਾ(ਹਿਮਾਚਲ

ਪ੍ਰਦੇਸ਼) ਦੇ ਕਿਸੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਜਾਓ, ਇੱਕ ਪਹਾੜੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਾਤੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਪਹਾੜੀ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਜਾਤੀ ਦੇ ਲੋਕ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਜੋਂ ਦਾ ਰੈਣ ਵਸੇਰਾ ਹੈ ਪਰ ਇੱਥੇ ਵਸੋਂ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੇ ਵੱਖਰੀਆਂ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਦੂਰੀ ਦੂਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਹਿਰ ਉੱਚਾ ਨੀਵਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸੀ ਪਰ ਕਾਂਗੜੇ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅੰਗਰੇਜ਼ ਹਕੂਮਤ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਰੇਲਵੇ ਲਾਈਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇਹਦਾ ਅਸਰ ਜੇਜੋਂ 'ਤੇ ਵੀ ਹੋਇਆ। ਇੱਥੋਂ ਦਾ ਵਪਾਰ ਵਧਣ ਦੀ ਥਾਂ ਰੁਕ ਗਿਆ। 1932 ਵਿਚ ਜੋਗਿੰਦਰ ਨਗਰ ਵੈਲੀ ਬਣੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ-ਨਗਰੋਟਾ ਲਾਈਨ ਨਿਕਲੀ। ਨਾਲ ਹੀ ਸੜਕ ਵੀ ਬਣ ਗਈ। ਮੰਡੀ (ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼) ਦਾ ਸਾਰਾ

ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਸਾਂ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਬਜ਼ੁਰਗ ਪੁਰਾਣਾ ਸਮਾਂ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਰੋਂਦੇ ਹਨ। ਦਿਨ ਰਾਤ ਗੱਡੀ ਚਲਦੀ ਸੀ। ਸਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰੀ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਮਿਲਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਕੋਠੀਆਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਬੜੀ ਖਸਤਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਊਜ਼ਪਲ ਕਮੇਟੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਪੰਚਾਇਤ ਹੈ। ਕਾਫੀ ਮਕਾਨ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਕਈ ਮਕਾਨ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਨਾਂ ਕਰਾ ਲਏ ਸਨ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਮੰਡਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਲੋਂ ਸ਼ਿਅਰ ਲਿਖਾ ਕੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਤਖਤੀਆਂ ਟੰਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਬੰਦ ਪਈਆਂ ਤੇ ਉਜੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਸ਼ਿਅਰ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਤਸਵੀਰ

ਸੀ। ਬੜਾ ਅੱਛਾ ਕਾਰੀਗਰ ਸੀ। ਉਹਦੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ। ਉਹਨੂੰ ਦੰਗਾਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਮਾਰ ਮੁਕਾਇਆ। ਇੱਕ ਗੁੱਜਰ ਮੁੰਡੇ ਦਾ ਕਤਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਰੇਆਮ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਵੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 35-40 ਸਾਲ ਦਾ ਵੈਦ ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹਨੂੰ ਜੋਕਾਂ ਵਾਲਾ ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਜੋਕਾਂ ਨਾਲ ਫੋਤੇ ਫਿਨਸੀਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜਿਹੜੇ ਫੋਤੇ ਫਿਨਸੀਆਂ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੇ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜੋਕਾਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜੋਕ ਗੰਦ ਚੂਸ ਲੈਂਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਕੋਈ ਦਵਾਈ ਲਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇ ਵਿਚ ਲੈ ਕੇ ਜੇਜੋਂ ਵਾਲਿਆਂ ਰੱਖ ਲਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਨੇ ਪਿੰਡ ਕੁੱਕੜਾਂ ਵਿਚ ਲਿਜਾ ਕੇ

“ਇੱਕ ਸੱਯਦ ਅਲੀ ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਾਹ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਡਰਾਮੇ ਵਿਚ ਸੀਨਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਬੜਾ ਤਕੜਾ ਕਾਰੀਗਰ ਸੀ। ਕਮਾਲ ਦਾ ਕਲਾਕਾਰ ਸੀ। ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤਾਜੀਏ ਨਿਕਲਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਤੋਂ ਸੁਲਤਾਨ ਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਸੀਨਰੀਆਂ ਬਣਾਉਣ, ਬੁੱਤ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਰਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਹੋਰ ਕਲਾਕਾਰ ਵੀ ਦੂਰੋਂ-ਦੂਰੋਂ ਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਨਾਮ ਮਿਲਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਿਆ।”

ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਥੇ ਪੰਜ ਗੁਜ਼ਾਰ ਦੇ ਕਰੀਬ ਜਨਸੰਖਿਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਡੇਢ ਗੁਜ਼ਾਰ ਮਸਾਂ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਜੇਜੋਂ ਦਾ ਖੇਤਰਫਲ ਬੜਾ ਘੱਟ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਨਿਆਰਿਆਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਥੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਬਣਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਦੁਕਾਨਾਂ ਹੀ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀਆਂ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਖੰਡਰਾਤ ਬਣੀਆਂ ਕੋਠੀਆਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਹਿਲਨੁਮਾ ਪੁਰਾਣੀ ਕੋਠੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੂਦਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ 40 ਕਮਰੇ ਹਨ। ਸੂਦਾਂ ਦੇ ਮੁਹੱਲੇ ਵਿਚ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ-ਵੱਡੀਆਂ ਕੋਠੀਆਂ ਹਨ। ਜੈਨੀਆਂ ਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੋਠੀਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ ਹੈ। ਕੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਦੇਖਣਯੋਗ ਹੈ। ਕੋਠੀਆਂ ਦੀ ਫਰੰਟ ਸਾਈਡ 'ਤੇ ਵਾਧੇ ਕੱਢੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਥੱਲੇ ਮੂਰਤੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੀ ਮੂਰਤੀ ਕਲਾ ਦਾ ਵੀ ਇੱਥੇ ਅਨੰਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਲੱਕੜ ਦੇ ਬੜੇ-ਬੜੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਮੀਨਾਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਬਣਾਏ ਖੋਏ ਦੇ ਪੇੜੇ ਅੱਜ ਵੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ। ਇਹ ਬੜੇ ਸੁਆਦੀ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੁਆਦੀ ਲੱਗਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸ਼ੁੱਧ ਖੋਏ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਇੱਧਰ ਰਸਾਇਣਕ ਵਰਤੋਂ ਵਾਲੇ ਪੱਠੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਦੂਜਾ ਦੁੱਧ ਵਿਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਿਲਾਵਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਸੁਆਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜ ਬੈਂਕ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਹੁਣ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬਾਂਦਰਾਂ ਦੀ ਭਰਮਾਰ ਹੈ। ਜਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਖੋਹ ਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰੋਟੀ-ਕੱਪੜਾ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲੁਕਾ ਕੇ ਰੱਖਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੱਥ ਵਿਚ ਫੜ ਕੇ ਖਾਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਝਪਟ ਮਾਰ ਕੇ ਖੋਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਝੋਲੇ ਆਦਿ ਵਿਚ ਮਠਿਆਈ, ਫਲ ਫਰੂਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਿਜਾਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਣ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਜੰਗਲੀ ਜੀਵ ਜੰਤੂ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੁੱਤੇ, ਬਿੱਲੀਆਂ, ਬੱਕਰੀਆਂ ਵਗੈਰਾ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਣੀ ਪੀ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਵਸਦੇ-ਰਸਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਜੇਜੋਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਹਾਲੀਆ ਤਸਵੀਰਾਂ।

ਵਪਾਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਰਾਹੀਂ ਹੋਣ ਲੱਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਖੱਚਰਾਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਟਰੱਕਾਂ ਅਤੇ ਗੱਡੀਆਂ ਨੇ ਲੈ ਲਈ। ਨੰਗਲ ਵਿਖੇ ਭਾਖੜਾ ਡੈਮ ਬਣਨ ਨਾਲ ਇਹਦਾ ਨੰਗਲ ਨਾਲੋਂ ਸਬੰਧ ਟੁੱਟ ਗਿਆ। ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ-ਸੰਤੋਖਗੜ੍ਹ, ਨੰਗਲ ਸੜਕ ਬਣੀ। ਇਹਦੇ ਬਣਨ ਨਾਲ ਜੇਜੋਂ ਨਾਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਮੰਡੀ ਟੁੱਟੇ। ਕਾਂਗੜਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਵੀ ਟੁੱਟਿਆ। ਜੇਜੋਂ ਦਾ ਵਪਾਰ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਲਾਈਨਾਂ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੀ ਸੀ, ਫਿਰ 1947 ਦੀ ਵੰਡ ਦੀ ਹੋਣੀ ਵੀ ਵਾਪਰ ਗਈ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਵਪਾਰੀ ਉੱਜੜ ਗਏ। ਭਰੀਆਂ-ਭਰਾਈਆਂ ਕੋਠੀਆਂ ਛੱਡ ਕੇ ਤੁਰ ਗਏ। ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਆਏ। ਮਾਲ ਲੁੱਟ ਕੇ ਲੈ ਗਏ। ਮਾਸੂਮ ਜ਼ਿੰਦਾ ਵੱਢੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਗਏ ਮਹਿਲਨੁਮਾ ਕੋਠੀਆਂ। ਵਿਰਾਨ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕੋਠੀਆਂ ਅੱਜ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿਚ ਹਨ। ਇਧਰੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਚਲੇ ਗਏ ਪਰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਜੇਜੋਂ ਨਾ ਆਇਆ। ਉਜੜ ਪੈ ਗਿਆ। ਅੱਜ ਜੇਜੋਂ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੁੱਟਿਆ ਪਿਆ ਹੈ। ਦਲਿਤ ਲੋਕ ਵਣ ਵਿਚ ਲੱਕੜੀ ਕੱਟਣ ਦੀ

ਰੂਪਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ: ਪੇੜੋਂ ਕੋ ਛੋੜ ਕਰ ਜਾ ਉਡੇ ਉਨ ਕਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਿਆ, ਪਾਲੇ ਹੁਏ ਭੀ ਗੈਰੋਂ ਕੀ ਛੱਤ ਪਰ ਚਲੇ ਗਏ। --- ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਜੁਰਮ ਕੀ ਜੋ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮੁਝ ਕੋ, ਕੋਨ ਮੁਜਰਿਮ ਹੈ ਪਹਿਲੇ ਯਹ ਤੋ ਬੜਾ ਦੇ ਮੁਝ ਕੋ। --- ਕਿਆ ਯਾਦ ਮਿਲ ਸਕੇਗੀ ਯੇ ਤੋ ਗੂੰਗੋਂ ਕਾ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ, ਅਫਸਾਨਾ-ਏ-ਹਿਆਤ ਯਹਾਂ ਮਤ ਸੁਨਾਈਏ। ਸੰਤਾਲੀ ਦੀ ਖੂਨੀ ਹਨੇਰੀ ਇੱਥੇ ਵੀ ਝੁੱਲੀ ਸੀ। ਧੀਆਂ-ਭੈਣਾਂ ਦੀਆਂ ਇਜ਼ਤਾਂ ਲੁੱਟੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਘਾਣ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਚਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਘਰ ਲੁੱਟ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਮਿਸਤਰੀ ਦਸੋਂਧੀ ਸ਼ਾਹ ਹੁੰਦਾ

ਬੜੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਵੱਢਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਰੌਲੇ ਰੱਧੇ ਵਿਚ ਡਰਦੇ ਲੋਕ ਵਣ ਵਿਚ ਜਾ ਛੁਪੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਮਿਲਟਰੀ ਆਈ, ਕਾਫਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਚਲੇ ਗਿਆ। ਧੋਬੀਆਂ ਦੇ ਨਬੀ ਬਖਸ਼ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਿੱਛੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਸਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁੱਜਰਾਂ ਦੇ ਕਈ ਘਰ ਵਣ ਵਿਚ ਜਾ ਲੁਕੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਭੀ, ਰੁਕਮਦੀਨ, ਨਜ਼ਾਮ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ, ਬੁੱਧੇ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਤੇ ਸ਼ੇਰੇ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ। ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਘਰ ਲੁੱਟ ਕੇ ਸਾੜ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਉਜਾੜੇ ਪਿੱਛੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਜੇਜੋਂ ਆਏ ਸਨ। ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਧਨ ਤੇ ਗਹਿਣੇ ਲੈ ਕੇ ਗਏ ਹੋਣਗੇ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਅੱਜ ਵੀ ਲੋਕ ਚੇਤਿਆਂ ਵਿਚ ਵਸੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਪੰਡਤ ਹਰੀ ਦੱਤ ਵੈਦ (ਉਮਰ 78 ਸਾਲ) ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ। “ਬਜ਼ੁਰਗੋਂ ਕੋਈ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਯਾਦ ਸਾਂਝੀ ਕਰੋ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਭੁੱਲਿਆ ਨਾ ਹੋਵੇ।”

ਸਰਘੀ ਨੂੰ ਕਹਾਣੀ ਗੁੜ੍ਹਤੀ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਰਗਾਂ ਵਿਚ ਲਹੂ ਬਣ ਕੇ ਵਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਾਮਵਰ ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਦਲਬੀਰ ਚੇਤਨ ਹੁਰਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਬੜੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਲੈ ਤੁਰੀ ਕਹਾਣੀਕਾਰਾ ਸਰਘੀ ਅੱਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦੀ ਮੁਥਾਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕਹਾਣੀ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਮਰਸੀਏ' ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ ਚਰਚਾ ਵਿਚ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਹਾਣੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਰਚਿਆਂ ਵਿਚ ਛਪ ਕੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪਾਠਕਾਂ ਵਿਚ ਚਰਚਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਦਾ ਸਥਾਨ ਉਸ ਦੇ ਪਾਠਕ ਤੈਅ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਕੇ. ਸਿੰਘ

ਸਰਘੀ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਲੋਚਕਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਖੂਬ ਚਰਚਿਤ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਵਜੋਂ ਮੈਂ ਸਰਘੀ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 2010 ਤੋਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ। 'ਡਲਹੋਜੀ ਕਹਾਣੀ ਗੋਸ਼ਟੀ' ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਿਲੀਆਂ ਸਾਂ। ਉਸ ਗੋਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਸਰਘੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਮਰਸੀਏ' ਦੀ ਟਾਈਟਲ ਕਹਾਣੀ ਪੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪਾਠਕ ਹਾਂ। ਕਹਾਣੀ ਪੜ੍ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਸਮਝ ਸੂਝ ਬਹੁਤ ਗਹਿਰੀ ਤੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੈ। ਔਰਤ

ਔਰਤ ਦੇ ਸਵੈਮਾਣ ਦੀ ਬਾਤ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਰਘੀ

ਮਨ ਦੀਆਂ ਪਰਤਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਰੀਵ ਤੋਂ ਸਮਝ ਕੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਉਤਾਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵੰਨ-ਸੁਵੰਨੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਲੇਖਕ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਵਾਪਰ ਰਹੇ ਵਰਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਖੋਂ ਪਰੋਖੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਦੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਸਰਘੀ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਇਹੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਬਹੁਤ ਸਿੱਦਤ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ 'ਰਾਡ' ਕਹਾਣੀ ਲਿਖਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਹਰ ਮਾਂ ਦਾ ਡਰ ਉਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਨਾਇਕਾ ਅੰਦਰ ਸਮਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 'ਨਿਰਭਯਾ ਕਾਂਡ' ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਵਰਗੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਉਭਾਰਦੀ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਐੱਮ.ਏ. ਦੇ ਸਿਲੇਬਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੀ ਹੈ।

ਸਰਘੀ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪੈਨੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਵੇਖਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ 'ਰਬਾਬੀ' ਦਾ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗੀ। ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੇ ਵਿੱਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚ ਫੈਲੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਤੰਤਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੂੜ੍ਹੀ ਰਮਜ਼ ਵਾਲੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਚ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਵਿੱਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਕਥਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਖੋਂ ਪਰੋਖੇ ਕਰ ਕੇ ਮਨਮਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਅਸਲੀ ਹੀਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਸਮਝ ਕੇ ਬਾਹਰ ਦਾ

ਰਸਤਾ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਬਹੁ-ਚਰਚਿਤ ਕਹਾਣੀ 'ਹਾਲੀਡੇ-ਵਾਈਫ' ਦੀ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਸ਼ਕਤ ਪਾਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਭਵਿੱਖ

'ਚ ਔਰਤ ਦੀ ਸਵੈ-ਹੋਂਦ ਦੇ ਮਸਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਦਨ ਤੇ ਹੁਟਿਕਿਆਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮਨ-ਮਰਜ਼ੀ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਸੈਲੀਬਰੇਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕਨਸੇਅ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰ ਆਪਣੇ ਆਲੋ-ਦੁਆਲੇ ਲਿਪਟੇ ਪਿੱਤਰੀ ਸੱਤਾ ਦੇ ਜੂਝ ਨੂੰ ਲਾਹ ਕੇ ਪਰ੍ਹੇ ਵਗਾਰ ਮਾਰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ

ਜਿਊਣ ਵੱਲ ਨੂੰ ਅਹੁਲਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਤਰਸ ਦੀ ਪਾਤਰ ਬਣ ਕੇ ਜਿਊਣਾ ਹੁਣ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ। ਵਿਆਹ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਉਪਜੇ ਸੰਕਟ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੱਲ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਆਖਦੀ ਹੈ, 'ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗੀ, ਪੁੱਤ ਵੀ ਪਾਲਾਂਗੀ ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਾਂਗੀ।' ਬਕੋਲ ਦੇਸ ਰਾਜ ਕਾਲੀ ਸਰਘੀ ਆਪਣੇ ਸਾਹਿਤ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸੰਘਣੀ ਬੁਣਤੀ ਬੁਣਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਇਕਹਿਰਾ ਨਹੀਂ। ਸਰਘੀ ਜਦੋਂ ਮਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਜੂਝਦੇ ਬੰਦੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੰਵੇਦਨਾ ਮਾਨਵੀ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਲਬਰੇਜ਼ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਸਰਘੀ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਔਰਤ ਮਨ ਦੇ ਵਲਵਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਖੂਬੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। 'ਬਰਸੈ ਮੇਘ' 'ਕੁੜੀਆਂ', 'ਹਾਟੇਡ ਹਾਊਸ' ਵਰਗੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਇਸ ਦੀ ਉਦਾਹਰਨ ਹਨ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਅੰਦਰ ਲੋਕਧਾਰਾਈ ਅੰਸ਼, ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਮੇਲ ਉਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੰਘਣੇ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਹਿਤ ਵਿਚ ਔਰਤ ਲੇਖਕਾਵਾਂ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਵੈਸੇ ਹੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ। ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਸਾਹਿਤ ਸਿਰਜਣ ਕਰਨਾ ਦੋਧਾਰੀ ਤਲਵਾਰ ਉੱਤੇ ਤੁਰਨ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਰਜਣਹਾਰੀਆਂ ਲਈ ਘਰ ਤੋਂ ਅਕਸਰ ਨਾਂਹ-ਪੱਖੀ ਹੁੰਗਾਰਾ ਹੀ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸਰਘੀ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਜੋ ਖੁਦ

ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਾਥ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕਦੀ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਰਚਨਾਤਮਿਕਤਾ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਸਰਘੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰੀ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੋ ਪਿਆਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਾਂ ਹੈ। ਬੇਟੀ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਤੇ ਬੇਟਾ ਅੱਜ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਹੈ। ਭਰਾ ਨਵਚੇਤਨ ਸਰਘੀ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ 'ਤੇ ਮਾਣਮੱਤਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਦਲਬੀਰ ਚੇਤਨ ਚੰਨ-ਤਾਰਿਆਂ 'ਚ ਬੈਠ ਕੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ, ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਿਆਂ ਵੇਖ ਮੁਸਕਰਾ ਕੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਜ਼ਰੂਰ ਦਿੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਮਾਣ ਹੈ ਕਿ ਸਰਘੀ ਵਰਗੀ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਮੇਰੀ ਨਿੱਘੀ ਤੇ ਪਿਆਰੀ ਦੋਸਤ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 'ਦਲਬੀਰ ਚੇਤਨ ਯਾਦਗਾਰੀ ਐਵਾਰਡ' 2020 ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਕਿਤਾਬ 'ਇਕ ਦਿਨ' ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। 2021 ਦਾ ਇਹ ਇਨਾਮ ਗੁਰਮੀਤ ਕਤਿਆਲਵੀ ਅਤੇ ਸੁਖਪਾਲ ਬਿੰਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਹਾਣੀਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਣ ਦੀ ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਪੁਖਤਗੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਨੋਬਲ ਇਨਾਮ ਕਰੋ ਜਾਣ ਵਾਲੇ 'ਢਾਹਾਂ ਐਵਾਰਡ' (2021) ਨਾਲ ਨਵਾਂਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਐਵਾਰਡ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਕਹਾਣੀਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਹੈ। ਸਰਘੀ ਦੀ ਇਸ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਲੀ ਮੁਬਾਰਕਬਾਦ ਕਹਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਲਾ! ਉਸ ਦੀ ਕਲਮ ਅਰੁਕ ਚੱਲਦੀ ਰਹੇ।

ਪਰਵਾਸ ਅਤੇ ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ

ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਦੁਨੀਆ

ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ
ਫੋਨ: 604-369-2371

‘ਪਰਵਾਸ’ ਸ਼ਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੇ ਅਰਥ ਸਮੋਈ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸਤਹੀ ਭਾਵ ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇ ‘ਜੱਦੀ’ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਤੇ ‘ਪਰਾਈ’ ਥਾਂ ‘ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਪਿੱਛੇ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਪੀੜ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਥਾਨ ਬਦਲੀ ਨਾ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ, ਸਭਿਆਚਾਰ, ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਤੋਂ ਟੁੱਟਣ ਦੀ ਪੀੜ ਜਰਨਾ ਵੀ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਧਰਾਤਲ, ਓਪਰੇ ਮਾਹੌਲ, ਅਣਜਾਣ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਰਨਾ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਦੁਖਾਂਤ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਖਾਂਤ ਹੋਰ ਵੀ ਪੀੜਦਾਇਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸਥਾਨਕ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਫਰਤ ਭਰੀਆਂ ਨਿਗਾਹਾਂ

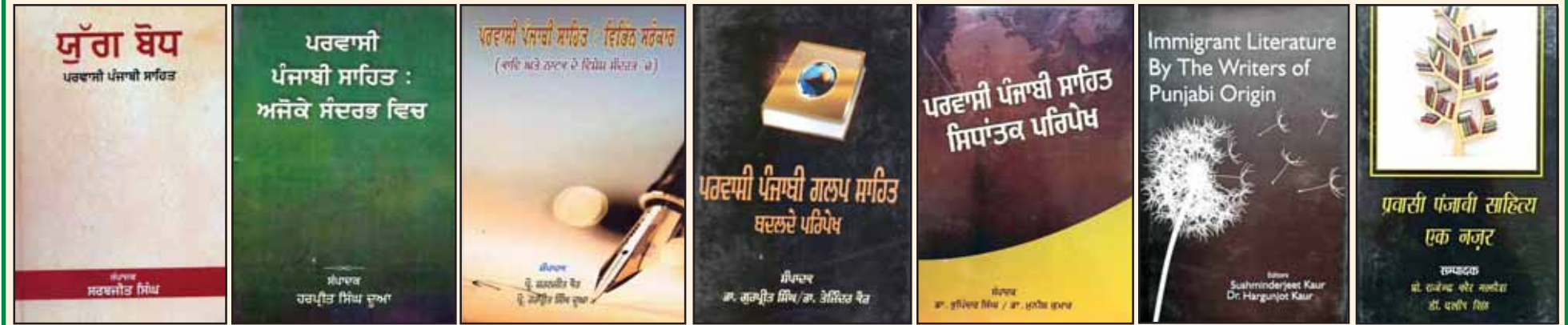
ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ

ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤੇ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਵਰਗੀਆਂ ਰੁਚੀਆਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਜਾਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਖਬਾਰੀ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਉਮਰ ਬਹੁਤੀ ਲੰਬੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਇਸ ਲਈ ਪੁਸਤਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਛਪਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਬਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਇਹ ਦੁਖਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਾਤ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ

ਵਿਚ ਰਚੇ ਜਾ ਰਹੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ‘ਤੇ ਐਮ.ਫਿਲ ਪੱਧਰ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਸ਼ੋਧ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਿਖਾਉਣ ਦਾ ਸਿਲਸਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਜਾਤੀ ਤਜਰਬਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ 1980 ਵਿੱਚ ਐਮ.ਫਿਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ‘ਬਰਤਾਨਵੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕਹਾਣੀ’ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ‘ਤੇ ਸ਼ੋਧ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਿਖਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ‘ਬਰਤਾਨਵੀ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਵਲ’ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ

ਨਾਨਕ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਦਸ ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕੋਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਿਛਲੇ ਇਕ ਦਹਾਕੇ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਕੇਂਦਰ ਦੀਆਂ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਲਾਹੁਣਯੋਗ ਹਨ। ਕੇਂਦਰ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨਾਲ ਰੂਬਰੂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਪਰਵਾਸੀ ਸਾਹਿਤ ਸੰਬੰਧੀ ਉੱਚ ਪਾਏ ਦੀਆਂ

ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ: ਵਿਭਿੰਨ ਸਰੋਕਾਰ ਕਾਵਿ-ਨਾਟਕ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ (ਪ੍ਰੋ. ਸਰਨਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋ. ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ), Immigrant Literature By The Writers of Punjabi Origin (Dr. Sushminderjeet Kaur and

ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਕੇਂਦਰ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪੁਸਤਕਾਂ

ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਸਲੀ ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਖੈਰ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਚਰਚਾ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੀ ਗੱਲ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਨਵੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਨਾਲ ਹੱਸ ਕੇ ਟਾਕਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹਨ, ਇਸੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਵਾਸ ਵਰਗੇ ਦੁਖਦਾਈ ਵਰਤਾਰੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਨਵੀਆਂ ਧਰਤੀਆਂ ‘ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪੈਂਠ ਵੀ ਬਣਾਈ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੇ ਬਰਤਾਨੀਆ ਵੱਲ ਚਾਲੇ ਪਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਉਥੇ ਜਾ ਕੇ ਹੱਡ-ਭੰਨਵੀਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰਕੇ ਪੰਜਾਬ ਰਹਿੰਦੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਗਰੀਬੀ ਹੀ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਸਗੋਂ ਗੋਰਿਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਰਗੇ ਘਰ ਵੀ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰ ਲਏ। ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦੇ ਫਿਕਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ‘ਹੀਰ ਦੀਆਂ ਕਲੀਆਂ’ ਲਾਉਣ ਦੀ ਬਿਰਤੀ ਨੇ ਮੁੜ ਅੰਗਤਾਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲਈ, ਸਗੋਂ ਦਿਲ ਦੇ ਵਲਵਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਉਣ ਦਾ ਹੇਜ ਵੀ ਜਾਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸੇ ਹੇਜ ਨੇ ‘ਪਰਵਾਸੀ ਸਾਹਿਤਕ’ ਵਿਧਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ।

ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੇ ਪਰਵਾਸ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਅਨਪੜ੍ਹ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਲੋਕ ਸਨ। ਲੇਖਕ ਬਿਰਤੀ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਆਟੇ ਵਿੱਚ ਲੂਣ ਸਮਾਨ ਹੀ ਸਨ, ਪਰ ਹਾਲਾਤ ਅਨਪੜ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲੇਖਣੀ ਦੀ ਰੁਚੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੋ ਨਵੇਂ ਹਾਲਾਤ ਨੇ ਕਈ ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਲੇਖਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਹਰ ਲੇਖਕ ਦੀ ਇਹ ਦਿਲੀ ਇੱਛਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਸ਼ਬਦੀ ਜਾਮਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੂਸਰੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ

ਪਿਆਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਪੱਲਿਉ ਪੈਸੇ ਲਾ ਕੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਛਾਪਣ ਤੋਂ ਕੰਨੀ ਕਤਰਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ੁਰੂ-ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਪਰਵਾਸੀ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਆਮ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਸਾਹਿਤਕ ਮਿਆਰ ਤੋਂ ਉੱਚੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਅਜਿਹੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਕਈ ਪਰਵਾਸੀ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਮਿਆਰੀ ਸਾਹਿਤਕ ਕਿਰਤਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨਾਂ ਹਨ-ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੈਲਾਸ ਪੁਰੀ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਮ-ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਕੇ ਲਿਖਿਆ), ਅਵਤਾਰ ਜੰਡਿਆਲਵੀ, ਅਮਰਜੀਤ ਚੰਦਨ, ਹਰਜੀਤ ਅਟਵਾਲ, ਦਰਸ਼ਨ ਪੀਰ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਾਲੜਾ, ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਵਿਰਦੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਚ ਪਾਏ ਦੇ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦਹਾਕੇ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਪਰਵਾਸੀ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਪੈਸੇ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਛਪਵਾਉਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਉਸ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਾ ਪਰਵਾਸ ਬਰਤਾਨੀਆ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਥੋਂ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਲੱਗੀਆਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ‘ਪੌਡਾ ਵਾਲੇ ਲੇਖਕ’ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

20ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਮੁੱਢ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਇਕ-ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਡਾ. ਐਸ. ਪੀ. ਸਿੰਘ (ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਨ) ਦੀ ਪਹਿਲ ਕਦਮੀ ਤੇ ਬਰਤਾਨੀਆ

‘ਤੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ੋਧ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। 1981 ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ‘ਬਰਤਾਨਵੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕਵਿਤਾ’ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਾ. ਐਸ. ਪੀ. ਸਿੰਘ ਦੇ ਉਦਮ ਸਦਕਾ ਇਕ ਖੋਜਾਰਥੀ ਨੇ ਬਰਤਾਨਵੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇ ‘ਤੇ ਪੀਐਚ. ਡੀ. ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਬਰਤਾਨੀਆ ਨੇ ਇੰਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਕੁਝ ਸਖਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮੁਲਕਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰੋਲ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਮਾਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਾਹਰਲੇ ਮੁਲਕਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਵਧਿਆ। ਕਈ ਸਾਹਿਤਕ ਮੱਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਉਡਾਰੀਆਂ ਮਾਰਨ ਲੱਗੇ। ਜਦ ਤੋਂ ਕੈਨੇਡਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਲਕ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਹੁਨਰਮੰਦ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਹੁਨਰਮੰਦਾਂ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹੇ ਹਨ, ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮੌਜਾਂ ਹੀ ਲੱਗ ਗਈਆਂ। ਕਦੇ ਬਰਤਾਨੀਆ ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਮਾਣ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਝੋਲੀ ਆ ਪਿਆ ਹੈ।

ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਮਰੀਕਾ, ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ, ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ, ਜਪਾਨ... ਯਾਨਿ ਕਰੀਬ ਹਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਚਿਤ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ, ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਭਾਵ ਪੰਜਾਬ, ਦਿੱਲੀ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਹੋਰ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਸੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਿਤ ਨਾਲ ਮੇਢੇ ਨਾਲ ਮੇਢਾ ਮੇਚ ਕੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਦੋ ਗਿੱਠ ਉੱਚਾ। ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਕਿਸੇ ਇਕ ਵਿਧਾ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਵਿਤਾ, ਕਹਾਣੀ, ਨਾਟਕ, ਕਾਵਿ-ਨਾਟਕ, ਆਲੋਚਨਾ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਧਿਐਨ, ਰੰਗ-ਮੰਚ, ਕਵਿਸ਼ਰੀ ਆਦਿ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ‘ਤੇ ਢੁਕਦੀ ਹੈ। ਪੱਤਰਕਾਰੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਰਪੂਰ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਪ੍ਰਤੀ ਰੁਚੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਮਾਰਚ 2020 ਵਿੱਚ ਕਰੋਨਾ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਦੇ ਫੈਲਾਅ ਕਾਰਨ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲਾਕਡਾਊਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਾਹਿਤਕ ਵੈਬੀਨਾਰਾਂ ਦਾ ਚਲਨ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਬੈਠੇ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ, ਰੰਗ ਕਰਮੀਆਂ ਨੇ ‘ਜੂਮ ਕਲਾਊਡ’ ਤਕਨੀਕ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਤਜਰਬੇ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਹਿਤਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਡਾ. ਐਸ. ਪੀ. ਸਿੰਘ ਦੇ ਉਦਮ ਸਦਕਾ 2011 ਵਿੱਚ ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਗੁਰੂ

ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਪੁਸਤਕਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ, ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ, ਤਿਆਰੀ ਸਾਹਿਤਕ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕੋਵਿਡ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਦੌਰਾਨ ਆਨ ਲਾਈਨ ਕਵੀ ਸੰਮੇਲਨ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਆਯੋਜਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਮੁੱਖ ਧੁਰਾ ਕੈਨੇਡਾ ਬਣ ਚੁਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮੁਲਕ ਦੇ ਬੀ. ਸੀ. ਪ੍ਰਾਂਤ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਸਰੀ ਮਿੰਨੀ ਪੰਜਾਬ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ। ਸਰੀ ਦੀ ਮੰਨੀ-ਪ੍ਰਮਾਣੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕਾਂ ਅਤੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ

Dr. Hargunot Kaur) ਅਤੇ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ-ਏਕ ਨਜ਼ਰ (ਪ੍ਰੋ. ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਡਾ. ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ)।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਕਾਰਜ ਲਈ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਕੁਝ ਸਿਰਕੱਢ ਆਲੋਚਕਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਕਾਰਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਨਾਲੋਂ, ਨਵੇਂ ਉਭਰ ਰਹੇ ਪੰਜਾਬੀ ਆਲੋਚਕਾਂ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇਸ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਆਲੋਚਨਾ ਪੁਰਾਣੇ

ਮਾਪਦੰਡ ਦੀ ਕੈਦ ਵਿੱਚੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਨਵੇਂ ਆਲੋਚਕਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਆਲੋਚਨਾ ਦਾ ਪਿੜ ਮੋਕਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੁਝ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਲੇਖਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਆਲੋਚਨਾਪੁਨਰ ਸੰਵਾਦ (ਪ੍ਰੋ. ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਭਾਈਆ), ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਔਰਤ ਦੀ ਮਨੋਦਸ਼ਾ (ਡਾ. ਹਰਬਿੰਦਰ ਕੌਰ), ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਮੁੱਦੇ ਤੇ ਮਸਲੇ (ਪ੍ਰੋ. ਅਮਨਦੀਪ ਕੌਰ), ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਵਲ ਵਿੱਚ ਪੀੜ੍ਹੀ-ਦਰ-ਪੀੜ੍ਹੀ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਯਥਾਰਥ (ਡਾ. ਰਵਿੰਦਰ ਕੌਰ), ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਗਲਪ ਤੇ ਨਸਲੀ ਵਿਤਕਰਾ (ਡਾ. ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ), ਬਰੇਨ ਡਰੇਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਮੀਡੀਆ (ਡਾ. ਨਰਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ), ਪਰਵਾਸੀ ਰੰਗਮੰਚ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ (ਪ੍ਰੋ. ਬਲਜਿੰਦਰ ਕੌਰ), ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕਾਵਿ: ਔਰਤ ਦਾ ਪਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਤੀ ਨਜ਼ਰੀਆ/ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ (ਪ੍ਰੋ. ਸਰਨਜੀਤ ਕੌਰ) ਆਦਿ ਤੋਂ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਲੋਚਕਾਂ ਨੇ ਪਰਵਾਸੀ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਰਤਾਰਿਆਂ ‘ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਆਲੋਚਕਾਂ ਨੇ ਪਰਵਾਸੀ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਚਰਚਿਤ ਪੁਸਤਕਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਵੀ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਧੀਆ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ‘ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ: The Immigrant’s Buds: A Study of Dietary Habits of Punjabi Immigrants (Jaspreet Kaur), A Marginalised Identity Struggling For Survival: A Refugee it an Ambassador (Rupinder Kaur Bhullar), Question of Immigrant’s Authenticity in the Works of Punjab Origin Female Writers(Suchitra) etc.

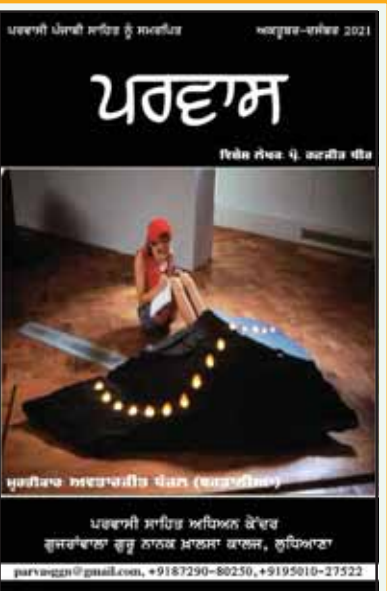

ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਨੀਂਹ ਪੱਥਰ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰ

ਨੂੰ ਇਕ ਮੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ‘ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ’ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਪੰਜਾਬੀਅਤ, ਪੰਜਾਬੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤਾ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਤਪਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਮਿਲ ਕੇ ਚੱਲਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਆਪਸੀ ਸਹਿਯੋਗ ਅਤੇ ਮਿਲਵਰਤਣ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਮਕਸਦ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ।

ਰੂ-ਬ-ਰੂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ: ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਅਧੀਨ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸੁੱਖੀ ਬਾਠ, ਨਕਸ਼ਦੀਪ ਪੰਜਕੋਹਾ, ਜਸਤੇਜ ਸਿੰਘੂ, ਪਰਵੇਜ ਸਿੰਘੂ ਆਦਿ ਨਾਲ ਰੂ-ਬ-ਰੂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ।

ਪੁਸਤਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ: ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸੱਤ ਉੱਚ ਕੋਟੀ ਦੀਆਂ ਪਰਵਾਸੀ ਸਾਹਿਤ ਸੰਬੰਧੀ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਪੁਸਤਕਾਂ ਲਿਖਵਾ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪੁਸਤਕਾਂ ਹਨ: ਯੁੱਗ ਬੋਧਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ (ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ), ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ: ਅਜੋਕੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ (ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ), ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਗਲਪ ਸਾਹਿਤ ਬਦਲਦੇ ਪਰਿਪੇਖ (ਡਾ. ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ, ਡਾ. ਤੇਜਿੰਦਰ ਕੌਰ), ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ: ਸਿਧਾਂਤਕ ਪਰਿਪੇਖ (ਡਾ. ਭੁਪਿੰਦਰ, ਡਾ. ਮੁਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ), ਪਰਵਾਸੀ

ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਕੇਂਦਰ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ‘ਪਰਵਾਸ’

(ਬਾਕੀ ਅਗਲੇ ਸਫੇ ‘ਤੇ)

ਇਕੱਲ ਤੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਸਵੈ-ਸੰਵਾਦ ਰਚਾਉਂਦੇ ਪਾਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ 'ਤੁਮ ਉਦਾਸ ਕਿਉਂ ਹੋ'

ਕੁਲਬੀਰ ਬਡੇਸਰੋਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਲਿਖਣ ਦੀ ਰਫਤਾਰ ਭਾਵੇਂ ਧੀਮੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਸੰਵਾਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਤਰਾਰ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਤੁਮ ਉਦਾਸ ਕਿਉਂ ਹੋ' ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਇੱਕ ਖਤ ਪਾਪਾ ਦੇ ਨਾਂ', 'ਪਲੀਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦਿਉ' ਤੇ 'ਕਦੇ ਆਏਗੀ?' ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸਾਹਿਤਕ ਚਰਚਾ ਹਾਸਿਲ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਨੇ ਬਾਲਾਂ ਲਈ ਵੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤੇ ਪੁਸਤਕਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ। ਮੁੰਬਈ ਦੀ ਫਿਲਮ ਨਗਰੀ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਜਲੌਲ ਤੇ ਗਲੈਮਰ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਕੋਝੇਪਣ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਅਨੁਭਵ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਉਹ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀਕਾਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਬੋਝਾਕ

ਨਿਰੰਜਣ ਬੋਹਾ, ਮਾਨਸਾ
ਫੋਨ: 91-89682-82700

ਸੁਰ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਲਿਖ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਮੌਲਿਕਤਾ ਤੇ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਪੱਖੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਵਿਸਥਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਪਛਾਣ ਵੀ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਫਿਲਮ ਨਗਰੀ ਦੇ ਹਾਸਿਆਂ ਪਿੱਛੇ ਛੁਪੇ ਰੁਚਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਮਾਧਿਅਮ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਚਮਕ ਵੀ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਚੁਭਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਪਾਤਰ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਭੀੜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਇਕੱਲ ਨਾਲ ਸੰਵਾਦ ਰਚਾਉਂਦਿਆਂ ਆਪਣੀ ਬਿਖਰੀ ਮਾਨਸਿਤਾ ਨੂੰ ਪਰਤ-ਦਰ-ਪਰਤ ਉਘੇੜ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਛੋਟੇ ਪਰਦੇ ਦੀ ਕਲਾਕਾਰ ਜਸਵੀਰ ਦਾ ਪਤੀ ਮਿਸ ਲਖਨਊ ਬਣੀ ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਆਕਰਸ਼ਨ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਦੋਹਾਂ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਪਾੜਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਤੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਇਕ ਲੰਬੇ ਟੀ. ਵੀ. ਸੀਰੀਅਲ ਵਿਚ ਉਸ ਤੇ ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਮਨਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੀਰੀਅਲ ਛੱਡਣ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦੀ ਚੋਣ ਸਬੰਧੀ ਜਿਸ ਮਾਨਸਿਕ ਪੀੜ ਵਿਚੋਂ

ਕੁਲਬੀਰ ਬਡੇਸਰੋਂ

ਲੰਘਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਡੇਸਰੋਂ ਵਰਗੀ ਉਹ ਕਹਾਣੀਕਾਰਾ ਹੀ ਸਜੀਵਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਅੰਤਰੀਵਤਾ ਨੂੰ ਨੇੜਿਓਂ ਜਾਣਿਆ ਹੋਵੇ।

ਉਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ 'ਦੇ ਔਰਤਾਂ' ਉਪਰਲੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਦਾ ਹੀ ਨਵਾਂ ਵਿਸਥਾਰ ਤਲਾਸ਼ਦੀ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰ ਸੁਖਬੀਰ ਪਹਿਲੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਧੋਖਾ ਖਾਣ ਬਾਅਦ ਇਕ ਫਿਲਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨਾਲ ਦੁਜਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਨਵਾਂ ਜੋੜਿਆ ਰਿਸ਼ਤਾ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਹੱਕਾਂ ਦਾ ਨਿੱਘ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸਾਬਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਮ 'ਤੇ ਜਿਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਔਰਤ ਹੀ ਔਰਤ ਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਥਿਤ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ 'ਔਰਤ ਹੀ ਔਰਤ ਦਾ ਦਰਦ ਸਮਝਦੀ ਹੈ' ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਕੇ ਭਾਰਤੀ ਔਰਤ ਦਾ ਸਾਰਥਿਕ ਬਿੰਬ ਵੀ

ਉਭਰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਨਿਆਂ ਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹਰਲੀਨ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿਚ ਸੁਖਬੀਰ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਸ਼ੱਕੀ ਭੈਣ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸੁਭਾਵਿਕਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦਾ ਹੀ ਪੱਖ ਪੂਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਅੰਦਰਲੀ ਨਿਆਂਕਾਰੀ ਔਰਤ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੀ ਸੁਖਬੀਰ ਦਾ ਪੱਖ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕਰਕੇ ਜਿਉਣ ਵਾਲੀ ਜੀਵਨ ਜਾਂਚ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਉਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ 'ਮਜਬੂਰੀ' ਫਿਲਮਾਂ ਤੇ ਸੀਰੀਅਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਛੋਟੇ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਪਰਦੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦਾ ਆਰਥਿਕ ਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅਸਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਆਪਣਾ ਕਥਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸਿਰਜਦੀ ਹੈ। ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਤੇ ਫਿਲਮ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿਚਲੇ ਦਵੰਦ ਦੀਆਂ ਮਹੀਨ ਤੰਦਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਕਲਾਤਮਿਕ ਪੁਖਤਗੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ।

ਕਹਾਣੀ 'ਤੁਮ ਉਦਾਸ ਕਿਉਂ ਹੋ?' ਅਨੁਸਾਰ ਫਿਲਮੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਗਰੀਬ/ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਮਜਬੂਰੀਆਂ ਤੇ ਬੇ-ਵਸੀਆਂ ਨੂੰ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਦਰਸਾ ਕੇ ਸਿਰਪ ਪੈਸੇ ਹੀ ਕਮਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਦਿਸ਼ਾ ਤੇ ਦਸ਼ਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ। ਧੀਕਾ ਜੀ ਮਠਿਆਈ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿਚ ਹੋਈ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਤੇ ਬਣ ਰਹੀ ਫਿਲਮ ਦੀ ਸੂਟਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਫਿਲਮੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਮੰਗ ਮੁਤਾਬਿਕ ਇੱਕ ਬਾਲ ਕਲਾਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਹਮ ਬਾਲ ਮਜ਼ਦੂਰ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਉਦਾਸੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਤਾਂ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਉਦਾਸੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ।

ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਪਾਤਰਾਂ ਅੰਦਰਲੇ ਇਕੱਲ ਦੇ ਅਹਿਸਾਸ ਸੁਖਮ ਭਾਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵੈ-ਸੰਵਾਦੀ ਵੀ ਹਨ। ਉਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ 'ਮਾਂ ਨੀ!' ਵਿਚਲੀ ਵਿਧਵਾ ਮਾਂ ਦੀ ਚੁੱਪ ਤੇ ਖਾਮੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਸਵੈ ਨਾਲ ਰਚਾਇਆ ਸੰਵਾਦ ਚਾਹੇ ਉਸ ਦੇ ਦੁੱਖ-ਸੁਖ ਤੋਂ ਨਿਰਲੇਪ ਭੈਣ-ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸੰਵਾਦੀ ਚੁੱਪ ਦੇ ਬੋਲ ਸੁਣਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤੇ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਾਸ਼ਾਈ ਅਨੁਵਾਦ ਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਅੰਦਰ ਦੱਬੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਿਉਣ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ

ਤਰਜਮਾਨੀ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹ ਆਖਦੀ ਹੈ, "ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਇਕਲਾਪਾ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਇਨਸਾਨ ਹੈ ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਹਰ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸੁੱਖ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕ ਹੈ।"

ਕਹਾਣੀ 'ਸਕੂਲ ਟ੍ਰਿੱਪ' ਵਿਚਲੀ ਅੰਜਲੀ ਦੀ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਇਕੱਲ ਮਾਨਵੀ ਧਰਾਤਲ 'ਤੇ ਡਾ. ਕਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਇਕ ਨਵਾਂ ਰਿਸ਼ਤਾ ਜੋੜਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਸਕੂਲ ਪੜ੍ਹਦੀ ਛੋਟੀ ਬੇਟੀ ਆਪਣੀ

ਗਰੀਬ ਤੇ ਲਚਾਰ ਮਾਂ ਦੀ ਮਜਬੂਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦਿਆਂ ਸਕੂਲ ਟ੍ਰਿੱਪ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਮਾਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਾ ਕਰਨਜੀਤ ਅੱਕਲ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿਚੋਂ ਪਾਸ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਇਨਾਮ ਵਜੋਂ ਭੇਜਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਅੰਦਰ ਸਕੂਲ ਟ੍ਰਿੱਪ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਹਾਣੀ 'ਨੂੰਹ-ਸੱਸ' ਅਮੀਰ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿਚ ਕਾਮ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਬਿਆਨਦੀ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ ਵਿਚਲਾ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਆਪਣੀ ਕਾਮ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਜਿੰਨਾ ਉਲਾਰ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਨੌਜਵਾਨ ਕਾਕਾ ਉਨਾ ਹੀ ਠੰਡਾ ਤੇ ਉਦਾਸੀਨ ਹੈ। ਕਾਕਾ ਜੀ ਦੀ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਬਲਵੀਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇ-ਚੈਨ

ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੀ ਉਲਾਰ ਬਿਰਤੀ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਸਹੁਰੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨੂੰਹ-ਸੱਸ ਦਾ ਇਕ ਸਮੇਂ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਧਨਾਤਮਕ ਸਮਾਜਿਕ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਸਰੂਪ 'ਤੇ ਸੰਜੀਦਾ ਵਿਅੰਗ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ 'ਫੇਰ' ਅਤੇ 'ਤੂੰ ਵੀ ਖਾ ਲੈ' ਵੀ ਸਮਾਜਿਕ ਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਉਘੇੜ-ਬੁਣ ਨੂੰ ਰੂਪਮਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਖੂਬਸੂਰਤ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ।

ਕਹਾਣੀ 'ਬਕ ਬਕ' ਇਕ ਗਰੀਬ ਬੰਦੇ ਅੰਦਰਲੀ ਮਾਨਵੀ ਸੰਵੇਦਨਾ ਬਾਰੇ ਭਾਵਪੂਰਤ ਸੰਵਾਦ ਸਿਰਜਦੀ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ ਵਿਚਲੀ ਛੋਟੇ ਪਰਦੇ ਦੀ ਅਦਾਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਡਰਾਇਵਰ ਚੌਥੇ ਜੀ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਤਾਂ ਪਸੰਦ ਹਨ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਵੱਧ ਬੋਲਣਾ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਖਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਬਕ ਬਕ ਤੋਂ ਤੰਗ ਆ ਕੇ ਹੋਰ ਡਰਾਇਵਰ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਰੋਨਾ ਕਰਫਿਊ ਦੌਰਾਨ ਲੰਬੇ ਲੰਬੇ ਕਰਫਿਊ ਸਮੇਂ ਇਹ ਡਰਾਇਵਰ ਉਸ ਨੂੰ ਭੈਣ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਉਸ ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਬਕ ਬਕ ਵੀ ਮਨ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੰਵਾਦਕ ਨਜ਼ਰੀਆ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੰਨ ਇਸ ਮੋਹ ਭਰਪੂਰ ਬਕ ਬਕ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਸੁਣਦੇ ਰਹਿਣ।

ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿਚ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਤੇ ਤਾਜ਼ਗੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਦੋਂ ਦੋ ਧੀਆਂ ਦੀ ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਕੱਲ ਦਾ ਸੰਤਾਪ ਭੋਗੇ ਜਾਣ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਾਰ ਵਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਠਕ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਉਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੇਖਿਕਾ ਦੀ ਇਸ ਮਾਂ ਰੂਪੀ ਪਾਤਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਭਾਵੁਕ ਸਾਂਝ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਤਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਪਾਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮਨੋ-ਸਮਾਜਿਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿਵੇਕ ਨਾਲ ਸਫਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਪਾਤਰਾਂ ਦੀ ਮਨੋ-ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣੀ ਜੁਗਤਾਂ ਕੁਝ ਦੁਹਰਾਉ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਿਰਜਦ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਪਾਤਰਾਂ ਦਾ ਆਪਸੀ ਸੰਵਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਹਿਰੇ ਅਰਥਾਂ ਤੱਕ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਵਿਚ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਪਾਠ ਰਾਹੀਂ ਨਵੀਂ ਪੰਜਾਬੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਤੇ ਬੁਕਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਭਲੀਭਾਂਤ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਇਸ ਸਮਰੱਥ ਕਹਾਣੀਕਾਰਾ ਦੇ ਨਵੇਂ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦਾ ਹਾਰਦਿਕ ਸਵਾਗਤ ਹੈ। ਆਰਸੀ ਪਬਲਿਸਰਜ਼, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਤੁਮ ਉਦਾਸ ਕਿਉਂ ਹੋ' ਦੇ ਕੁੱਲ ਪੰਨੇ 138 ਹਨ ਤੇ ਮੁੱਲ 295 ਰੁਪਏ ਹੈ।

ਪਰਵਾਸ ਅਤੇ ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ

(ਪਿਛਲੇ ਸਫੇ ਦੀ ਬਾਕੀ)

'ਪਰਵਾਸ' ਮੈਗਜ਼ੀਨ: ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਕੇਂਦਰ ਵੱਲੋਂ ਤਿਮਾਹੀ ਮੈਗਜ਼ੀਨ 'ਪਰਵਾਸ' ਜੁਲਾਈ 2019 ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ 12 ਅੰਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਕ ਵੀ ਹਨ: ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਕ, ਕਰੋਨਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਕ, ਕਿਸਾਨੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਕ, ਕਿਸਾਨੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਾਵਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਕ। ਇਸ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਬੜੇ ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਲੀਕੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਰਵਾਸੀ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਪੁਸਤਕ ਚਰਚਾ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਮੋਹਰੀ ਮੈਗਜ਼ੀਨਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਲੈਕਚਰਾਂ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਵੀ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲੜੀ ਵਿਚ ਮਿੱਤਰ ਸੈਨ ਮੀਤ, ਡਾ. ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੱਟੀ, ਡਾ. ਹਰਿਭਜਨ ਸਿੰਘ ਭਾਟੀਆ, ਡਾ. ਗੁਰਦਿੱਕਸ਼ਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ।

ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਦਾ ਆਯੋਜਨ: ਇਸ ਕੇਂਦਰ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਭਰ ਵਿਚ ਸਰਗਰਮ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਚਿਤ ਸਾਹਿਤ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਸੇਧ ਦੇਣ ਲਈ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਦੇ ਸੈਮੀਨਾਰ ਅਤੇ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 18-19 ਫਰਵਰੀ 2014 ਨੂੰ ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ-ਅਜੋਕੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਦੋ ਰੋਜ਼ਾ

ਸੈਮੀਨਾਰ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਅਧੀਨ ਤਿੰਨ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸ਼ੈਲਨ ਕਰਵਾਏ ਗਏ। ਇਸ ਸੈਮੀਨਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਡਾ. ਜੇ. ਐਸ. ਪੁਆਰ ਨੇ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕੁੰਜੀਵਤ ਭਾਸ਼ਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਡਾ. ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ ਨੇ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਕੇਂਦਰ ਵੱਲੋਂ 16-17 ਜਨਵਰੀ 2018 ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਾਲਾਨਾ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਪੰਜ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸ਼ੈਲਨ ਕਰਵਾਏ ਗਏ। ਇਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿਚ ਕਈ ਮੁਲਕਾਂ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਸ਼ਿਰਕਤ ਕੀਤੀ।

ਦੂਜੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਾਲਾਨਾ ਕਾਨਫਰੰਸ 21-22 ਜਨਵਰੀ 2019 ਨੂੰ ਕਰਵਾਈ ਗਈ। ਇਹ ਕਾਨਫਰੰਸ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ ਸਰੀ (ਕੈਨੇਡਾ), ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਇੰਡੋ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਇਸਟੀਚਿਊਟ ਦਿੱਲੀ, ਇੰਡੋਜ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕੈਡਮੀ, ਸਾਹਿਤ ਸੁਰ ਸੰਗਮ ਸਭਾ ਇਟਲੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਮ ਏਸ਼ੀਆ ਮੀਡੀਆ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ: ਗਲੋਬਲੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਰਵਾਈ ਗਈ। ਇਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿਚ ਚਾਰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸ਼ੈਲਨ ਕਰਵਾਏ ਗਏ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਲਕਾਂ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰੀ।

ਤੀਸਰੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਾਲਾਨਾ ਕਾਨਫਰੰਸ 23-24 ਜਨਵਰੀ 2020 ਨੂੰ ਕਰਵਾਈ ਗਈ। ਇਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ 'ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ: ਅਜੋਕੇ ਪਰਿਪੇਖ'

ਸੀ। ਇਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿਚ ਵੀ ਚਾਰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸ਼ੈਲਨ ਕਰਵਾਏ ਗਏ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਲਗਾਤਾਰ ਸਾਹਿਤਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ: ਮਾਤ ਭਾਸ਼ਾ ਦਿਵਸ (ਵਿਸ਼ਵ ਪੰਜਾਬੀ ਲੋਕ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ), ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ

ਸੁੱਖੀ ਭਾਟ

ਅਤੇ ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜਨਮ ਦਿਵਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਦੋ ਸਮਾਗਮ, ਗਿਆਨੀ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਇਟਰ ਕਾਲਜ ਕਾਵਿ ਉਚਾਰਨ ਮੁਕਾਬਲਾ, ਕਰੋਨਾ ਸੰਕਟ: ਸੰਵਾਦ ਤੇ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ (ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ), ਪੰਜ ਰੋਜ਼ਾ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਸਿਰਜਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੇ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੇ 400ਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਉਤਸਵ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ: ਜੀਵਨ ਤੇ ਸਿਖਿਆਵਾਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵੈਬੀਨਾਰ ਆਦਿ। ਇਸ ਕੇਂਦਰ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਸਲਾਹਣਯੋਗ ਕਾਰਜ

ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੁਨਿਆਵੀ ਖਿੱਤਿਆਂ (Continents) ਦੇ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਕਰਵਾਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਸਦਕਾ ਪਰਵਾਸੀ ਸਾਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਕੇਂਦਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਗਲੋਬਲੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਡਾ. ਐਸ. ਪੀ. ਸਿੰਘ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਭੂਗੋਲਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਵਿਚਾਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਖਿੱਤੇ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਭੂਗੋਲਿਕ, ਸਮਾਜਿਕ, ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਬਣਤਰਾਂ ਹਨ। ਡਾ. ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੋਗਲ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਵਾਸ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਬਦਲਾਅ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਨੂੰ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਦਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਸਮਝਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹੋਰ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਸਰਗਰਮ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸਾਂਝੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਉਲੀਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੁਲਾਈ-ਅਗਸਤ 2021 ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਕਲਮਾਂ ਦਾ ਕਾਫਲਾ ਟੋਰਾਂਟੋ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਦੋ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਅਮਰੀਕਨ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰਾਂ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਕਵੀਆਂ ਨੇ ਸ਼ਿਰਕਤ ਕੀਤੀ। ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਕਲਾ ਕੇਂਦਰ ਯੂ. ਕੇ. ਨਾਲ ਮਿਲਵਰਤਣ ਕਰਕੇ ਮਹਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਬਰਤਾਨੀਆ) ਦੇ ਨਾਵਲ 'ਸੋਫੀਆ' ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮੋਹਲ (ਬਰਤਾਨੀਆ) ਦੇ ਨਾਵਲ 'ਚਹੁ ਪੈਰਾਂ ਦਾ ਸਫਰ' ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਇਸ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਡਾ. ਐਸ. ਪੀ. ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਅਧਿਆਪਨ ਅਤੇ ਬੜੇ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਲੰਬਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਤਜਰਬਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਣ-

ਪਛਾਣ ਦਾ ਘੇਰਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸੁਹਿਰਦ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਟੀਮ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਸਾਹਿਤ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਅ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਸੁੱਖੀ ਭਾਟ (ਕੈਨੇਡਾ), ਪ੍ਰੋ. ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਕੈਨੇਡਾ), ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੋਹੀ (ਆਸਟਰੇਲੀਆ), ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਅਮਰੀਕਾ), ਮੋਹਨ ਗਿੱਲ (ਕੈਨੇਡਾ), ਨਕਸ਼ਦੀਪ ਪੰਜਕੋਹਾ (ਅਮਰੀਕਾ) ਤੇ ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚਾਹਲ (ਯੂ. ਕੇ.) ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰੋ. ਗੁਰਭਜਨ ਗਿੱਲ, ਪ੍ਰੋ. ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਛਾਬੜਾ, ਡਾ. ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਲ ਕੌਰ, ਡਾ. ਲਖਵਿੰਦਰ ਜੋਗਲ ਤੇ ਮੁਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਵਰਗੇ ਸੁਚੱਜੇ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ, ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਲਈ ਹੱਸ ਕੇ ਆਪਣਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੁਹਿਰਦ ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਕੇਂਦਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਸਰਗਰਮ ਕੁਝ ਸਾਹਿਤਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ-ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ ਕੈਨੇਡਾ, ਸਾਹਿਤ ਸੁਰ ਸੰਗਮ ਸਭਾ ਇਟਲੀ, ਇੰਡੋਜ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਸਭਾ ਅਕਾਦਮੀ ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਵੀ ਇਸ ਕੇਂਦਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਸਿਰਮੌਰ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਡਾ. ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ (ਪਦਮ ਸ੍ਰੀ) ਨੇ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਅਮਰੀਕਨ ਪੰਜਾਬੀ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਕੇਂਦਰ, ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਸ਼ਵ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਧੁਰਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ।"

(ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਟ: ਇਸ ਲੇਖ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰੋ. ਸਰਜੀਤ ਕੌਰ, ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵੱਲੋਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈ ਗਈ।)

ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵਿਚ ਦਸਤਾਰ-ਚੇਤਨਾ

ਦੇਸ਼ ਦੇਸ਼ਾਂਤਰ ਜਿੱਥੇ ਜਾਵੇ, ਦਿਸ ਹੀ ਪੈਂਦੀਆਂ ਨੇ ਦਸਤਾਰਾਂ

ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਸੁਪਨਾਸਾਜ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਬੜੇ ਸੁਹਜ, ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਐਸਾ ਸਮਾਜ ਸਿਰਜਣ ਦੀ ਤਮੰਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀਆਂ ਭਰਪੂਰ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਖੁਦ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਮਾਰਗ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅੜਿਕਾ ਨਾ ਬਣੇ। ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਜ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਰਥਿਕ ਬਰਾਬਰੀ ਹੀ ਹੋਵੇ, ਸਗੋਂ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਮਾਨ ਭਰਪੂਰ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਹੱਕ-ਹਕੂਕ ਹੋਵੇ। ਜਿੱਥੇ ਆਪਣੇ ਅਕੀਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿਚ ਅਹਿਮਾਸ਼-ਏ-ਕਮਤਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਜਿੱਥੇ ਸੱਤਾ ਆਪਣੀ ਧੌਸ ਦਾ ਰੋਹਬ ਨਾ ਦਿਖਾਵੇ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਖਸੀ

ਡਾ: ਆਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਘੁੰਮਣ ਨਡਾਲਾ (ਕਪੂਰਥਲਾ) ਫੋਨ: 91-97798-53245

ਪ੍ਰਫੁੱਲਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ, ਕੁਨਬੇ, ਆਪਣੀ ਜਮਾਤ, ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੀ ਅੰਤਰਗਤ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਬੇ-ਵਜ੍ਹਾ ਦੀ ਬਹਿਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾ ਬਣੇ।

ਆਹਲਾ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਸਮਾਜ ਵਰਗਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਮਾਜ ਵਿਚਲੇ ਬਦ ਅਨਸਰਾਂ ਨਾਲ ਹਰ ਵਕਤ ਜੰਗੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਵੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋ ਨਿਬੜਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ-ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਜੀਵਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਹਰਲੇ ਹਾਲਾਤ ਦੇ ਘੜਨ-ਉਸਰਨ ਵਿਚ ਬਾਹਰੀ ਤਾਕਤਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਯੋਗਦਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਜੀਦਾ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਕਈ ਜੰਗਾਂ ਲੜ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੰਗ ਸਵੈ ਨੂੰ ਆਦਰਸ਼ਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਲੜੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਤਾਕਤਾਂ ਨੂੰ ਭਾਂਜ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ। ਇਹ ਜੰਗ “ਇੱਕ ਇੱਕ ਕਤਰੇ ਵਿਚ ਸਨ ਸੌ ਬਦੀਆਂ ਸੌ ਨੇਕੀਆਂ” ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਕਤਰੀ ਅਤੇ ਕਦੀਮੀ ਕਸ਼ਮਕਸ਼ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਦਲੀ ਰਾਜੇ ਦੇ ਨਿਜ਼ਾਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਵੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੀ ਨਾਮੁਮਕਿਨ ਬਣਿਆ ਹੋਵੇ। ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਕੋਲ ਤੇਗ-ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸ਼ਸਤਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਪਰ ਉਸ ਕੋਲ ਲਫਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੁਲਘਦੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤੀਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਤਰਕਸ਼ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਕੱਸ ਕੱਸ ਚਲਾਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਰਜੀਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਉਹ ਕਵੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਸਿਰਨਾਵੇਂ ਵਾਲਾ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ “ਸਵੈ” ਤੋਂ ਉੱਠ ਕੇ “ਸਰਵ” ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਗੀਤ ਤੋਂ ਗਜ਼ਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਸਫਰ ਵਿਚ ਗਜ਼ਲ ਨੂੰ “ਮਹਿਬੂਬ ਨਾਲ ਗੁਫਤਰੂ” ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਉੱਪਰਲੇ ਮੁਕਾਮ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਸਾਡਾ ਇਹ ਹਰਦਿਲ ਅਜੀਜ਼ ਸਾਇਰ ਗੀਤ/ਗਜ਼ਲ/ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਮਰਦ-ਔਰਤ ਦੇ ਸਦੀਵੀ ਅਤੇ ਸੂਖਮ-ਭਾਵੀ ਸਬੰਧਾਂ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਉਹ ਇਹ ਵਾਹਨ ਸਮ-ਕਾਲੀਨ ਸੰਕਟ ਅਤੇ ਗਮਗੀਨ ਗਹਿਰੋਂਚਤਾ ਲਈ ਏਨੀ ਖੂਬੀ ਨਾਲ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਗਜ਼ਲ ਨੂੰ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁਕਾਮ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਾਨਵ-ਵਾਦੀ ਸੋਚ ਅਖਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਸਪੁੱਤ ਬਣ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜੀਵਨ ਤੇ ਫਲਸਫੇ ਵਿਚੋਂ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਲੱਭਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਅਤੇ ਅਗਾਂਹ-ਵਧੂ ਹੋਣ ਦੇ ਅਰਥ ਆਪਣੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ।

ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ ਹੋਰ ਚੇਤਨ ਕਵੀਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮਾਨਵਵਾਦੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀਆਂ ਅਤੇ

ਸਮਾਜਿਕ ਜਟਿਲ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸਬੰਧੀ ਬੁਲੰਦ ਸ਼ਾਇਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਉਸ ਅੰਦਰ ਪੰਜਾਬੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਜੀਵ ਚੇਤਨਾ ਹੈ। ਉਸ ਅੰਦਰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਾਫੀ ਭਾਰੂ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਭਾਵੇਂ ਲੱਖ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਜੀਵਨ ਪਿਆ ਜੀਵੇ ਅਤੇ ਬੇ-ਪਨਾਹ ਪਦਾਰਥ ਪਿਆ ਭੋਗੇ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਜੀਵਨ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ-ਜੇ ਧਰਤ ਬਿਗਾਨੀ ਹੈ, ਜੁ ਬਾਨ ਓਪਰੀ ਹੈ। ਜੇ ਕਾਰਵਾਂ ਨਿਰਮੋਹਿਆਂ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਹਿਣੀ ਸਹਿਣੀ ਵਿਚ ਵਡਿਕਿਆਂ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰੰਗਤ ਨਹੀਂ।

ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ ਭਾਵੇਂ ਸਾਹਿਤਕ ਹਲਕਿਆਂ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਕਬੂਲ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਆਮ ਧਰਾਤਲ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਬੁਲੰਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ 1984 ਦੇ ਦੌਰ ਵਿਚ ਉਸ ਅੰਦਰ ਮਜ਼ਮੂਈ ਚੇਤਨਾ ਦਾ ਹੜ੍ਹ ਤੁਫਾਨ ਬਣ ਕੇ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੇ ਘਰ-ਘਰ ਵਿਚ ਗੂੰਜਦੀ ਹੈ:

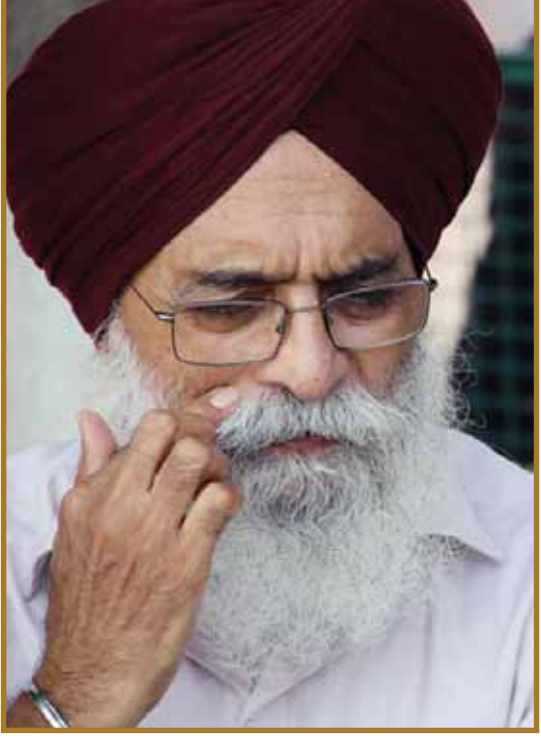
ਲੱਗੀ ਨਜ਼ਰ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਏਦੀ ਨਜ਼ਰ ਉਤਾਰੋ ਲੈ ਕੇ ਮਿਰਚਾਂ ਕੌੜੀਆਂ ਏਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਵਾਰੋ ਸਿਰ ਤੋਂ ਵਾਰੋ, ਵਾਰ ਕੇ ਅੱਗ ਦੇ ਵਿਚ ਸਾੜੋ ਲੱਗੀ ਨਜ਼ਰ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਏਦੀ ਨਜ਼ਰ ਉਤਾਰੋ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ 1980ਵੇਂ ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਖੂਨੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸਦਕਾ ਉਸ ਦਹਾਕੇ ਨੂੰ ਖੂਨੀ ਦਹਾਕਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਹਾਕੇ ਵਿਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਦਰਦਨਾਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਪੰਜਾਬ ਲਈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਾਰੂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ। ਧਰਮ-ਕੇਂਦਰਿਤ ਮਸਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਤਾਂ ਘੋਸਲ-ਵੱਟੀ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦੀ ਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਦੰਭ ਖੱਲੇ ਸਿੱਖ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀਆਂ ਹੱਕੀ ਮੰਗਾਂ ਅਤੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਲੁੱਬੜ-ਅੰਦਾਜ਼ ਅਪਨਾਇਆ, ਪਰ ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਚੇਤਨਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠ ਕੇ ਧਾਰਮਿਕ-ਸਮੂਹਿਕ ਚੇਤਨਾ ਤੱਕ ਜਾ ਪਹੁੰਚੀ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ ਦੀ ਸਾਇਰੀ ਦਾ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦੌਰ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਸਮਾਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਬਦ-ਕਲਾ ਦੀ ਤੇਗ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਪੰਜਾਬ ਸੰਕਟ ਦੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਕੌਮੀ ਕੰਨੈਸੈਪਟ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਬਾਖੂਬੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਿਰਚਾਂ ਦਾ ਮੈਟਾਫਰ ਉਸ ਦਾ ਕਾਰਗਰ ਹਥਿਆਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

ਪਹਿਲੀ ਭਰਵੀਂ ਫਸਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਦੋਂ ਲੱਗੀ ਜਦ ਅੱਧੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ, ਪੰਜਾਬੀ ਛੱਡੀ ਤੇ ਫਿਰ ਅਗਲੀ ਫਸਲ ਦੇ ਬੀ ਗਏ ਖਲਾਰੇ ਵੱਢੇ ਗਏ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਜਦੋਂ, ਰਾਹ ਜਾਂਦੇ ਮਾਰੇ ਵੱਢਣ ਵਾਲੇ ਕੌਣ ਸਨ, ਇਹ ਭੇਤ ਨਾ ਲੱਗਾ ਪਰ ਬੇਦੋਸ਼ ਖੂਨ ਤਾਂ ਪੱਗਾਂ ਸਿਰ ਲੱਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਵਿ-ਸਤਰਾਂ ਵਿਚ ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ ਦੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੀਤੀ ਰਚਨਾ ਵਿਚ “ਪੱਗ” ਲਫਜ਼ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਤ ਉਸ ਨੂੰ ਚੇਤਨ ਕਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਬੇਗਾਨਾ ਹੈ। “ਪੱਗ” ਵੱਖਰੀ ਕੌਮ ਦਾ ਪਛਾਣ-ਚਿੰਨ ਬਣ ਕੇ ਉੱਭਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੌਰਵਮਈ ਇਤਿਹਾਸ ਸਿਰਜਣਹਾਰੀ ਕੌਮ ਦਾ ਪਰਚਮ ਬਣ ਲਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਵਿਤਾ ਅੱਗੇ ਤੁਰਦੀ ਹੈ:

ਵੱਢਣ ਵਾਲੇ ਕੌਣ ਸਨ ਇਹ ਭੇਤ ਨਾ ਲੱਗਾ ਪਰ ਬੇਦੋਸ਼ ਖੂਨ ਤਾਂ ਪੱਗਾਂ ਸਿਰ ਲੱਗਾ ਓਹੀ ਛਿੱਟੇ ਖੂਨ ਦੇ ਬਣ ਗਏ ਬਹਾਨਾ ਸਾਡੀ ਪੱਗ ਨੂੰ ਪੈ ਗਿਆ ਆਪਣਾ ਬੇਗਾਨਾ। ਇਸ ਧਰਮ-ਯੁੱਧ ਵਿਚ ਪੱਗਾਂ ਦਾ ਕਤਲ ਪੰਜਾਬ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਾ ਰਹਿ ਕੇ ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਅਖਤਿਆਰ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਫਸਾਦ ਪੱਗਤੀਧਾਰੀ ਬਨਾਮ ਗੈਰ-ਪੱਗਤੀਧਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੱਗ/ਪਗੜੀ/ਦਸਤਾਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਧੋਲਣ ਲਈ ਬਹੁ-ਗਿਣਤੀ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਸਾਜਿਸ਼ਮਈ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚ

ਇੱਕ ਮੁੱਠ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ: ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਛਾਂ ਤਖਤ ਦੀ ਅੱਗਾਂ ਹੀ ਅੱਗਾਂ ਚੌਂਕ ਚੁਰਾਹੇ ਰੁਲਦੀਆਂ ਪੱਗਾਂ ਹੀ ਪੱਗਾਂ

ਪੱਤੇ ਬੂਟੇ ਡੋਡੀਆਂ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀਆਂ ਲੜੀਆਂ ਸਭ ਕੁਝ ਅੱਗ ਵਿਚ ਸੜ ਗਿਆ, ਮਿਰਚਾਂ ਨਾ ਸੜੀਆਂ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਾਜਕ ਪ੍ਰਣੀ ਦੀ ਰਹਿਣੀ-ਬਹਿਣੀ ਦੀ ਅਨਿੱਖੜਵੀਂ ਸੂਖਮ ਜਾਂ ਸੂਝ ਵਸਤ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤਿਤਵ ਦਾ ਅਹਿਮ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਬਾਣਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਕੀਦਤ ਦਸਤੂਰ। ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਕੋਲ ਪੱਗ ਜਾਂ ਪਗੜੀ ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਦਸਤਾਰ ਹੈ। ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ ਖੁਦ ਸਿੱਖ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚੋਂ ਹੈ, ਦਸਤਾਰ ਧਾਰੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਜਦੋਂ ਚੇਤਨਾ ਵਜੋਂ ਸਿਰ-ਵਸਤਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੱਗ ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਦਸਤਾਰ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਪੁਸਤਕ “ਬਿਰਖ ਅਰਜ਼ ਕਰੋ” ਵਿਚ ਉਹ ਪੰਜਾਬ-ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿਚ ਦਸਤਾਰ-ਧਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਹੋ ਰਹੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਬਾਰੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ:

ਕੋਈ ਦਸਤਾਰ ਰੱਤ ਲਿਬੜੀ ਕੋਈ ਤਲਵਾਰ ਆਈ ਹੈ, ਲਿਆਓ ਸਰਦਲਾਂ ਤੋਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਅਖਬਾਰ ਆਈ ਹੈ। ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਉੱਪਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਗਹਿਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪ੍ਰਤੱਖ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਦੀਆਂ ਗਹਿਰਾਈਆਂ ਵਿਚ ਰਬਾਬ ਟੁਣਕਦੀ ਹੈ, ਬਾਣੀਆਂ ਦਾ ਪਾਣੀਆਂ ਉੱਪਰ ਫਲਕਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਤਰੰਗਾਂ ਛੇਤਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਰਦਾਸਾਂ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਦਾ ਵੀ ਇਲਾਮ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਇਲਾਹੀ ਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵੀ। ਉਹ ਦਸਤਾਰ ਅਤੇ ਕਲਗੀ ਦੇ ਗਹਿਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਵੀ ਵਾਕਫ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਤੋਂ ਤਲਵਾਰ ਤੱਕ ਦੇ ਸਫਰ ਦਾ ਵੀ। ਇਸੇ ਕਾਵਿ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿਚਲੀ “ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਂਕ” ਨਾਮੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਉਹ ਲਿਖਦਾ ਹੈ:

ਜਿਸ ਤੇਗ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਰੇ ਉਸ ਤੇਗ ਤੋਂ ਖੂਨ ਨਹੀਂ ਸੁਕਦਾ ਦਸਤਾਰ ਸਜਾ ਕੇ ਆ ਜਾਵੇ ਭਾਵੇਂ ਤਿਲਕ ਲਗਾ ਕੇ ਆ ਜਾਵੇ ਸਾਥੋਂ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਨਹੀਂ ਲੁਕਦਾ। ਸਾਇਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕਈ ਵਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਵੀ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਹਾਵਾਂ-ਭਾਵਾਂ-ਚਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜਜ਼ਬਾਤ ਦੀ ਤਰਜਮਾਨੀ ਤੋਂ ਉਤਾਂਹ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ, ਪਰ ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ ਕਿ ਜਮਾਤ-ਚੇਤਨਾ ਅਤੇ ਜਗਤ-ਚੇਤਨਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਪੂਰਨ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਨਹੀਂ ਅਖਵਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਲਿਖਦਾ ਹੈ: “ਮੇਰੀ ਕਵਿਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੇ ਹਰ ਮੌਸਮ ਦੀ ਵਿਥਿਆ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਮੇਰਾ,

ਬੋੜਾ ਬੋੜਾ ਸਮਿਆਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵੀ ਹੈ।” ਇਹੀ ਵਜ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਿੰ. ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪਰਾਗ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਬਿਰਖ ਅਰਜ਼ ਕਰੋ” ਨੂੰ ਹਿੰਦ-ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਦੂਜੀ ਜੰਗ ਦੇ ਜੰਗਨਾਮ ਵਾਂਗ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨੇ ਸਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, “ਕੋਈ ਕੌਮ ਕਬੀਲਾ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅੱਧੇ ਵੇਲੇ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮਜ਼ਮੂਈ ਚੇਤਨਾ ਦਾ ਸੰਸਥਾਈ ਪਹਿਲੂ ਕਈ ਰੰਗਾਂ ਵਿਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਦੇ ਵਿਚ ਦੁੱਖ ਦਾ ਰੰਗ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹੋਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਨਾਲ ਨਫਰਤ ਤੇ ਬਦਲੇ ਖੋਰੀ ਦੇ ਉਹ ਰੰਗ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੇਚੇ ਅੱਣ ਵਾਲੀ ਤਖਲੀਕ ਵਿਚ ਇਹ ਸਾਰੇ ਘੁਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ... ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਕੌਮ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵੀ ਕਈ ਛਾਨਣੀਆਂ ਵਿਚ ਛੁਣਦਾ ਹੈ, ਜਿਹਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਨਕਾਰ ਕੇ ਕੁਝ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਸਵੀਕਾਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਵੇਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

ਕੌਮ ਕਬੀਲੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ ਦੀ ਜ਼ਿਹਨੀਅਤ ਵਿਚ ਅਚੇਤ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਟਿਕਿਆ ਪਿਆ ਸੀ। ਕਬੀਲਾਈ, ਇਲਾਕਾਈ ਅਤੇ ਇਖਲਾਕਾਈ ਗੌਰਵਮਈ ਚੇਤਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਹਾਕਮੀ ਬੇ-ਇਨਸਾਫੀ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਗ-ਪਰਚਮ ਉੱਠਾ ਕੇ ਗਲਤ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਸਬਦਾਂ ਵਿਚ ਗਲਤ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਹਨੇਰਾ ਨਹੀਂ ਜਰੇਗਾ ਪਰ ਸਾਇਰ ਲਈ ਚੁੱਪ ਵੱਟ ਜਾਣੀ ਵੀ ਮਰਨ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, “ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਸਮੁੰਦਾਨ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ?”

ਪੱਗ, ਪਗੜੀ, ਦਸਤਾਰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਇੱਕ ਪਹਿਨਣ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਦੇ ਪੇਚਾਂ ਅੰਦਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਇਤਿਹਾਸਕ, ਮਿਥਿਹਾਸਕ ਅਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਤਮਿਕ ਹੈ। ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਇਸ ਖਿੱਤੇ ਵਿਚ ਪੱਗ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੌਮੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੱਗ ਗਰੀਬ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦਾ ਮਤਾਸਾ ਵੀ ਬਣਦੀ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਦਾ ਤਾਜ ਵੀ। ਇਹ ਅਧਿਆਤਮਕ ਉਚਾਈਆਂ-ਸੁਚਾਈਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵੀ ਬਣਦੀ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤਾਜਾਂ ਦੇ ਹੰਕਾਰ-ਹਉਮੈ ਦੇ ਅਰਥ ਵੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦੀ ਆਈ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਜ਼ਿਹਨੀਅਤ ਵਿਚ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਦੀ ਪੱਗ ਜ਼ੁਲਮ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਬਿੰਬ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:

ਜੇ ਸੁਣਤੇ ਹੋਣ ਪੁਨੀਤ ਫੇਰ ਤਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਦਾ ਵੀ ਜੀ ਕਰਦਾ ਕੁਝ ਕਹੀਏ ਤੇ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਵੀ ਕੰਨ ਚਾਹੁੰਦੇ ਅਸੀਂ ਜੀਭ ਦੀ ਜੂਨੇ ਆਈਏ ਪਰ ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕੰਨ ਰਹਿਣ ਤੇ ਜੀਭਾਂ ਨਾ ਹੀ ਲੱਗਣ ਚੰਗਾ ਜੇ ਕੰਧ ਲਿਖੇ ਇਤਿਹਾਸ ਫੇਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਿਆਪੇ ਕਰਨੇ ਪੈਣੇ ਕਰਨੀ ਪੈਣੀ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਸਿਰ ਝੁਕੇ ਕਟਹਿਰੇ ਚੜ੍ਹਨ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਰਾਜੇ ਅਦਲੀ ਤੇ ਪ੍ਰੇਤ-ਜੂਨ ਵਿਚ ਪੈ ਕੇ ਭਟਕਣ ਸੁਰਗ-ਨਿਵਾਸੀ ਹਰ ਸ਼ਾਹੀ ਦਸਤਾਰ 'ਤੇ ਲੱਗਿਆ ਖੂਨ ਦਿਸੇਗਾ ਰੰਗ ਬਰੰਗਾ ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕੰਨ ਰਹਿਣ ਤੇ ਜੀਭਾਂ ਨਾ ਹੀ ਲੱਗਣ ਚੰਗਾ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਸਾਜੇ-ਨਿਵਾਜੇ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਮੰਜ਼ਲ ਬਹੁਤ ਵੱਚਿਤਰ ਅਤੇ ਕਠਿਨ ਹੈ: ਸੰਤ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਪਾਹੀ ਵੀ। ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਧਨੀ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲਮ ਦੇ ਵੀ। ਜਾਤ-ਪਾਤ ਦਾ ਵਖਰੇਵਾਂ ਖਤਮ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਪਛਾਣ ਵੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਨਵੀਆਂ ਸਿਰਜੀਆਂ-ਉੱਭਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਪਛਾਣ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵਡਿਆਈ ਦੇ ਕੇ ਗਲੋਰੀਫਾਈ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਿੱਖ-ਧਰਮ ਵਿਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਰਤਾਰਾ ਵਿਦਮਾਨ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨਵੀਆਂ ਉੱਭਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਚੈਲੰਜ ਦਰਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਿਵੇਕਲੀ ਪਛਾਣ

ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸੂਰ ਬਖਸ਼ਦੀ ਹੈ, ਉਥੇ ਸਥਾਪਤ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵੰਗਾਰ ਵੀ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਲੇਖਕ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵਿਚਰਦਿਆਂ ਵੀ ਵੱਖਰੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਾਂਗ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਪੱਗ ਵੱਖਰੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿਚ ਵੱਖਵਾਦੀ ਅਤੇ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਸਥਾਪਤ ਧਰਮ ਨੂੰ ਵੰਗਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਥੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਮਿਸਟੇਕਨ ਆਈਡੈਂਟਿਟੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਥੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਨਿਵੇਕਲੀ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਰਹਿਤਲ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣੀ ਵੱਡਾ ਚੈਲੰਜ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:

ਬੜਾ ਚਿਰ ਹੱਸਿਆ ਸੋਨੇ ਦਾ ਜੰਗਲ ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਖ ਕੇ ਲੱਗਿਆ ਮੈਂ ਪਰਤਣ ਕਿ ਤੇਰੇ ਚਾਂਦੀ ਰੰਗੇ ਕੰਡਿਆਂ ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਪਗੜੀ ਦਾ ਸ਼ਮਲਾ ਅੜਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਪਗੜੀ ਪਛਾਣ-ਪਹਿਰਾਵਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਪਗੜੀ ਦਾ ਸ਼ਮਲਾ ਚੌਧਰਪਣ ਦਾ ਪਰਚਮ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਵਿਚ ਸੰਚਾਰ/ਸੰਦੇਸ਼/ਸਮਝੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਮਲੇ ਦਾ ਬਿੰਬ ਸਾਇਰ ਦੀਵਾਲੀ ਦੇ ਦੀਵਿਆਂ ਲਈ ਵੀ ਬਾਖੂਬੀ ਵਰਤਦਾ ਹੈ:

ਹਾਏ ਉਹ ਕਿੱਧਰ ਉੱਡ ਗਏ ਦੀਵੇ ਦੀਵਾਲੀ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ, ਨਿੱਕੇ ਨਿੱਕੇ ਪੰਛੀਆਂ ਵਾਂਗੂੰ ਲੰਮੀਆਂ ਲੰਮੀਆਂ ਡਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਹਰ ਇੱਕ ਘਰ ਦੇ ਕੰਧ ਬਨੇਰੇ, ਸੋਨ-ਸੁਨਹਿਰੀ ਜੋੜ ਕੇ ਚੁੰਝਾਂ, ਕੇਸਰ-ਰੰਗੀ ਬੋਲੀ ਦੇ ਵਿਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਸੰਗ ਨਿੱਘੀਆਂ ਨਿੱਘੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹੁੰਦੇ, ਨਿੱਕੇ ਨਿੱਕੇ ਪੀਲੇ ਸ਼ਮਲੇ ਜਿਉਂ ਮੱਸਿਆ ਦੇ ਪਿੰਡ 'ਚ ਇਹ ਪਰਭਾਤ ਵਿਆਹੁਣ ਆਏ ਬਾਕੇ ਜਿਹੇ ਬਰਾਤੀ।

ਸਾਇਰ ਦੀ ਦਿਲੀ ਤਮੰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪੰਜਾਬ, ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਦਾ ਪਰਚਮ ਪੱਗ-ਪਗੜੀ-ਦਸਤਾਰ ਬੁਲੰਦ ਰਹੇ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਵੇਗਮਈ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿਚ ਪੱਗ, ਪਗੜੀ, ਦਸਤਾਰ ਦਾ ਸ਼ਮਲਾ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਦਾ ਜਾਂ ਖਾਲਸੀਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 1984 ਦੀਆਂ ਦਸਤਾਰ ਚੇਤਨਾ ਵਾਲੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ “ਲਫਜ਼ਾਂ ਦੀ ਦਰਗਾਹ” (1999) ਅਤੇ “ਪਤਝੜ ਦੀ ਪਾਜ਼ੇਬ” (2004) ਵਿਚ “ਬੜਾ ਚਿਰ ਹੱਸਿਆ ਸੋਨੇ ਦਾ ਜੰਗਲ... ਵਾਲੀ ਕਵਿਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਦਸਤਾਰ ਚੇਤਨਾ ਜਾਂ ਦਸਤਾਰ ਮਸਲੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਚਨਾ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ।

2008 ਵਿਚ ਛਪੀ ਉਸ ਦੀ ਕਿਤਾਬ “ਸਰ ਜਮੀਨ” ਗਜ਼ਲ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿਚ ਵੀ ਪੱਗ, ਪਗੜੀ, ਦਸਤਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ। ਹਾਂ, 2015 ਵਿਚ ਛਪੀ “ਚੰਨ ਸੂਰਜ ਦੀ ਵਹਿੰਗੀ” ਵਿਚ ਫਿਰ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਤੀ ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਬੇ-ਉਮੀਦੀ ਵਾਲੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ “ਬਿਰਖ ਅਰਜ਼ ਕਰੋ” ਵਿਚ ਅਦਲੀ ਰਾਜੇ ਦੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪਾਤਰਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਦੇਹੀ ਹੋ ਚੁਕੀ ਸੀ, ਪਰ “ਚੰਨ ਸੂਰਜ ਦੀ ਵਹਿੰਗੀ” ਵਿਚਲੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀ ਮਾਹੌਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਚਹਿਰੀ ਚਾੜ੍ਹਨਾ ਔਖਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵੀਕਰਨ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਬਦ-ਇਤਜ਼ਾਮੀ ਵੀ।

ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਸਾਜ਼ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਵਿਰਾਸਤੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਬੇਹੱਦ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਫਿਕਰ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਮਾਨਵਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਮੂਹਿਕ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਤੇ ਅੰਤਰ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਚਿੰਤਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਾਨਵੀ-ਫਿਕਰ ਵੀ “ਮੈਂ” ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹੋਂਦ ਸੂਨਯ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪਨਪਦੀ, ਇਹ ਹਰ ਖਿੱਤੇ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਿਲੱਖਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਖਿੱਤਾ ਘਰ-

(ਬਾਕੀ ਅਗਲੇ ਸਫੇ 'ਤੇ)

ਦੇਸ਼ ਦੇਸ਼ਾਂਤਰ ਜਿੱਥੇ ਜਾਵੇ, ਦਿਸ ਹੀ ਪੈਂਦੀਆਂ ਨੇ ਦਸਤਾਰਾਂ

(ਪਿਛਲੇ ਸਫੇ ਦੀ ਬਾਕੀ)

ਕਬੀਲਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮਜ਼ਹਬ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਦਬ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਚੇਤਨਾ ਇਲਾਕਾਈ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਸ਼ਾਈ ਵੀ। ਉਹ ਸੰਸਾਰੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸੰਸਕਾਰੀ ਵੀ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਆਪਣੀ ਇਲਾਕਾਈ, ਭਾਸ਼ਾਈ, ਸਦਾਚਾਰਕ, ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿਰਾਸਤ ਨਿਰੰਤਰ ਖੁਰਦੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇ, ਕੋਈ ਵੱਸ ਨਾ ਚੱਲੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅੰਦਰੋਂ ਆਪ-ਮੁਹਾਰੇ ਅਕੀਦਤ ਭਰੀ ਅਰਦਾਸ ਹੀ ਕੁਝ ਆਸਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। “ਅਰਦਾਸ” ਇਕਾਈ-ਇਲਾਕਾਈ-ਭਾਸ਼ਾਈ-ਮਜ਼ਹਬੀ-ਅਦਬੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਾਨਵੀ ਅਤੇ ਮਜ਼ਹੂਬੀ ਮੰਜ਼ਲਾਂ ਤੱਕ ਦਾ ਸਫਰ ਤੈਅ ਕਰਦੀ ਹੈ:

ਰਾਜ ਕੁਮਾਰੀ ਸਾਡੇ ਘਰ ਵਿਚ ਝਾੜੂ ਪੋਚਾ ਲਾਵੇ

ਉਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਸਾਡੇ ਮੈਲੇ ਕੱਪੜੇ ਧੋਵਣ ਆਵੇ
ਰਾਜ ਕੁਮਾਰੀ ਸਦਾਨੰਦ ਦੀ ਬੇਟੀ
ਉਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਰਾਮ ਲਖਨ ਦੀ ਬੀਵੀ
ਸਦਾਨੰਦ ਨੇ ਸਾਡੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ

ਚਿਣੀਆਂ

ਲੈਂਟਰ ਪਾਇਆ
ਰਾਮ ਲਖਨ ਨੇ ਫਰਸ਼ਾਂ ਪਾਈਆਂ
ਬਿਰਜੂ, ਰਾਮ ਖਿਲਾਵਨ, ਅੰਗਨੂੰ,
ਦੇਵਕੀਨੰਦਨ

ਇੱਟਾਂ ਢੋਈਆਂ
ਰੇਤਾ ਤੇ ਸੀਮਿੰਟ ਰਲਾਇਆ
ਇਹ ਸੀਮਿੰਟ ਜੇ ਛੋਟੇ ਭਾਈ ਦੇਸਾ ਸਿੰਘ ਦੇ
ਕੈਨੇਡਾ ਤੋਂ ਘੱਲੇ ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ ਸੀ ਬੁੱਕ
ਕਰਾਇਆ

ਪਿਆ ਪਿਆ ਹੀ ਪੱਥਰ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ
ਰਾਜ ਮਿਸਤਰੀ ਤੇਸਾ ਸਿੰਘ ਤਾਂ
ਬੱਸ ਡੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਪਾ ਕੇ ਮਸਕਟ ਚਲਾ ਗਿਆ
ਸੀ

ਰੁਲੀਆ ਸਿੰਘ ਮਜ਼ਦੂਰ ਵੀ ਇੱਕ ਦਿਨ
ਆਇਆ
ਫਿਰ ਨਾ ਆਇਆ
ਕਹਿੰਦੇ ਉਸ ਨੇ ਆਟੇ ਪਾਇਆ

ਸੋਨੂੰ ਤੇ ਮੋਨੂੰ ਨੂੰ ਰਿਕਸ਼ੇ ਵਿਚ ਬਿਠਾ ਕੇ
ਰਾਮ ਭਰੋਸੇ ਰੋਜ਼ ਸਕੂਲ ਲਿਜਾਂਦਾ
ਅਤੇ ਬਬਰੇ ਹੋਰ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾ ਜਾਣਾਂ
ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਨੇ
ਪੈਲੀਆਂ ਵਿਚ ਪਨੀਰੀ ਲਾਉਂਦੇ
ਜੀਰੀ ਲਾਉਂਦੇ
ਫਸਲਾਂ ਵੱਢਦੇ

ਇਹ ਡਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਡਾਰਾਂ
ਕਦੀ ਕਦੀ ਤਾਂ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ
ਕਿੰਧਰ ਉਡਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਨੇ ਦਸਤਾਰਾਂ

ਕਦੀ ਕਦੀ ਚੰਗਾ ਵੀ ਲੱਗਦਾ
ਦੇਸ਼ ਦੇਸ਼ਾਂਤਰ ਜਿੱਥੇ ਜਾਵੇ
ਦਿਸ ਹੀ ਪੈਂਦੀਆਂ ਨੇ ਦਸਤਾਰਾਂ

ਸੱਤ ਸਮੁੰਦਰ ਪਾਰ ਵੀ ਝੁਲਣ ਝੰਡੇ
ਲਿਸ਼ਕਣ ਖੰਡੇ
ਰਿੰਝਣ ਦੇਗਾਂ
ਪੱਕਣ ਮੰਡੇ

ਸੱਤ ਸਮੁੰਦਰੋਂ ਏਧਰ
ਸਾਡੀ ਨਵੀਂ ਵਸੀ ਆਬਾਦੀ
ਸ਼ਾਮ ਪਈ ਭਈਆਂ ਦੇ ਬੱਚੇ
ਸਿਰ ‘ਤੇ ਫਟੇ ਪਰੇਲੇ ਧਰ ਕੇ
ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੇ ਆ ਬਹਿੰਦੇ ਨੇ
ਨਾਲ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦੇ ਨੇ ਬਾਣੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਸੱਜਣ ਮਿਲਿਆ
ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਜੀਵਾਂ
ਤਨ ਮਨ ਬੀਵੇ ਹਰਿਆ

ਬੱਸ ਹੁਣ ਹੋਣੀ ਏ ਅਰਦਾਸ
ਨਵੇਂ ਆਏ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ
ਇਕ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਆਇਆ ਬੱਚਾ
ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ ਆਖੀਂ
ਬੋਲੇ ਸੋ ਨਿਹਾਲ
ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ
ਫਿਰ ਮਿਲਣਾ ਪਰਸ਼ਾਦ

ਆਉਂਦੀ ਏ ਖੁਸ਼ਬੋ

ਹੁੰਦੀ ਏ ਅਰਦਾਸ
ਖੁਆਰ ਹੋਏ ਸਭ ਮਿਲਹਿੰਗੇ
ਬਚੇ ਸ਼ਰਨ ਜੋ ਹੋਇ

ਖੁਆਰ ਹੋਇਆਂ ਤੇ ਸ਼ਰਨ ਪਿਆਂ ਦੇ ਬੱਚੇ
ਕਰਦੇ ਨੇ ਅਰਦਾਸ

ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ
ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਨਿਕਲਣਗੇ
ਵੱਡੇ ਹੋ ਕੇ, ਬਹੁਤੇ ਹੋ ਕੇ

ਆਪਣੇ ਡਰ ਤੋਂ ਡਰ ਕੇ
ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਹੋ
ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਰਦਾਸ:

ਜੋ ਜਿਸ ਧਰਤੀ ਜੰਮੇ ਜਾਏ
ਉਸ ਨੂੰ ਉਥੇ ਈ ਰਿਜ਼ਕ ਬਿਆਏ
ਇਹ ਕਿਉਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਆਏ
ਬੈਸਣ ਬਾਰ ਪਰਾਏ
ਜਿੱਥੇ ਲੋਕੀਂ ਆਖਣ ਸਾਨੂੰ
ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਦੇ ਜੰਮੇ ਜਾਏ
ਮੈਲ ਕੁਚੈਲੇ ਕਾਲੇ ਪੀਲੇ ਭੂਰੇ ਪਾਕੀ
ਏਥੇ ਆਏ

ਜਾਂ ਫਿਰ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਇੱਕ ਹੋ ਜਾਏ
ਕੋਈ ਨ ਕਹੋ ਪਰਾਏ
ਇਹ ਮੇਰੀ ਅਰਦਾਸ

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ
ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ।
ਬਾਹਰਲੀਆਂ ਧਰਤੀਆਂ ‘ਤੇ ਫਿਰਦਿਆਂ ਖਾਸ
ਤੋਰ ‘ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਦਸਤਾਰਧਾਰੀ
ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ, ਵੇਖਣ ਵਾਲਿਆਂ
ਨੂੰ ਸਿਰ ਲਵੇਟੀ/ਬੋਝੀ/ਸਜਾਈ ਦਸਤਾਰ ਬੜਾ
ਅਜੀਬ ਵਰਤਾਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ
ਵੱਲ ਟਕਾ-ਟੱਕ, ਕੈਰੀ ਅੱਖੇ ਵੇਖਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ
ਵਿਚ ਆਮ ਚਲਨ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਦਸਤਾਰ ਸਬੰਧੀ
ਅਸਚਰਜਤਾ ਅਤੇ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਅਕਸਰ
ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਇੱਕ ਵਾਕਿਆ
ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਰਚਨਾ
ਵਿਚ ਕਰਦਾ ਹੈ:

ਲਾਤੀਨੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ
ਕੋਲੰਬੀਆ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ
ਮੈਦੇਯਿਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ
ਓਬਰੇਰੋ ਪਾਰਕ ਵਿਚ ਕਵਿਤਾ ਉਤਸਵ ਦੇ
ਦਿਨੀਂ

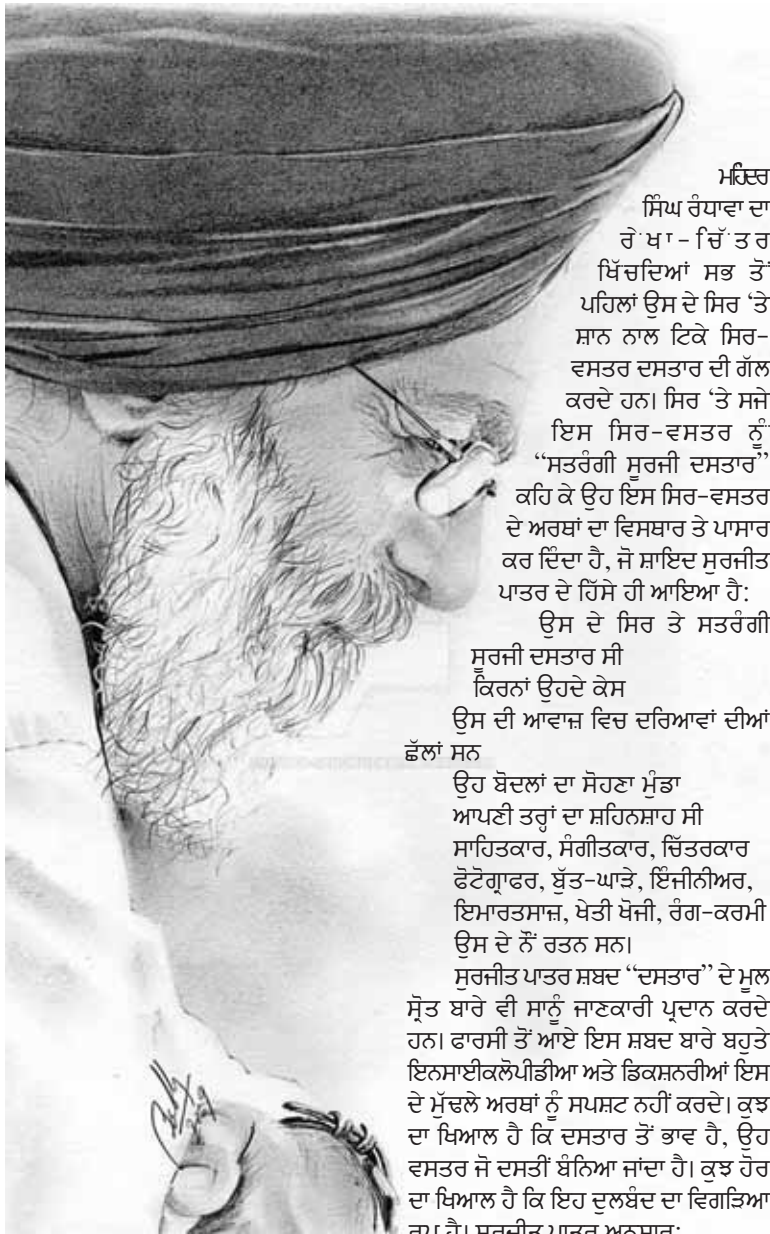
ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਸਾਈਕਲ ਚਲਾਉਂਦਾ
ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ
ਮੇਰੀ ਪਗੜੀ ਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦੇਖ ਕੇ
ਪੁੱਛਣ ਲੱਗਾ-
ਤੂੰ ਜਾਦੂਗਰ ਏਂ?
ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਸਾਂ “ਨਹੀਂ”
ਪਰ ਉਸ ਚਾਅ-ਭਰੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ
“ਨਹੀਂ” ਕਹਿਣਾ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਨਾ ਲੱਗਾ
ਮੈਂ ਕਿਹਾ: ਹਾਂ
ਮੈਂ ਅਸਮਾਨ ਤੋਂ ਤਾਰੇ ਤੋੜ ਕੇ
ਕੁਤੀਆਂ ਲਈ ਹਾਰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ
ਪੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰਾਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ
ਤੇ ਹਵਾ ਨੂੰ ਸਾਜ਼ਿੰਦੇ ਦੇ ਪੋਟੇ
ਮੈਂ ਜ਼ਖਮਾਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲਾਂ ਵਿਚ ਬਦਲ ਸਕਦਾ
ਹਾਂ, ਮੈਂ ਜਾਦੂਗਰ ਹਾਂ।

ਬੱਚੇ ਨੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਪੁਛਿਆ-ਅੱਛਾ?
ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਘੋੜਾ ਬਣਾ
ਦੇ

ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿਹਾ
ਮੈਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਜਾਦੂਗਰ ਨਹੀਂ
ਵੱਡਿਆਂ ਦਾ ਜਾਦੂਗਰ ਹਾਂ
ਅੱਛਾ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਦੇ
ਘਰ ਨੂੰ ਮਹਿਲ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦੇ।
ਮੈਂ ਛਿੱਬਾ ਜਿਹਾ ਪੈ ਕੇ ਆਖਿਆ
ਅਸਲ ਵਿਚ ਮੈਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਜਾਦੂਗਰ ਨਹੀਂ
ਲਫਜ਼ਾਂ ਦਾ ਜਾਦੂਗਰ ਅਂ

ਅੱਛਾ ਸਮਝ ਗਿਆ
ਤੂੰ ਪੋਇਟਾ ਏ ਪੋਇਟਾ

ਤੇ ਉਹ ਬੱਚਾ ਹੱਸਦਾ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ
ਹੱਥ ਹਿਲਾਉਂਦਾ
ਸਾਈਕਲ ਚਲਾਉਂਦਾ
ਪਾਰਕ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ

ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ
ਮੇਰੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ।

ਹਰ ਸੂਬੇ, ਇਲਾਕੇ ਜਾਂ ਖਿੱਤੇ ਦੀ ਆਬੋ-
ਹਵਾ, ਉਹਦੀ ਬੰਜਰਤਾ ਜਾਂ ਜ਼ਰਖੇਜ਼ਤਾ, ਰਹਿਣ-
ਸਹਿਣ ਅਤੇ ਪਹਿਨਣ-ਪਚਰਣ ਦੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ
ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ
ਉਹਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ
ਹਨ, ਜੋ ਸਥਾਨਕ ਜਾਂ ਇਲਾਕਾਈ ਤਹਿਜੀਬ ਨੂੰ
ਜਨਮ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੁਢਲੀ
ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਿਚੋਂ ਉਪਜੀ ਇਲਾਕਾਈ ਚੇਤਨਾ ਹੀ
ਵਿਸ਼ਾਲ ਹਿਰਦੇ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਅੰਦਰ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ
ਚੇਤਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਫਰਾਂਸੀਸੀ
ਫਿਲਾਸਫਰ ਮਿਸ਼ੇਲ ਫੂਕੋ ਸਮਾਜ ਵੰਡਣ ਦੇ
ਅਭਿਆਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨੁੱਖੀ
ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਭਰਪੂਰ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ
ਲਈ ਵਿਸ਼ਵੀ ਪੱਧਰ ਤੇ ਵਿਚਰਦਿਆਂ ਸਥਾਨਕ
ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਘਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ
ਸਕਦਾ। ਇਹੀ ਵਜ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਚੇਤਨ ਪਰਵਾਸੀ
ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੇਮ ਅਵਸਥਾ ‘ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਆਪਣੇ
ਪਿਤਰੀ ਸਰੋਤਾਂ ਅਤੇ ਸੋਮਿਆਂ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ ਲੋਚਦੇ।
ਆਪਣੀ ਮਾਤਰ-ਭੂਮੀ ਦੀਆਂ ਜੂਹਾਂ ਲਈ ਓਦਰਦੈ,
ਜੰਡਾਂ ਲਈ ਓਦਰਦੈ, ਹੀਰ ਵਾਰਸ ਦੇ ਬੈਂਤ ਗਾਉਣੇ
ਲੋਚਦੇ, ਮਿਰਜ਼ੇ ਦੀਆਂ ਸੱਦਾਂ ਲਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੁੰਦੇ।
ਆਪਣਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬਾਹਰਾਂ ਵਿਚ ਅੰਤਿਮ ਸਵਾਸ
ਲੈਣਾ ਲੋਚਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਨਮ ਭੂਮੀ ਵਿਚ
ਸਪੁਰਦ-ਏ-ਖਾਕ ਹੋਣ ਲਈ ਤਰਸਦੇ।

ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ ਦੀ ਲੇਖਣੀ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਨਾ
ਕਿਤੇ, ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ, ਇਹ
ਦਸਤਾਰ-ਚੇਤਨਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਚੱਲਦਾ ਨਜ਼ਰ ਆ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ। 6-8-2017 ਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਦੇ ਸੰਡੇ
ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵਿਚ “ਸੂਰਜ ਦੀ ਅੱਖ” ਨਾਵਲ ਬਾਰੇ
ਲਿਖਦਿਆਂ ਉਹ ਤਾਜਪੋਸ਼ੀ ਦੇ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਇਉਂ
ਸਿਰਜਦਾ ਹੈ:

ਰਹੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਜੱਗ ਉੱਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਫਰੋਸ਼ੀ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੀਸ ‘ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਰਹੇ ਆਰੇ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਦਰਦ ਦੇ ਮਾਰੇ
ਜੋ ਸੁੱਤੇ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿਚ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਪਿੱਠ
ਉੱਤੇ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ‘ਤੇ ਦਸਤਾਰਾਂ ਸਨ
ਜਿਉਂ ਫੁੱਲ ਹੋਵਣ ਅੰਤ ਦੀ ਰੁੱਤੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸਰਫਰੋਸ਼ਾਂ ‘ਚੋਂ ਕਿਸੇ ਜਾਏ ਦੀ
ਅੱਜ ਹੈ ਤਾਜਪੋਸ਼ੀ
ਰਹੀ ਜੱਗ ਉੱਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਫਰੋਸ਼ੀ।

ਮਕਿਦ
ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ ਦਾ
ਰੇ ਖਾ - ਚਿੱ ਤਰ
ਖਿੱਚਦਿਆਂ ਸਭ ਤੋਂ
ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ‘ਤੇ
ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਟਿਕੇ ਸਿਰ-
ਵਸਤਰ ਦਸਤਾਰ ਦੀ ਗੱਲ
ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਿਰ ‘ਤੇ ਸਜੇ
ਇਸ ਸਿਰ-ਵਸਤਰ ਨੂੰ
“ਸਤਰੰਗੀ ਸੂਰਜੀ ਦਸਤਾਰ”
ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ ਇਸ ਸਿਰ-ਵਸਤਰ
ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਤੇ ਪਾਸਾਰ
ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਸੁਰਜੀਤ
ਪਾਤਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਹੀ ਆਇਆ ਹੈ:

ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਸਤਰੰਗੀ
ਸੂਰਜੀ ਦਸਤਾਰ ਸੀ
ਕਿਰਨਾਂ ਉਹਦੇ ਕੇਸ
ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੀਆਂ
ਛੱਲਾਂ ਸਨ

ਉਹ ਬੋਦਲਾਂ ਦਾ ਸੋਹਣਾ ਮੁੰਡਾ
ਆਪਣੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਸੀ
ਸਾਹਿਤਕਾਰ, ਸੰਗੀਤਕਾਰ, ਚਿੱਤਰਕਾਰ
ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਰ, ਬੁੱਤ-ਘਾੜੇ, ਇੰਜੀਨੀਅਰ,
ਇਮਾਰਤਸਾਜ਼, ਖੇਤੀ ਖੋਜੀ, ਰੰਗ-ਕਰਮੀ
ਉਸ ਦੇ ਨੌਂ ਰਤਨ ਸਨ।

ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ ਸ਼ਬਦ “ਦਸਤਾਰ” ਦੇ ਮੂਲ
ਸ਼੍ਰੋਤ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ
ਹਨ। ਫਾਰਸੀ ਤੋਂ ਆਏ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤੇ
ਇਨਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ ਅਤੇ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀਆਂ ਇਸ
ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਕੁਝ
ਦਾ ਖਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਰ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ, ਉਹ
ਵਸਤਰ ਜੋ ਦਸਤੀ ਬੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਹੋਰ
ਦਾ ਖਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੁਲਬੰਦ ਦਾ ਵਿਗੜਿਆ
ਰੂਪ ਹੈ। ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ ਅਨੁਸਾਰ:

ਬੋਲੇ ਸੰਤ ਕਬੀਰ
ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਹੈ ਕੂਪ ਜਲ
ਭਾਸ਼ਾ ਬਹੁਤਾ ਨੀਰ
ਗੱਲ ਕਿੰਨੀ ਸਹੀ ਹੈ
ਜੋ ਸੰਤ ਕਬੀਰ ਨੇ ਕਹੀ ਹੈ
ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੇ ਖੂਹ ਦੇ ਜਲ ਜਿਹੀ ਹੈ
ਮੇਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਵਗਦਾ ਦਰਿਆ ਹੈ
ਜੋ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਆਪਣੇ ‘ਚ
ਕੀ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਕੇ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ

....
ਪੱਗ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਸੁੰਦਿਆਂ,
ਫਾਰਸੀ ਤੋਂ ਦਸਤਾਰ ਆਈ
ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਈ
ਪੱਗ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਾਨਾਂ ਮੱਤੀ ਬਣ ਗਈ
ਤੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਉਸ ਵਿਚ
ਆਪਣੀ ਸਿਰਜਣਾ ਵੀ ਰਲਾਈ
ਤੇ ਦਸ ਪੇਚਾਂ ਦੀ ਪੱਗ ਦਸ-ਤਾਰ ਬਣ ਗਈ।

ਆਪਣੀ ਵਾਰਤਕ ਦੀ ਪੁਸਤਕ “ਸੂਰਜ
ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ” (2011) ਵਿਚ ਸਾਡਾ
ਇਹ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰਾ ਸ਼ਾਇਰ ਦਸਤਾਰ ਦੀ ਬਹੁ-
ਪ੍ਰਤੀਕਤਾ ਬਾਰੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ:

“ਵੱਖ ਵੱਖ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਦਿਆਂ ਪਗੜੀ
ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਰਥ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਇਹ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਰਬ ਦਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਤੇ ਕਿਤੇ ਮਾਗੇ
(ਲਫਜ਼ਾਂ ਦਾ ਜਾਦੂਗਰ) ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਕਿਤੇ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਜਾਂ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਵੀ ਸਮਝ ਲਿਆ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ 1986-87 ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਇੱਕ
ਲੰਬੀ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ:

ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਲੱਗ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਪਗੜੀ
ਪਰ ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦਿਆਂ
ਇਸ ਬਾਰੇ
ਕੁਝ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਇਕ ਖਾਮੋਸ਼ ਗੀਤ ਗਾਇਆ

ਸੀ
ਰਿਸ਼ਮਾਂ ਦਾ ਤਾਣਾ
ਕਿਰਨਾਂ ਦਾ ਬਾਣਾ
ਰਬਾਬ ਦੀ ਰੰਗਤ
ਸ਼ਮਸ਼ੀਰ ਦਾ ਅਬਰਕ
ਮਮਤਾ ਦੀ ਮਾਇਆ
ਅਸੀਸ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ
ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਕੇ
ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਦਸਤਾਰ ਬਣਾਈ
ਪਿਤਾ ਨੇ ਤੇਰੇ ਸਿਰ ‘ਤੇ ਸਜਾਈ

ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਬੈਠੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ
ਦੇਸ਼ ਦੇਸ਼ ‘ਚੋਂ, ਕਾਲ ਕਾਲ ਚੋਂ
ਸ਼ਹਿਰ ਸ਼ਹਿਰ ‘ਚੋਂ ਲੰਘਦਿਆਂ
ਕੀ ਕੀ ਕੁਝ ਬਣਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਇਹ
ਕਿਤਿਓਂ ਲੰਘਦਿਆਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਮੇਰੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਤਾਜ ਮੇਰੀ
ਪਗੜੀ

ਤੇ ਕਿਤਿਓਂ ਲੰਘਦਿਆਂ
ਇਹ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਗੁਨਾਹਾਂ ਦੀ ਗਠੜੀ

ਇਕ ਵਾਰ ਭੋਪਾਲ ਵਿਚ
ਮੈਂ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਸੀ:
ਇਹ ਜੋ ਮੇਰੀ ਦਸਤਾਰ ਹੈ
ਮੇਰੇ ਸਿਰ ‘ਤੇ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੈ
ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਰਘੁਵੀਰ ਸਹਾਏ
ਆਪਣੀ ਵਿਅੰਗ ਭਰੀ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਅੰਦਾਜ਼

ਵਿਚ ਮੁਸਕਰਾਏ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ
ਉਹ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ:
ਜੇ ਨਹੀਂ ਤੇਰੇ ਮਸਤਕ ਵਿਚ
ਨਿਰਭਇਤਾ, ਸੱਚਾਈ, ਕੁਰਬਾਨੀ ਅਤੇ

ਪਿਆਰ
ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਜਿਹਾ ਬੇਕਿਨਾਰ
ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਹੈ ਤੇਰੇ ਸਿਰ ‘ਤੇ
ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ
ਤੇਰੀ ਦਸਤਾਰ

ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਸਕਰਾਏ
ਰਘੁਵੀਰ ਸਹਾਏ
ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ‘ਚੋਂ ਅੱਥਰੂ ਨਿਕਲ ਆਏ
ਉਹ ਹੰਝੂ ਸਿਰਫ ਦੁੱਖ ਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ
ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਵੀ ਸਨ
ਕਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਿਅ ਕਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ
ਮੇਰੀ ਦਸਤਾਰ ਤੇ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਦਾ ਕੀ ਰਿਸ਼ਤਾ

ਹੈ
ਜਦ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਭੁੱਲਣ ਦੇ ਦਿਨ
ਸਨ

ਜਾਣ ਕੇ ਵੀ ਅਣਜਾਣ ਬਣਨ ਦੇ ਦਿਨ ਸਨ।
“ਜਾਣ ਕੇ ਵੀ ਅਣਜਾਣ ਬਣਨ ਦੇ ਦਿਨ...“
1984 ਦੇ ਦੌਰ ਦੇ ਦੁਖਦਾਈ ਦਿਨਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ
ਹੈ। ਸ਼ਾਇਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਦਸਤਾਰ ਨਾਲ
ਹੋਈ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ
ਹੈ, ਇਹ ਚੇਤਨਾ ਵਾਰ ਵਾਰ ਉੱਭਰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ
ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕਰਕੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੌਮ ਨੂੰ ਬਿਗਾਨਗੀ ਦੇ ਅਹਿਸਾਸ
ਕਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਉਹ ਦੌਰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਰੜਕਦਾ
ਹੈ। ਸੁਆਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ
ਆਸਥਾ ਦੀ ਇਲਾਕਾਈ/ਸੂਬਾਈ/ਵਿਰਾਸਤੀ ਚੇਤਨਾ
1984 ਵਾਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਕਿਉਂ ਬੁਲੰਦੀ ‘ਤੇ
ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ? ਉਸ ਦਾ ਉੱਤਰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹੀ ਬਣਦਾ
ਹੈ ਕਿ ਸਭਿਆਚਾਰਕ/ਸਮਾਜਿਕ/ਸਾਹਿਤਕ ਚੇਤਨਾ
ਨਾਲੋਂ ਮਜ਼ਹਬੀ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਚੇਤਨਾ ਕਿਤੇ ਵੱਧ
ਭਾਰੂ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਿਚ
ਦਸਤਾਰ ਸਿੱਖੀ ਅਦਬ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਦਾ ਪਛਾਣ
ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ ਤੇ ਜਦੋਂ ਜਦੋਂ ਵੀ ਦਸਤਾਰ ਨਾਲ ਅਨਿਆਂ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਉਦੋਂ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀ
ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਲੋਂ ਪਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਂ-ਪਿਉ ਵੱਲੋਂ
ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿਹਨੀਅਤ ਵਿਚ ਭਰੀ ਇਹ ਗੌਰਵਮਈ
ਚੇਤਨਾ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਾ ਸਰੋਤ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਦਸਤਾਰ ਨੂੰ
ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿਚ ਵੇਖਣ ਦੀ ਚਾਹਨਾ ਪਿਛੇ ਪਿਤਰੀ
ਅਤੇ ਮਾਤਰੀ ਕਰਜ਼ ਉਤਾਰਨ ਦੀ ਕਦੀਮੀ ਭਾਵਨਾ
ਨਿਰੰਤਰ ਸਜੀਵ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਚੇਤਨਾ
ਇਲਾਕਾਈ ਪਛਾਣ ਚਿੰਨ੍ਹ ਪੱਗ ਜਾਂ ਪਗੜੀ ਤੋਂ ਤੁਰ
ਕੇ ਸਿੱਖੀ-ਚੇਤਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣ ਕੇ ਦਸਤਾਰ
ਤੱਕ ਜਾ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਤੰਦ ਤੰਦ ਵਿਚ
ਵਿਲੱਖਣ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੀ ਦਾਸਤਾਂ ਦਾ ਮੁਜੱਸਮਾ
ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ ਮੁਤਾਬਕ
ਨੂਰੀ ਰਿਸ਼ਮਾਂ ਦਾ ਤਾਣਾ ਵੀ ਹੈ, ਇਲਾਹੀ ਕਿਰਨਾਂ
ਦਾ ਬਾਣਾ ਵੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਰਬਾਬ ਦੀ
ਰੰਗਤ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸ਼ਮਸ਼ੀਰ
ਦੀ ਸੰਗਤ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਤਾਣੇ-ਬਾਣੇ ਵਿਚ ਸੌ
ਵਾਰ ਸਦਕਤੇ ਜਾਣ ਤੇ ਦੂਰ ਬਲਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਸੁੱਖਣਾਂ
ਸੁੱਖਣ ਵਾਲੀ ਮਾਂ ਦੀ ਮਮਤਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ
ਦਸਤਾਰ ਦਾ ਸ਼ਮਲਾ ਹਰ ਹਾਲ ਵਿਚ ਬੁਲੰਦ ਰੱਖਣ
ਦੀ ਪਿਉ ਦੀ ਕਾਮਨਾ, ਚਾਹਨਾ ਤੇ ਗੁੜਤੀ ਵੀ ਹੈ।

ਆਖਰੀ ਗੱਲ, ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ ਦੀ ਰਚਨਾ
ਵਿਚ ਇਹ ਦਸਤਾਰ ਚੇਤਨਾ ਵਿਲੱਖਣ ਵੀ ਹੈ,
ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸ਼ਾਇਰ ਦੀ
ਕਾਵਿਕ ਚੇਤਨਾ ਵਿਚ ਦਸਤਾਰ ਇਹ ਮੁਕਾਮ ਹਾਸਲ
ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

ਬੈਚ ਫੁੱਲ ਦਵਾਈ ਵਿਲੋ: ਦੋਸ਼ ਮੜ੍ਹਨਾ

ਵਿਲੋ (Willow) ਦਾ ਬੋਟੈਨੀਕਲ ਨਾਂ ਸੈਲਿਕਸ ਵੀਟਿਉਨਾ (Salix Veiteuina) ਹੈ। ਇਹ ਬੈਚ ਫੁੱਲ ਦਵਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ 38ਵੀਂ ਤੇ ਆਖਰੀ ਦਵਾਈ ਹੈ। ਉਂਜ ਇਸ ਦੀ ਇਕ 39ਵੀਂ ਦਵਾਈ ਵੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਫੁੱਲ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਫੁੱਲਾਂ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸੈਂਤੀ ਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰੋਕ ਵਾਟਰ ਪੌਦੇ ਦੇ ਫੁੱਲ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਦਵਾਈਆਂ ਬਸ ਇੰਨੇ ਹੀ ਫੁੱਲਾਂ ਤੋਂ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਹੋਰਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਡਾ. ਐਡਵਰਡ ਬੈਚ ਨੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈਆਂ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਮਾਊਟ ਵਰਨਨ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਰਹਿ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਖੋਜ ਕੀਤੀ, ਸਿਰਫ 37 ਪੌਦੇ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਲੱਗਦੇ ਸਨ। ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਕਿਤੇ ਲਿਖਿਆ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਫੁੱਲਾਂ ਤੋਂ ਦਵਾਈਆਂ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਸਮਾਂ ਖਰਾਬ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਨਾ ਨਿਕਲੀਆਂ ਹੋਣ ਤੇ ਉਹ ਛੱਡ

ਡਾ. ਗੋਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਮਰਾਓ
ਫੋਨ: 408-634-2310

ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣ। ਇੰਦਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਕਿਹੜੇ ਕਿਹੜੇ ਦੋਸ਼ ਹਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਦਵਾਈਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਹੋਣ ਤੇ ਫਿਰ ਕੰਮ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ।

ਇਸ ਦਾ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾ. ਬੈਚ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਹੀ ਸਵਰਗਵਾਸ ਹੋ ਗਏ। ਇਸ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੁੱਲ ਦਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸਿਰਫ ਪਿਛਲੇ ਛੇ-ਸੱਤ ਸਾਲ ਹੀ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਦਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜੋ ਆਮ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਫੌਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਤਵ ਦੇ ਰਿਣਾਤਮਿਕ ਤੱਤਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਕੇ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਨਾਲ ਭਰ ਦੇਵੇ। ਖੋਜ ਦਾ ਇਹ ਕਾਰਜ ਸਾਲ ਵਿਚ ਦੋ ਵਾਰ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਪੌਦਿਆਂ 'ਤੇ ਫੁੱਲ ਲੱਗਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਫੁੱਲ ਦਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਤੇ ਪਰਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਜੇ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਲੰਮੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਹੁੰਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਨਾ ਲਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਧੂਰੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵਰਤਦਿਆਂ ਕਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਕੋਈ ਪੱਖ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਦਵਾਈ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਜਨ ਸਾਧਾਰਨ ਇਨ੍ਹਾਂ 39 ਦਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਉੱਤਮ ਮਾਨਸਿਕ ਤੇ ਸਰੀਰਕ ਸਿਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਵਿਲੋ ਬੈਚ ਫੁੱਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਆਖਰੀ ਦਵਾਈ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਡਾ. ਬੈਚ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਬੀਜਾਵ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਨਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਛੱਬੀ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਅਖੀਰਲੇ ਅੱਖਰ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਵਾਈ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਇਕ ਬਦਨੁਮਾ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ, ਅਨੈਤਿਕ ਤੇ ਅਵਿਗਿਆਨਕ ਹੈ। ਜੇ ਡਾ. ਬੈਚ ਨੇ ਇਸ ਦਵਾਈ ਨੂੰ ਨਾ ਬਣਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲੋਂ ਹੋਮਿਓਪੈਥਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਰੰਜਿਸ਼ ਰਹਿਣੀ ਸੀ। ਵਿਲੋ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਹੀ ਐਸਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਐਂਡ ਵਧੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਪਦਾਰਥੀ ਦੌੜ ਦੇ ਅਜੋਕੇ ਕਾਲ ਵਿਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਦਾ ਮਰੀਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੁਜਿਆਂ ਤੋਂ ਸੜਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਦੂਜੇ ਤਰੱਕੀ ਕਰਨ। ਸਾੜਾ ਤੇ ਬੀਰਖਾ ਤਾਂ ਹਾਉਲੀ ਵਿਚ ਵੀ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਲੋ ਦਾ ਸਾੜਾ ਗਿਲੇ ਸ਼ਿਕਵੇ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਸਿਵਾਏ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੇ ਸਭ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੋਸ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਵੀ ਰਿਣਾਤਮਿਕ ਤੇ ਘਾਤਕ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਦੁਜਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਇਸ ਲਈ ਕੁਝਤਣ ਪਾਲਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਖੁਸ਼ ਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਈਲਡ ਰੋਜ਼ ਦੇ ਸੰਤੋਖੀ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਭਿੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸੁਭਾਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਾਈਲਡ ਰੋਜ਼ੀ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਦਿੱਤਾ

ਧੰਨਵਾਦ ਸਹਿਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਵਿਲੋ ਵਾਲੇ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਉਲਾਭਾ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਫੁੱਲ ਦਵਾਈ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿਚ ਦੱਸਦਿਆਂ ਡਾ. ਬੈਚ ਲਿਖਦੇ ਹਨ, “ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਅਸਫਲ ਤੇ ਅਭਾਗਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤੰਗੀ ਤੁਰਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਤੇ ਬਿਨਾ ਕੁਝਤਣ ਦੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਦੁਨਿਆਵੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਮਿਆਰ ਤੋਂ ਮਾਪਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ, ਜਿੰਨੀ ਦੇ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਵਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰੋਸੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਜੀਵਨ ਤੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਓਨੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਜਿੰਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।” ਡਾ. ਬੈਚ ਦੀ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਲੋ ਪ੍ਰਸਨੈਲਿਟੀ ਬਾਰੇ ਭਰਪੂਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮੁੱਖ ਪਹਿਲੂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ: ਪਹਿਲਾ, ਵਿਲੋ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ ਦੁਨਿਆਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਫਲ ਮਨੁੱਖ ਉਹ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਧਨ, ਪਦਾਰਥ ਤੇ ਸ਼ੋਹਰਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਜੀਵਨ ਭਰ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਹੀ ਲੱਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਬਰ, ਸੰਤੋਖ, ਸੁਹਜ ਸਵਾਦ ਤੇ ਸਮਾਜ ਸੇਵਾ ਜਿਹੇ ਵਲਵਲੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਤੇ ਸਵਾਰਥੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਇਨਸਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਜੀਵਨ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਖਾਲਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਹੁੰਦੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ

ਉਹ ਕਹੇਗਾ, “ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਲੇਖੇ ਤਾਂ ਅੰਕਲ ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਅੱਵਲ ਆਉਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਵਾਲੇ ਮਿਹਨਤ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਣ ਦਿੰਦੇ।” ਕਈਆਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਤਜਰਬੇ ਦੀ ਇੰਨੀ ਕੁਝਤਣ ਭਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, “ਅੰਕਲ ਜੀ, ਦੇਖ ਲਿਆ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਕੇ ਵੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਵੀ ਕੁਝ ਪੱਲੇ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਮਲਾਈ ਤਾਂ ਇਹ ਅਪਰੋਚ ਵਾਲੇ ਛਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਢਾਂਚਾ ਹੀ ਉਖੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।” ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੇ ਰੋਸੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਜੀਵਨ ਦੇ ਚਾਅਵਾਂ ਤੋਂ ਬੇਮੁਖ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਪੰਜ ਕੁ ਹਫਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਡੈਸਟੋ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਚਾਨਕ ਇਕ ਪੰਜਾਹ ਕੁ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬੀਬੀ ਦਾ ਫੋਨ ਆਇਆ। ਉਹ ਦਸ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੀ ਮਰੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਅੰਕਲ ਜੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਾਹਿਤਕ ਘਰਾਣੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਸਬੰਧੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਦੁਜਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਇੰਨੇ ਗਿਲੇ-ਸ਼ਿਕਵੇ ਕਰਨ ਲਗਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਇਸ ਨਾਲ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੋਣੀ। ਇਸ ਵਾਰ ਕਹਿੰਦੀ, “ਅੰਕਲ ਜੀ, ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਓ? ਫੋਨ ਈ ਨੂੰ ਚੁਕਦੇ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਇੰਡੀਆ ਗਏ ਹੋਏ ਹੋਵੇਗੇ।”

ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਇੱਥੇ ਈ ਆਂ ਬੀਬੀ, ਇੰਡੀਆ ਜਾ ਕੇ ਕੀ ਕਰੋਨਾ ਕਰਵਾਉਣਾ ਸੀ?” ਉਹ ਬੋਲੀ, “ਲੈ ਕਿੱਥੇ ਆਉਂਦਾ ਐ ਕਰੋਨਾ ਉੱਥੇ ਅੰਕਲ ਜੀ, ਜੇ ਇੰਦਾਂ ਆਵੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਅੱਜ ਚਲੀ ਜਾਵਾਂ।” “ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਜਾਵੇਗੀ ਕਰੋਨਾ ਕਰਵਾਉਣਾ,

ਤੇ ਚਲੀ ਚੱਲ, ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਐ।”

ਉਹ ਬੋਲੀ, “ਹੋ ਤਾਂ ਜਾਂਦਾ ਐ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਕਦੇ ਕੁਝ ਇੰਨਾ ਸੁਖਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤਾਂ ਰੱਬ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨੂੰ ਕੀ ਵੈਰ ਐ, ਹਰ ਕੰਮ ਨੱਕ ਨੂੰ ਜੀਭ ਲਵਾ ਕੇ ਕਰਦਾ ਐ। ਦੁਨੀਆਂ ਰੰਗਾਂ ਵਿਚ ਐ, ਬਸ ਮੈਂ ਈ ਪਤਾ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦੇ ਕੀ ਮਾਂਗ ਮਾਰੇ ਨੇ।” ਬੜੇ ਦੁਖ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਬੋਲੀ, “ਅੰਕਲ ਜੀ ਮੈਂ ਦਵਾਈ ਲੈਣੀ ਐ। ਮੈਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਕੰਨ ਭਾਂ ਭਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਨੇ, ਸਿਰ ਨੂੰ ਘੁਮੇਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਾਗ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੁੜ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ।”

ਉਸ ਦੇ ਸਿੱਪਟਮਸ ਬੜੇ ਸਾਫ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਦੇਰੀ ਕੀਤੇ ਫੁੱਲ ਦਵਾਈ ਵਿਲੋ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਭਰ ਦਿਨ ਵਿਚ ਦੋ ਵਾਰ ਖਾਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ। ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਯਾਨਿ ਹਫਤਾ ਕੁ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਫੋਨ ਆਇਆ। ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ, “ਅੰਕਲ ਜੀ, ਧੰਨਵਾਦ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫੀ ਠੀਕ ਆਂ। ਨਾਲੋਂ ਬੇਟੀ ਦਾ ਸਾਕ ਪੱਕਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਐ। ਲੜਕਾ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਆਹ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਛੱਬੀ ਜਨਵਰੀ ਦਾ ਐ। ਪਹਿਲਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਨੀ ਆਂ, ਆਉਣਾ ਜਰੂਰ। ਆਂਟੀ ਜੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਾ।” ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦਵਾਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜਰੂਰ ਅਸਰ ਕਰੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਫੁੱਲ ਦਵਾਈ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।

ਵਿਲੋ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ ਭੁੱਖੀ ਨੀਅਤ ਦੇ ਤੇ ਨਾਸੁਕਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਭਾਵੇਂ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੁੰਜੀ ਨੂੰ ਦੁਜਿਆਂ ਨਾਲ ਜਰੂਰ ਤੋਲਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਛੋਟਿਆਂ ਵਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਉੱਚਿਆਂ ਵਲ ਦੇਖ ਕੇ ਹਉਕਾ ਭਰਨਗੇ ਤੇ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਓਨਾ ਕੁਝ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਤਕਰਾ ਉਹ ਕੁਦਰਤ ਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਿਰ ਮੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਦੁਜਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਫਲ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਅਸਰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੀਕ ਹੀ ਮਹਿਦੂਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਸਗੋਂ ਸਾਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਤੇ ਸਾਰਾ ਸਮਾਜ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਜਨਸੰਖਿਆ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ਤੇ ਲੋੜ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਤਪਾਦੀ ਸਾਧਨ ਹਨ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉੱਥੋਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਅੰਕ ਬੜਾ ਨੀਵਾਂ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਤੇ ਸੁਖੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਇਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕੰਮ ਵੱਲ ਘੱਟ ਤੇ ਫਲ ਦੀ ਵੰਡ ਵਲ ਵਧੇਰੇ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਈ ਜਾਤਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡ ਕੇ ਇਕ ਦੂਜੀ ਵਲ ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਉਂਗਲ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਧਨਾਂ ਤੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਵਿਚ ਦੁਜਿਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਬਹੁਤੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਰਾਖਵੇਂਕਰਣ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਭਰਤੀ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇ, ਕੰਮ ਤੇ ਕਾਬਲੀਅਤ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਰਾਖਵੇਂਕਰਣ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲੋਕ ਬਿਨਾ ਕੰਮ ਤੋਂ ਲੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਜਾਤ-ਪਾਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਰਟ ਲਾਈ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਸਾਰੇ ਸਮਾਜਿਕ ਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਢਾਂਚੇ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਫੁੱਲ ਦਵਾਈ ਵਿਲੋ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ।

ਵਿਲੋ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ ਆਤਮ-ਤਰਸ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਸਹਾਰਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕੋਈ ਢਾਂਚਾ ਭਾਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹਰ ਵੇਲੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਕੋਸਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀਆਂ ਨਾ-ਕਾਮਯਾਬੀਆਂ ਦੁਜਿਆਂ ਦੇ ਗਲ ਮੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਧੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਾਫੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਮੂੰਹ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਬੋਲਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਆਪ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਵਿਹਲੀਆਂ ਖਾ ਕੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਹੀ ਚੁੱਕੇ, ਆਪਣੇ ਧੀਆਂ-ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਾ-ਲਿਖਾ ਕੇ ਸਹੀ ਨੌਕਰੀਆਂ 'ਤੇ ਨਾ ਲਾ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੁਜਿਆਂ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਵਲ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਆਪਣੇ ਸਿਰ

ਲੈਣ ਦੀ ਥਾਂ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਿਰ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਕਸੂਰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਵਿਧਾਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਦੀ ਰਿਣਾਤਮਿਕਤਾ ਨਾ ਪਛਾਣਦਿਆਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਵਿਚਾਰਦੇ ਕਿ ਸਫਲਤਾ ਕੰਮ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਸਫਲ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੰਮ ਜਰੂਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਦਵਾਈ ਵਿਲੋ ਦੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਬਲਬੂਤੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਣਗੇ।

ਡਾ. ਸੋਹਨਰਾਜ ਟੇਟਰ ਤੇ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਜੈਨ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਲੋ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚ ਨਫਰਤ ਤੇ ਕੁਝਤਣ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਸਾਲਾਂ-ਬੱਧੀ ਦਬੀਆਂ ਪਈਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਕ ਸੱਸ ਅਜਿਹੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨੂੰ ਹ ਵਿਰੁਧ ਪਾਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨੂੰ ਹ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਲਾਡ ਨਾਲ ਪਾਲਿਆ ਪੁੱਤਰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਰਦੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵੱਖਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਵੇ। ਸੱਸ ਆਪਣੀ ਈਰਖਾ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰ ਕੇ ਤੇ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨੂੰ ਹ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰ ਕੇ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਬੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਇਕ ਜਵਾਲਾਮੁਖੀ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਅੰਦਰੋਂ ਧੁਖਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਬਾਹਰ ਧੁੰਆਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ।

ਵਿਲੋ ਕਿਸਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੁਜਿਆਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ 'ਤੇ ਸੜਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕੋਈ ਉਪਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਵੀ ਧੰਨਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਸਗੋਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੰਨਾ ਕੁ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਰਤਵ ਬਣਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਿੰਨੀ ਮਰਜੀ ਮਦਦ ਕਰੋ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕਿਹੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਪਲਟ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਿਲੇ-ਸ਼ਿਕਵੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਰੁਕਦੇ। ਉਹ ਲੈਣਾ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਦੁਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵਠੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫੁੱਲ ਦਵਾਈ ਵਿਲੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਜਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਹਿਰਦ ਬਣਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣਸਾਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੱਸ ਨਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਲਗਾਤਾਰ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਨੂੰ ਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਵਿਲੋ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜੇ ਬੀਮਾਰ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਦਤ ਬਦਲਦੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਦਵਾਈ ਤੇ ਡਾਕਟਰ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਦਵਾਈ ਸਹੀ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਹੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਨੂੰ ਮੌਤਾ ਵੀ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਉਹ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਡਾਕਟਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਲੁਟੇਰਾ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਫੀਸ ਲੈ ਗਿਆ, ਆਰਾਮ ਰਤਾ ਭਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਠੀਕ ਹੋ ਕੇ ਵੀ ਉਹ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਰੰਜਿਸ਼ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੇ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਦੇਖ-ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਨਾਸੁਕਰੇ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਇਹ ਉਣਤਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਸੋਚਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਚੰਗੀ-ਮਾੜੀ ਹਰ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਬੁੜਬੁੜ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫੁੱਲ ਦਵਾਈ ਵਿਲੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਦੁਜਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣੱਤ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਕਦਰ ਪਾਉਣ ਲੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਵਾਰਥ ਛੱਡ ਕੇ ਯਥਾਰਥ ਨਾਲ ਜੁੜਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਣਗੇ। ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਤਕਲੀਫਾਂ ਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਮਝਣ ਲੱਗ ਜਾਣਗੇ। ਫਿਰ ਉਹ ਦੁਜਿਆਂ ਦੀ ਬਖੀਲੀ ਤੇ ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿਚ ਜੁਟ ਜਾਣਗੇ।

ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਫੁੱਲ ਦਵਾਈ ਦੇ ਕੇ ਠੀਕ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਹੋਰ ਨਿਵਾਣ ਵੱਲ ਤਿਲੁਕ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਗੱਲ ਗੱਲ 'ਤੇ ਦੁਜਿਆਂ ਵਿਚ ਨਘੱਚਾਂ ਕੱਢ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਕਾਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਅੰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਲਾਉਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਪੈ ਜਾਣਗੇ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਿਉਣਾ ਔਖਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਹਵਾਈ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੀਆਂ

(ਬਾਕੀ ਅਗਲੇ ਸਫੇ 'ਤੇ)

ਉਸ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪੀੜਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਛੱਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਜੀਵਨ ਵੀ ਧਨ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਦੌੜ ਵਿਚ ਪਿੱਛੇ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਦਾਂ ਰਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਜਰੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਤੀਜਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਮਰ ਭਰ ਦੇ ਜਦੋ-ਜਹਿਦ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਰੋਸਾ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਰ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕੁਝਤਣ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਪੀੜਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਭਾਰੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਜਾਂ ਸਮਾਜ ਨੇ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਲੇਖੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਜਿਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਗੜਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ ਉਹ ਇੰਨੇ ਧੱਕੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਿੰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਹਨਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੁਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਫਲ ਦੁਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਫਲ ਹੋ ਕੇ ਵੀ ਉਹ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਣ ਸਕਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ।

ਜੇ ਵਿਲੋ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਫਸਟ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿਚ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਵਧਾਈ ਦਿਓ ਤਾਂ

ਇੱਥੇ ਈ ਬਚ ਕੇ ਰਹਿ।” “ਮੇਰੇ ਵਰਗੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰੋਨਾ ਹੁੰਦਾ ਅੰਕਲ ਜੀ, ਇਹ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਰਲ ਕੇ ਸੜਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।”

ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, “ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਐ ਦੁਨੀਆਂ ਤੈਨੂੰ ਬੀਬੀ, ਆਪਣਾ ਕਮਾਉਣੀ ਐ, ਆਪਣਾ ਖਾਨੀ ਐ। ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਰਿਹਾ ਕਰ।”

“ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਅੰਕਲ ਜੀ ਓਦਾਂ ਦੀਆਂ ਈ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ। ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਇੱਥੇ ਆਈ ਨੂੰ, ਮੁੜ ਕੇ ਵਾਪਸ ਵਤਨ ਨੂੰ ਗਈ। ਜਾਂਦੀ ਵੀ ਕਿਵੇਂ, ਕਦੇ ਜਾਣ ਜੋਗਾ ਕਿਰਾਇਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜੁੜਿਆ। ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਆਹੀ ਅਜਿਹੇ ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਾਬ ਪੀਣ ਤੋਂ ਹੀ ਵਿਹਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਛੱਤ ਵੀ ਨਾ ਬਣਾ ਕੇ ਦਿੱਤੀ। ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿਚ ਈ ਛੱਡ ਕੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਇੰਡੀਆ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਉੱਥੋਂ ਦਾ ਘਰ ਤੇ ਦੁਕਾਨਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੱਬ ਕੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਕੱਲੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਗੱਲ ਸੀ, ਨਾਲ ਦਸਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬੇਟੀ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਰੁਲ-ਖੁਲ ਕੇ ਗੱਡੀ ਸਿੱਖੀ, ਫਿਰ ਸਟੋਰ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਸਿੰਗਲ ਪੈਰੈਂਟ ਰਹਿ ਕੇ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਇਆ-ਲਿਖਾਇਆ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਹ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਐ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਜਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਉਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕਰ ਦਿੰਦੀ, ਛੋਟੀ ਜਾਬ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਢੰਗ ਦਾ ਮੁੰਡਾ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦਾ। ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਰਹਾਂ?” ਉਹ ਕਈ ਕੁਝ ਇਕੋ ਸਾਹੇ ਗਿਣਾ ਗਈ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹੀ ਦੱਸਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ।

ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਬੀਬੀ ਹੋਸਲਾ ਰੱਖ

ਅਸੀਂ ਅਤੇ ਬੱਚੇ

ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਜੋਰ ਪੜ੍ਹਾਈ-ਲਿਖਾਈ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਹਿਰ ਅਤੇ ਤਕਨੀਸ਼ੀਅਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵੱਡੇ ਹੋ ਕੇ ਉਹ ਅਥਾਹ ਮਾਇਆ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਘਰ ਭਰ ਸਕਣ। ਉਹ ਡਾਕਟਰ, ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਜਾਂ ਆਈ ਆਈ ਟੀ ਕੁਝ ਵੀ ਬਣਨ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਗੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰਵਪੱਖੀ ਵਿਕਾਸ ਵਿਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਾਈ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸੁਆਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਰਵਪੱਖੀ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਮੌਕੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸੁਆਲ ਇਹ ਹੈ, ਇਸ ਲੋੜ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ

ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਗੋਂਦਾਰਾ
ਫੋਨ: 559 375 2589

ਅੰਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਵੀ ਉਹ ਇਕੱਲੇ, ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਅਸਰੱਖਿਆ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਹੱਥ ਦੀਆਂ ਪੰਜਾਂ ਉਗਲਾਂ 'ਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਬੇਮੇਚੀਆਂ ਵਧ ਜਾਣ। ਇਹ ਵਿਕਾਸ ਨਹੀਂ, ਵਿਗਾੜ ਦੀ ਅਲਾਮਤ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿਗਾੜ ਦਾ ਸੇਕ ਆਸੇ-ਪਾਸੇ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 2008 'ਚ ਬਿੰਗ ਬੈਂਕ ਬਾਰੇ ਦੁਰਪ੍ਰਚਾਰ ਤੋਂ ਘਬਰਾ ਕੇ ਇੰਦਰ ਦੀ 16 ਸਾਲ ਕੁੜੀ ਨੇ ਖੁਦਕਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। ਸ਼ੇਅਰ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਘਾਟਾ ਖਾ ਕੇ ਐਮ. ਬੀ. ਏ. ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਵਾਲੇ ਭਾਰਤੀ ਗਭਰੂ ਨੇ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਸਮੇਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਲਿਆ। ਸੱਤਾ ਦੇ ਗਲਿਆਰਿਆਂ ਦਾ ਸੁੱਖ ਭੋਗ ਰਹੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇਕ ਆਈ. ਏ. ਐਸ. ਅਧਿਕਾਰੀ ਏ ਛੱਡਵਾਲ ਵਲੋਂ ਫਾਹਾ ਲੈਣ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ

ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਵਿਚਲੇ ਵਿਗਾੜ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਮੀਡੀਆ ਚ ਆਈਆਂ ਕੁਝ ਕੁ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਨ, ਅਣਗੋਲੀਆਂ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਕੁ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਤੇਜੀ ਨਾਲ ਬਦਲ ਰਹੇ ਹਾਲਾਤ ਨਾਲ ਸਿੱਝਣ ਲਈ ਮਾਪਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਉਮਰ ਵੱਡੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅੰਦਰਲਾ ਅਣਵਿਕਸਤ ਬੱਚਾ, ਬੰਦੇ ਦਾ ਖਹਿੜਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ। ਇਕੱਲਤਾ, ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਬੰਦੇ ਦੇ ਮਨ 'ਚ ਵਸੇ ਉਸ ਦੀ ਬਾਲਵਰੇਸ ਦੇ ਅਣਵਿਕਸਿਤ ਲੱਛਣ ਹਨ। ਆਪਾਂ ਆਮ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਰਚਨਾਤਮਕ ਉੱਚਾ ਦੇ ਬਹੁ-ਪੱਖੀ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਨਾ ਮਾਪੇ ਚੇਤਨ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਰੋਕਾਰ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਭਾਵ ਵਿਮੋਚਨ ਲਈ, ਬੱਚੇ ਕੈਦੀਆਂ ਵਾਂਗ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਵਾਸਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ-ਜਾਚ ਦੇ ਕੁਝ ਗੁਰ ਸਿੱਖਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਜੇ ਸਕੂਲਾਂ ਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਜਨਤਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਹੋਰ ਧਾਰਮਿਕ ਇਕੱਠਾਂ ਜਾਂ ਸੇਵਾ-ਭਾਵੀ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਮਾਂ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਚਲੰਤ ਮਸਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਉਪਰਾਲਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ, ਬਿਗਬੈਗ ਬਾਰੇ ਪਰਲੋ ਦਾ ਡਰਾਵਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁੱਧ ਪੀਣ ਦਾ ਪਰਦਾਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਕਰਮੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਇਹ ਕੰਮ ਲੋਕ-ਪੱਖੀ ਸਰੋਕਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕੁਝ

ਜਨਤਕ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਅਫਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਾਗਲਪਣ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ-ਲਿਖਿਆ ਵਰਗ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸੀ।

ਚੰਗੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਲਈ, ਜੀਵਨ ਜਾਚ ਦੇ ਕੁਝ ਗੁਰ-ਜਿਵੇਂ ਦਰਪੇਸ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਨਜਿਠਣ ਦਾ ਵੱਲ, ਦੁਬਿਧਾ ਵੇਲੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜਾਚ ਅਤੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦੀ ਜੁਰਅਤ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ, ਸਿਰਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧਤਾ ਆਦਿ ਦੀ ਵਿਹਾਰਕ ਸਿਖਿਆ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਦੀ ਪਤਾਈ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇ ਵਜੋਂ ਲਾਉਣ ਲਈ ਅਕਾਦਮਿਕ ਅਦਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਜੋਰ ਪਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਲਈ ਆਪਸੀ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ, ਸੈਮੀਨਾਰ, ਅਤੇ ਅਮਲੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਕੁਝ ਸਕੂਲਾਂ ਨੇ ਪੀਅਰ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਦਾ ਢੰਗ ਵੀ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੰਗਾਊ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ

'ਸੁਝਾਓ ਪੇਟੀ' ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਤੇ ਸੁਆਲ ਲਿਖ ਕੇ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਕਲਾਸ ਟੀਚਰ ਕਰੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ 'ਚੋਂ ਝਿਜਕ ਕੱਢਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਿਲੇਬਸ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਨੀਆਂ ਹੀ ਹਨ, ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਸਾਹਿਤ, ਯੁਗ-ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਜੀਵਨੀਆਂ, ਸੰਗੀਤ ਆਦਿ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਅਟੁਟ ਅੰਗ ਬਣਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਸੁਆਲ ਹੈ, ਇਕੱਲੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਦੇਣੀਆਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਖਬਰ ਵੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਕੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਿਲਚਸਪੀਆਂ ਕੀ ਹਨ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਬਰ ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਹਨ? ਉਹ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ? ਅਣਪੜ੍ਹ ਮਾਪਿਆਂ ਲਈ ਇਹ ਕੰਮ ਔਖਾ ਹੈ, ਪਰ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨਾਲ ਤਾਲ-ਮੇਲ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਪਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ ਬਹੁਤਾ ਜੋਰ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ 'ਚ ਵੱਧ ਨੰਬਰ ਦੁਆਉਣ 'ਤੇ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਬੱਚੇ ਖੁਦਕਸ਼ੀਆ ਦੇ ਰਾਹ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਕਾਮ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਹੁੰਗਾਰਾ ਜੇ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਤੇਜ਼ਾਬ ਦੀ ਬੋਤਲ ਵੱਲ ਵੱਧਦੇ ਹਨ।

ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ, ਫਿਕਰ ਤਾਂ ਸਮਝ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸੋਚਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ 'ਚ ਡਿਗਰੀਆਂ ਪਾਈ ਫਿਰਦੇ ਅਤੇ ਜਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਤਲਖ ਹਕੀਕਤਾਂ ਤੋਂ ਕੋਰੇ ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਣਗੇ, ਫੇਲ੍ਹ ਹੀ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਿੰਦਗੀ ਹੋਵੇ, ਕੰਮ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਖੇਡ। ਕਾਲੇ ਧਨ ਜਾਂ ਔਖਿਆਂ ਹੋ ਕੇ ਕਮਾਏ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਚ ਪਲਦੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਬੁੱਧ ਬਣਨ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਸੁੰਗੜ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ 'ਸਿਧਾਰਥ' ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਇਨਕਲਾਬੀ ਬਣਨ ਦਾ ਤਾਂ ਸੁਆਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਬੁੱਧ ਬਣਨ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਹਕੀਕਤਾਂ ਨਾਲ ਦੋ-ਚਾਰ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਸਿੱਖਿਆ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਵਿਦਿਆਨਾਥਨ ਮੁਤਾਬਿਕ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰੌੜਤਾ ਵੱਲ ਜੇ ਫੌਰੀ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਵੱਡੇ ਹੋ ਕੇ ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਬਣ ਜਾਣ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਬਣਨਗੇ, ਨਸ਼ਾ ਕਰਨਗੇ, ਡਾਹੇ ਲੈਣਗੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨਗੇ। ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਸੋਹਣਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ 'ਚ ਭਾਗੀ ਬਣਨਗੇ। ਕੀ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਇਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ? ਇਹ ਸੋਚਣ ਵਾਲਾ ਮਸਲਾ ਹੈ।

ਨੌਜਵਾਨ ਦਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪ ਕਹਾਣੀ 'ਹੇਟਰਜ਼'

ਪੁਖਰਾਜ ਭੱਲਾ ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇ ਸਿਰਮੌਰ ਕਾਮੇਡੀਅਨ ਜਸਵਿੰਦਰ ਭੱਲੇ ਦਾ 'ਛਣਕਾਟਿਆਂ ਦੀ ਛਣਕਾਰ' ਨਾਲ ਖੇਡ ਕੇ

ਨਾਲ ਪੁਖਰਾਜ ਮੁੜ ਚਰਚਾ ਵਿਚ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੁਖਰਾਜ ਭੱਲਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਗਰੇਵਾਲ ਦੀ ਜੋੜੀ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਫਿਲਮ

ਪਹਿਲੀਆਂ 'ਤੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਾਜਿਕ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫਿਲਮ ਹੈ। ਸਸਪੈਂਸ ਅਤੇ ਥ੍ਰਿਲਰ ਭਰਪੂਰ ਇਸ ਫਿਲਮ

ਫਿਲਮ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸੀਨ

ਜਵਾਨ ਹੋਇਆ ਜਮਾਂਦਰੂ ਕਲਾਕਾਰ ਪੁੱਤ ਹੈ। ਚਰਚਿਤ ਵੈਬ ਸੀਰੀਜ਼ 'ਯਾਰ ਜਿਗਰੀ ਕਸੂਤੀ ਡਿਗਰੀ' ਨਾਲ ਲੱਖਾਂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੀ ਪਸੰਦ ਬਣਿਆ ਪੁਖਰਾਜ ਭੱਲਾ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮਾਂ ਦਾ ਨਾਮੀ ਕਲਾਕਾਰ ਹੈ। 'ਸਟੂਪਿਡ ਸੈਵਨ', 'ਹਰਜੀਤਾ', 'ਆਰ. ਐੱਸ. ਵੀ. ਪੀ.', 'ਵਿਸਾਖੀ ਲਿਸਟ', 'ਗੋਲਕ ਬੁਗਨੀ ਬੈਂਕ ਤੇ ਬਟੂਆਂ' ਅਤੇ 'ਅਫਸਰ' ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਅਦਾਕਾਰੀ ਦਰਸਕਾਂ ਨੇ ਪਸੰਦ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਬੀਤੇ ਦਿਨੀਂ ਆਈ 'ਜਿੰਨੇ ਜੰਮੇ ਸਾਰੇ ਨਿਕੰਮੇ' ਫਿਲਮ

'ਹੇਟਰਜ਼' ਵੀ ਬਹੁਤ ਜਲਦ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਣ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਰੰਜੀਵ ਸਿੰਗਲਾ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਦੇ ਬੈਨਰ ਹੇਠ ਨਿਰਮਾਤਾ ਰੰਜੀਵ ਸਿੰਗਲਾ ਦੀ ਫਿਲਮ 'ਹੇਟਰਜ਼' ਅੱਜ ਦੀ ਨੌਜਵਾਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੌਜਵਾਨ ਲੇਖਕ ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਬਰਾੜ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨਾਂ ਹੇਠ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਬਰਾੜ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਫਿਲਮ ਤਿੰਨ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਜੋ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਫਰਤ ਦੀ ਤੁਲਨਾ 'ਚ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਸਮਾਜ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਵੱਖ ਵੱਖ

ਵਿਚਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਭ ਗਰੇਵਾਲ ਤੇ ਪੁਖਰਾਜ ਭੱਲਾ ਦੀ ਜੋੜੀ ਵਾਲੀ ਇਸ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਲੱਕੀ ਧਾਲੀਵਾਲ, ਅੰਮਿਤ ਔਬੇ, ਮਲਕੀਤ ਰੌਣੀ, ਸੀਮਾ ਕੌਸ਼ਲ, ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਭੰਗੂ, ਜਗਦੀਪ ਰੰਧਾਵਾ, ਕਰਮ ਕੌਰ, ਹਰਸਿਮਰਨ ਅੱਤਲੀ ਆਦਿ ਨੇ ਵੀ ਅਹਿਮ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਏ ਹਨ। ਫਿਲਮ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਬਰਾੜ ਨੇ ਲਿਖੀ ਹੈ। ਸਕਰੀਨ ਪਲੇਅ ਪੰਕਜ ਵਰਮਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਤੇ ਡਾਇਲਾਗ ਭਿੰਦੀ ਤੋਲਾਵਾਲ ਨੇ ਲਿਖੇ ਹਨ।

ਇਹ ਫਿਲਮ 12 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਦੇਸ਼-ਵਿਦੇਸ਼ 'ਚ ਰਿਲੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। 'ਲਾਵਾਂ ਫੇਰੇ', 'ਮਿੱਦੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਨੀ', 'ਕੁੜੀਆਂ ਜਵਾਨ, ਬਾਪੂ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ' ਫਿਲਮਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਰੰਜੀਵ ਸਿੰਗਲਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਲਾਕ ਡਾਊਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬੀ ਸਿਨੇਮਾ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਮੁੜ ਚੜ੍ਹਦਕਾਂ ਲੱਗਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। 'ਕੁੜੀਆਂ ਜਵਾਨ, ਬਾਪੂ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ' ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸਾਡੀ ਦੂਸਰੀ ਫਿਲਮ ਹੈ, ਜੋ ਨਵੰਬਰ ਮਹੀਨੇ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਨਵੀਂ ਫਿਲਮ 'ਮਾਹੀ ਮੇਰਾ ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ' ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਸ ਹੈ, ਦਰਸ਼ਕ ਪਹਿਲੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਵਾਂਗ ਸਾਡੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫਿਲਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਿਆਰ ਦੇਣਗੇ।

-ਸੁਰਜੀਤ ਜੱਸਲ
ਫੋਨ: 91-98146-07737

ਤਿੰਨ ਪੱਤਰਕਾਰ

ਰੱਬ ਦੇ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਤਿੰਨ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਕੱਢ ਕੇ ਅੱਜ ਹੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਮੁੜੇ ਸਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਪਾਪ-ਪੁੰਨ ਵਾਲੀ ਕਤਾਰ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਚਿੱਤਰਗੁਪਤ ਆਪਣਾ ਵਹੀ ਖਾਤਾ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਸਭ ਦਾ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਦੀ ਵਾਰੀ ਆਈ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਦੁਆਰ ਮਿਲਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਬੜੇ ਨੇਕ ਕੰਮ ਕੱਢੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਬੜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਾੜਿਆ ਸੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੱਚ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੀ ਲੜੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਫਲ ਪਾਉਣ ਲਈ ਦੂਜਾ ਪੱਤਰਕਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਉਸ ਦੇ ਮੱਥੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਕੇ ਚਿੱਤਰ ਗੁਪਤ ਹੱਸ ਪਿਆ ਇਹ ਪੱਤਰਕਾਰ ਨੈਸ਼ਨਲ ਮੀਡੀਆ ਦਾ ਪੱਤਰਕਾਰ ਸੀ। ਚਿੱਤਰਗੁਪਤ ਬੋਲਿਆ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਤੂੰ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਐਸਾ ਪੱਤਰਕਾਰ ਏਜਿਹੜਾ ਬਾਕੀਆਂ ਵਾਂਗ ਵਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ੁਲਮੀ ਹਕੂਮਤ ਨਾਲ ਸਿੱਧੀ ਟੱਕਰ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਤਾਰਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਚੈਨਲ ਨੂੰ ਵੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਪੱਤਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਬੜੇ ਆਦਰ ਨਾਲ ਸਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ

ਗਿਆ। ਹੁਣ ਵਾਰੀ ਸੀ ਤੀਜੀ ਬੀਬੀ ਪੱਤਰਕਾਰ ਦੀ ਚਿੱਤਰਗੁਪਤ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਛਿੱਛਾ ਜਾਹਿਰ ਕੀਤੀ। ਬੋਲਿਆ ਬੀਬੀ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ, ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਚੰਗੇ-ਮੰਦੇ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਆਪ ਹੀ ਦੱਸ ਦੇਵੇਂ। ਪੱਤਰਕਾਰ ਬੀਬੀ ਇਕੋ ਈ ਸਾਹ ਚ ਬੋਲਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਕਹਿੰਦੀ ਮੈਂ ਹਿੰਦੂ-ਸਿੱਖ ਮੁਸਲਿਮ-ਈਸਾਈ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜੋੜਿਆ ਏ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੱਚ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਖੜ੍ਹੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹਰ ਇਨਸਾਨ 'ਚੋਂ ਰੱਬ ਦੇਖਿਆ ਏ, ਕਦੇ ਵੀ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲੀ। ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਫਰੇਬੀ ਇਨਸਾਨ ਦਾ ਸਾਥ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਂ ਅੰਨ ਉਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਅੱਤਵਾਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਇੰਨੇ ਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਧਰਮਰਾਜ ਵੀ ਬੋਲ ਉਠੇ, ਕਹਿੰਦੇ ਬਸ ਬਸ ਬੀਬੀ ਏਨਾ ਝੂਠ ਨਾ ਬੋਲੋ ਇਹ ਸਾਡੀ ਹੱਕ-ਸੱਚ ਦੀ ਕਚਹਿਰੀ ਏ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਊਜ਼ ਚੈਨਲ ਨਹੀਂ, ਪਤਾ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਤੇਰਾ ਸਭ ਸੀ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬਸ ਚੈਕ ਹੀ ਕਰਦੇ ਪਏ ਸੀ

ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅੱਜ ਰੱਬ ਨੂੰ ਖ਼ਬਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ?

-ਮਨਦੀਪ ਖਾਨਪੁਰੀ
ਖਾਨਪੁਰ ਸਹੋਤਾ, ਗੁਜ਼ਿਆਰਪੁਰ
ਫੋਨ: 91-97791-79060

ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਉਂਦੀਆਂ ਨੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਲੜਕਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਵਿਚ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਨਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੋਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਨਾ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੁਣੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅਣਸੁਣੀ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਘੂਰਨ ਤੀਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੋਤੇ-ਪੋਤੀਆਂ ਨੇ ਕਦੇ ਮੇਰਾ ਹਾਲ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ। ਇਕ ਪੁੱਤਰ ਬੋੜਾ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਉਸ ਦੀ ਘਰ ਵਾਲੀ ਬਿਨਾ ਬੋਲਿਆਂ ਮੇਰੀਆਂ ਦੋ ਮੰਨੀਆਂ ਪਕਾ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਮੈਂ ਖਾ ਲੈਂਦੀ ਹਾਂ। ਇਕ ਕਮਰਾ ਦੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਉਸੇ ਵਿਚ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ ਤੀਕ ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਹੈ, ਪਰ ਲਿਆ ਕੇ ਕੌਣ ਦੇਵੇ? ਅਖਬਾਰ ਪੜ੍ਹ ਲੈਂਦੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਉਹ ਵੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਆਉਣੇ ਬੰਦ ਹਨ। ਕੰਪਿਊਟਰ ਤੇ ਆਈ ਪੈਡ ਦੀ ਸਮਝ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵਰਤ ਸਕਦੀ। ਰੇਡੀਓ ਤੋਂ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਦੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਉਹ ਵੀ ਛੱਡ

ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ, ਉਹੀ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੋਚਦੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸੁਣ ਕੇ ਕੀ ਲੈਣਾ? ਮੈਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿਓ, ਮੈਂ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਜਾਵਾਂ, ਇੰਡੀਆ ਚਲੀ ਜਾਵਾਂ?"

ਮੈਨੂੰ ਬੀਬੀ ਦੀ ਹਾਲਤ 'ਤੇ ਦੁਖ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਗਹਿਰਾਈ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਆਏ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਜਤਾਇਆ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਭ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾੜਾ ਕਿਹਾ, ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ, ਉਸ ਦੇ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਨੂੰਹਾਂ ਨਾਲ ਰੰਜਿਸ਼ ਹੈ ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਉਲਾਂਭੇ ਭਰਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕਲੀ ਪੈ ਗਈ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਕਿਤੇ ਭੱਜ ਜਾਣ ਨੂੰ ਕਾਹਲਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਪੱਖ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਦਵਾਈ ਵਿਲੋਂ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਕੋਈ ਨਾ ਬੀਬੀ,

ਦਵਾਈ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਭ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਏਗਾ।"

ਉਹ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਬੋਲੀ, "ਦਵਾਈ ਮੇਰੀਆਂ ਨੂੰਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਓਗੇ? ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਲਾਉਂਗੀ ਕਿਵੇਂ?"

ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਦਵਾਈ ਤਾਂ ਬੀਬਾ ਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੈ।"

ਉਹ ਭੁਕ ਕੇ ਬੋਲੀ, "ਭਰਾ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਉਹੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਧੱਕਾ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਦਵਾਈ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਦਿਓਗੇ।" ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਵਾਕ ਨੇ ਵਿਲੋਂ ਦੀ ਚੋਣ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਰ ਵੀ ਪੱਕਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਦਵਾਈ ਖਾਧੀ। ਇਸ ਉਪਰੰਤ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਘਰ ਬੁਲਾਇਆ ਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਖੇਤ 'ਚੋਂ ਚੈਰੀਆਂ ਦਾ ਬੈਗ ਭਰ ਕੇ ਲਿਆਈ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਘਰ ਉਸ ਦੀ ਵੱਡੀ ਨੂੰਹ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਸੀ!

ਬੈਚ ਫੁੱਲ ਦਵਾਈ ਵਿਲੋਂ: ਦੋਸ਼ ਮੜ੍ਹਨਾ

(ਪਿਛਲੇ ਸਫੇ ਦੀ ਬਾਕੀ)

ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਇਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਬੀਬੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਾਲ ਕਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਭਰਾ ਜੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪਾਠਕ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਫੋਨ ਲੱਭ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤੇ ਕਰਨੀ ਵੀ ਮਿਲ ਕੇ ਹੈ, ਫੋਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਪੰਜ ਵਜੇ ਮੈਂ ਫਲਾਂ ਗੁਰੂ ਘਰ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਾਂਗੀ। ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਾ। ਜੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਦੱਸ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਫੋਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਵੇਂ ਬੈਠੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੀ ਰਹਾਂਗੀ।" ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਾਂ ਕਰ ਕੇ ਨਿਯਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ।

ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਦਿਆਂ ਸਾਰ ਉਹ ਬੀਬੀ ਬੋਲੀ,

"ਮੈਂ ਤਾਂ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿੰਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਸੀ। ਉਡੀਕ ਕਰਦਿਆਂ ਸੋਚ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ ਕਿ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਫੋਟੋ ਦੇਖੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਦੂਰੋਂ ਦੇਖ ਕੇ ਹੀ ਪਛਾਣ ਗਈ ਕਿ ਆ ਤਾਂ ਗਏ। ਭਰਾ ਜੀ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿਓ, ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ?"

ਮੈਂ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਉਹ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ, "ਮੇਰਾ ਮਨ ਕਿਤੇ ਭੱਜ ਜਾਣ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾਵਾਂ?" ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੁੱਛਿਆ। ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ, "ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਆਪ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਮੇਰੇ ਘਰ ਦਾ ਬੱਚਾ ਬੱਚਾ ਮੇਰਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਇੰਨੇ ਮਾੜੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ। ਤਿੰਨ ਨੂੰਹਾਂ ਹਨ, ਤਿੰਨੋਂ ਨੱਕ ਵੱਟ ਕੇ

ਕਾਂਗਰਸ ਵਰਕਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਾਜ਼ਾ ਬੈਠਕ ਨੇ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਹਰਲੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਜੰਮਪਲ ਸੋਨੀਆਂ ਗਾਂਧੀ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਤਿਅੰਤ ਮਾੜੇ ਪੱਤਿਆਂ ਨਾਲ ਬਾਜ਼ੀ ਕਿਵੇਂ ਜਿੱਤਣੀ ਹੈ। ਸਨਿਚਰਵਾਰ ਵਾਲੀ ਬੈਠਕ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੀ-23 ਵਾਲੇ ਆਗੂਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਦਮਖਮ ਨਹੀਂ। ਮਾਤੀ ਸਿਹਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸੋਨੀਆਂ ਗਾਂਧੀ ਦਾ ਹਿੱਕ ਬਾਪਤ ਕੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਇਸ ਵੇਲੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਕਮਾਂਡ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਤੇ ਉਹ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਵਰਕਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਪਿਛੋਂ ਇਹ ਵਾਗਡੋਰ ਚੁਣੇ ਗਏ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇਗੀ। ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਬੇਟਾ ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਹਿਚਕਿਚਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਪੰਜਾਬ, ਉਤਰਾਖੰਡ ਤੇ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਹਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਸਮੇਂ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਚਿਹਰਾ ਸਾਹਮਣੇ ਲੈ ਆਵੇ, ਜੋ ਬਾਗੀ ਸੁਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੋਵੇ। ਸੋਨੀਆਂ ਗਾਂਧੀ ਦਾ ਇਹ ਪੈਂਤੜਾ ਡਾ. ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾ ਕੇ ਖੁਦ ਰਾਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਘਟ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਹਸਤੀ ਨੂੰ ਕੁਰਸੀ ਸੌਂਪੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਰਥਕਤਾ ਸੰਭਾਲੀ ਰੱਖੀ। ਜੇ ਕੱਲ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਬਾਜ਼ੀ ਮਾਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸਾਨ ਐਂਦੋਲਨ ਦੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਹੈ, ਲਖੀਮਪੁਰ ਖੀਰੀ ਦੇ ਘਟਨਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਨਵੇਂ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਹੱਥ ਆ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰਿਅੰਕਾ ਵਾਡਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੱਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਪੈਂਤੜਾ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਹੱਥ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਭੁਖਮਰੀ ਸੂਚਕ ਅੰਕ ਚਿੰਤਾਜਨਕ: ਆਪਣੇ ਚਹੇਤੇ ਇਮਾਰਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਜਲਿਆਂਵਾਲਾ ਬਾਗ ਦੀ ਦਿੱਖ ਸੰਵਾਰਨ ਤੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸੈਂਟਰਲ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਖੇ ਨਵੀਨਤਮ ਸਕੱਤਰੇਤ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਭੁੱਲੀ ਬੈਠੀ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਭੁਖਮਰੀ ਸੂਚਕ ਵਿਚ ਉੱਕਾ ਹੀ ਕੋਈ ਬਿਹਤਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਜੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਸਰਵੇ ਅਨੁਸਾਰ 107 ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚੋਂ ਭਾਰਤ ਦਾ

ਸੋਨੀਆਂ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਸਿਆਸੀ ਸੂਝ

ਨੰਬਰ 94 ਸੀ ਤਾਂ ਇਸ ਸਾਲ 116 ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚੋਂ 101ਵੇਂ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬੱਲੇ ਗਿਣੇ ਗਏ ਦੇਸ਼ ਕਾਂਗੋ, ਮੋਜ਼ਾਮਬੀਕ, ਨਾਈਜੀਰੀਆ, ਹੋਂਡੀ, ਬਮਨ ਤੇ ਸੋਮਾਲੀਆ ਵਰਗੇ ਸਿਰਫ 15 ਹੀ ਹਨ, ਜਦ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਗੁਵਾਂਬੀ ਦੇਸ਼ ਪਾਕਿਸਤਾਨ, ਨੇਪਾਲ ਤੇ ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿਚ 2030 ਤੱਕ ਵੀ ਭੁਖਮਰੀ ਦੇ ਅਜੋਕੇ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਘਟਾ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ। ਚੰਗੀ ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਖੁਰਾਕ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਾਰਨ ਭਾਰਤੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਤਰਸਯੋਗ ਹੈ ਤੇ ਅਨੇਕਾਂ ਬੱਚੇ 5 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੱਲ ਵਸਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਸਾਡੇ ਹਾਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪਾਸੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ?

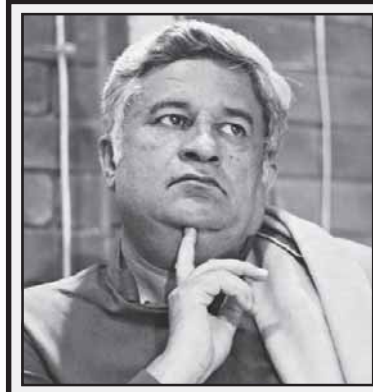
ਢਾਹਾਂ ਪੁਰਸਕਾਰ 2021 ਬਨਾਮ 'ਸਿਰਜਣਾ-200': ਪੰਜਾਬੀ ਗਲਪਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰੀ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਹੋ ਚੁਕਾ ਹੈ। ਫਗਵਾੜਾ-ਬੰਗਾ ਮਾਰਗ ਉੱਤੇ ਪੈਂਦੇ ਵੱਡੇ ਪਿੰਡ ਢਾਹਾਂ ਕਲੇਰਾਂ ਦੇ ਜੰਮਪਲ ਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਨਿਵਾਸੀ ਬਰਜਿੰਦਰ ਢਾਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਇੱਕ ਦਹਾਕਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਵਾਰ ਦੇ ਇਨਾਮ ਉਸ ਲੜੀ ਵਿਚ ਅੱਠਵੇਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਇਨਾਮ ਦੀ ਰਕਮ ਪੱਚੀ ਹਜ਼ਾਰ ਡਾਲਰ ਹੈ ਤੇ ਦੂਜੇ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਦਸ-ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਡਾਲਰ। ਇਨਾਮ ਵੰਡ ਸਮਾਗਮ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਤੂਆਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਮਾਣ ਭੱਤਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ 30-35 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਇਹ ਦਾਨ ਬਰਜਿੰਦਰ ਆਪਣੀ ਦਸਾਂ ਨਹੁੰਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਵਾਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਇਨਾਮ ਸ਼ਾਹਮੁਖੀ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਗਏ ਪੰਜਾਬੀ ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਜੰਗੀ ਸੱਪ ਤ੍ਰਾਹ' ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਰਚਨਹਾਰਾ ਨੈਨ ਸੁੱਖ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਇਨਾਮਾਂ ਦੇ ਜੇਤੂ

ਬਲਬੀਰ ਮਾਧੋਪੁਰੀ ਕਰਤਾ 'ਮਿੱਟੀ ਬੋਲ ਪਈ' ਤੇ ਸਰਘੀ ਕਰਤਾ 'ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਮਰਸੀਏ' ਹਨ।

ਇਹ ਸਬੱਬ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਨਾਮ ਜੇਤੂ ਤਿੰਨ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਦੋ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਰੀਵੀਊ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤੋਂ ਛਪ ਰਹੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਾਹਿਤਕ ਰਸਾਲੇ ਦੇ 200ਵੇਂ ਅੰਕ ਵਿਚ ਛਪੇ ਸਨ। ਰੀਵੀਊਕਾਰ

ਮਾਧੋਪੁਰੀ ਦੀ ਸਵੈ-ਜੀਵਨੀ 'ਛਾਂਗਿਆ ਰੁੱਖ' ਦਾ ਅਗਲਾ ਹਿੱਸਾ ਦਸਦਾ ਹੈ। ਚੇਤੇ ਰਹੇ, 'ਛਾਂਗਿਆ ਰੁੱਖ' ਦੇ ਹੁਣ ਤੱਕ 15 ਐਡੀਸ਼ਨ ਛਪ ਚੁਕੇ ਹਨ ਤੇ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਕਈ ਦੇਸੀ-ਪਰਦੇਸੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਕੇ ਲੱਖਾਂ ਪਾਠਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਚੁਕੀ ਹੈ ਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਉਲਥਾ ਵੀ ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ

ਨੈਨ ਸੁੱਖ

ਬਲਬੀਰ ਮਾਧੋਪੁਰੀ

'ਮਿੱਟੀ ਬੋਲ ਪਈ' ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪਾਤਰਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਮਾਣ-ਸਨਮਾਨ ਲਈ ਜੂਝਦੇ ਮਰਜੀਵਤਿਆਂ ਦੀ ਦਾਸਤਾਨ ਦਸਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰ ਬਾਬਾ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਗੋਰਾ ਨਾਂ ਦਾ ਪੋਤਾ ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਪਰਨਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਤਨ-ਮਨ ਵਿਚ ਵਸਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਿੰਡ ਮੁੰਗੋਵਾਲ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਮੰਗੂ ਰਾਮ ਹੈ। ਬਾਬੇ ਦੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਇਸ ਵਿਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਮਜ਼ਬੂਰੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਪਣੇ ਪੋਤੇ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਦੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਭਟਕਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਉਸ ਦਾ ਮੱਤ ਹੈ ਕਿ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਬੰਦੇ ਦੀ ਬਿਰਤੀ ਤੇ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਰੀਵੀਊਕਾਰ 'ਮਿੱਟੀ ਬੋਲ ਪਈ' ਨੂੰ

ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਕਸਫੋਰਡ ਵਲੋਂ ਚੁਣੇ ਜਾਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਨਮਾਨ ਹੈ।

'ਮਿੱਟੀ ਬੋਲ ਪਈ' ਵਾਂਗ 'ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਮਰਸੀਏ' (ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ) ਦੀ ਰੀਵੀਊਕਾਰ ਨੇ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨਾਇਕਾਵਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵੱਸੀਆਂ ਔਰਤ ਵਡਿੱਤਣ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਲੇਖਿਕਾ ਖੁਦ ਔਰਤ ਹੈ ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਮਨ ਜਾਣਦੀ ਹੈ। ਰੀਵੀਊ ਕਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਹਰ ਕਹਾਣੀ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਮਰਸੀਆ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਰਿਸ਼ਤਾ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦਾ ਹੈ, ਪਿਉ-ਧੀ, ਮਾਂ-ਪੁੱਤ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਜਿਉਣ ਦਾ ਵੱਲ ਸਿੱਖ ਰਹੀ ਨਵੀਂ ਔਰਤ ਦਾ ਚਿਤਰਨ ਹੈ।

ਨਿੱਕ ਸੁੱਕ

ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ
ਫੋਨ: 91-98157-78469
Sandhugulzar@yahoo.com

ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿਚ 'ਮਿੱਟੀ ਬੋਲ ਪਈ' ਦੇ ਬਾਬੇ-ਪੋਤੇ ਵਰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਵਾਲੀਆਂ ਨਾਇਕਾਵਾਂ ਹਨ। ਢਾਹਾਂ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਨੇ 'ਸਿਰਜਣਾ 200' ਵਿਚ ਛਪੇ ਇਹ ਰੀਵੀਊ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਰੀਵੀਊ ਜੇਤੂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਢਾਹਾਂ ਪੁਰਸਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਰਜ ਢਾਹਾਂ ਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਜੇਤੂ ਨੈਨ ਸੁੱਖ, ਬਲਬੀਰ ਮਾਧੋਪੁਰੀ ਤੇ ਸਰਘੀ ਮੁਬਾਰਕਾਂ ਦੇ ਹੁਕਦਾਰ ਹਨ।

ਵਾਗਚਿੱਟ ਪਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸਤਰੇ ਸਮਾਚਾਰ: ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸੈਮੀਨਾਰ ਵਿਖੇ ਨਰਸਰੀ ਤੋਂ ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਤੱਕ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਿਸ਼ੇ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਦਾ ਉਭਰਨਾ ਅਤੇ ਜਲੰਧਰ ਦੀ ਪ੍ਰੈਸ ਕਲਬ ਵਲੋਂ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਸਤਿਨਾਮ ਸਿੰਘ ਮਾਣਕ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਭਾਵੇਂ ਇਕ ਸਤਰੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਛੋਟਾ ਨਹੀਂ। ਸਵਾਗਤ ਹੈ।

ਅੰਤਿਕਾ: ਮੁਹਤਰਿਮਾ ਖਾਵਰ ਰਾਜ ਲਾਹੌਰ

ਤੇਰੀਆਂ ਸੱਭੇ ਗੱਲਾਂ ਬਾਤਾਂ ਹੁਣ ਮੈਂ ਖੂਬ ਪਛਾਣ ਗਈ ਗਿਰਗਟ ਨੇ ਕੀ ਰੰਗ ਬਦਲਣੇ ਤੇਰੇ ਰੰਗ ਵਧੇਰੇ ਨੇ। ਇੰਝ ਤੇ ਆਸਮਾਨ ਇਹ ਸਾਰਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਉੱਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਛਾਏ ਘੁੱਪ ਹਨੇਰੇ ਨੇ।

ਕੋਹ ਕਾਫ ਰਹੱਸਮਈ ਜਿਹੀ ਧਰਤੀ ਹੈ। ਬਰਫਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਟੀਸੀਆਂ ਨਾਲ ਸਿੰਗਾਰੇ ਹੋਏ ਪਹਾੜਾਂ ਨਾਲ ਲੱਦੀ ਹੋਈ ਕੋਈ ਭੇਦ ਭਰੀ ਜਗ੍ਹਾ। ਇਥੋਂ ਦੀਆਂ ਲੋਕ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਪਰੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿੰਨ ਮੰਡਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੁਹਿਜਾਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਿੰਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੈਦ ਕੀਤੀਆਂ ਸੁਹਿਜਾਦੀਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਘੁੰਮਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਖਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੈਦ 'ਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਪਣੇ ਵਤਨ ਮੁੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਰਬੀ ਅਤੇ ਯੂਰਪੀ ਸਾਹਿਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਸੈਫ ਮਲੂਕ

ਜਾਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਤਕੋਹਾ
ਵਾਰਸਾ, ਪੋਲੈਂਡ।
ਫੋਨ: 0044-7404468510

ਅਤੇ ਸਿਵ ਕੁਮਾਰ ਬਟਾਲਵੀ ਦੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਤਕ ਇਸ ਦਾ ਖੂਬਸੂਰਤ ਜ਼ਿਕਰ ਪੜ੍ਹਨ-ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਗੈਬੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਰਬਤਾਂ ਬਾਰੇ ਸੈਂਕੜੇ ਮਿੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਲਪਿਤ ਕਹਾਣੀਆਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ। ਕਈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰੀਆਂ ਅਤੇ ਦੈਂਤਾਂ ਦੇ ਬਸੇਰੇ ਵਾਲੀ ਗੈਬੀ ਜਿਹੀ ਕਲਪਿਤ ਥਾਂ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਏਦਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਹ-ਏ-ਕਫਕਾਜ਼, ਪਰੀਸਤਾਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕਈ ਰੋਮਾਂਚਕ ਨਾਂਵਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆਂ ਜਾਂਦਾ ਕੋਹ ਕਾਫ ਦਾ ਇਲਾਕਾ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਉਪਜ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਕਈ ਸੱਭਿਆਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਥਾਂ ਹੈ।

ਦਰਅਸਲ 'ਕੋਹ-ਏ-ਕਾਫ' ਇਰਾਨੀ ਬੋਲੀ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, 'ਪਰੀਆਂ ਦਾ ਦੇਸ਼' ਇਹ ਨਾਂ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਮਿੱਥਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਅਸਰ ਹੇਠ ਤਾਮੀਰ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਰੀਬ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਮੀਲ ਤੋਂ ਵੀ ਲੰਮੇਰੀ ਅਤੇ ਸੈਂਕੜੇ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਚੌੜੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪਰਬਤ ਲੜੀ ਹੈ, ਜੋ ਪੂਰਬੀ ਯੂਰਪ ਅਤੇ

ਖੋਹ-ਕਾਫ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ

ਮੱਧ ਏਸ਼ੀਆ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਉੱਤੇ ਫੈਲੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪਰਬਤ ਲੜੀ ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਏਸ਼ੀਆ ਨੂੰ ਖੇਤਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਿੱਸਾ ਚੇਚਨੀਆਂ ਦੇਸ਼ ਅੰਦਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਇਹ ਖਿੱਤਾ ਰੂਸ, ਜਾਰਜੀਆ, ਅਜ਼ਰਬਾਈਜ਼ਾਨ ਅਤੇ ਅਰਮੀਨੀਆ ਵਗੈਰਾ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ ਪਾਰ ਕਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਰਫਾਂ ਲੱਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪਰਬਤਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਟੀਆਂ ਅਸਮਾਨ ਛੂੰਹਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਖਰਾਂ ਤੋਂ ਵਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਖੂਬਸੂਰਤ ਝਰਨੇ ਪਹਾੜੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਿਖਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਾਜ਼ਾਨ, ਲਾਜ਼ਾਨਤੁਕੀ ਅਤੇ ਬਰਸੂਮੀ ਆਦਿ ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਝਰਨੇ ਹਨ। ਇਸ ਪਹਾੜੀ ਸਿਲਸਿਲੇ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉਚੀ ਚੋਟੀ ਦਾ ਨਾਂ ਮਾਊਂਟ ਅਲਬਰੂਸ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਚਾਈ ਕਰੀਬ ਸਾਢੇ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਮੀਟਰ ਹੈ। ਕੋਸ਼ਤਾਨ ਅਤੇ ਕਜ਼ਬਕ ਵੀ ਬਹੁਤ ਉੱਚੇ ਪਹਾੜ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰੂਸੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵਿਛੇ ਕਾਫ ਪਹਾੜੀ ਇਲਾਕੇ ਨੂੰ ਸੋਮਾਲੀ ਕਾਫ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚਲੇ ਇਲਾਕੇ ਨੂੰ ਮਾਰਵਾ ਕਾਫ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬੋਲੀ ਵਿਚ ਕਾਫ ਪਰਬਤਾਂ ਨੂੰ 'ਕਾਕਾਸਿਸ ਮਾਊਂਟੇਨਸ' ਨਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੋਹ ਕਾਫ ਦਾ ਮੌਸਮ ਬਹੁਤ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਖੂਬਸੂਰਤ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ ਇਥੇ ਯੂਰਪ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਰੀ ਠੰਢ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਰਬ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਰਗੀ ਸਖਤ ਗਰਮੀ। ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਰਬਤਾਂ ਦੀ ਵਿਉਂਤਬੰਦੀ ਹੀ ਕੁਝ ਏਦਾਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਰਦ ਰੁੱਤ ਵਿਚ ਪੱਛਮ ਵੱਲੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਠੰਢੀਆਂ ਪੌਣਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰੋਕ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਗਰਮ ਰੁੱਤ 'ਚ ਏਸ਼ੀਆ ਵੱਲੋਂ ਆਉਂਦੀ ਗਰਮ ਹਵਾ ਵੀ ਇਥੇ ਖਾਸ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਰਬਤਾਂ 'ਤੇ ਸੈਂਕੜੇ ਗਲੇਸ਼ੀਅਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਗਰਮ ਰੁੱਤ ਵਿਚ ਜਦ ਬਰਫ ਪਿਘਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਹਾੜੀ ਨਦੀਆਂ ਅਤੇ ਦਰਿਆ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਲਬਾਲਬ ਭਰ ਜਾਂਦੇ ਨੇ, ਜਿਸ ਸਦਕਾ ਇਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਦਿੱਕਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਕੋਬਾਨ ਅਤੇ ਤੇਰਬਿਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਦਰਿਆ ਹਨ, ਜੋ ਪਰਬਤਾਂ ਤੋਂ ਉਤਰਦੇ

ਚਾਂਦੀ ਰੰਗੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਆਬਾਦੀਆਂ ਤੀਕ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਬਾਦੀ ਵਾਲੇ ਦੇਸ਼ ਚੇਚਨੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕ ਪਾਣੀ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਰਪੂਰ ਸਰੋਤਾਂ ਨਾਲ ਪੌੜੀਦਾਰ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਚੌਲਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ

ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਪਹਾੜ ਅਲਬਰੂਜ਼ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਨਾਜ਼ੀ ਝੰਡਾ ਝੁਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਆਖਰਕਾਰ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਨਾਲ ਚੇਚਨੀਆਂ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਂਦ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਬੀ ਅਤੇ ਪਰੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਾਲੇ

ਇਲਾਕਾ ਢੁਲਾਣਾ 'ਤੇ ਚਾਹ ਦੇ ਬਾਗ, ਮੱਕੀ ਅਤੇ ਅੰਗੂਰ ਵਗੈਰਾ ਦੀ ਖੇਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਖੂਬਸੂਰਤ ਪਹਾੜੀ ਇਲਾਕਾ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਰੂਸ, ਇਰਾਨ ਅਤੇ ਉਸਮਾਨੀਆ ਦਰਮਿਆਨ ਚਲਦੀ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਕਸ਼ਮਕਸ਼ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਥੇ ਵੱਸਦੀਆਂ ਪਹਾੜੀ ਸੱਭਿਆਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਖਲਲ ਪੈਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਠਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਚੇਚਨੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਰੂਸ ਖਿਲਾਫ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਈ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਤੱਕ ਚੱਲਦੀ ਰਹੀ। ਦੂਸਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੌਰਾਨ ਰੂਸ ਨਾਲ ਲੜਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਨਾਜ਼ੀ ਫੌਜਾਂ ਵੀ ਇਥੇ ਤੀਕ ਆਣ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ

ਇਸ ਇਲਾਕੇ ਨੇ ਸਦੀਆਂ ਤੀਕ ਕਰਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਜੰਗੀ ਮਾਹੌਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੀਨੇ 'ਤੇ ਹੰਢਾਇਆ ਹੈ।

ਕੋਹ ਕਾਫ ਦੇ ਪਰਬਤ ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ ਗਾਹੁਣ ਵਾਲੇ ਸਨਕੀਆਂ ਦੀ ਪਸੰਦ ਹਨ। ਰੂਸੀ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਦਰਜਨਾਂ ਹੀ ਐਸੇ ਸਿਖਲਾਈ ਕੈਂਪ ਹਨ, ਜਿਥੇ ਪਰਬਤ-ਆਰੋਹ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗਰਮੀਆਂ ਦੇ ਮੌਸਮ ਵਿਚ ਪਰਬਤ ਆਰੋਹੀਆਂ ਦੀਆਂ ਟੁਕੜੀਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ ਸਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਦਲ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਥੋਂ ਦਾ ਪੌਣ-ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਖੁਰਾਕੀ ਵਸੀਲੇ ਬਹੁਤ ਸਿਹਤਮੰਦ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਸ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਯੂਰਪ ਦੇ ਬੇਹੱਦ

ਖੂਬਸੂਰਤ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਐਲਪਸ ਪਰਬਤਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਹ ਕਾਫ ਦੀਆਂ ਉਚੀਆਂ ਪਹਾੜੀ ਚੋਟੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਝ ਚੁੱਕੇ ਜਵਾਲਾਮੁਖੀ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਸਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਇਥੇ ਜਵਾਲਾਮੁਖੀ ਅੱਗ ਉਗਲਦੇ ਸਨ, ਫਿਰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਨੰਤ ਧਾਰਾ ਰਾਹੀਂ ਗੁਜ਼ਰਦਿਆਂ ਪਰਬਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਠੰਢੇ ਹੁੰਦੇ ਗਏ। ਅਪਸੈਰਾਨ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਤਾਂ ਅੱਧੀ ਕੁ ਦਰਜਨ ਜਵਾਲਾਮੁਖੀ ਅਜੇ ਵੀ ਧੁਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਕੋਹ ਕਾਫ ਪਰਬਤਾਂ ਵਿਚ ਵੱਸਦੀਆਂ ਸੱਭਿਆਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਬੀਲਿਆਂ ਵਿਚ ਬੋਲੀ ਤੇ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤਰੀਕੇ ਵਖਰੇਵੇਂ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹੀ ਧਰਤੀ ਅਸਲੀ ਕਾਕੇਸ਼ੀਅਨ ਨਸਲ ਦੀ ਜਨਮ ਭੂਮੀ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਨਸਲੀ ਇਤਿਹਾਸ ਹੇਠ ਵਰਗੀਕਰਣ ਕਰਨਾ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਲਈ ਔਖਾ ਕੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਅਰਬੀ, ਏਸ਼ੀਅਨ ਅਤੇ ਯੂਰਪੀਨ ਯਾਤਰੀ ਦਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਟੁਕੜੀਆਂ ਇਥੇ ਆ ਕੇ ਵੱਸਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ। ਜੰਗਾਂ ਦੌਰਾਨ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਹਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਭਗੋੜੀਆਂ ਹੋ ਕੇ ਭੱਜੀਆਂ ਫੌਜੀ ਟੁਕੜੀਆਂ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪਹੁੰਚ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿਚ ਆਣ ਲੁਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਕਈ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਅਜੇ ਵੀ ਐਸੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਹਰੀ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਤਾਲਮੇਲ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਮਾਕਾਚਕਾਲਾ, ਬਾਕੂ, ਬਾਟੁਮੀ, ਯੈਰੇਵਾਨ ਅਤੇ ਤਬਿਲੀਸੀ ਆਦਿ ਕੋਹ ਕਾਫ ਪਰਬਤਾਂ ਵਿਚ ਵੱਸਦੇ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਹਨ।

ਕੋਹ ਕਾਫ ਦੇ ਪਰਬਤ ਅੱਜ ਵੀ ਉਨੇ ਹੀ ਰੋਮਾਂਚਿਕ ਅਤੇ ਰਹੱਸਮਈ ਹਨ, ਜਿੰਨੇ ਸਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ। ਅੱਜ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਮਿੱਥਾਂ, ਪਰੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਗਾਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦੇ ਤੇ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਬਰਫਾਂ ਲੱਦੇ ਪਹਾੜ, ਢੁਲਾਣੇ ਵਾਲੀਆਂ ਵਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਖੂਬਸੂਰਤ ਝਰਨੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜੀ ਆਇਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਯੂਰਪ, ਅਰਬ ਅਤੇ ਏਸ਼ੀਆ ਦੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਸੱਭਿਆਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਦਿਲਕਸ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਮਾਣਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕੋਹ ਕਾਫ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਖਿੱਤਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਨਾਚ ਅਦਾ ਦੀ ਮੂਰਤ ਮਧੁਮਤੀ

ਅਜ਼ਰੀ, ਸਿਤਾਰਾ ਦੇਵੀ, ਕੁੱਕੂ ਤੇ ਹੈਲਨ ਵਰਗੀਆਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਫਿਲਮੀ ਨਾਚੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨ੍ਰਿਤ ਅਦਾਕਾਰੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਛਾ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਧੁਮਤੀ ਉਰਫ ਹਿਉਟੋਕਸੀ ਦਾਰਾ ਰਿਪੋਰਟਰ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ਼ 30 ਮਈ 1941 ਨੂੰ ਨਾਣੇ ਦੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਪਾਰਸੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਹੋਈ। ਮਧੁਮਤੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਖਾਨ ਸਾਹਿਬ ਦਾਰਾ ਬਹਿਰਾਮ ਜੀ ਰਿਪੋਰਟਰ ਪੇਸ਼ੇ ਵਜੋਂ ਜੱਜ ਸਨ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਪੈਰੀਨ ਸੀ।

ਬਾਲ ਵਰੇਸੇ ਹੀ ਮਧੁਮਤੀ ਨੂੰ ਨ੍ਰਿਤ ਕਲਾ ਨਾਲ ਬੇਪਨਾਹ ਉਲਫਤ ਸੀ। ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੁਖਾਲਫਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਨੇ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਲਖਨਊ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਗੁਰੂ ਦੁਲਾਰੀ

ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ

ਸ੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਕੋਲੋਂ ਕੱਥਕ ਨ੍ਰਿਤ ਸਿੱਖਿਆ। ਸਕੂਲ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਹੀ ਮਧੁਮਤੀ ਨੇ ਮਣੀਪੁਰੀ ਤੇ ਕਥਾਕਲੀ ਨ੍ਰਿਤ ਸਿੱਖਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਗੁਰੂ ਆਰ.ਕੇ. ਸ਼ੈਟੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਚੰਦਰ ਸਲੋਖਰ ਪਿੱਲੇ ਕੋਲੋਂ ਭਰਤ ਨਾਟਿਅਮ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੰਜਾਬੀ ਲੋਕ ਨਾਚ ਮਨੋਹਰ ਦੀਪਕ ਕੋਲੋਂ ਸਿੱਖਿਆ। ਸਕੂਲ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਨਾਣੇ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਡਾਂਸ ਅਕੈਡਮੀ ਖੋਲ੍ਹ ਲਈ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਨ੍ਰਿਤ ਕਲਾ ਦਾ ਇਹੀ ਸ਼ੌਕ ਉਸ ਨੂੰ ਹਿੰਦੀ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲਿਆਇਆ। ਬਾਅਦ 'ਚ ਉਸ ਨੇ ਕਈ ਮਰਾਠੀ, ਗੁਜਰਾਤੀ ਅਤੇ ਬੰਗਲਾ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਬਤੌਰ ਡਾਂਸਰ, ਮੁੱਖ ਅਦਾਕਾਰਾ ਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਅਦਾਕਾਰਾ ਵਜੋਂ ਭਰਪੂਰ ਨਾਂ ਤੇ ਸ਼ੋਹਰਤ ਖੱਟੀ।

ਜਦੋਂ ਰਾਮੂਭਾਈ ਦੇਸਾਈ ਨੇ ਧੀਰੁਭਾਈ ਦੇਸਾਈ ਦੀ ਹਿਦਾਇਤਕਾਰੀ ਵਿਚ ਪੌਰਾਣਿਕ ਫਿਲਮ 'ਹਰੀਸ਼ਚੰਦਰ' ਉਰਫ 'ਰਾਜਾ ਹਰੀਸ਼ਚੰਦਰ' (1958) ਬਣਾਈ ਤਾਂ ਪਾਰਸੀ ਮੁਟਿਆਰ ਹਿਉਟੋਕਸੀ ਨੂੰ 'ਮਧੁਮਤੀ' ਦਾ ਨਵਾਂ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸ਼ਾਹੂ ਮੋਦਕ ਤੇ ਸੁਲੋਚਨਾ ਦੇ ਮਰਕਜ਼ੀ ਕਿਰਦਾਰਾਂ ਵਾਲੀ ਇਸ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਮਧੁਮਤੀ ਨੇ ਸੁਸ਼ਾਂਤ ਬੈਨਰਜੀ ਦੇ ਸੰਗੀਤ 'ਚ ਸਜੇ ਗੀਤ 'ਆਜਾ ਰਾਜਾ ਆਜਾ' ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਨ੍ਰਿਤ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਅਰਬਿੰਦ ਸੈਨ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਫਿਲਮ 'ਜਾਲਸਾਜ਼' (1959), ਆਰ. ਮਜੂਮਦਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਫਿਲਮ 'ਹਮ ਭੀ ਇਨਸਾਨ ਹੈ' (1959), ਸ਼ਰਦ ਦੇਸਾਈ ਦੀ ਫਿਲਮ 'ਸੁਵਨ ਕੁਮਾਰ' (1960), ਸੀ. ਕਾਂਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਫਿਲਮ 'ਕੈਪਟਨ ਇੰਡੀਆ' (1960), ਮੁਹੰਮਦ ਹੁਸੈਨ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਫਿਲਮ 'ਤੀਰ ਔਰ ਤਲਵਾਰ' (1960) 'ਚ ਨ੍ਰਿਤ ਗੀਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੰਦੂਲਾਲ ਸ਼ਾਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਫਿਲਮ 'ਜ਼ਮੀਨ ਕੇ ਤਾਰੇ' (1960) ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੀਰੋਇਨ ਵਜੋਂ ਡੇਜ਼ੀ ਇਰਾਨੀ ਦੀ 'ਮਤਰੇਈ ਮਾਂ' ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ

ਮਧੁਮਤੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਸਵੀਰਾਂ ਅਤੇ (ਐਨ ਸੱਜੇ) ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਮਨੋਹਰ ਦੀਪਕ ਨਾਲ ਮਧੁਮਤੀ।

ਨਿਭਾਇਆ।

ਮਧੁਮਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਮਨੋਹਰ ਦੀਪਕ ਦੇ ਫਿਲਮਸਾਜ਼ ਅਦਾਰੇ ਆਲਮਦੀਪ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨਜ਼, ਬੰਬੇ ਦੀ ਧਰਮ ਕੁਮਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਫਿਲਮ 'ਸੰਗਦਿਲ' (1967) ਅਤੇ ਮਨੋਹਰ ਦੀਪਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਫਿਲਮ 'ਜਯ ਜਵਾਲਾ' ਉਰਫ 'ਪੁਜਾ ਔਰ ਪਾਇਲ' (1972) 'ਚ ਅਦਾਕਾਰੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਤੌਰ ਅਦਾਕਾਰਾ ਫਿਲਮ 'ਚਲੇ ਹੈਂ ਸੁਸਰਾਲ' (1966) 'ਚ ਹੀਰੋ ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ ਨਾਲ ਹੀਰੋਇਨ ਦਾ ਪਾਰਟ ਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਓ.ਪੀ. ਰਲਹਨ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਫਿਲਮ 'ਤਲਾਸ਼' (1969) 'ਚ ਉਸ ਨੇ ਅਮਜਦ ਖਾਨ ਦੀ ਮਹਿਬੂਬਾ ਦਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਇਆ। ਉਸ ਦੀ ਨ੍ਰਿਤ ਅਦਾਕਾਰਾ ਵਜੋਂ ਆਖਰੀ ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮ ਮਨਮੋਹਨ ਦੇਸਾਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਫਿਲਮ 'ਅਮਰ ਅਕਬਰ ਐਨਥਨੀ' (1977) ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਤਵਾਇਫ 'ਬਿਜਲੀ ਬਾਈ' ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਇਆ।

ਮਧੁਮਤੀ ਦੀ ਨਾਚ ਕਲਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਫਿਲਮਾਏ ਕੁਝ ਮਸ਼ਹੂਰ ਜ਼ਮਾਨਾ ਗੀਤ 'ਅਭੀ ਕਮਸਿਨ ਹੋ ਨਾਦਾਂ ਹੋ ਜਾਨੇ ਜਾਨ' (ਰਵੀ, ਕੋਰਸ/ਆਯਾ ਤੂਫਾਨ/1964), 'ਆਂਖੋਂ-ਆਂਖੋਂ ਮੇਂ ਕਿਸੀ ਸੇ ਬਾਤ ਹੁਈ' (ਆਸ਼ਾ ਭੋਂਸਲੇ/ਜਾਨਵਰ/1965), 'ਹੁਜ਼ੂਰੇ ਵਾਲਾ ਜੋ ਹੋ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋ ਹਮ ਯੇ ਸਾਰੇ ਜਹਾਂ ਸੇ ਕਹਿ ਦੇਂ' (ਮੀਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੋਤਮ, ਆਸ਼ਾ ਭੋਂਸਲੇ/ਯੋਹ ਰਾਤ ਫਿਰ ਨਾ ਆਏਗੀ/1966), 'ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਮੇਂ ਪੜ ਗਈ ਜਾਨ' (ਲਤਾ ਮੰਗੇਸ਼ਕਰ, ਉਸ਼ਾ ਮੰਗੇਸ਼ਕਰ/ਦੇਵਰ/1966), 'ਨਾਈਟ ਇਨ ਲੰਦਨ' (ਲਤਾ, ਰਵੀ, ਸਾਬੀ/ਨਾਈਟ ਇਨ ਲੰਦਨ/1967), 'ਝਨਕ-ਝਨਕ ਮੇਰੇ ਬਾਜੇ ਪਾਯਲੀਆ' (ਮੰਨਾ ਡੇਅ/ਮੇਰੇ ਹੁਜ਼ੂਰ/1968) ਆਦਿ ਦੀ ਲੰਮੇਰੀ

ਸੂਚੀ ਹੈ। 1962 ਦੀ ਭਾਰਤ-ਚੀਨ ਜੰਗ ਦੌਰਾਨ ਨੌਫਾ ਬਾਰਡਰ 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਫਲੌਜੀ ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਹੌਸਲਾ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੀ ਮਧੁਮਤੀ ਪਹਿਲੀ ਬੀਬੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਅਦਾਕਾਰ ਸੁਨੀਲ ਦੱਤ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ 'ਅਜੰਤਾ ਆਰਟਸ ਕਲਚਰਲ ਟਰੂਪ' ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ।

ਉਸ ਨੇ ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਨ੍ਰਿਤ ਅਦਾਕਾਰਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਦਾਕਾਰ ਪਤੀ ਮਨੋਹਰ ਦੀਪਕ ਦੇ ਫਿਲਮਸਾਜ਼ ਅਦਾਰੇ ਸੰਗੀਤ ਪਿਕਚਰਜ਼ ਦੀ ਜੁਗਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮ 'ਖੇਡਣ ਦੇ ਦਿਨ ਚਾਰ' (1962) 'ਚ ਨ੍ਰਿਤ ਅਦਾਕਾਰਾ ਦਾ ਪਾਰਟ ਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਹੰਸਰਾਜ ਬਹਿਲ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਨੰਦ ਲਾਲ ਨੂਰਪੁਰੀ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਗੀਤ 'ਹੋਏ...ਦੁਹਾਈ ਨੀ ਦੁਹਾਈ ਨੈਣਾਂ ਨਾਲ ਹੋਣ ਲੱਗੀ ਨੈਣਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ' (ਸ਼ਮਸ਼ਾਦ ਬੇਗਮ) ਮਧੁਮਤੀ, ਇੰਦਰਾ ਤੇ ਸਹੇਲੀਆਂ ਉੱਤੇ ਫਿਲਮਾਇਆ ਗਿਆ। ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮ 'ਪਿੰਡ ਦੀ ਕੁੜੀ' (1963) 'ਚ ਮਧੁਮਤੀ ਨੇ ਨਿਸ਼ੀ ਨਾਲ ਨ੍ਰਿਤ ਗੀਤ 'ਹਾਏ ਨੀ ਹਾਲ ਪਾਰਿਆ' (ਆਸ਼ਾ ਭੋਂਸਲੇ, ਸ਼ਮਸ਼ਾਦ ਬੇਗਲਮ) 'ਚ ਖੂਬ ਧਮਾਲਾਂ ਪਾਈਆਂ। ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮ 'ਗੀਤ ਬਹਾਰਾਂ ਦੇ' (1964) 'ਚ ਉਸ ਨੇ 'ਮਧੂ' ਦਾ ਤੇ ਜਗਦੇਵ ਭਾਂਬਰੀ ਨੇ 'ਜਗਦੇਵ' ਦਾ ਪਾਰਟ ਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਫਿਲਮ ਦੇ ਮਰਕਜ਼ੀ ਕਿਰਦਾਰ ਵਿਚ ਮਨੋਹਰ ਦੀਪਕ ਤੇ ਜਬੀਨ ਜਲੀਲ ਜੋੜੀਦਾਰ ਵਜੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਦੱਤਾ ਰਾਮ (ਸਹਾਇਕ ਸੋਨਿਕ) ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਮਧੁਮਤੀ, ਜਗਦੇਵ, ਮਨੋਹਰ ਦੀਪਕ ਤੇ ਜਬੀਨ 'ਤੇ ਫਿਲਮਾਏ ਗੀਤ 'ਕਿੱਕਲੀ ਕਲੀਰ ਦੀ...ਨੀਂ ਏਹਦਾ ਘੜੀ-ਘੜੀ ਪਲ-ਪਲ ਹੋਰ' (ਆਸ਼ਾ ਭੋਂਸਲੇ, ਲਤਾ ਮੰਗੇਸ਼ਕਰ), 'ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਟਾਹਲੀ

ਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਬੇਰੀ' (ਲਤਾ ਮੰਗੇਸ਼ਕਰ, ਆਸ਼ਾ ਭੋਂਸਲੇ) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੱਵਾਲੀ ਗੀਤ 'ਸੋਹਣੇ ਰੱਬ ਦੀਆਂ ਸਿਫਤਾਂ ਕੀ ਕਰੀਏ' (ਮੁਹੰਮਦ ਰਵੀ, ਆਸ਼ਾ ਭੋਂਸਲੇ) ਵੀ ਬੜਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮ 'ਕਿੱਕਲੀ' (1964) 'ਚ ਮਧੁਮਤੀ ਨੇ ਹਰਬੰਸ ਦੇ ਸੰਗੀਤ 'ਚ ਬੇਕਲ ਦੇ ਲਿਖੇ ਗੀਤ 'ਆਏ-ਹਾਏ...ਕੋਠੇ ਤੇ ਆਈਂ ਵੇ ਹਕੀਮ ਤਾਰਾ ਚੰਦ' (ਆਸ਼ਾ ਭੋਂਸਲੇ, ਮੀਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੋਤਮ) ਮਧੁਮਤੀ, ਅਰੁਨਾ (ਇੰਦਰਾ) ਤੇ ਸਹੇਲੀਆਂ 'ਤੇ ਫਿਲਮਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਲਮ 'ਮੈਂ ਜੱਟੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ' (1964) 'ਚ ਹੁਸਨਲਾਲ-ਭਗਤਰਾਮ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਵਰਮਾ ਮਲਿਕ ਦੇ ਲਿਖੇ ਇੱਕ ਗੀਤ 'ਹਾਏ ਤੋਂ ਬਾ ਹਾਏ ਨੀ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਜਾਏ' (ਸ਼ਮਸ਼ਾਦ ਬੇਗਮ, ਉਸ਼ਾ ਮੰਗੇਸ਼ਕਰ) ਉੱਤੇ ਮਧੁਮਤੀ ਤੇ ਨਿਸ਼ੀ ਨੇ ਸੋਹਣਾ ਨ੍ਰਿਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਮਜ਼ਾਹੀਆ ਫਿਲਮ 'ਮਾਮਾ ਜੀ' (1964) 'ਚ ਮਧੁਮਤੀ ਤੇ ਅਰੁਨਾ 'ਤੇ ਨ੍ਰਿਤ ਗੀਤ 'ਤਿਲੁਕ ਗਿਆ ਮੇਰਾ ਪੈਰ ਨੀ' (ਉਸ਼ਾ ਮੰਗੇਸ਼ਕਰ, ਮੀਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੋਤਮ) ਫਿਲਮਾਇਆ ਗਿਆ। 1962 ਦੀ ਹਿੰਦ-ਚੀਨ ਜੰਗ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਬਣੀ ਫਿਲਮ 'ਧਰਤੀ ਵੀਰਾਂ ਦੀ' (1965) 'ਚ ਮਧੁਮਤੀ ਨੇ ਦੂਜੀ ਹੀਰੋਇਨ 'ਬਚਨੀ' ਦਾ ਪਾਰਟ ਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਐਸ. ਮਦਨ ਦੇ ਸੰਗੀਤ 'ਚ ਨਕਸ਼ ਲਾਇਲਪੁਰੀ ਦੇ ਲਿਖੇ ਤੇ ਮਧੁਮਤੀ, ਰਾਜਿੰਦਰ ਕਪੂਰ ਤੇ ਨਿਸ਼ੀ 'ਤੇ ਫਿਲਮਾਏ ਗੀਤ 'ਜੀਵੇ ਜਵਾਨੀਆਂ ਮਾਣੇ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰੇ ਹਾਣ ਦੀ' (ਆਸ਼ਾ ਭੋਂਸਲੇ, ਸੁਮਨ ਕਲਿਆਣਪੁਰ) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਭੰਗੜਾ ਗੀਤ 'ਮੈਂ ਹਾਂ ਜੱਟ ਪੰਜਾਬ ਦਾ...ਗੋਰਾ ਰੰਗ ਤਿੱਖਾ ਨੱਕ ਸ਼ਾਵਾ-ਸ਼ਾਵਾ' (ਮੁਹੰਮਦ ਰਵੀ, ਸ਼ਮਸ਼ਾਦ ਬੇਗਲਮ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੋਹਲੀ, ਮਧੂਲਿਕਾ ਦੇਵੀ) ਖੂਬ ਚੱਲਿਆ।

ਫਿਲਮ 'ਸੱਪਣੀ' (1965) 'ਚ ਉਸ ਨੇ ਅਦਾਕਾਰਾ ਨਿਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵਰਮਾ ਮਲਿਕ ਦੇ ਲਿਖੇ ਗੀਤ 'ਛੱਡੋ ਰਸਤਾ ਕੇ ਚੱਲੀ ਏ ਜਵਾਨੀ ਸੁਕਦੀ' (ਆਸ਼ਾ ਭੋਂਸਲੇ, ਮੀਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੋਤਮ) 'ਤੇ ਖੂਬਸੂਰਤ ਨ੍ਰਿਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ।

1970ਵਿਆਂ ਦੇ ਦਹਾਕੇ 'ਚ ਵੀ ਮਧੁਮਤੀ ਆਪਣੇ ਖੂਬਸੂਰਤ ਨ੍ਰਿਤ ਗੀਤਾਂ ਜ਼ਰੀਏ ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮਾਂ 'ਚ ਛਾਈ ਰਹੀ। ਫਿਲਮ 'ਮੇਲੇ ਸਿੱਤਰਾਂ ਦੇ' (1972) 'ਚ ਉਸ ਨੇ ਲਤਾ ਅਰੋੜਾ ਨਾਲ ਗੀਤ 'ਮੈਂ ਮੁਟਿਆਰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ' (ਹੋਮਲਤਾ, ਰਾਜਿੰਦਰ ਰਾਜਨ, ਪਾਲ ਸਿੱਧੂ) 'ਤੇ ਸੋਹਣਾ ਨਾਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਫਿਲਮ 'ਮਨ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤੁ' (1973) 'ਚ ਉਸ ਨੇ ਕੱਵਾਲੀ ਗੀਤ 'ਤੂੰ ਵੀ ਡਾਕੂ ਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਡਾਕੂ' (ਆਸ਼ਾ ਭੋਂਸਲੇ) 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਫਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕੀਤੀ। 'ਸੱਚਾ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਹੈ' (1976) 'ਚ ਗੀਤ 'ਸੁਣ ਓ ਸ਼ਿਕਾਰੀਆ ਜੇ ਕਰਨਾ ਏ ਸ਼ਿਕਾਰ' (ਮੀਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੋਤਮ) ਮਧੁਮਤੀ, ਸਰਿਤਾ, ਰਾਜਿੰਦਰ ਨਾਥ, ਗੋਪਾਲ ਸਹਿਗਲ 'ਤੇ ਫਿਲਮਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਲਮ 'ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾਭਾ' (1979) 'ਚ ਵੇਦਪਾਲ ਦੇ ਸੰਗੀਤ 'ਚ ਕਸ਼ਮੀਰ ਕਾਦਰ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਤੇ ਮਧੁਮਤੀ 'ਤੇ ਫਿਲਮਾਇਆ ਮੁਜਰਾ ਗੀਤ 'ਯਾਰ ਦਾ ਰੁਤਬਾ...ਡੇਰਾ ਯਾਰ ਦੀ ਗਲੀ ਵਿਚ ਲਾ ਲੈ' (ਮੀਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੋਤਮ) ਬਹੁਤ ਹਿੱਟ ਹੋਇਆ। 17 ਅਗਸਤ 1979 ਨੂੰ ਪੁਕਾਸ਼ ਥੀਏਟਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਿਖੇ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਈ ਇਹ ਮਧੁਮਤੀ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮ ਕਰਾਰ ਪਾਈ।

1960ਵਿਆਂ ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿਚ ਮਧੁਮਤੀ ਨੇ ਭੰਗੜਾ ਅਦਾਕਾਰ ਮਨੋਹਰ ਦੀਪਕ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ 'ਮਧੁਮਤੀ-ਮਨੋਹਰ ਦੀਪਕ ਕਲਚਰ ਟਰੂਪ' ਬਣਾਇਆ। ਇਸ ਗਰੁੱਪ ਦੇ 35 ਮੈਂਬਰ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਕਈ ਸ਼ੋਅ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। 1963 ਵਿਚ ਮਨੋਹਰ ਦੀਪਕ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਜੋਤ ਕੌਰ ਫੌਤ ਹੋ ਗਈ। 1965 ਵਿਚ ਮਧੁਮਤੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦੋਸਤ ਅਦਾਕਾਰਾ ਨਰਗਿਸ ਦੱਤ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਮਨੋਹਰ ਦੀਪਕ ਨਾਲ ਸਿੱਖ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ।

ਮਨੋਹਰ ਦੀਪਕ 31 ਅਕਤੂਬਰ 2006 ਨੂੰ 74 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਵਫਾਤ ਪਾ ਗਏ। ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦਿਆਂ ਮਧੁਮਤੀ ਮੁਕੰਮਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਡਾਂਸ ਅਕੈਡਮੀ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋ ਗਈ। ਧਾਰਮਿਕ ਆਸਥਾ ਵਾਲੀ ਮਧੁਮਤੀ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਮੁੰਬਈ ਵਿਖੇ 'ਮਧੁਮਤੀ ਐਕਟਿੰਗ ਅਕੈਡਮੀ' ਚਲਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਨਾਚ ਕਲਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨੌਜਵਾਨ ਤੇ ਬੱਚੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਨ੍ਰਿਤ ਸਿੱਖਣ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। 80 ਸਾਲਾ ਮਧੁਮਤੀ ਦੀ ਡਾਂਸ ਅਕੈਡਮੀ 'ਚੋਂ ਅਕਸ਼ੈ ਕੁਮਾਰ, ਚੰਕੀ ਪਾਂਡੇ, ਫਰਹਾ, ਤੱਬੂ, ਸੁਮੀਤ ਸਹਿਗਲ, ਕਿਮੀ ਕਾਟਕਰ, ਸੋਨਮ, ਸਹਿਬਜ਼ਾ ਖਾਨ, ਸ਼ਗੁਫਤਾ ਅਲੀ, ਪਰਮਵੀਰ ਆਦਿ ਅਦਾਕਾਰ ਨ੍ਰਿਤ ਸਿੱਖ ਕੇ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਨਾਮ ਕਮਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਫਿਲਮ ਅਦਾਕਾਰਾ ਦੀਆ ਮਿਰਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਦਾਕਾਰ ਆਰ. ਮਾਧਵਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਰੋਮਾਂਟਿਕ-ਡਰਾਮਾ ਫਿਲਮ 'ਰਹਿਨਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਦਿਲ ਮੇਂ' ਦੀ 20 ਵੀਂ ਵਰ੍ਹੇਗੰਢ ਮਨਾਈ। ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਫਿਲਮ ਨਾਲ ਬੌਲੀਵੁੱਡ ਵਿਚ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਫਿਲਮੀ ਕਰੀਅਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਗੌਤਮ ਮੈਨਨ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਇਹ ਫਿਲਮ ਸਾਲ 2001 ਵਿਚ ਆਈ ਤਾਮਿਲ ਫਿਲਮ 'ਮਿਨਾਲੇ' ਦਾ ਰੀਮੇਕ ਸੀ। ਤਾਮਿਲ ਫਿਲਮ 'ਮਿਨਾਲੇ' ਵਿਚ ਵੀ ਮਾਧਵਨ ਨੇ ਹੀ ਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ।

ਫਿਲਮ 'ਰਹਿਨਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਦਿਲ ਮੇਂ' ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ 'ਆਰ.ਐਚ.ਟੀ.ਡੀ.ਐਮ.' ਵਜੋਂ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਲਮ 'ਮੈਡੀ' ਸ਼ਾਸਤਰੀ (ਮਾਧਵਨ) ਅਤੇ ਰੀਨਾ ਮਲਹੋਤਰਾ (ਦੀਆ ਮਿਰਜ਼ਾ) ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਰੀਨਾ ਰਾਜੀਵ (ਸ਼ੈਫ ਅਲੀ ਖਾਨ) ਨਾਲ ਮੰਗਣੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਆਰ ਵਿਚ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਹੈਰਿਸ ਜੈਰਾਜ ਅਤੇ ਗੀਤਕਾਰ ਸਮੀਰ ਵੱਲੋਂ ਫਿਲਮ ਲਈ ਰਚੇ ਗਏ ਗੀਤ-ਸੰਗੀਤ ਕਾਰਨ ਇਹ ਫਿਲਮ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਲੀਵੁੱਡ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀਆਂ ਐਲਬਮਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਲਮ ਮਿਰਜ਼ਾ ਲਈ ਲਾਚਪੈਡ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮਿਸ ਏਸ਼ੀਆ ਪੈਸੇਫਿਕ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਦਾ

ਦੀਆ ਮਿਰਜ਼ਾ ਤੇ ਮਾਧਵਨ ਦੀ ਜੋੜੀ

ਬਿਤਾਬ ਜਿੱਤਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਫਿਲਮ 'ਰਹਿਨਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਦਿਲ ਮੇਂ' ਰਾਹੀਂ ਫਿਲਮੀ ਕਰੀਅਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਕਮਾਈ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਇਹ ਫਿਲਮ ਖੂਬ ਕਾਮਯਾਬ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਫਿਲਮ ਦਾ ਕੁੱਲ ਬਜਟ 60 ਮਿਲੀਅਨ (6 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ) ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਕੁੱਲ ਕਮਾਈ 501 ਮਿਲੀਅਨ (50 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ) ਤੋਂ ਵੀ ਪਾਰ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲ ਇਸ ਫਿਲਮ ਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਹੁੰਗਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਿਲਿਆ ਪਰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਦੀ ਲੋਕਪ੍ਰਿਯਤਾ ਵਧਦੀ ਗਈ, ਖਾਸਕਰ ਨੌਜਵਾਨ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੁਲਾਰਾ ਦਿੱਤਾ।

ਮਾਧਵਨ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਆਪਣੀਆਂ ਦੋ ਫਿਲਮਾਂ 'ਰੋਕਟਰੀ' ਅਤੇ 'ਅਮਰੀਕੀ ਪਿੰਡਿਤ' ਵਿਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਫਿਲਮਾਂ ਅਗਲੇ ਸਾਲ 2022 ਵਿਚ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ। ਉਧਰ, ਅਦਾਕਾਰਾ ਦੀਆ ਮਿਰਜ਼ਾ ਦੀ ਤੈਲਗੂ ਫਿਲਮ 'ਵਾਈਲਡ ਡੌਗ' ਪਿੱਛੇ ਜਿਹੇ ਅਪਰੈਲ ਵਿਚ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਈ ਹੈ। ਫਿਲਮੀ ਹਲਕਿਆਂ ਵਿਚ ਇਸ ਫਿਲਮ ਦੀ ਖੂਬ ਚਰਚਾ ਹੋਈ। ਉੱਥੇ, ਕਮਾਈ ਪੱਖੋਂ ਇਹ ਫਿਲਮ ਬਹੁਤੀ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਫਿਲਮ ਲੱਗਿਆ ਖਰਚਾ ਵੀ ਮਸੀਂ ਕੱਢ ਸਕੀ।

15th Mahan Nagar Kirtan

On Sat. November 6th, 2021 at 11:30 am
GURDWARA SANT SAGAR

242-25 Braddock Ave., Bellerose NY 11426. Ph.: 718-343-1030

ਧੰਨ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ 552ਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ (ਨਵੰਬਰ 19, 2021) ਦੀਆਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੰਤ ਸਾਗਰ ਵੱਲੋਂ ਸਮੂਹ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਲੇਵਾ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਲੱਖ-ਲੱਖ ਵਧਾਈਆਂ ਜੀ।

ਧੰਨ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿਹਾੜੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੰਤ ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਸਮੂਹ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ 6 ਨਵੰਬਰ ਦਿਨ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਨੂੰ ਧੰਨ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਛਤਰ ਛਾਇਆ ਹੇਠ, ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਪੰਜ ਨਿਸ਼ਾਨਚੀਆਂ ਅਤੇ ਨਗਾਰਿਆਂ ਦੀ ਗੂਜ ਵਿੱਚ, ਸਵੇਰੇ 11:30 ਵਜੇ ਇਹ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਆਰੰਭ ਹੋ ਕੇ ਹਿੱਲ ਸਾਈਡ ਐਵੀਨਿਊ, 263 ਸਟ੍ਰੀਟ ਤੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੋਇਆ 82 ਐਵੀਨਿਊ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ ਦੇ 3:00 ਵਜੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੰਤ ਸਾਗਰ ਵਿਖੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਦੇ ਲੰਗਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸੀ ਵਾਲੇ ਵੀਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਗੁਰਪੁਰਬ ਦੇ ਸੰਬੰਧ 'ਚ 15 ਨਵੰਬਰ ਤੋਂ 21 ਨਵੰਬਰ ਤੱਕ ਸ਼ਾਮ 5:15 ਤੋਂ 9:15 ਵਜੇ ਤੱਕ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੀਵਾਨ ਸੱਜਣਗੇ। 18 ਨਵੰਬਰ ਦਿਨ ਵੀਰਵਾਰ ਸ਼ਾਮ 5:30 ਤੋਂ ਰਾਤ 12:30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਦੀਵਾਨ ਸੱਜਣਗੇ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿਹਾੜੇ ਦੀ ਕਥਾ ਰਾਤ 11:20 ਤੋਂ 12:00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਪਰੰਤ ਆਰਤੀ ਕੀਰਤਨ ਤੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਵਰਖਾ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਰਾਤ ਦੇ ਲੰਗਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਕ ਜਥੇ ਵੱਲੋਂ ਹੋਵੇਗੀ। 19 ਨਵੰਬਰ ਦਿਨ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਸਵੇਰੇ 10:00 ਵਜੇ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਭੋਗ ਪਵੇਗਾ। ਉਪਰੰਤ 1:00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਦੀਵਾਨ ਸੱਜਣਗੇ। ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਦੇ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਭੋਗ ਪੈਣਗੇ ਉਪਰੰਤ ਰਾਤ 10 ਵਜੇ ਤੱਕ ਦੀਵਾਨ ਸਜੇਗਾ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਦੀਵਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਕਾ ਲੰਗਰ ਅਤੁੱਟ ਵਰਤੇਗਾ। ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਤੇ ਗੁਰਪੁਰਬ ਵਿੱਚ ਭਾਈ ਸੱਜਣ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਸਾਬਕਾ ਹਜ਼ੂਰੀ ਰਾਗੀ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ), ਭਾਈ ਰਾਏ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਹਜ਼ੂਰੀ ਰਾਗੀ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ), ਕਥਾ ਵਾਚਕ ਗਿਆਨੀ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜ਼ਖਮੀ, ਢਾਡੀ ਮੋਹਣ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਡਾਣਾ ਤੇ ਹੋਰ ਪੰਥ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗੀ ਜਥੇ, ਕਥਾ ਵਾਚਕ ਤੇ ਢਾਡੀ ਜਥੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰਣਗੇ। ਗੁਰਪੁਰਬ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸਾਲ ਦੀ ਤਰਾਂ 29 ਅਗਸਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਤ ਫੇਰੀਆਂ ਆਰੰਭ ਹਨ ਜੋ ਕਿ 14 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਭੈਣ, ਭਰਾ ਬੱਚੇ ਤੇ ਬੱਚੀਆਂ ਕੇਸਰੀ ਰੰਗ ਦੀਆਂ ਪੱਗਾਂ, ਦਸਤਾਰਾਂ ਤੇ ਦੁਪੱਟੇ ਸਜਾ ਕੇ ਆਓ ਜੀ।
Dress code for parade kesari (saffron) color turban for men, chunni for women and patka for boys.

Please subscribe and watch every Sunday and Gurburab diwan live on Gurdwara Sant Sagar's YouTube channel. Follow Gurdwara Sant Sagar on Instagram. Join WhatsApp group of Gurdwara Sant Sagar.

6 ਨਵੰਬਰ ਦਿਨ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਨੂੰ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਤੇ 18 ਨਵੰਬਰ ਦਿਨ ਵੀਰਵਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿਹਾੜੇ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਜਸ ਪੰਜਾਬੀ ਤੇ ਪੀ. ਟੀ. ਸੀ. ਪੰਜਾਬੀ ਤੇ ਚੱਲੇਗਾ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ YouTube ਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ।
Both programs will telecast live on **jus punjabi** **PTC PUNJABI** **TV84** & recording on **GLOBAL PUNJAB**

Gurdwara Sant Sagar is organizing a parade on Nov. 6th, 2021 starting at 11:30 am, on the occasion of 552nd birth anniversary (Nov. 19, 2021) of founder of Sikhism Guru Nanak Dev Ji. Parade passing through Hillside Ave., left on 263rd street, left on 82 Ave., left Cross Island Service road, and come back to Gurdwara Sant Sagar. On Nov. 18th, 2021 Program will start at 5:30 pm and will end at midnight after doing aarti, flower shower & Ardass. Famous Raagi Jathas, Pracharaks & Dhadhi Jathas are participating in both programs.

ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸਾਨ ਪਿਛਲੇ 10 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬੋਧੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਕਾਲੇ ਕਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਮੋਰਚਾ ਲਗਾ ਕੇ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਹੁਣ ਤੱਕ 600 ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਸਾਨ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਪਾ ਗਏ ਹਨ। ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੰਤ ਸਾਗਰ ਦੀ ਸਮੂਹ ਸੰਗਤ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਆਤਮਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਤੇ ਮੋਰਚੇ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਕਿਸਾਨ ਵੀਰਾਂ ਦੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨ ਮੋਰਚੇ ਦਾ ਪੁਰਜੋਰ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।
Indian farmers are protesting for the last 10 months against the three unfair and biased laws set by government. More than 600 hundreds farmers have sacrificed their lives during the protests. We pray that may God rest the martyred farmers' soul in peace, and the farmers succeed in getting the black laws cancelled.
NO FARMERS NO FOOD. WE SUPPORT FARMERS.

ਗੁਰੂ ਸੰਗਤਾਂ ਦਾ ਦਾਸ - ਭਾਈ ਸੱਜਣ ਸਿੰਘ ਸਾਬਕਾ ਹਜ਼ੂਰੀ ਰਾਗੀ - ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ), ਮੁੱਖ ਸੰਚਾਲਕ-ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੰਤ ਸਾਗਰ, ਬੱਲਰੋਜ਼, ਨਿਊਯਾਰਕ

